ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1
ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΣΤ' ΑΡ. 1811

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις: Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ,,

Η ΠΡΩΪΑ

ΠΕΜΠΤΗ
1
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1931
Ἀνατ. ἡλ. 7.44'. Δύσις ἡλ. 5.14'.
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 11.7, ἐλαχ. 4.8. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι : μέτριοι. Θάλασσα : Αἰγαῖον ἕως κυματώδης.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 758.4

ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΣΜΟΥ

Τὸ λῆξαν ἔτος κληροδοτεῖ ς τὸ ἀνατεῖλαν κατάστα- ν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττ ον δυσάρεστον ἀπὸ ἐσωτε- κῆς τοὐλάχιστον ἀπόψεως, ' ὅσον κανὲν ἀπὸ τὰ μεγά- α ζητήματα, τῶν ὁποίων ἡ ύσις ἐπεχειρήθη ὑπὸ τῆς υβερνήσεως τοῦ κ. Βενιζέ- ου δὲν ἔχει λυθῇ. Τὰ παρα- ωγικὰ ἔργα κινδυνεύουν ὰ μὴ συνεχισθοῦν ἐάν, λαμ- ανομένης ὑπ' ὄψει τῆς διε- νοῦς κρίσεως, δὲν ἐξευρε- ῇ νέον ἢ μᾶλλον νέα δά- εια. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπιτυχία εῦ ἐν τῇ συνομολογήσει νέ- ν δανείων δὲν πρόκει- αι νὰ φέρῃ τὸν χρυσοῦν ἰῶνα εἰς τὴν Ἑλλάδα, διότι υνεχιζομένης τῆς ἀπὸ τοῦ 927 ἐγκαινιασθείσης δανει- κῆς πολιτικῆς, ταχέως θὰ θάσωμεν εἰς τὸ ἀπροχώ- ητον, ἀφοῦ ὅλαι αἱ εἰσπρά- εις τοῦ δημοσίου δὲν θὰ ἐ- αρκοῦν διὰ τὴν ἀντιμετώ- ισιν τῶν τοκοχρεωλυσίων. υβέρνησις ἀποδίδουσα τὴν ακὴν διοίκησιν εἰς τοὺς δη- οσίους ὑπαλλήλους, δημό- ιοι ὑπάλληλοι «ὁμαδικῶς» ρθρογραφοῦντες κατὰ τῆς υβερνήσεως, πλήρης ἐξάρ- θρωσις — ἢ περίπου. Ἡ χώ- α ἔγινεν ἀγνώριστος ἀλλ' όχι πρὸς τὴν κατεύθυνσιν, ὴν ὁποίαν ἤθελεν, ὑπισχνεῖ- ο καὶ ἤλπιζεν ὁ κ. Πρωθυ- ουργὸς πρὸ 30 περίπου μη- ῶν.

Προχειρολογία, αὐτοσχε- ιασμοί, ἐνέργειαι συγκρου- όμεναι πρὸς ἀλλήλας, ἀμε- θοδία, ἰδοὺ εἰς ὀλίγας λέ- ξεις τί ἐχαρακτήρισε καὶ τί χαρακτηρίζει τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Βενιζέλου : Μετὰ μί- αν 20ετίαν ἀφ' ἧς κατῆλθεν ἀπὸ τὴν αὐτονομουμένην τό- τε Κρήτην εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ κ. Πρωθυπουργός, δὲν κα- τώρθωσε νὰ γνωρίσῃ τὰ ἐ- δῶ πρόσωπα καὶ πράγματα. Μετὰ μίαν εἰκοσαετίαν — μὲ μικρὰ διαλείμματα — ζωῆς κυβερνητικῆς ἢ πολιτικῆς ἐδῶ, ὁ κ. Βενιζέλος εἶναι ὡσὰν νὰ ἔπεσεν ἀπὸ τὴν Σελήνην. Μετὰ μίαν ὑπερδιετίαν πρωθυπουργικοῦ βίου ὑπὸ τὸ νέον σύνταγμα, δὲν κατώρθωσε νὰ πληροφορηθῇ ποίους τὸ κόμμα του ἠδύνατο νὰ τοῦ δώσῃ καταλλήλους συνεργάτας. Ὁ χορὸς τῶν ὑπουργῶν τῆς κυβερνήσεως Βενιζέλου ἐνθυμίζει ὀλίγον τοὺς «διδασκαλικοὺς χορούς» — τὰς διδασκαλικὰς μεταθέσεις παλαιοτέρων περιόδων. Ὁ ὑπουργὸς τς Δικαιοσύνης γίνεται ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας, ὁ ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας γίνεται ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ἕνας παλαιὸς ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν γίνεται λόρδος τοῦ Ναυαρχείου, αὐτὸς ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀναλαμβάνει διαδοχικῶς τὴν εἰκονικὴν διεύθυνσιν διαφόρων ὑπουργείων. Ποία συνέχεια πολιτικῆς, ποία συνέχεια προσπαθειῶν θὰ ἠδύνατο νὰ ὑπάρξῃ ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ; Ἐκ τῶν τριῶν διαδεχθέντων ἀλλήλους ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν, ὁ ἕνας ἦτο ὑπὲρ τῆς αὐτοδιοικήσεως, ὁ δεύτερος κατά, ὁ τρίτος δὲν εἶχε καμμίαν ἰδέαν : Ὅσον ἀφορᾷ τὸν κ. Πρωθυπουργόν, ὁ τελευταῖος οὗτος ἀσκῶν διαρκῶς διπλωματίαν καὶ....ἐξωτερικὴν πολιτικήν, καὶ ὅταν δὲν ὑπῆρχε τοιαύτη περίπτωσις, κατώρθωνε νὰ συμφωνῇ προσωρινῶς μὲ ὅλους τοὺς συνεργάτας του, ἕως ὅτου ἐφευρέθη ἡ φιλολογία τῆς «ἀποσυγκεντρώσεως».

Εἶναι ἐξ ἄλλου ἀξιοσημείωτον ὅτι, ἐκ τῆς ἀπόψεως τῆς τάξεως δὲν πρέπει νὰ μένωμεν καὶ πολὺ ἐνθουσιασμένοι. Τὸ δὲ προληφθὲν κίνημα τῆς «οἰκίας Σφήκα», διὰ τὸ ὁποῖον συνεχίζονται ἀκόμη αἱ ἀνακρίσεις, ἀπέδειξεν ὅτι ὁ στρατὸς δὲν ἐπανῆλθεν ὁριστικῶς τοὐλάχιστον εἰς τοὺς στρατῶνας του. Καὶ ὅσοι δὲ θὰ ἦσαν διατεθειμένοι νὰ θεωρήσουν ὑπερβολικὸν τὸν ἰσχυρισμόν, ὅτι ἐνδέχεται νὰ κινηθοῦν ποτὲ ἀποτελεσματικῶς οἱ παράγοντες, μετὰ τὴν περιοδείαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἀνὰ τοὺς στρατῶνας καὶ τὰς πρὸ τῶν ἀξιωματικῶν διαλέξεις περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, θὰ ἐπείσθησαν ἤδη, ὅτι φόβοι τοιοῦτοι ὑφίστανται, ἀφοῦ ἀπὸ τοιούτους φόβους διακατέχεται καὶ αὐτὸς ὁ κ. Βενιζέλος.

Ὡς ἔχουν τὰ πράγματα ἀπὸ ἐσωτερικῆς ἀπόψεως, πᾶς ἐνδιαφερόμενος περὶ τῆς χώρας ταύτης, ὡς περὶ τοῦ ἰδίου οἴκου, εὔχεται νὰ ἐμφανισθῇ ἐνεργότερον ἡ σύμπραξις τῆς Ἀντιπολιτεύσεως καὶ νὰ γεννηθῇ εἰς τὸν λαὸν ἡ πεποίθησις, ὅτι δὲν εἶναι ἄνευ ἐπιδόξων κοινοβουλευτικῶν διαδόχων ὁ κ. Βενιζέλος καὶ ὅτι οἱ διάδοχοι οὗτοι θὰ ἔχουν, ἐρχόμενοι εἰς τὴν ἐξουσίαν, νὰ ἐφαρμόσουν ἕνα πρόγραμμα — πρόγραμμα ἀναχαιτίσεως τῆς καταστροφῆς. Αὐτὴ δὲ ἡ εὐχὴ δὲν εἶναι, νομίζομεν, ἀπραγματοποίητος, ἐφ' ὅσον οὔτε ἡ λειψανδρία ἐν τῇ χώρᾳ εἶναι τόσῳ τραγική, οὔτε οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἀντιπολιτευομένων τὴν κυβέρνησιν κομμάτων ἄνευ ἀξίας. Νομίζομεν ἀκόμη, ὅτι ἡ ἀνανέωσις τῶν πολιτικῶν μας στελεχῶν δὲν εἶναι ἀδύνατος, καθὼς καὶ ἡ μεταβολὴ τῶν πολεμικῶν μας μεθόδων. Εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν ἀεροπλάνων, τῶν ἁρμάτων μάχης καὶ τοῦ χημικοῦ πολέμου, θὰ ἦτο ἠλίθιον νὰ μάχεται κανεὶς μὲ καριοφίλια ἢ ἐμπροσθογεμῆ τηλεβόλα. Μερικὰ δὲ πρόσωπα τῶν πολιτικῶν κομμάτων, τὰ ὁποῖα κατέχουν διαρκῶς τὸ προσκήνιον, ὀφείλουν ν' ἀποστρατεύσουν ἑαυτά, διότι ἡ αὔριον εἶναι ἡμέρα ἐντατικῆς ἐργασίας διὰ τὴν περισυλλογὴν καὶ ὄχι ὡς ἡ χθὲς καὶ ἡ προχθὲς ἡμέρα διανομῆς μειδιαμάτων, εὐνοιῶν καὶ κολακευτικῶν φράσεων. Οἱ ἐχθροὶ τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ δὲν εὑρίσκονται μόνον εἰς τοὺς στρατῶνας. Ὑπάρχουν καὶ ἐντὸς τοῦ κοινοβουλίου, καὶ ἐντὸς τῆς κυβερνήσεως, οἱ δεύτεροι δὲ οὗτοι ἐχθροὶ εἶναι οἱ μᾶλλον ἐπικίνδυνοι.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

ΕΝΑΣ ΠΟΙΗΤΗΣ ΤΗΣ "ΑΝΙΑΣ,,

ΤΟΥ κ. ΑΡΙΣΤΟΥ ΚΑΜΠΑΝΗ

Ἡ ποίησις δὲν εἶναι πλέον τοῦ συρμοῦ: Τὴν ἐξετόπισε τὸ μυθιστόρημα, ἡ ἱστορικὴ (καὶ μυθιστορικὴ) βιογραφία, τὸ διήγημα, ἡ ἀποσπασματικὴ φιλολογία τῶν ἐντυπώσεων. Εἰς τὴν Γαλλίαν (τῆς ὁποίας ἡ Ἑλλάς, κατὰ τὸν Καμπύσην, εἶναι, ἀτυχῶς, ἀπόμερη πνευματικὴ ἐπαρχία) πόσοι γράφουν σήμερα στίχους ; Ἢ μᾶλλον πόσοι διαβάζουν ; Ποιηταὶ πλούσια προικισμένοι ἀπὸ τὴν φύσιν ὡς ὁ Ἀνρὶ ντὲ Ρενιέ, ἐγκατέλειψαν τὸν στίχον πρὸ πολλοῦ διὰ τὸ μυθιστόρημα —καὶ μάλιστα τὸ βιομηχανικόν. Πῶς ν' ἀντιμετωπίσῃ κανεὶς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς «μεγάλης» ζωῆς μὲ τὴν οἰκονομικὴν ἀπόδοσιν ἑνὸς τόμου στίχων ; Ἐὰν ὁ Μορεὰς δὲν εἶχεν ἕνα μικρὸν εἰσόδημα ἀπὸ τὸ σπίτι του εἰς τὰς Πάτρας, ἐὰν δὲν ἐσώδευεν ἀκόμη μερικὰ ἑκατόφραγκα ἀπὸ τὰς ἐπιφυλλίδας του εἰς μίαν γαλλικὴν ἐφημερίδα, θὰ εἶχεν ἀποθάνει ἀπὸ τὴν πεῖναν. Ἡ ποίησις δὲν εἶναι πλέον τοῦ συρμοῦ. Διότι οἱ ποιηταὶ ἔπαυσαν νὰ εἶναι μποέμ κ' ἔγιναν «μπουρζουάδες» ἐνδιαφερόμενοι διὰ πολλὰ πράγματα, ἀκόμη καὶ διὰ τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν περὶ τῆς ὁποίας ἔγραψε προχθὲς εἰς τὴν «Πρωΐαν» ὁ Μωρουά.

Φυσικά, δὲν πρόκειται νὰ ὑποτιμήσω τὸν πεζὸν λόγον, ἐννοῶ δὲ πολὺ καλὰ τὴν σοφὴν παραδοξολογίαν τοῦ Ὄσκαρ Οὐάϊλδ, ὁ ὁποῖος εἰς ἕνα νέον στιχουργὸν αὐτοσχεδιαστὴν εἶπε χωρὶς νὰ μειδιᾷ :

—Γράφετε πεζὰ ποῦ εἶναι δυσκολώτερα ἀπὸ τοὺς στίχους.

Δὲν ὑποτιμῶ τὴν πεζογραφίαν, ἐκ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ὁποίας ἐξήρτησα ἄλλοτε καὶ τὴν λύσιν τοῦ γλωσσικοῦ μας ζητήματος. Καὶ μὲ πολλήν μου χαρὰν βλέπω νὰ δοκιμάζεται τελευταίως ἡ χρῆσις τῆς δημοτικῆς μας εἰς τὴν ἱστορίαν, τὴν ὁποίαν καὶ θὰ κατακτήσῃ τελικῶς ἀφοῦ κατέκτησε τὸν ἔμμετρον λόγον, τὸ θέατρον, τὸ μυθιστόρημα καὶ τὸ διήγημα. Ἡ ποίησις δὲν ἀρέσκεται πάντοτε νὰ ἱππεύῃ τὸν Πήγασον τοῦ στίχου, ὑπάρχουν δὲ πεζογράφοι (παράδειγμα ὁ Φλωμπὲρ τῆς Σαλαμπῶ) ποῦ μᾶς ἔδωκαν τὰς μεγαλυτέρας τῶν ἐπικῶν καὶ τῶν λυρικῶν συγκινήσεων. Ἀλλὰ τὸ τραγοῦδι... εἶνε τὸ τραγοῦδι. Καὶ δὲν ὑπάρχει μεγαλυτέρα ἱκανοποίησις ἀπὸ τὴν ἀνακάλυψιν ἑνὸς ποιητοῦ —εἰς τὴν παραδεδομένην ἔννοιαν τῆς λέξεως. Ὁ Κ. Γ. Καρυωτάκης, ποῦ αὐτοκτόνησε ἐδῶ καὶ κάμποσον καιρὸν εἰς μίαν ἀπομακρυσμένην ἐπαρχίαν, εἶναι ἕνας ποιητὴς—νομίζω. Καὶ τόσο περισσότερον ξεχωριστὸς ὅσο τὰ λυρικὰ στοιχεῖα ἀναμιγνύονται εἰς τὴν ποίησίν του μὲ τὰ σατυρικὰ καὶ ἡ μυκτηριστικὴ διάθεσις μὲ τὴν λυρικὴν μέθην.

Ἔγραψα προχθὲς ὅτι ὁ Καρυωτάκης ξεχωρίζει μέσα εἰς τοὺς συναδέλφους του τῆς τελευταίας δεκαετίας. Καὶ εἶναι κρῖμα ὅτι δὲν κατώρθωσεν ὅπως ἕνας Λεοπάρδι ἢ ἄλλοι πεσσιμισταὶ λυρικοὶ νὰ νικήσῃ ἑαυτὸν —νὰ νικήσῃ di morire l'asprissimo desio ποῦ τόσο συχνὰ κατελάμβανε καὶ τὸν Ἰταλὸν ποιητὴν τοῦ «Σπάρτου», τῆς «Παλινῳδίας» καὶ τοῦ «Κυρίαρχου στοχασμοῦ».

⁂

Δὲν κατώρθωσα νὰ ξαναϊδῶ τὰς παλαιοτέρας ποιητικὰς συλλογὰς τοῦ Κ. Γ. Καρυωτάκη (ὁ Πόνος τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν πραγμάτων 1919 καὶ τὰ Νηπενθῆ 1921). Ἀλλὰ πιστεύω, ὅπως καὶ ὅσοι ἠσχολήθησαν μὲ τὴν ποίησίν του, ὅτι τὰ «Ἐλεγεῖα καὶ Σάτυρες» τὸν ἀντιπροσωπεύουν περισσότερον. Ἂς φυλλομετρήσωμεν μαζὶ τὸ μικρὸ βιβλίο : «Ὑστεροφημία» ἐπιγράφεται τὸ πρῶτο ποίημα τῆς συλλογῆς :

...Τέτοια θὰ δοῦμε ἀκόμη μιὰ δύση
[θριαμβική
κ' ὕστερα φεύγουμεν ἀπὸ τὰ βράδυα
[τοῦ Ἀπριλίου
στὰ σκοτεινὰ πηγαίνοντας βασίλεια
[πέρα ἐκεῖ.

Μόνο μπορεῖ νὰ μείνουνε κατόπι μας
[οἱ στίχοι
δέκα μονάχα στίχοι μας νὰ μείνουνε,
[καθὼς
τὰ περιστέρια, ποὺ σκορποῦν οἱ ναυ-
[αγοὶ στὴν τύχη
κι' ὅταν φέρουν τὸ μήνυμα δὲν εἶναι
[πιὰ καιρός.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 7ην σελίδα)

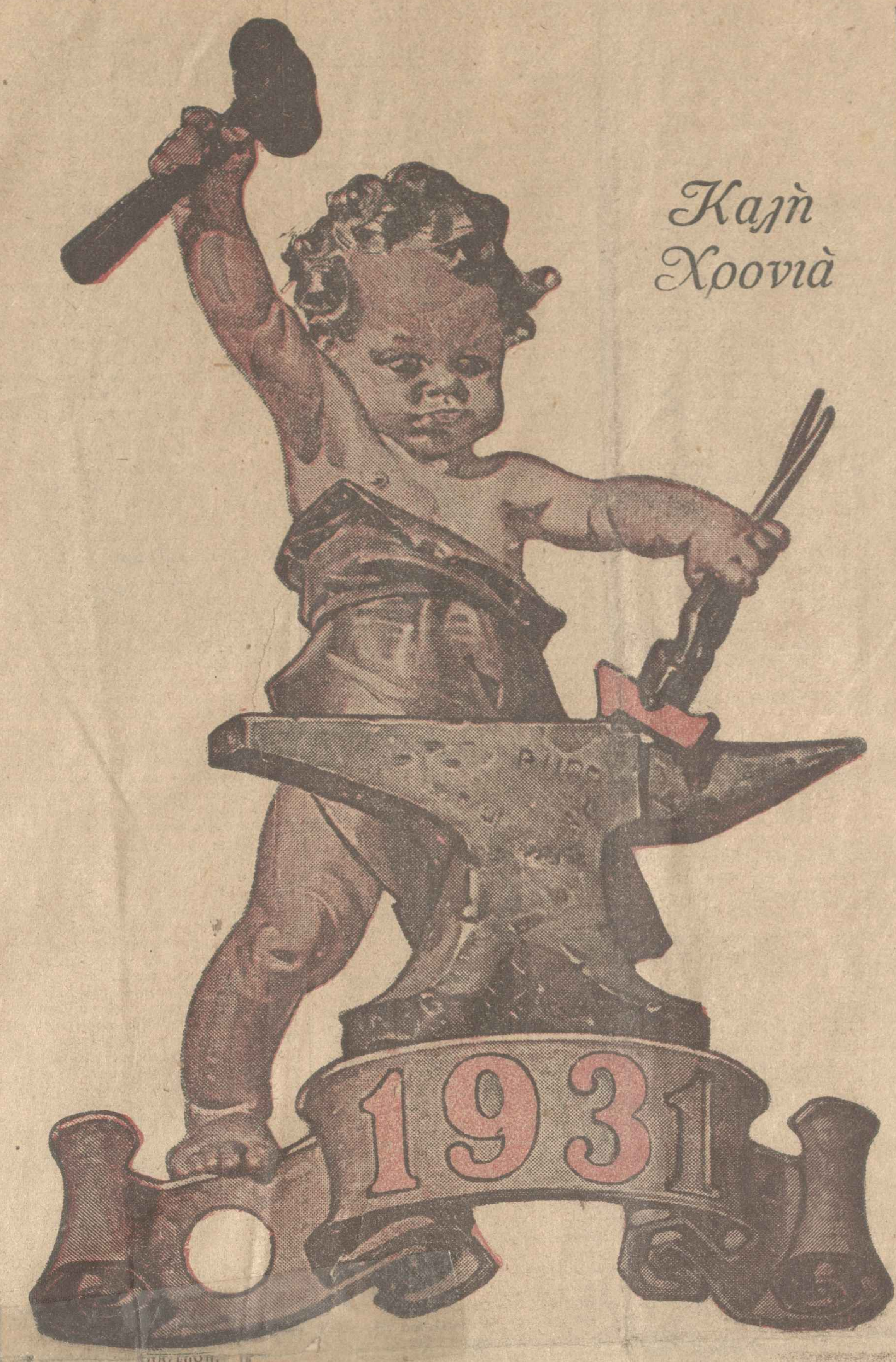

Τί μᾶς κληροδοτεῖ ὁ ἀπελθὼν ἐνιαυτὸς

Ἡ Εὐρώπη καὶ ἡ Ἑλλὰς εἰς τὸ τέλος τοῦ 1930

Μία ἐπισκόπησις τῆς προσφάτου ἐξελίξεως τῆς εὐρωπαϊκῆς καταστάσεως ἀπὸ τῆς γαλλικῆς σκοπιᾶς.

Ὑπάρχει ἢ ὄχι ἰταλογερμανορρωσσικὸν συγκρότημα;

ΠΑΡΙΣΙΟΙ τέλη Δεκεμβρίου. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Συνεργάτης τοῦ «Πόπολο ντ' Ἰτάλια», τῆς ἐφημερίδος τοῦ κ. Ἀρνάλντο Μουσσολίνι, ἀδελφοῦ τοῦ Ντοῦτσε, ὡμίλησε τελευταίως περὶ «ἑνὸς ἰταλογερμανορρωσσικοῦ συγκροτήματος τὸ ὁποῖον—ἔγραφεν — ἐνεφανίσθη αἰφνιδίως ὡς πραγματικότης, ἥτις πρέπει νὰ ὑπολογίζεται». Καὶ— προσέθετε — παραπλεύρως αὐτῆς τῆς ὁμάδος τῆς περιλαμβανούσης τρεῖς Μεγάλας Δυνάμεις, ὑπάρχει ἄλλη μία ὁμὰς περιλαμβάνουσα τοὺς Τούρκους, τοὺς Ἕλληνας, τοὺς Βουλγάρους καὶ τοὺς Οὔγγρους. Κατὰ τὸν Ἰταλὸν δημοσιογράφον, ἡ δευτέρα ὁμὰς διατηρεῖ μετὰ τῆς πρώτης στενὰς σχέσεις. Τέλος, κατέληγεν ἡ φασιστικὴ ἐφημερίς, συνενοῦντες τὰς δυνάμεις τῶν ἑπτὰ ἐν λόγῳ Δυνάμεων, φθάνομεν εἰς σύνολον 300 ἑκατομμυρίων ψυχῶν, σύνολον τὸ ὁποῖον πρέπει «νὰ ἐμβάλῃ εἰς σοβαρὰς σκέψεις πολλοὺς κακοβούλους ἀνθρώπους».

Τί ἐνυπάρχει τὸ ἀληθὲς εἰς τοὺς ἰσχυρισμοὺς αὐτοὺς τοὺς σχετικοὺς μὲ τὸν ἐνδεχόμενον σχηματισμὸν μιᾶς νέας Τριπλῆς Συμμαχίας μεταξὺ τῆς Ἰταλίας, τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας, τριπλῆς συμμαχίας εἰς τὴν ὁποίαν θὰ προσετίθετο ἕνα κουαρτέττο Δυνάμεων τῆς Κεντρικῆς καὶ τῆς Βαλκανικῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀνατολῆς ; Τοῦτο προτιθέμεθα νὰ ἐξετάσωμεν, ὅσον τὸ δυνατὸν ἀντικειμενικώτερον, ἀναφερόμενοι εἰς τὰς συνθήκας τὰς συναφθείσας ἀπὸ τοῦ 1919 μεταξὺ τῶν ἐν λόγῳ Δυνάμεων καὶ εἰς τὰς προσφάτους συναντήσεις τῶν κυβερνητῶν των. Θὰ ἀναζητήσωμεν κατόπιν, ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι, ποῖα εἶναι τὰ κοινὰ συμφέροντα τὰ ὁποῖα παρωθοῦν τὰς Δυνάμεις ταύτας νὰ προσεγγίσουν ἀλλήλας.

ΥΠΟ ΤΟ ΔΙΚΤΥΟΝ ΤΩΝ ΣΥΜΦΩΝΙΩΝ

Τὸ παρατιθέμενον σχεδιάγραμμα δείχνει ὅτι μεταξὺ τῶν ὡς ἄνω Δυνάμεων ὑπάρχει ἓν ἀτελὲς δίκτυον συμφωνιῶν καὶ συνθηκῶν, αἵτινες δὲν ἔχουν, ἐξ ἄλλου, ὅλαι τὸν αὐτὸν χαρακτῆρα, οὔτε τὴν αὐτὴν σημασίαν ἢ τὴν αὐτὴν σπουδαιότητα.

Ἡ Γερμανία συνδέεται μὲ τὴν Σοβιετικὴν Ρωσσίαν διὰ τριῶν διπλωματικῶν πράξεων, τὰς ὁποίας μερικοὶ ἑρμηνεύουν ὡς συνένωσιν, ὡς πραγματικὴν πολιτικήν, οἰκονομικὴν καὶ στρατιωτικὴν συμμαχίαν: τῆς συνθήκης τοῦ Ραπάλλο τῆς 16 Ἀπριλ. 1922, οἰκονομικῆς συγχρόνως καὶ πολιτικῆς· τῆς συνθήκης οὐδετερότητος τοῦ Βερολίνου τῆς 24 Ἀπριλίου 1926, ἥτις ἀποτελεῖ ἀντίρροπον τοῦ συμφώνου τοῦ Λοκάρνο ὑπὲρ τῆς Ρωσσίας· τῆς συνθήκης διαιτησίας τῆς 25 Ἰανουαρίου 1929. Τὸ ὀλιγώτερον ποὺ ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ εἴπῃ περὶ αὐτοῦ τοῦ τριπτύχου, εἶναι ὅτι ἡ Γερμανία, ἥτις ὑπέγραψε τὰς συμφωνίας τοῦ Λοκάρνο καὶ εἶναι μέλος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἐπεφύλαξε πλήρη ἐλευθερίαν ἐνεργείας ἔναντι τῆς Μόσχας.

Ἀπεναντίας, ὁ διπλωματικὸς δεσμὸς τῆς Γερμανίας μὲ τὴν Ἰταλίαν εἶναι λεπτότατος. Δὲν συνίσταται μέχρις ὥρας παρὰ εἰς μίαν ἁπλῆν συνθήκην συνδιαλλαγῆς καὶ διαιτησίας, ὑπογραφεῖσαν τὴν 29 Δεκεμβρίου 1926. Πρέπει ἄρα γε νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψει, μετὰ τὰς γερμανικὰς ἐκλογὰς τῆς 14 παρελθόντος Σεπτεμβρίου, τὴν παρουσίαν ἑνὸς μέλους τοῦ μεγάλου φασιστικοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῶν Χαλυβδίνων Κρανῶν, εἰς τὸ Κόμπλεντς, τὴν 5 Ὀκτωβρίου, καθὼς καὶ τὴν ὑποδοχὴν ἐν Ρώμῃ, ὑπὸ τοῦ κ. Μουσσολίνι, μιᾶς ἀντιπροσωπείας τοῦ «Χαλυβδίνου Κράνους», τὴν 13 Νοεμβρίου ; Ὁ ἀρχηγὸς αὐτῆς τῆς ἀντιπροσωπείας, ἀφοῦ ὕμνησε τὴν ἀξίαν τῆς φασιστικῆς ἰδέας, «θεμελιακοῦ λίθου τῆς οἰκοδομῆς ἑνὸς Κράτους», ἐξεφράσθη οὕτω: «Ἐπὶ τοῦ λίθου αὐτοῦ ἐπίσης καὶ ἐπὶ μιᾶς κοινότητος ἰδεωδῶν θεμελιοῦται ἡ φιλία μεταξὺ τῆς φασιστικῆς Ἰταλίας καὶ τῆς ἐθνικῆς Γερμανίας... Οἱ δύο λαοί, ἀσφυκτιῶντες εἰς τὴν Κεντρικὴν Εὐρώπην, ἔχουν τὸ αὐτὸ πεπρωμένον, τὸ αὐτὸ ἰδεῶδες. Ἡ αὐτὴ τύχη ἐπιφυλάσσεται εἰς αὐτοὺς εἰς τὸ μέλλον καὶ ἡ πορεία των δέον νὰ εἶναι παράλληλος». Πράγματι, τοῦτο φαίνεται ἐπιβεβαιούμενον ὑπὸ τῶν συμβάντων ἐν Γενεύῃ, κατὰ τὴν τελευταίαν σύνοδον τῆς Προπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἀφοπλισμοῦ, ὅπου οἱ ἐπίσημοι ἀντιπρόσωποι τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ἰταλίας ὑπεστήριξαν τὰς αὐτὰς θέσεις. Πάντως, ὁ στρατάρχης Χίντεμπουργκ καὶ μέγα μέρος τῆς γερμανικῆς γνώμης δὲν ἐπεδοκίμασαν τὴν ἐν Ρώμῃ στάσιν τῆς ἀντιπροσωπείας τῶν Χαλυβδίνων Κρανῶν. Καὶ ὁ ἀρχηγὸς αὐτῆς τῆς ὀργανώσεως, αὐτὸς ὁ συνταγματάρχης Ντούστεμπεργκ, κατεδίκασε τὴν ἐπίσκεψιν αὐτήν, περαίνων τὸν χαρακτηρισμόν του περὶ τῆς «ἀναθεωρητικῆς» καὶ γερμανοφίλου πολιτικῆς τοῦ κ. Μουσσολίνι διὰ τῆς φράσεως: «Πρέπει νὰ σκεφθῶμεν πολύ, πρὶν συνεργασθῶμεν μὲ τὴν Ἰταλίαν».

Ἀκόμη ὀλιγώτεροι διπλωματικοὶ δεσμοί, καθιερωμένοι διὰ κειμένων, ὑφίστανται μεταξὺ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας, καθὼς καὶ μεταξὺ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Οὐγγαρίας. Εἶναι ὅμως γνωστόν, ὅτι οἱ δύο λαοί, ὁ γερμανικὸς καὶ ὁ αὐστριακός, εἶναι τῆς ἰδίας γερμανικῆς ράτσας, ὅτι εἶναι ἡνωμένοι διὰ προαιωνίου παραδόσεως καὶ ἱστορίας καὶ ὅτι ὅλα τὰ κόμματα τῶν δύο Κρατῶν εἶναι ὑπὲρ τῆς προσαρτήσεως τῆς Αὐστρίας εἰς τὴν Γερμανίαν. Ὁμοίως, κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς Βερολῖνον (22—24 Νοεμβρίου 1930), ὁ κόμης Μπέτλεν, πρωθυπουργὸς τῆς Οὐγγαρίας, ἠδυνήθη νὰ δηλώσῃ: «Δεδομένων τῶν σημερινῶν σχέσεων μεταξὺ τῆς Οὐγγαρίας καὶ τῆς Γερμανίας, μία συνθήκη θὰ ἦτο ἀπολύτως περιττή. Ἡ φιλία μας ἔχει τὰς ρίζας της εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ εἰς τὴν σημερινὴν πολιτικὴν κατάστασιν τῆς Εὐρώπης». Πρέπει νὰ διαπιστώσωμεν ἐν τούτοις, ὅτι ἡ Οὐγγαρία δὲν ἔχει κἂν διπλωματικὰς σχέσεις μὲ τὴν Σοβιετικὴν Ρωσσίαν.

Η ΙΤΑΛΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

Ἀπεναντίας ἡ Ἰταλία ἐπεδόθη εἰς πραγματικὴν διπλωματικὴν οἰκοδόμησιν. Ἐσχημάτισε μίαν δέσμην συνθηκῶν, αἱ ὁποῖαι ἐξασφαλίζουν εἰς αὐτὴν τὴν συμμαχίαν τῆς Ἀλβανίας, τὴν φιλίαν μετὰ διηνεκοῦς εἰρήνης τῆς Οὐγγαρίας, τὴν οὐδετερότητα τῆς Τουρκίας, τὴν φιλίαν, μετὰ ὑποσχέσεως περὶ μὴ ἐπιθέσεως, τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν φιλίαν τῆς Αὐστρίας. Ἡ Βουλγαρία δὲν ἔχει συνδεθῆ διὰ κειμένων μὲ τὴν Ρώμην· ἀλλὰ ἡ ἀποχὴ τῆς ἰταλικῆς διπλωματίας, ὅταν ἐγένοντο τὰ γαλλικὰ καὶ ἀγγλικὰ διαβήματα ἐν Σόφιᾳ ἐν σχέσει μὲ τὰς μακεδονικὰς ἀποπείρας εἰς τὴν Νοτιοσλαυΐαν, καὶ ὁ γάμος τοῦ βασιλέως Βόριδος μὲ τὴν πριγκήπισσαν Ἰωάνναν, ἀποδεικνύουν πόσον εἶναι στεναὶ αἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν. Τέλος ἡ Ἰταλία, ἡ ὁποία δι' οἰκονομικοὺς λόγους ὑπῆρξε μία τῶν πρώτων Δυνάμεων ποὺ ἀνεγνώρισαν νόμῳ τὰ Σοβιέτ, ὑπέγραψε μετὰ τῶν τελευταίων τούτων τὴν 2 Αὐγούστου 1930 ἐμπορικὴν συνθήκην, ἥτις ἐνέχει πολιτικὸν χαρακτῆρα. Ὁ πολιτικὸς αὐτὸς χαρακτὴρ ἐπεκυρώθη ὑπὸ τῆς ἰταλοσοβιετικῆς συνεννοήσεως, ἐν Γενεύῃ, ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ἀφοπλισμοῦ καὶ ὑπὸ τῆς συναντήσεως τῶν δύο ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν κ.κ. Λιτβίνωφ καὶ Γκράντι, ἐν Μιλάνῳ, τὴν 24 παρελθόντος Νοεμβρίου. Ὀλίγας ἡμέρας βραδύτερον, ἡ ἐπίσκεψις εἰς Ρώμην (27—29 Νοεμβρίου) τοῦ Ρουσδῆ βέη, ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας, ἀπεκάλυψεν ἐπίσης πόσον εἶναι φιλικαί, μετὰ τὴν σύναψιν τῆς ἰταλοτουρκικῆς συνθήκης τοῦ 1928, αἱ σχέσεις μεταξὺ Ρώμης καὶ Ἀγκύρας.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 6ην σελίδα)

Ζωὴ καὶ ἴσκιοι

Ὁ ὁμιλῶν κινηματογράφος

Φωνὴ καὶ φαντασίωσις

Ὁ ἀνταποκριτὴς μιᾶς Βιεννέζικης ἐφημερίδος ρώτησε τὶς ἡμέρες αὐτὲς τὸν Παριζιάνο ἐφευρέτη τοῦ κινηματογράφου κ. Λουΐ Λυμιέρ, τί φρονεῖ γιὰ τὸν ἠχητικὸ καὶ τὸν «ὁμιλοῦντα». Ὁ Παριζιάνος—ὑπάρχουν ἐφευρέτες τοῦ κινηματογράφου σ' ὅλες σχεδὸν τὶς πρωτεύουσες τοῦ παλιοῦ καὶ τοῦ νέου κόσμου — εἶπε μεταξὺ ἄλλων καὶ τ' ἀκόλουθα:

«Ἡ ἠχητικὴ κ' ἡ ὁμιλοῦσα ταινία εἶναι ἀξιόλογη ἐφεύρεση. Δὲν ἔχω ὅμως τὴν ἰδέα, πὼς θὰ κρατήσῃ ἡ μόδα της πολύ. Ἐν πρώτοις, ὁ ἀπόλυτος συγχρονισμὸς ἤχου καὶ εἰκόνος εἶναι ἀνέφικτος. Κ' ἔπειτα, οὔτε πρέπει, οὔτε μπορεῖ νὰ γίνῃ ὁ κινηματογράφος θέατρο. Τὸ κύριο χαρακτηριστικὸ τοῦ κινηματογράφου εἶναι ὅτι μπορεῖ, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ θέατρο, νὰ δουλέψῃ μὲ ὅλα τὰ μεγέθη, μὲ ὅλες τὶς κλίμακες. Οἱ ταινίες δείχνουν τοπία μὲ ἀπομακρυσμένες, μικροσκοπικὲς ἀνθρώπινες φιγοῦρες, δείχνουν ὅμως κ' ἕνα μέρος τοῦ προσώπου, τὸ στόμα λ. χ. ἓξ φορὲς μεγαλύτερο ἀπὸ τὸ φυσικό. Ὁ θεατής, ποὺ πηγαίνει στὸ θέατρο, δὲν βλέπει ἀπὸ τὶς πρῶτες σειρὲς τῆς πλατείας τόσο καθαρὰ τὸ στόμα τοῦ ἠθοποιοῦ, ὅσο τὸ βλέπει ὁ θεατὴς τοῦ κινηματογράφου ἀπὸ τὸ ὑπερῷον, ἅμα ἡ προβαλλομένη εἰκόνα παρουσιάζῃ τὸ στόμα ὑπὸ μεγέθυνσιν. Τί συμβαίνει ὅμως μὲ τὴ φωνή; Ἡ ἀνθρώπινη μορφὴ ἐμφανίζεται ἕξη φορὲς πιὸ μεγάλη ἀπὸ τὸ φυσικό, ἀλλὰ ἡ φωνὴ παραμένει κανονική. Ὅταν χρησιμοποιοῦνται μεγάφωνα, τότε ἡ φωνὴ χάνει τὸν φυσικό της τόνο καὶ χτυπᾷ δυσάρεστα στ' αὐτί. Τὸ ἀνθρώπινο μάτι ἀνέχεται τὸ ἀφύσικο ἑνὸς σώματος μεγαλωμένου ἕξη φορές, τὸ αὐτὶ ὅμως δὲν ἔχει φαντασία. Γιὰ τοῦτο λέω: ἡ ἠχητικὴ ταινία ἀκολουθεῖ σωστὸ δρόμο κ' ἔχει σημασία τελειοποιήσεως τοῦ κινηματογράφου, ἡ ὁμιλοῦσα ὅμως ταινία παίρνει δρόμο στραβό».

Μοῦ φαίνεται πὼς ὁ κ. Λουΐ Λυμιὲρ ἔχει στὴ γενική του ἄποψη δίκιο. Δὲν πρόκειται νὰ συζητήσουμε τώρα τὸ ζήτημα: θέατρο ἢ «ὁμιλῶν κινηματογράφος;» Γιατὶ τέτοιο ζήτημα μπορεῖ νὰ γεννηθῇ μονάχα στὴ φαντασία τῶν ἀνθρώπων, ποὺ καὶ τὴν οὐσία τοῦ κινηματογράφου ἀγνοοῦν καὶ τὴν οὐσία τοῦ θεάτρου. Ὁ κινηματογράφος εἶναι θέαμα, τὸ θέατρο εἶναι λόγος. Ἂν, ἀπὸ σύγχυση ἰδεῶν, ἀνατραπῶν οἱ βάσεις τῶν δυὸ αὐτῶν εἰδῶν, τότε, φυσικά, τὸ ἕνα θὰ ἐπιβληθῇ εἰς βάρος τοῦ ἄλλου. Θὰ νικήσῃ ἐκεῖνο, ποὺ θὰ σταθῇ συνεπὲς στὴν ἐσωτερική του οὐσία. Ἂν δὲν ὑπάρξῃ σύγχυση ἰδεῶν, τότε θέατρο καὶ κινηματογράφος θὰ μπορέσουν νὰ συζήσουν ἁρμονικά, χωρὶς νὰ ἐπηρεάζῃ καθόλου ἡ μιὰ ἐκδήλωση τὴν ἄλλη. Τὸ θεαματικὸ στοιχεῖο ποὺ ὑπάρχει στὸ θέατρο εἶναι ὑποταγμένο στὸ λόγο, ἀπὸ μέσα του πηγάζει κ' ἐξυπηρετεῖ τὴν ἔκφρασή του. Ὁ λόγος περιέχει ἐντός του τὴ χειρονομία, τὸ χαρακτῆρα κάθε κινήσεως, τὴν ἰδιοτυπία τοῦ κοστουμιοῦ, τὴ μάσκα τοῦ ἠθοποιοῦ, τὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ τόπου τῆς δράσεως. Τὰ φραστικὰ στοιχεῖα στὸν κινηματογράφο εἶνε ὑποταγμένα στὴ θεαματικὴν ἔκφραση. Ἡ εἰκόνα ὁμιλεῖ, ἡ εἰκόνα ἐκφράζει, ἡ εἰκόνα δημιουργεῖ ἀτμόσφαιρα, τὸ μάτι τοῦ ἠθοποιοῦ, τὸ παίξιμο τῆς φυσιογνωμίας του περιέχουν τὴν ὁμιλία του, κι' ὁ λόγος ἀπ' αὐτὰ πηγάζει, αὐτὰ ἐξυπηρετεῖ. Ὁ κινηματογράφος, μολονότι θέαμα, ἔχει τὴ γαληνεμένη διάθεση τῆς ἀφηγήσεως, εἶναι συγγενέστερος πρὸς τὸ μυθιστόρημα καὶ τὸ διήγημα, παρὰ πρὸς τὸ δρᾶμα. Τὸ θέατρο, μολονότι λόγος, ἢ μᾶλλον ἀκριβῶς ἐπειδὴ εἶναι λόγος, ἔχει τὴ βαρύτητα τοῦ πραγματικοῦ, εἶναι δράση, «μίμησις πράξεως..... ἡδυσμένῳ λόγῳ».

Δὲ θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ λοιπὸν σήμερα τὸ θέμα: θέατρο ἢ κινηματογράφος; Τέτοιο θέμα δὲν ὑπάρχει. Κι' ἂν τυχαίνῃ σήμερα, παρ' ὅλα ταῦτα, νὰ κινδυνεύῃ τὸ θέατρο ἀπ' τὸν κινηματογράφο, τοῦτο τίποτα δὲν ἀποδείχνει. Τὸ θέατρο νικήθηκε σὲ παλιοὺς αἰῶνες ἀπὸ τὸν ἱππόδρομο, χωρὶς τοῦτο νὰ μᾶς πείσῃ πὼς ὑπάρχει καμμιὰ συγγένεια μεταξύ τους. Ἄλλο εἶναι τὸ θέμα μας. Ἐκεῖνο, ποὺ θέτει ὁ Λουΐ Λυμιὲρ : Ἔχει ζωτικὰ στοιχεῖα μέσα του ὁ «ὁμιλῶν» κινηματογράφος; Ἡ νέα αὐτὴ ἐφεύρεση ἐξυπηρετεῖ τὴν Τέχνη τῶν σκιῶν; Σήμερα, ποὺ ἡ «ὁμιλοῦσα» ταινία τελειοποιήθηκε ἀρκετά, μποροῦμε νὰ μιλήσουμε ἀσφαλέστερα.

Ἡ φωνὴ εἶναι ἀπὸ τὰ ζωντανώτερα στοιχεῖα τοῦ ἀνθρώπινου χαρακτῆρος. Ὁ πιὸ ἀπόκρυφος ἑαυτός μας. Ἡ θερμότερη οὐσία τοῦ εἶναι μας. Ἡ φωνή, λὲς καὶ βγαίνει ἀπὸ τὰ ἔγκατα τῆς ψυχῆς, γιὰ νὰ δώσῃ τὴν πλαστικότητα στὸν ἀτομικὸ χαρακτῆρα. Τὴν ἀνεξάρτητην ἀξία της δύσκολα, βέβαια, τὴν καταλαβαίνουμε, γιατὶ πάντα σμίγει ἡ φωνὴ μὲ τὴν ὅλη ἔκφραση τοῦ ἀνθρώπου. Μήτε φανταζόμαστε πὼς γνωρίζουμε, καὶ πὼς ψυχολογοῦμε ἕναν ἄνθρωπο, ἂν δὲν τὸν ἀκούσουμε πρῶτα νὰ κουβεντιάζῃ. Κι' ὅμως ὅποιος ἔχει παρατηρητικότητα, τυχαίνει νὰ μαντεύῃ συχνά, καὶ μὲ ἀκρίβεια, τὸ χρῶμα τῆς φωνῆς ἀνθρώπων, ποὺ ἐξ ὄψεως μόνο τοὺς γνώριζε καὶ πάσχιζε νὰ τοὺς ψυχολογήσῃ. Κι' ἀντίθετα: πολλὲς φορές, ἀκούγοντας τὴν κουβέντα ἀθέατου προσώπου, μαντεύουμε ἀρκετὰ τὸ χαρακτῆρα τῆς φυσιογνωμίας του. Ἡ φωνὴ εἶναι ἐξαιρετικὰ ἀτομικὸ στοιχεῖο. Κι' ὅμως ὁ καλὸς ἠθοποιός, καὶ τὴ φωνή του ἀκόμη κατορθώνει ν' ἀλλοιώνῃ σύμφωνα μὲ τὴ μάσκα καὶ τὸ χαρακτῆρα τοῦ ρόλου του, χωρὶς νὰ τὴν ψευτίζῃ. Αὐτὴ εἶναι εἰδικὴ καλλιτεχνικὴ δύναμη, ποὺ δὲν ἐδόθη στὸν καθένα.

Ὁ Λουΐ Λυμιέρ, μὲ παρατήρηση λεπτή, τονίζει τὸν παραλογισμὸ μιᾶς κανονικῆς φωνῆς, ὅταν βγαίνῃ ἀπὸ στόμα ὑπερφυσικοῦ μεγέθους. Δὲν εἶναι ὅμως μόνο τοῦτος ὁ σολοικισμός. Τὰ μεγάφωνα, ποὺ χρησιμοποιοῦνται σ' ὅλους τοὺς ἠχητικοὺς κινηματογράφους, ἀλλοιώνουν τὴ φωνή. Κ' ἡ ἀλλοίωση αὐτὴ εἶναι ὁριστικὴ καταδίκη, γιατὶ προκαλεῖ σύγχυση τοῦ αἰσθήματος. Ὁ ἄνθρωπος, ποὺ βλέπουμε ἀπάνω στὸ πανί, διατηρεῖ τὴν πραγματική του ἔκφραση, ὅσο ὑπερφυσικὰ κι' ἂν προβληθοῦν τὰ χαρακτηριστικά του. Ἡ φωνή του ὅμως, ἀλλοιωμένη καθὼς βγαίνει ἀπ' τὸ μεγάφωνο, παύει πιὰ νὰ σμίγῃ στενὰ μὲ τὴν ὅλη ἔκφραση τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου. Καὶ τοῦτο προκαλεῖ σύγχυση αἰσθημάτων στὸν ἀκροατή, ὅταν δὲν τοῦ λείπῃ παρατηρητικότης ἔμφυτη. Αὐτὸ φαντάζομαι ἐκφράζει κι' ὁ Λουΐ Λυμιέρ, λέγοντας ὅτι «τὸ αὐτὶ δὲν ἔχει φαντασία». Βέβαια, ὁ διαχωρισμὸς αὐτὸς φωνῆς καὶ φυσιογνωμίας, ἡ ἀντίφαση κ' ἡ δυσαρμονία μέσα στὴν ἴδια εἰκόνα τῆς ζωῆς, ἀπαιτεῖ ζωτικότητα ἐκ μέρους τοῦ κοινοῦ γιὰ νὰ κατανοηθῇ, ἢ νὰ γίνῃ καθαρὰ αἰσθητή. Τοῦτο ὅμως δὲν ἔχει σημασία. Δὲ μιλοῦμε ἐδῶ γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ «ὁμιλοῦντος» ἀπὸ ἐπιχειρηματικῆς ἢ ἄλλης τυχὸν ἀπόψεως. Μιλοῦμε γιὰ τὴ δυνατότητα τῆς καλλιτεχνικῆς του ἐπιβολῆς. Συνεπῶς, μόνο ὁ «ζωντανὸς» ἄνθρωπος θὰ τὸν κρίνῃ, κι' ἂς εἶναι ἕνας μέσα σὲ χιλίους. Ὄχι τὸ «πολὺ κοινόν», ποὺ ἐνδιαφέρεται νὰ σκοτώσῃ δυὸ ὧρες ἀνίας. Τὸ κάτω-κάτω, στὸν αἰῶνα τοῦτον τῆς μηχανοποιήσεως τοῦ ἀνθρώπου, κ' ἡ φωτογραφία ἀκόμη ἐπεβλήθη εἰς βάρος τῆς ζωγραφικῆς. Ἕνα στιγμιαῖο, τυχαῖο, ἠλίθιο, μηχανικὸ ἀποτύπωμα χαρακτηριστικῶν, ἐνίκησε λόγῳ φτήνειας, εὐκολίας κ' ἐλλείψεως ζωντανοῦ αἰσθήματος, τὸ δημιουργικὸ ἔργο τοῦ ζωγράφου. Τοῦτο ὅμως δὲν ἀποδείχνει πὼς ἡ φωτογραφία ἀπέκτησε τὴ...Μοῦσα της.

Ἀλλὰ ὁ «ὁμιλῶν» δὲν προκαλεῖ μόνο σύγχυση αἰσθήματος. Καταστρέφει τὴ φαντασίωση, τὴν «ἰλλουζιόνα» τοῦ κινηματογράφου.

Ὁ κινηματογράφος — βουβὸς ἢ ἠχητικός, ἀδιάφορο! — ζῇ μὲ αὐστηρὸ «ρεαλισμό». Κι' ἡ πιὸ φανταστικὴ ὑπόθεση, ἀποζητᾷ ρεαλιστικὲς εἰκόνες. Γίνανε προσπάθειες ἀντίθετες, ἐφαρμογῆς κυβισμοῦ, ἀκόμη καὶ φουτουριστικῆς τεχνοτροπίας στὸ διάκοσμο τῆς εἰκόνος. Ἀπέτυχαν. Κ' ἦταν λογικὸ ν' ἀποτύχουν, γιατὶ δοκιμάστηκε νὰ μεταφερθῇ ἡ θεατρικὴ αἰσθητικὴ σ' ἕνα εἶδος, ποὺ δὲν εἶναι «θέατρο». Κ' ἐξηγοῦμαι : Στὸ θέατρο, ἐπειδὴ ὁ λόγος εἶναι τὸ κύριο στοιχεῖο, ἐπικρατεῖ, ὡς κεντρικὴ μορφή, ὁ ἠθοποιός. Σ' αὐτὸν συμπυκνοῦται ὅλη ἡ ζωὴ τοῦ λογοτεχνικοῦ αὐτοῦ εἴδους. Ὁ σκηνικὸς διάκοσμος εἶναι ἁπλὸ πλαίσιο, παράγων πολὺ κατώτερος τοῦ ἠθοποιοῦ, καὶ ποὺ θὰ μένῃ πάντα πολὺ κατώτερός του, ὅση κι' ἂν γίνεται προσπάθεια ν' ἀποκτήσῃ κεφαλαιώδη σημασία κ' ἡ σκηνογραφία. Ποτὲ τὰ νεκρὰ «επαννώ» δὲ γίνεται νὰ πάρουν τὴ ζωντανὴν ἀξία, ποὺ ἔχει ὁ ἄνθρωπος. Γιὰ τοῦτο, πολὺ σωστά, ξέπεσε σιγά-σιγὰ στὸ θέατρο ὁ ζωγραφικὸς καὶ βάρβαρος ρεαλισμὸς τῆς σκηνικῆς εἰκόνας, κ' ἡ σκηνογραφία ἀπέκτησε ρυθμὸ καὶ σημασία αἰσθητικοῦ πλαισίου. Στὸν κινηματογράφο, δὲν μπορεῖ νὰ συμβῇ τὸ ἴδιο. Ὁ ἄνθρωπος, στὸ πανὶ ἀπάνω, εἶναι δυσδιάστατος, ὅπως κι' ὅλα τὰ τριγυρινά του. Τὸ χρῶμα τῆς μορφῆς του εἶναι συμβατικό, ὅπως καὶ τὸ χρῶμα ὅλων τῶν ἄλλων πραγμάτων, ἢ εἶναι τεχνητό. Δὲ χτυπᾷ ἀπάνω μας, μέσα ἀπὸ τὸ πανί, ἄμεσα ἡ ζωή. Ἀλλὰ μιὰ μηχανικὴ ἀναπαράστασή της. Ἔτσι, ὁ ἠθοποιός, ὡς ἀναπαράσταση ζωῆς, εἶναι στὸ πανὶ ἰσότιμος μ' ὅλα τὰ τριγυρινά του. Ὁ ὄγκος τῆς ζωῆς του δὲν κυριαρχεῖ ἀπάνω στὰ πλαίσια ποὺ τὸν περιβάλλουν. Ὁ ἄνθρωπος, μέσα στὸ τοπίο, γίνεται συχνὰ ποσοστὸν ἐκφράσεως. Ἕνα σύννεφο ἔχει ἴδιαν ἀξία μ' ἕναν ὁδοιπόρο. Κάποτε καὶ μεγαλύτερη. Ἡ ἰσοτιμία ἀνθρώπου καὶ περιβάλλοντος ὑπαγορεύεται ἀπὸ τοὺς νόμους τῆς τέχνης αὐτῆς. Ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος, στὴν κινηματογραφικὴν εἰκόνα, ἐπιβάλλει τὴ ρεαλιστική του ἐμφάνιση καὶ στὸ πλαίσιό του. Δὲν μποροῦν τὰ πλαίσια νὰ ὑποβάλλουν ἁπλῶς, μὲ τὸ ρυθμό τους, τὴν ἰδανικὴν ἀτμόσφαιρα ποὺ γυρεύει ἡ ὑπόκριση. Θὰ ἔχουν πραγματικὴν ἀξία, ὅπως καὶ τὰ ἔμψυχα.

Ἔτσι, ἡ κινηματογραφικὴ εἰκόνα ἀπαιτεῖ τὸν αὐστηρὸ ρεαλισμό. Ὡς τόσο, στὶς βουβὲς ταινίες, ἡ σύμβαση τοῦ χρώματος, τῶν δύο διαστάσεων, τὸ λίκνισμα τῆς μουσικῆς, περιέβαλλαν σὰν ἄχνα ὀνείρου τὸ ρεαλισμὸν αὐτὸν καὶ τοῦ ἐχάριζαν μόνο τὴ ζωντάνεια ποὺ ἀπαιτεῖ λ. χ. μιὰ καλὴ ἀφήγηση. Οἱ εἰκόνες του, ἀντιστοιχοῦσαν πρὸς τὶς εἰκόνες ποὺ βλέπει ὁλοκάθαρα ἡ φαντασία μας, ὅταν ἕνας φίλος μᾶς διηγᾶται ὄμορφα μιὰν ἐνδιαφέρουσα ἱστορία. Στὸν «ὁμιλοῦντα» ὅμως, τὰ πράγματα ἀλλάζουν. Τὸ μεγάφωνο μᾶς μεταδίδει μιὰ φωνή. Ἀλλά, ὅσο ἀλλοιωμένη κι' ἂν φτάνῃ στ' αὐτιά μας ἡ φωνὴ αὐτή, ἔχει πάντα ζωή. Παρ' ὅλη τὴ μεσολάβηση τῆς μηχανῆς, ἡ φωνὴ δὲν ἀπονεκρώνεται, γιατὶ εἶναι ἡ ἴδια ζωντανὴ οὐσία. Καὶ τὸ νεκρὸ ἀκόμη κορμί, θὰ τὸ ψαύσῃς γιὰ νὰ αἰσθανθῇς τὴν παγιάδα του. Ἡ φωνὴ ὅμως ζῇ, μὲ μόνο τὸ γεγονὸς ὅτι τὴν ἀκοῦς. Ἀλλοιωμένη, σπαραγμένη, ἔστω !— ἀλλὰ σοῦ δίνει πάντα τὴν αἴσθηση τοῦ πραγματικοῦ, τοῦ ζωντανοῦ. Μόλις ὅμως σὲ χτυπήσῃ «κατάμουτρα» ἡ ζωὴ ἀπὸ τὸ μεγάφωνο, ἀμέσως ἡ «ὀθόνη» κάνει αἰσθητὴ τὴν καταπληκτικὴ σύμβασή της. Ἡ «ἰλλουζιόνα» καταστρέφεται. Οἱ δύο διαστάσεις ἐμφανίζουν τὴ νέκρα τους. Ὅλη ἡ κινουμένη εἰκόνα φαίνεται παγερή, ψεύτικη, ἀχνή, μηχανική. Μᾶς τυχαίνει συχνὰ νὰ προσέχουμε ἂν πέτυχε ἢ ὄχι ὁ περίφημος «συγχρονισμὸς» ἤχου καὶ κινήσεως χειλιῶν. Παρακολουθοῦμε διπλᾶ τὸ ἔργο: μὲ τ' αὐτί μας καὶ μὲ τὸ μάτι μας. Καὶ μολονότι μὲ ἠλεκτρικὴ ταχύτητα συμπληρώνει ἡ μιὰ αἴσθηση τὴν ἄλλη, ὡς τόσο τὸ διχάλωμα αὐτὸ μένει, καὶ καταστρέφει τὴν ἑνότητα τῆς συγκινήσεως. Ἡ ζωὴ τῆς φωνῆς, δὲ βρίσκει ἀνάλογη ζωντάνεια μέσα στὴν εἰκόνα. Ἐδῶ κινοῦνται σκιές, ἐνῷ ἀπ' τὸ μεγάφωνο ἀκούγονται ζωντανοὶ ἄνθρωποι. Ὁ φωτογραφικὸς ρεαλισμὸς φτωχαίνει σ' ἀφάνταστο σημεῖο. Καμμιὰ λεπτομέρεια δὲν τὸν ὠφελεῖ. Ἡ φωνὴ ἀπαιτεῖ ἀνάλογη ζωή, θέλει τὸν ὄγκο, θέλει τὸ βάρος τοῦ ζωντανοῦ ἀνθρώπου, θέλει γενικὰ τὴν αἴσθηση τοῦ ζωντανοῦ ἠθοποιοῦ. Φανταστῆτε, ὅτι διαβάζετε μυθιστόρημα, καὶ τὴ στιγμὴ ποὺ φτάνετε στὰ διαλογικὰ σημεῖα, ἀκοῦτε ἄξαφνα ζωντανὰ τὰ λόγια στὸν ἀέρα, γύρω σας. Ἂν συνέβαινε αὐτό, θὰ σᾶς ἔπιανε σίγουρα ἀνατρίχιασμα καὶ τρόμος. Δὲ γίνεται τὸ ἴδιο βέβαια στὸν «ὁμιλοῦντα», γιατὶ ἐδῶ, τὶς εἰκόνες δὲν τὶς πλάθει ἡ φαντασία, τὶς βλέπει ἕτοιμες τὸ μάτι. Ὁ διχασμὸς ὅμως, καίτοι στομωμένος, ὑφίσταται. Προκαλεῖ σύγχυση αἰσθήματος κι' ἀποτρέπει τὴ δημιουργία καλλιτεχνικοῦ ἔργου.

Ὄχι λοιπὸν τὸ θέατρο δὲν κινδυνεύει ἀπὸ τὸν «ὁμιλοῦντα», ἀλλὰ κινδυνεύει ἀπ' αὐτὸν κι' ὁ φωτογραφικὸς—ὄχι ὁ σκιτσογραφικὸς —κινηματογράφος, σὰ μιὰ τέχνη κι' αὐτός, ἔστω καὶ ταπεινή. Γιατὶ θαρρῶ, πὼς τὰ προβλήματα αὐτὰ ποὺ γεννᾷ εἶναι θεμελιώδη. Καὶ δὲν λύονται, βέβαια, μὲ...μηχανικὲς τελειοποιήσεις.

ΦΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Τὸ λῆξαν ἔτος εἶδε τὸν τερματισμὸν τοῦ ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων — τοῦ ἔργου τῆς ἀποκαταστάσεώς των γενικῶς, θὰ ἠδύνατό τις νὰ εἴπῃ, καίτοι ἀπομένουν εἰσέτι ἀρκεταὶ λεπτομέρειαι πρὸς πλήρη αὐτοῦ ἀποπεράτωσιν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, κατὰ τὸ 1930 ἐπαγιώθη ἡ παραγωγὸς κατανομὴ τῶν νέων πληθυσμῶν ἀνὰ τὴν χώραν καὶ ἡ προσφυγικὴ ἀποκατάστασις εἰσῆλθεν εἰς τὴν φάσιν τῆς ὁριστικῆς συγχωνεύσεως τῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν σήμερον κοινωνικῶς, παραγωγικῶς, οἰκονομικῶς τὴν μεταπολεμικὴν Ἑλλάδα. Ἡ ζωτικότης τοῦ γηραιοῦ ἀλλὰ πλήρους νέων χυμῶν ἑλληνικοῦ κορμοῦ ἐδείχθη νικήτρια κατὰ τῆς μᾶλλον ἀφαντάστου ἐναντιότητος καὶ ἀρχίζει τώρα μία νέα ἀναβλάστησις ἐθνική. Διὰ νὰ ἐξασφαλισθοῦν ὅσον τὸ δυνατὸν πλουσιώτεροι οἱ καρποὶ τῆς ἀναβλαστήσεως αὐτῆς, ἐπιβάλλεται, ἐν τούτοις, ἐργασία ἀδιάπτωτος διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν ἀπομενόντων νὰ συντελεσθοῦν εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτό. Καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ λυθῇ ὁριστικῶς τὸ πρόβλημα τῶν ἀστικῶν προσφυγικῶν πληθυσμῶν, κατὰ τρόπον λογικόν, αἰρομένων βαθμηδὸν τῶν ἀτόπων, τὰ ὁποῖα ἐδημιούργησεν ἡ σύγχυσις καὶ ἡ ἐπείγουσα ἀνάγκη τῆς πρώτης στιγμῆς. Μία συστηματικὴ ἀνακατανομή των εἰς τὰ ἀστικὰ ἐκεῖνα τῆς χώρας σημεῖα, ὅπου θὰ ἠμποροῦσαν νὰ εἶναι χρησιμώτεροι εἰς ἑαυτοὺς καὶ εἰς τὸ ἑλληνικὸν σύνολον πρέπει ν' ἀποτελέσῃ τὴν σταθερὰν μέριμναν τῆς κρατικῆς προσφυγικῆς πολιτικῆς.

* * *

Η ΝΑΥΤΙΛΙΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ

Οἱ Ἰταλικοὶ ναυτικοὶ καὶ οἰκονομικοὶ κύκλοι, παρακολουθοῦντες μετ' ἐνδιαφέροντος τὰς ἐνταῦθα ἐνεργείας ὑπὲρ βελτιώσεως τῶν συνθηκῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, δὲν ἀποκρύπτουν καί τινας ἀνησυχίας μήπως ἡ ἀνάπτυξις τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας δημιουργήσῃ συναγωνισμὸν πρὸς τὴν Ἰταλικήν. Ὁ συναγωνισμὸς αὐτός, ἐν πρώτοις, εἶνε φυσικός, ἔν τινι μέτρῳ εἰς τὴν ἀνατολικὴν ταύτην λεκάνην τῆς Μεσογείου. Ἡ Ἑλλὰς εἶνε, ἐν ἀναλογίᾳ, χώρα περισσότερον ναυτικὴ τῆς Ἰταλίας καὶ τὸ ναυτικόν της τὸ ἐμπορικὸν ἔχει μίαν παλαιοτάτην εἰς τὴν Μεσόγειον ἱστορίαν καὶ συνεχῆ παράδοσιν. Ἐὰν ἡ Ἑλλὰς κατορθώσῃ νὰ ἐξυπηρετῇ δι' ἰδίων σκαφῶν ὅλας [illegible] ρωκεανείους ἀκόμη — καὶ τοῦτο ὀφείλει νὰ τὸ πράξῃ ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ ναυτικοῦ κράτους. Ἀλλ' ἡ Ἰταλικὴ ἐμπορικὴ καὶ ἐπιβατικὴ ναυτιλία ἔχει, κατὰ φυσικὸν λόγον, πολὺ εὐρύτερον πλαίσιον δραστηριότητος καὶ εἰς τοῦτο ἡ Ἑλληνικὴ ναυτιλία δὲν πρόκειται ν' ἀσχοληθῇ. Πάντως, αἱ θαλάσσιαι ὁδοὶ ἀποτελοῦν πεδίον διεθνοῦς δραστηριότητος καὶ ὁ εἰς αὐτὰς συναγωνισμὸς εἶνε ὁ τίμιος συναγωνισμὸς μιᾶς νομίμου ἐπιδιώξεως κέρδους διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν τῶν ναυτικῶν χωρῶν.

* * *

ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΔΑΣΗ ΜΑΣ

Ἡ αἰτίασις τῆς Διευθύνσεως τῶν Δασῶν, ὅτι τὸ Κοινὸν δὲν βοηθεῖ, ὡς θὰ ἔπρεπε, τὰς προσπαθείας της, ἀφοῦ ἐπροτίμησε ν' ἀγοράσῃ, διὰ τὰ Χριστούγεννα, ἔλατα κοπέντα λαθραίως ἀπὸ τὸ δάσος τῆς Πάρνηθος, ἀντὶ ν' ἀγοράσῃ τὰ ἐπίτηδες ἐκ Βυτίνης σταλέντα δὲν εἶνε ὀρθή. Τὸ Κοινὸν ἠγόρασε τὰ ἔλατα ὅπου τὰ εὑρῆκε προχειρότερα χωρὶς νὰ ἐρωτήσῃ ποία ἦτο ἡ προέλευσίς των —πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον, ἄλλως τε, θ' ἀπέκρυπτον οἱ λάθρα κομίσαντες τὰ ἀττικὰ ἔλατα εἰς τὰς Ἀθήνας. Καθῆκον τῆς Δασικῆς ὑπηρεσίας ἦτο νὰ φροντίσῃ ὅπως αἱ διαταγαί, αἱ ἀπαγορευτικαὶ τῆς κοπῆς τῶν δένδρων ἀπὸ τὴν Πάρνηθα, ἐκτελεσθοῦν πραγματικῶς. Τοῦτο δὲ δὲν θὰ ἦτο καθόλου δύσκολον ἐὰν ἐν συνεννοήσει μὲ τὴν χωροφυλακήν, ἐπετηροῦντο κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς αἱ ἐκ Πάρνηθος ὁδεύσεις πρὸς τὴν πόλιν, διὰ τῶν ὁποίων μετεφέροντο τὰ παρανόμως κοπέντα καὶ πωληθέντα ἔλατα. Τὸ Κοινόν, ἀντιθέτως, βοηθεῖ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μόνον αἱ ἔντυπαι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς δύο ὑπογραφὰς τῶν κ.κ. Χαλκιᾶ καὶ Περπινιᾶ ὡς καὶ τὴν σφραγίδα τῆς «Πρωΐας» εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ αἱ ἔντυποι τοιαῦται, ἄνευ ἀμφοτέρων τῶν ὡς ἄνω ὑπογραφῶν δὲν ἀναγνωρίζονται.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

τὸ ἔργον τῆς συντηρήσεως τῶν δασῶν, εἰδοποιοῦν ἑκάστοτε, διὰ τῶν ἐφημερίδων, τὴν Διεύθυνσιν τῶν Δασῶν περὶ ὅσων θὰ ὤφειλε νὰ γνωρίζῃ μόνη, ἄνευ ὑποδείξεως.

ΕΙΘΕ ΝΑ ΝΙΚΗΣΗ *Εἰς τὴν ἀγωνίαν ὁλοκλήρου τῆς Γαλλίας διὰ τὴν σβυνομένην δόξαν τοῦ στρατάρχου Ζόφρ, εἰς τὴν συγκίνησιν καὶ τὴν θλῖψιν ἐκείνων ποὺ δικαίως τιμοῦν τὸν ἀπερχόμενον γενναῖον στρατιώτην, ἡ Ἑλλὰς συμμετέχει διὰ τῆς εἰλικρινοῦς της λύπης. Ὁ Ζόφρ ὑπῆρξε στρατιώτης γνωρίζων ὅτι ἡ πιστὴ ἐπιτέλεσις τοῦ καθήκοντος δὲν ἀποξενώνει τὸν ἄνθρωπον τῶν δικαιωμάτων του. Καὶ διεξεδίκησε πάντοτε τὰ δικαιώματά του ὅταν ἐξετέλει τὸ καθῆκον του. Εἰς αὐτὸν ὀφείλεται ἡ ἐπαναφορὰ εἰς τὴν ἐνεργὸν δρᾶσιν τοῦ ἄλλου ἐνδόξου τέκνου τῆς Γαλλίας, τοῦ Φός. Ὑπῆρξε δίκαιος εἰς τὰς νίκας του καὶ σεμνὸς εἰς τοὺς θριάμβους του. Οἱ ἐχθροί του τὸ ἀνεγνώρισαν ἐπαρκῶς. Μὲ τὴν ἀναγγελλομένην τηλεγραφικῶς ἐξάντλησίν του ἐκ τῆς νόσου, ὁ Ζόφρ παλαίει αὐτὴν τὴν στιγμὴν μὲ τὸν θάνατον. Εἰς τὰς εὐχὰς ποὺ ἀπὸ τὸν κόσμον ὁλόκληρον ἀπευθύνονται ὑπὲρ τῆς τελευταίας νίκης τοῦ στρατάρχου μὲ τὸν ἀκατανίκητον, φεῦ, θάνατον, οἱ Ἕλληνες εἰλικρινῶς ἑνώνομεν καὶ τὰς ἰδικάς μας. Εἴθε νὰ νικήσῃ καὶ πάλιν ὁ νικητής.*

Η ΜΙΚΡΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ Ἡ «Φιλανθρωπικὴ Ἑταιρεία» ἐζήτησε ἀπὸ τοὺς οἰκογενειάρχας καὶ τοὺς καταστηματάρχας δέκα δραχμὰς μηνιαίως διὰ νὰ ἀπαλλάξῃ τὴν πρωτεύουσαν τῆς περιφερομένης ἐπαιτείας. Καὶ οἱ οἰκογενειάρχαι καὶ οἱ καταστηματάρχαι, κατὰ τὴν μεγάλην των πλειοψηφίαν ἀδιαφοροῦν διὰ τὸ ἔργον αὐτὸ τῆς εὐπρεπείας ἀλλὰ καὶ τῆς φιλανθρωπικῆς ἐπεμβάσεως περὶ καλυτερεύσεως τῆς ζωῆς τῶν δυστυχισμένων ἀνθρώπων ποὺ ζητοῦν τὸν ἐπιούσιον εἰς τὴν παλάμην των. Δέκα δραχμαὶ τὸν μῆνα εἶναι ἀσφαλῶς ἡ πλέον ἀσήμαντος συνδρομὴ δι' ἓν ἔργον τόσον μέγα. Ἡ «Φιλανθρωπικὴ Ἑταιρεία» πρέπει νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὰς προσπαθείας της καὶ θὰ πείσῃ εἰς τὸ τέλος τοὺς ἀδιαφοροῦντας. Εἶναι ἀνάγκη νὰ τοὺς πείσῃ.

ΤΑ ΕΛΓΙΝΕΙΑ ΜΑΡΜΑΡΑ Μία Ἀγγλικὴ ἐπαρχιακὴ ἐφημερὶς παρατηρεῖ ὅτι, ἐὰν ὁ λόρδος Ἔλγιν δὲν ἀφήρει τὰ γνωστὰ μάρμαρα ἀπὸ τὸν Παρθενῶνα καὶ τὴν μίαν ἀπὸ τὰς Καρυάτιδας τοῦ Ἐρεχθείου, τὰ μάρμαρα αὐτὰ θὰ κατεστρέφοντο ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Ὁ συλλογισμὸς εἶνε ἀστήρικτος, διότι τόσα ἄλλα ἀρχαῖα Ἑλληνικὰ κειμήλια διετηρήθησαν πολὺ καλὰ χωρὶς νὰ τὰ ἔχῃ ἐξασφαλίσει ὁ λόρδος Ἔλγιν εἰς τὸ Βρεταννικὸν Μουσεῖον. Ὁπωσδήποτε, ὅμως, καὶ ἂν ἀκόμη μόνα αὐτὰ διεσῴζοντο καὶ τὰ ἄλλα εἶχον πράγματι καταστραφῇ ἐπιτοπίως ἀπὸ τοὺς τότε κυρίους τῆς χώρας, πάλιν τοῦτο δὲν θὰ ἀπετέλει δικαίωμα κατακρατήσεως τῶν διαφυλαχθέντων, ἀντὶ φυλάκτρων. Εἶνε εὐθύτερον καὶ ἁπλούστερον νὰ λεχθῇ ὅτι ἀφοῦ, οὕτως ἢ ἄλλως, τὰ Ἑλληνικὰ αὐτὰ μάρμαρα εὑρέθησαν ἀπὸ ἑκατὸν καὶ πλέον ἐτῶν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἡ Ἀγγλία δυσκολεύεται τώρα νὰ ἀποχωρισθῇ αὐτῶν. Αἱ ἄλλαι δικαιολογίαι παρέλκουν.

ΕΛΛΗΝΟΡΡΟΥΜΑΝΙΚΗ «Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι ἐντὸς τοῦ ἀρξαμένου ἔτους θὰ κατορθωθῇ ἡ ὑπογραφὴ τῆς ἑλληνορρουμανικῆς ἐμπορικῆς συμφωνίας. Ἀπὸ τὸν Μάϊον τοῦ παρελθόντος ἔτους συνεχίζονται, μὲ διακοπάς, αἱ διαπραγματεύσεις εἰς τὸ Βουκουρέστι καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας, χωρὶς νὰ κατορθωθῇ ὁ τερματισμός των. Καὶ ὅμως δὲν πρόκειται περὶ τρομερῶν δυσεπιλύτων ζητημάτων.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Λόγῳ τῆς σημερινῆς Πρωτοχρονιάτικης ἀργίας, ἡ «Πρωΐα» καθὼς καὶ αἱ λοιπαὶ ἐφημερίδες, δὲν θὰ ἐκδοθῇ αὔριον Παρασκευήν.

1931

Ἀγαπητοί μου μακρυνοὶ κι' ἄγνωστοι φίλοι, ποὺ ζήσαμε μαζί, σ' αὐτὸ τὸ καθημερινὸ τὸ κομματάκι, ὁλόκληρο τὸν περασμένο χρόνο, σᾶς σφίγγω νοερὰ τὸ χέρι καὶ σᾶς εὔχομαι τὸν καινούργιο χρόνο εὐτυχισμένο.

Τώρα, σᾶς ξέρω πειὸ καλὰ καὶ μὲ γνωρίζετε ἀσφαλῶς καλύτερα. Κάποιο σας γράμμα, κάθε τόσο, μοῦ ἔδειχνε πὼς κάποια λόγια εὕρισκαν ἠχὼ σὲ μακρυνὲς καρδιές, πὼς πολλὲς φορὲς σκεφθήκαμε τὰ ἴδια πράγματα, πὼς δοκιμάσαμε συχνὰ τὶς ἴδιες λύπες, τὶς ἴδιες χαρές, πὼς εἴχαμε τὶς ἴδιες ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴ ζωή. Δὲν ἦταν πάντα εὐχάριστες, συχνὰ ἦταν θλιβερές, ἀλλὰ τί νὰ κάνουμε; Αὐτὴ εἶναι ἡ ζωή. Θὰ τὴν ζήσουμε ὅπως ἔρχεται.

Δὲν ξέρω, ἂν ἐγὼ σᾶς εὐχαρίστησα, ἀλλὰ ἐσεῖς μοῦ ἔχετε δώσει πολλὲς εὐχάριστες στιγμές. Ὅταν, ἀπάνω στὸ γραφεῖο μου, εὕρισκα κάποιο φάκελλο, μ' ἕνα ἄγνωστο γράψιμο, ἤξερα πὼς κάποιος καινούργιος φίλος ἐρχόταν πρὸς ἐμέ, καὶ δὲν ἐγελάστηκα ποτέ. Γράμματα δειλά, ἄτολμα, γράμματα κακογραμμένα, γραμματάκια μὲ συμπαθητικὲς ἀνορθογραφίες—ὅλες δικές σας, καλὲς καὶ ἄγνωστες φίλες!—μοῦ ἔδιναν τὸ θάρρος νὰ μιλῶ καὶ πειὸ ἐλεύθερα, γιατὶ ἤξερα πὼς κάποιος θὰ βρεθῇ πάλι νὰ ἔχῃ ἀνάγκη νὰ τ' ἀκούσῃ. Ἄλλη χαρὰ γιὰ μένα ἦταν τὰ φιλικὰ σας ἐκεῖνα γράμματα, ποὺ μοῦ ζητοῦσαν συμβουλές, ποὺ μοῦ ἐξωμολογοῦντο διάφορα μυστικά, τάχα πὼς ἤξερα πειὸ πολλά. Κακό, πολὺ κακὸ ἡ παντογνωσία καὶ ἡ πεῖρα!... Τὴν ἀγοράζει κανεὶς πολὺ ἀκριβὰ καὶ τὴν σκορπίζει ὕστερα ἐντελῶς δωρεάν. Καμμιὰ φορά, τὴν προσφέρουμε κι' ἐκεῖ ποὺ νομίζουν πὼς δὲν τὴν θέλουν, καὶ μᾶς τὴν πετοῦν κατάμουτρα. Καμμιὰ φορὰ ὅμως φαίνεται στοὺς ἄλλους τόσο χρήσιμη, ποὺ δὲν λυπᾶται κανεὶς τὴν ἀκρίβεια τῆς ἀγορᾶς της!...

Καλοί μου φίλοι, ἕνας χρόνος ἀκόμα ἐπέρασε, γεμᾶτος πεῖρα ἀκριβοαγορασμένη. Εὔχομαι νὰ φτάσῃ ἡ πεῖρα τῶν παληῶν, κι' ὁ καινούργιος νὰ εἶναι γιὰ ὅλους εὐτυχισμένος καὶ χωρὶς κανένα καινούργιο μάθημα.

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Συναυλίαι

Ἡ διακεκριμένη καλλιτέχνις τοῦ πιάνου δ. Ἔφη Τσολάκη δίδει τὴν προσεχῆ Πέμπτην ὥραν 6 μ.μ. εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» μίαν συναυλίαν μὲ ἐκτάκτως ἐνδιαφέρον πρόγραμμα. Ἡ δ. Τσολάκη ἐμφανίζεται διὰ πρώτην φορὰν μετὰ τὴν ἐπιστροφήν της ἐκ Παρισίων ὅπου ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐσπούδασε πλησίον τῶν διασημοτέρων καθηγητῶν. Μὲ τὴν ἐξαιρετικὴν τέχνην της θὰ ἑρμηνεύσῃ τὰ δυσκολώτερα καὶ ἐκλεκτότερα κομμάτια τῶν κλασσικῶν καὶ μοντέρνων συνθετῶν. Θὰ παίξῃ σὺν τοῖς ἄλλοις τὸ Κοντσέρτο δι' ὄργανον εἰς ρὲ ἐλ. τοῦ Μπὰχ καὶ Στρανττάλ, τὴν Μπαλλάντα εἰς σὶ ἐλ. τοῦ Λίστ, τὴν 8ην Νοβελέττα τοῦ Σούμαν, τὴν Βαριασιὸν σὲ θέμα τοῦ Ραμὼ τοῦ Ντυκάλ, καὶ ἄλλας συνθέσεις τῶν Ραβέλ, Ντεμπυσὺ καὶ Σαμπριέ. Ἡ συναυλία τῆς διαπρεποῦς καλλιτέχνιδος τελεῖ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Πρεσβείρας τῆς Ρουμανίας κ. Λάγκα Ρασκάνο.

— Ἡ ἐκλεκτὴ καλλιτέχνις δ. Ἔφη Τσολάκη συμμετέχει ἐπίσης ὡς σολὶστ εἰς τὴν 5ην Λαϊκὴν συναυλίαν τῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν, τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ὥραν 11 π. μ. εἰς τὰ «Ὀλύμπια». Θὰ ἐκτελέσῃ, τῇ συνοδείᾳ τῆς ὀρχήστρας, τὸ 5ον Κοντσέρτο εἰς μὶ ὕφ. τοῦ Μπετόβεν. Τὴν ὀρχήστραν θὰ διευθύνῃ ὁ κ. Ι. Μπουστίντουϊ.

— Δύο γνωστοὶ καλλιτέχναι, ὁ κ. Λώρης Μαργαρίτης, καθηγητὴς τοῦ πιάνου τοῦ Ὠδείου Θεσσαλονίκης καὶ τοῦ Μοζαρτέουμ τοῦ Σάλτσμπουργ καὶ ὁ κ. Μαρσὲλ Λουδόν, καθηγητὴς ἐπίσης τοῦ Ὠδείου Θεσσαλονίκης καὶ πρῶτον Βιολοντσέλλον τῆς Ὀρχήστρας τῆς Ὀστάνδης, θὰ δώσουν μίαν πολὺ ἐνδιαφέρουσαν Συναυλίαν τὴν Παρασκευὴν 8ην Ἰανουαρίου ὥραν 6.30′ μ.μ. εἰς τὴν Αἴθουσαν τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν μὲ ἔργα Μουσικῆς Δωματίου.

Ἐκδόσεις

Μὲ καλλιτεχνικὴν ἐμφάνισιν, πολυσέλιδον, πλουσίως εἰκονογραφημένον καὶ μὲ ὕλην ἐπίκαιρον καὶ ἐκλεκτὴν ἐκυκλοφόρησε τὸ πρωτοχρονιάτικο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Κυνηγετικὰ Νέα».

Τί θὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸ ραδιόφωνον σήμερον Πέμπτην

[Ὥρα Ἀθηνῶν.— Τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα σημεῖα τοῦ προγράμματος σημειοῦνται δι' ἀστερίσκων.]

ΛΕΙΨΙΑ (253.7 μ.).—7.30′ μ.μ. Συναυλία. 8.30′ μ. μ. Συναυλία ὀρχήστρας μὲ ἔργα Βέμπερ, Μόζαρτ (Κοντσέρτο γιὰ φλάουτο ἀρ. 2), Ραϊνέκε, Ρέγκερ, Ράϊνλντ καὶ Σοῦμαν. 10.45′ μ. μ. Συναυλία τῆς ἀοιδοῦ Ἕλενας Γκέρχαρτ.

ΖΑΓΚΡΕΜΠ (307 μ.).— 6 μ. μ. Συναυλία Μπαλαλάϊκα. 9.30′ μ.μ. Συναυλία. 11.40′ μ. μ. Μουσική.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (356.3 μ.).— 7.15′ μ. μ. Μουσικὴ χοροῦ ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας Τζὰκ Παίην. 8.40′ μ. μ. Κουϊντέττο. 10 μ. μ. Χορῳδία. 11 μ. μ. Ἡ ὀρχήστρα Παίην. 12.30 μ. μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (385.1 μ.). — 7.30′ μ. μ. Μελῳδίαι. 7.50′ μ. μ. Ντουέττα. 8.20′ μ. μ. Μουσικὴ χοροῦ. 11 μ. μ. Μέρη ἀπὸ ὄπερες. 12.15′ μ. μεσ. Βιεννέζικη ὀρχήστρα. 12 ¼ μ. μ. Βιολί. 1 μ. μ. Στρατιωτικὴ μουσική. 1.15′ μ. μεσ. Καντσονέττες.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394.2 μ.). — 9 μ. μ. Συναυλία τῆς ἀοιδοῦ Ἀουρας Ντουμετρέσκου. 9.45′ μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία μὲ ἔργα Σαὶν-Σὰνς (Κοντσέρτο γιὰ βιολὶ καὶ ὀρχήστρα), Ρεσπίγκι, Μαρτούτσι (Νοττούρνο), Μόζαρτ (Σερενάτα), Μπαρτὸκ (Ρουμανικὸς λαϊκὸς χορός).

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (430.4 μ.).—7 μ. μ. Συναυλία. 11.50′ Συναυλία μὲ ἔργα Λεονκαβάλλο, Γκαίρτνερ, Γκρήγκ.

ΡΩΜΗ (441.2 μ.).—6 μ. μ. Μουσικὴ δωματίου. 9.30′ μ. μ. Συναυλία μὲ ἔργα Γιόχαν Στράους, Γκάϊγκαρ, Ζιλμπέρ, Κάλμαν καὶ Ἰταλῶν συνθετῶν.

ΜΙΛΑΝΟ (500.8 μ.).—8.30 μ.μ. Ποικίλη συναυλία. 10.40 μ. μ. Συμφωνικὴ συναυλία μὲ ἔργα ὧν συνθετῶν Χάϋδν, Γκρένερ, Ντεμπυσύ, Σινιγκάλια. Κατόπιν ἐλαφρὰ μουσική.

ΒΙΕΝΝΗ (516.3μ.).— 9.10′ μ.μ. Ἐλαφρὰ Βιεννέζικη μουσική. 11 ½ μ. μ. Συναυλία τῆς Τζὰζ-Γκοντριό.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550.5 μ.). — 9.40′ μ. μ. Συναυλία τσιγγάνικης ὀρχήστρας. 10.20′ μ. μ. Σονάτες γιὰ πιάνο καὶ βιολὶ τοῦ Μπάχ, τοῦ Μόζαρτ, τοῦ Σοῦμπερτ καὶ Μπαρτόκ. Κατόπιν συναυλία τοῦ Ραδιοκουαρτέττου.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411.7 μ.).—6.40′ μ. μ. Λαϊκὴ συναυλία. 10.25′ μ.μ. Συναυλία. 11.15′ μ. μ. Συναυλία τοῦ Ἰγνὰτ Ντυγκάς. Παντερέφσκυ: Ἄρια ἀπὸ τὴν ὄπερα «Μανρού», Χαλεβύ: Ἄρια ἀπὸ τὴν «Ἰουδήθ», Μοζόφσκη: Ἡ Νύχτα, Νιεβιαντόμσκυ: Σερενάτα, Κάρλοβιτς: Τραγοῦδι. 12 μεσ. Μουσικὴ χοροῦ.

Θέατρα.

(Ἀπογευματιναὶ - Ἑσπεριναὶ)

ΑΛΑΜΠΡΑ (Ὀπερέττα Σαμαρτζῆ). «Ἡ ἀδελφή μου κ' ἐγώ».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Βαβυλωνία Ὅλα» ἐπιθεώρησις.
ΜΟΝΤΙΑΛ (Ἐπιχ. Μακέδου). «Ντελίριο ρεβὺ», ὀπερέττα τοῦ κ. Σακελλαρίδη.
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. (Ἐλευθ. Μουσικὴ Σκηνή). «Ἡ Ριρίκα μας».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Στὸ Δυτικὸ μέτωπο».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Αἱ ἀερομαχίαι τοῦ Δυτικοῦ μετώπου».
ΙΝΤΕΑΛ. «Θεία Δίκη» μὲ τὴν Κόμψον καὶ τὸν Σόνυ Μπόϋ.
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Οἱ δύο κόσμοι».
ΟΥΦΑ. «Ἡ γλύκα τῆς ἀγάπης» μὲ τὸν Βίκτωρ Μπουσέ.
ΠΑΝΘΕΟΝ «Κατηγορουμένη ἐγέρθητι!» μὲ τὴν Γκαμπὺ Μορλαί.
ΣΠΛΕΝΤΙΤ «Χὸρ-Χὸρ Ἀγᾶς», ὀπερέττα Τουρκική.
ΤΡΙΑΝΟΝ. «Ἡ κόκκινη γυναῖκα» μὲ τὴν Λύα Ντὲ Πούτη.

Συνοικιακά

Α.Ο.Δ.Ο. «Ἔρως καὶ διάβολος».
ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Μασκοφόροι».
ΑΡΗΣ. «Δυὸ καρδιὲς σ' ἕνα βάλς».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Ὡραία ἀπάχησσα».
ΕΛΛΑΣ (Ὁμιλῶν). «Ἀπάχης».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Τραγῳδία στὴν Κίνα».
ΠΑΛΛΑΣ. «Κίτρινος βασιληᾶς».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Ὁ πυροσβέστης».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Ἀπὸ τὸ Μέτωπο».

Πειραιεύς

Α·Ι· ΛΑΪΦ. «Καρδιὲς στὴν ἐξορία».
ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ (Θ. Βεάκη - Γονίδη). Ἀπ. «Ἡ γκαρσονιέρα τῆς Λολότας». Ἑσπ. «Ὁ κλέφτης τῆς τιμῆς»
ΚΑΠΙΤΟΛ. «Τὸ φίλημα».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ «Κόλασις στὴ θάλασσα».

Ὕμνος στὴ μητέρα

(Ἀπηγγέλθη ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» τὴν 28 Δεκεμβρίου κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Μητέρας).

Γιὰ σὲ τὸ πρῶτο κλάψιμο
Γιὰ σὲ τὸ πρῶτο γέλιο—
Ἐσ' εἶσαι τὸ θεμέλιο,
Ποῦ χτίζεται ἡ ζωή.

⁂

Γιὰ σὲ τὸ πρῶτο φίλημα
Γιὰ σένα ἡ πρώτη κρίση
Ἐσ' εἶσαι ἡ θεία βρύση,
Ποῦ λούζεται ἡ ψυχή.

⁂

Γιὰ τὲ τὸ πρῶτο φίλημα
Γιὰ σὲ τὸ πρῶτο χάδι—
Ἐσ' εἶσαι τ' ἅγιο ὑφάδι,
Ποῦ ὑφαίνεται ἡ ζωή.

⁂

Γιὰ σὲ τὸ πρῶτο βάδισμα
Γιὰ σένα ἡ πρώτη ἀγκάλη—
Ἐσ' εἶσαι ὁ ἥλιος πάλι,
Ποῦ λάμπει στὴν ψυχή.

⁂

Γιὰ σὲ τὸ πρῶτο τάξιμο
Γιὰ σὲ τὸ πρῶτο δῶσμα—
Ἐσ' εἶσαι τ' ἅγιο κλῶσμα,
Ποῦ κλώθεται ἡ ζωή.

⁂

Γιὰ σὲ τὸ πρῶτο πάλεμα
Γιὰ σένα ἡ πρώτη νίκη—
Ἐσ' εἶσαι τὸ τσελίκι,
Ποῦ ὁπλίζεται ἡ ψυχή.

⁂

Γιὰ σένα ὁ πρῶτος σπαραγμὸς
Γιὰ σένα ὁ πρῶτος στόνος—
Ἐσ' εἶσαι ὁ αἰώνιος πόνος,
Ποῦ ὑψώνει τὴ ζωή.

⁂

Γιὰ σὲ ἀνανέωσι ὁ Θάνατος!
Γιὰ σὲ πιστρόφια ὁ χρόνος!
Ἐσ' εἶσαι ὁ αἰώνιος γόνος,
Ποῦ σπαίρνουν οἱ Θεοί!

27.12.30

Γ. ΑΘΑΝΑΣ

Αἱ σημεριναὶ Ἱπποδρομίαι

Τὸ πρόγραμμα τῶν σημερινῶν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ νέου ἔτους ἐκτάκτων ἱπποδρομιῶν, κατηρτίσθη ὡς ἑξῆς:

Πρώτη Ἱπποδρομία. Ἵπποι ἑλληνικοὶ μὴ καθαρόαιμοι. Ἀπόστασις 1000 μ.—Φάσνετ 60 κ., Τριτσιμπίδας 59, Δ-δος Δήμου Γόης 58, Σόνια 53, Τυχερὸς 50 1)2, Τοὺρ λὰ Ρὲν 47 1)2, Βορηᾶς 45.

Δευτέρα Ἱπποδρομία. Ἵπποι ἑλληνικοὶ καθαρόαιμοι καὶ ἀγγλοαραβικοί. Ἀπόστασις 1400 μ.—Ροζαμπέλα 61 κ., Ἄρης 59, Σαχὶν Σὰχ 56 1)2, Μέϊντ ὄφ Ἔτζεπτ 50 1)2, Ἀντελάντ 46 1)2, Μπραταμάντς 45, Γκρεὺ Κλάουντ 45.

Τρίτη Ἱπποδρομία. Ἵπποι ἀραβικοί. Ἀπόστασις 1800 μ.—Ἀουαντ 62 κ., Γκιάντ 51 1)2, Μογκοὲλ 48 1)2, Οὐαλήντ 48 1)2, Ἀφοὺφ 47 1)2, Σουάλιμ 47 1)2, Ἄμπου Νταλὰλ 47, Διάβολος 45 1)2, Μοχάνι 42, Ἀλμάζα 42, Ἀρκάδι 41 1)2.

Τετάρτη Ἱπποδρομία. Ἵπποι ἀραβικοί. Ἀπόστασις 1600 μ.—Μαμοὺρ 58 κ., Φὰρ Νόρθ 57, Γκλάντ Ἀϊ 54 1)2, Φλάϊνγκ Τὸπ 54 1)2, Ράμπ δὴ Γκράϊντερ 53, Ριμάϊντερ 51, Κρύσταλ Μπούλ 50 1)2, Τσάντος 49 1)2, Ἐδουάρδος 49 1)2, Ἀντζελὺς 49.

Πέμπτη Ἱπποδρομία. Ἵπποι ἑλληνικοὶ καὶ ἀγγλικοὶ καθαρόαιμοι. Ἀπόστασις 1400 μ.—Ἀλκυὼν 58 κ., Ραϊτζμορ 52 1)2, Στρόμπολι 51 1)2, Κιλκρέγγαν 49 1)2, Γκαριρίκεν 48 1)2, Ἀσπιναλ 48 1)2, Μάουνταιν Πὰς 46.

Ἕκτη Ἱπποδρομία. Ἵπποι ἀραβικοί. Ἀπόστασις 1400 μ.—Μπορέα 58 κ., Μπλὰκ Μπιούτυ 56 1)2, Μωριᾶς 54 1)2, Ἀτὲλ 50 1)2, Χαλὴμ 50, Μερσάντ 50, Ἰνκόγνιτο 49 1)2, Μοχάνι 48, Ἀλμάζα 47 1)2, Χαρίσα 47 1)2, Γιάσα 45 1)2.

ΑΛΤ! Πωλοῦνται ὅλαι αἱ ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ παλαιῶν ἡμερομηνιῶν εἰς τὸ χαρτοπωλεῖον ΠΕΤΡΟΥ ΚΡΙΑΛΗ, Σοφοκλέους 7, (Στοὰ Πάππου).

Γυναικεία στήλη

Τί προβλέπεται διὰ τὴν μόδα τοῦ 1931

Καὶ ὀλίγη ἀνδρικὴ μόδα

Ἐὰν ἐρωτούσαμεν τοὺς δικτάτορας τῆς Μόδας ποιὰ θὰ εἶναι ἡ σιλουέττα τοῦ 1931, δὲν θὰ εἶχαν κανένα δισταγμὸν ν' ἀπαντήσουν. Αἱ ἀπαντήσεις των θὰ ἦσαν πολλαὶ καὶ ποικίλαι, ἀλλὰ ὁπωσδήποτε δὲν θὰ εἶχαν τὸν φόβον νὰ πέσουν ἔξω.

Ἔξαφνα ἡ Σανὲλ καὶ χωρὶς νὰ ἐρωτηθῇ προβλέπει τὰ ἑξῆς: Θὰ ἔχωμεν τὸ 1931 σιλουέττα «σεμνὴν» καὶ «ἐλευθεριάζουσαν». Θὰ ἐρωτήσετε, βεβαίως, τί σημαίνουν οἱ δύο αὐτοὶ χαρακτηρισμοί. Θὰ τὸ ἐννοήσετε ἀμέσως.

Τὸ φόρεμα ποὺ θὰ φορεθῇ τὴν ἡμέρα, θὰ εἶναι κοντὸ καὶ θὰ δείχνῃ κατὰ τὸ ἥμισυ τὴν κνήμη. Τὸ βράδυ ἀντιθέτως θὰ εἶναι μακρὺ καὶ θὰ καταλήγῃ σὲ οὐρά. Τὰ σφυρὰ κρύβονται ἐπιμελῶς, ἀλλὰ ἡ ράχη ἀποκαλύπτεται σκανδαλωδῶς.

Αἱ κυρίαι, ποὺ θ' ἀποφασίσουν νὰ μὴ δείξουν πλέον τὰς κνήμας των καὶ ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ ἀκολουθήσουν, ὁπωσδήποτε, ὅλες τὶς ἀπαιτήσεις τῆς μόδας, πρέπει νὰ μὴ βγαίνουν παρὰ τὸ βράδυ.

Ἐκεῖνες πάλιν, ποὺ δὲν ἀποφασίζουν νὰ ἐπαναρχίσουν νὰ περπατοῦν μὲ ὠφέλειαν καὶ χάριν, ποὺ θὰ πρέπῃ νὰ ἔχουν διαρκῶς τὸν νοῦν των εἰς τὸ μάκρος τῆς φούστας των ὁσάκις ἀνεβαίνουν ἢ κατεβαίνουν μιὰ σκάλα, ἐκεῖνες ποὺ ἐπίσης φοβοῦνται τὸ πεδίκλωμα τῆς οὐρᾶς των, θὰ καταδικασθοῦν νὰ περνοῦν τὶς βραδυές των κοντὰ στὴ σόμπα ἀκούοντας φωνογράφον ἢ ραδιόφωνο. Πρόκειται βεβαίως περὶ τῶν γυναικῶν ἐκείνων, ποὺ ὑποτάσσονται εἰς τὴν τυραννικὴν θεάν.

Ὁπωσδήποτε, ἡ σιλουέττα ποὺ θὰ ἰδοῦμε τὸ 1931 θὰ εἶναι ἔτσι ὅπως τὴν χαρακτηρίζει ἡ Σανέλ. Ἡ μακρυὰ φούστα θ' ἀναγκάζῃ τὶς κυρίες νὰ ἔχουν συγκρατημένον βάδισμα, ἀλλὰ ὁ μπούστος θὰ εἶναι τόσον ἐλάχιστα σκεπασμένος, ποὺ θ' ἀφίνῃ κατὰ φυσικὴν συνέπειαν ὅλην τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὰς κινήσεις τῶν χειρῶν.

* * *

Τὴν προφητείαν περίπου τῆς κ. Σανὲλ συμμερίζονται καὶ οἱ λοιποὶ συνάδελφοί της, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἐκεῖνοι προβλέπουν κάποιαν ἀνταρσίαν ὡς πρὸς τὴν ἀκριβῆ ὑπακοὴν εἰς τοὺς νόμους τῆς μόδας. Ὁ Οὐὸρθ, ἐπὶ παραδείγματι, λαμβάνων ἀφορμὴν ἀπὸ τὰς πελάτιδάς του, διαβλέπει ὅτι κατὰ τὸ 1931 δὲν θὰ ἔχωμεν μόνιμον σιλουέτταν. «Αἱ γυναῖκες, λέγει, δυστροποῦν σήμερα. Δὲν εἶναι σὰν τὶς γυναῖκες τῶν περασμένων ἐτῶν ποὺ ἀπεδέχοντο ἀσυζητητεὶ σχεδὸν ἐκεῖνα ποὺ ἐλανσάραμε. Σήμερα καὶ ἐὰν δεχθοῦν νὰ ντυθοῦν μὲ μοντέλο τῆς τελευταίας μόδας, θὰ τὸ φορέσουν γιὰ ὀλίγο καὶ θὰ τὸ πετάξουν κατόπιν γιὰ νὰ παραγγείλουν ἕνα καινούργιο φόρεμα μὲ τὸ δικό τους γοῦστο.»

Ἡ Λανβέν, ἡ βασίλισσα τῆς τουαλέττας στύλ, φρονεῖ ὅτι αἱ γυναῖκες νοσταλγοῦν τὴν ἐποχὴν τῆς γυναίκας-κούκλας καὶ ὅτι εὐχαρίστως περιβάλλονται μὲ φορέματα, ποὺ ἐξαλείφουν τὸ σπορτὶφ ὕφος. «Μέσα σ' ἕνα σαλόνι, λέγει ἡ κ. Λανβέν, πρέπει νὰ λησμονοῦμε τὴν ζωὴ τοῦ αὐτοκινήτου καὶ τῆς βιοπάλης. Ἡ ἀτμοσφαῖρα του πρέπει νὰ εἶναι τέτοια, ποὺ ὅλοι νὰ ἔχουν τὴν αὐταπάτην πὼς ἡ ζωὴ εἶναι ποίημα καὶ ὡμορφιά». Σύμφωνα μὲ τοὺς πόθους της ἡ κ. Λανβὲν ἔχει τὴν πεποίθησιν ὅτι στὸ 1931 θὰ ἀναστηθῇ ἡ σιλουέττα τῶν ἡρωΐδων τῆς κυρίας ντὲ Σεβινιέ.

Ὁ Πατοὺ προβλέπει ὅτι ἡ μόδα θὰ συνεχισθῇ καθ' ὅλον τὸ 1931 μὲ τὴν ἴδια ἀναρχία στὴν ἐφαρμογή της, ὅπως ἄρχισε. Θὰ φορεθοῦν δηλαδὴ φορέματα σύμφωνα μὲ τὸ γοῦστο κάθε κυρίας. Μακρυὰ καὶ κοντά, μανίκια κολλὰν καὶ μανίκια μπουφάν, δαντέλλες καὶ κεντήματα, μουσελῖνες καὶ λαμέ. «Ὅ,τι προγνωστικὰ καὶ ἂν δώσωμε γιὰ τὴν μόδα τοῦ 1931, λέγει ὁ Πατού, δὲν κινδυνεύομεν νὰ διαψευσθῶμεν. Διότι ὅ,τι πειὸ ἁπλὸ καὶ ὅ,τι πειὸ ἐξωφρενικὸ ἰδοῦμε κατὰ τὸ 1931 θὰ εἶναι τῆς μόδας.

Ὥστε ἂς μὴ πονοκεφαλοῦμε νὰ προφητεύσωμεν τί μᾶς ἐπιφυλάσσει ἡ μόδα τοῦ 1931. Ἡ Πυθία ὡμίλησεν ἤδη.

Καὶ πρὶν κλείσωμεν τὸ παρὸν σημείωμα, ἂς ἀσχοληθῶμεν ὀλίγον καὶ μὲ τὴν ἀνδρικὴν μόδαν.

Ἡ μεταπολεμικὴ περίοδος, λέγει ὁ κ. Μπαρκλαί, τὸ ἴνδαλμα τῶν Παρισινῶν δανδήδων, δὲν εἶναι πολὺ κολακευτικὴ γιὰ τὴν ἀνδρικὴ μόδα. Ἡ φανατικὴ ἐπίδοσις τῶν ἀνδρῶν εἰς τὰ σπὸρ ἐπηρέασε τὸ γοῦστο των. Τώρα ὅμως ἀρχίζει νὰ ἐπανέρχεται ἡ προπολεμικὴ κομψότης καὶ τὸ 1931 θὰ ἰδοῦμε ἀσφαλῶς τὸ ἰσχυρὸν φῦλλον νὰ φροντίζῃ ἐπιμελέστερα τὴν περιβολήν του.

«Ἔτσι στὸ θέατρο οἱ κύριοι δὲν θὰ προσέρχωνται παρὰ μόνον μὲ φράκο, ὥστε νὰ βρίσκωνται ἐν ἁρμονίᾳ μὲ τὶς γυναικεῖες πολυτελεῖς τουαλέττες. Τὸ φράκο ἐπίσης εἶναι τὸ μόνον ἐνδεδειγμένον διὰ τὶς μεγάλες ἑσπερίδες καὶ τοὺς χορούς.

Θὰ φορεθοῦν πολὺ στὸν καινούργιο χρόνο τὸ μπλὲ χρῶμα ἰδίως τὸ μπλὲ-μιντνάϊτ, ποὺ διατηρεῖ τὴν σοβαρότητα τοῦ κοστουμιοῦ, ἐνῷ συγχρόνως ἔχει κάτι τὸ εὐχάριστο καὶ νεανικό.

»Τὸ ὕφασμα γιὰ τὸ φράκο πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶναι ἐκλεκτὸν καὶ ὡς ποιότης καὶ ὡς χρῶμα. Τὸ ρεβὲρ τοῦ φράκου πρέπει νὰ εἶναι πολὺ πλατειὰ καὶ ἀπὸ μαῦρο σατὲν πολὺ γυαλιστερό. Ἡ μέση πέφτει χαμηλότερα ἀπὸ πέρυσι. Ἡ μύτες ἐμπρὸς θὰ εἶναι διαφορετικές, ἀκολουθοῦσαι τὴν φόρμα τοῦ γιλέκου. Θὰ εἶναι ἀπαραιτήτως ὁριζόντιαι ἐὰν τὸ γιλέκο εἶναι σταυρωτό, θ' ἀκολουθήσουν δὲ τὴν κοψιὰ αὐτοῦ, ἐὰν εἶναι ἴσιο καὶ ἐλαφρῶς κυρτό.

»Τὸ γιλέκο ἀπὸ λευκὸ πικὲ ἔχει ἄνοιγμα σὲ σχῆμα V ἢ ὀβάλ, μὲ ρεβὲρ ἢ χωρίς. Τὸ πουκάμισο ἔχει ἐπίσης [illegible] ἀπὸ πικέ, μὲ μία μόνη μπουτουνιέρα στολισμένη μὲ ἕνα μικρὸ μαργαριτάρι.

»Τὰ παπούτσια τοῦ φράκου εἶναι λουστρίνια χωρὶς ποντίνι, οὔτε τρουπίτσες. Τὸ καπέλλο ποὺ ταιριάζει μὲ τὸ φράκο εἶναι τὸ μεταξωτὸ [illegible] ἢ ψάθα.»

ΣΥΖΕΤ

Ἡ φορολογία τῶν θεάτρων ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ θεάτρου

Ὑπὸ τῶν ὑπουργείων Οἰκονομικῶν καὶ Παιδείας, καταρτίζεται τὸ διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου περὶ συστάσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου ὁρίζεται ὅτι ἀπὸ τῆς προσεχοῦς οἰκονομικῆς χρήσεως 1931—32, θὰ εἰσπράττεται καὶ ποσοστὸν 2 ο)ο ἐπὶ τοῦ φόρου τῶν δημοσίων θεαμάτων.

Τὸ ἔσοδον ἐκ τοῦ ποσοστοῦ τούτου, ὡς γνωστόν, θὰ ἀποτελέσῃ πόρον τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου.

Τὸ διάταγμα ὑπογραφόμενον ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος, θὰ δημοσιευθῇ ἀμέσως, οὕτως ὥστε τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει κατὰ τὴν διεξαχθησομένην δημοπρασίαν πρὸς ἐνοικίασιν τοῦ φόρου τῶν δημοσίων θεαμάτων κατὰ τὸ προσεχὲς οἰκονομικὸν ἔτος.

Ἡ προεργασία διὰ τὴν δημοπρασίαν, ἔχει ἤδη τερματισθῇ. Ἡ σχετικὴ διακήρυξις θὰ δημοσιευθῇ ἐντὸς τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου.

Τὸ σταφιδεμπόριον καὶ οἱ Ἄγγλοι

Μᾶς γράφει ὁ ἐν Λονδίνῳ ἀνταποκριτής μας, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18 Δεκεμβρίου 1930:

«Ὁ κ. Κακλαμᾶνος παρέστη χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὸ ἐπίσημον γεῦμα τῆς ἐν Λονδίνῳ ὁμοσπονδίας τῶν ἐμπόρων τῶν ξηρῶν καρπῶν ὡς ὁ «ξένος» τοῦ σωματείου. Κληθεὶς εἰς τὰ ἐπιδόρπια νὰ ὁμιλήσῃ διὰ τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ἐμπόριον ἀπήγγειλε μακρὸν λόγον, ἰδιαιτέρως χειροκροτηθέντα ἀπὸ τὸ ἐκλεκτὸν ἀκροατήριον, τοῦ ὁποίου ὁ σύνδεσμος μὲ τὰ ἑλληνικὰ προϊόντα καὶ εἰδικῶς τὴν σταφίδα, εἶνε παλαιότατος.

Ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν ξηρῶν καρπῶν — παρετήρησεν ὁ κ. πρεσβευτὴς — ὑπῆρξε μοναδικὴ ἐπὶ πολλὰ ἔτη. Ἦτο ἀκόμη τοιαύτη, πρὸ ὀλίγων ἐτῶν. Δὲν εἶναι μοναδικὴ πλέον, ἀλλὰ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε σημαντικὴ καὶ ἐλπίζομεν μόνον ὅτι θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ παραμένῃ σημαντικὴ καὶ ἀξία τιμῆς. Ἡ νεότης ἐπιδεικνύει ἐπιχειρηματικότητα. Οἱ Αὐστραλοὶ ἤρχισαν νὰ καλλιεργοῦν τὰς σταφίδας καὶ ἤδη παράγουν εἰς μεγάλην ποσότητα. Ἦτο φυσικὸν νὰ ἀρχίσῃ συναγωνισμὸς μεταξὺ τῶν δύο ἀνταγωνιστικῶν προϊόντων, ἀλλὰ ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ὅτι ὅλη ἡ «πολεμικὴ» διεξάγεται ὑπὸ ἐντελῶς φιλικοὺς ὅρους. Ἡ φύσις ἐπρονόησε πρὸς τοῦτο, κανονίσασα ὥστε αἱ περίοδοι τῆς παραγωγῆς διὰ τοὺς Αὐστραλοὺς καὶ τοὺς Ἕλληνας νὰ συμπίπτουν εἰς διαφορετικὰς ἐποχὰς τοῦ ἔτους.

Ἕνας διακεκριμένος Ἄγγλος ποιητὴς — συνέχισεν ὁ κ. Κακλαμᾶνος— ἔγραψε τὸν ἀκόλουθον στίχον:

«Οἱ θεοὶ ἔπλασαν τοὺς Ἕλληνας γιὰ νὰ ἐξάγουν σταφίδας στοὺς Ἄγγλους»

Ὁ στίχος μπορεῖ νὰ μεταφρασθῇ ὡς σημαίνων ὅτι οἱ Ἄγγλοι εἶνε καλοὶ πελάται τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ καὶ οἱ Ἕλληνες εἶνε καλοὶ πελάται τῆς Ἀγγλίας. Αἱ ἐξαγωγαὶ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἀγγλίαν [illegible]νται εἰς 3—4 ἑκατομμύρια λιρῶν κατ' ἔτος, ἐνῷ αἱ ἐξαγωγαὶ τῆς Ἀγγλίας εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ προσέγγισιν φθάνουν τὰ 7 ἢ 8 ἑκατομμύρια λιρῶν. Ἡ Ἑλλὰς εἶνε μιὰ μικρὰ χώρα μὲ πληθυσμὸν περίπου 7.000.000. Καὶ εἰς τὴν ἀνωτέρω ἀναλογίαν τοῦ ἐμπορίου μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀγγλίας κάθε Ἕλλην, ἄνδρας, γυναῖκα καὶ παιδί, ἀγοράζει κατ' ἔτος ἀγγλικὰ προϊόντα ἀξίας μιᾶς λίρας περίπου.

Μία μεγάλη ἀγγλικὴ ἐφημερὶς ἤνοιξε τελευταίως ἕνα διαγωνισμὸν διὰ τὴν ὑποβολὴν ὁμοιοκαταληξιῶν εἰς τὴν λέξιν currants (σταφίδες). Εἶνε μία δύσκολος λέξις. Αὐτὸς ὁ ἴδιος (ὁ κ. Κακλαμᾶνος) εὗρηκε τρεῖς λέξεις ποὺ μποροῦν νὰ ἀντιστοιχοῦν: Ἐμπορικὴ ἀνάπτυξις, Διαφήμισις, Πρόοδος.

Καταλήγων ὁ κ. πρέσβυς ηὐχήθη κάθε προκοπὴν εἰς τὸν κλάδον τοῦ ἐμπορίου ποὺ λέγεται «τῶν ξηρῶν καρπῶν». Καθένας, καὶ εἰδικῶς ἡ Ἑλλάς, θὰ ἔχῃ νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τὴν εὐημερίαν τῆς ἀγορᾶς. Εἶνε πεπεισμένος ὅτι ὅταν ἡ Ἀγγλία εἶνε εὐτυχὴς καὶ προοδεύει, κάθε ἄλλη χώρα, εἰς τὸν κόσμον εἶνε εὐτυχὴς καὶ προοδευτική.

ΩΔΕΊΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
1871
ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ
Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 4 Ἰανουαρίου 1931 ὥραν 11 π.μ. δίδεται ἡ
5η ΛΑΪΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ
τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν.
Διευθυντὴς Ὀρχήστρας
Ι. ΜΠΟΥΣΤΙΝΤΟΥΪ
Σολὶστ
ΕΦΗ ΤΣΟΛΑΚΗ
πιάνο
Πρόγραμμα: Franck: Συμφωνία εἰς ρὲ ἔλασ. Lalo: Νορβηγικὴ Ραψῳδία Beethoven: 5ον κοντσέρτο εἰς μὶ ὕφ. Wagner: Εἰσαγωγὴ ἀπὸ τὸν «Ταγχώϋζερ».
Τὰ εἰσιτήρια πρὸς δρχ. 15, 20, 25, 35 πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὸ Θέατρον «ΟΛΥΜΠΙΑ».

ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ
Πολύκροτον κοινωνικὸν ἐντρύφημα
ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ
ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΣΥΓΧΡΟΝΩΣ
ΠΑΝΘΕΟΝ
καὶ
ΑΠΟΛΛΩΝ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ μονοκατοικία διώροφος μὲ κῆπον, νερὸ πόλεως καὶ φρέαρ, ἠλεκτρικὸν καὶ ἀεριόφως πλησίον Σταθμοῦ, στάσις Χρεκόπου. Πληροφορίαι: κ. Δ. Μεϊντάνη, Νοταρᾶ 112, Πειραιᾶ.

Ἀθλητισμός

—Ἡ σημερινὴ συνάντησις «Ἀλτάϊ»—«Παναθηναϊκοῦ»

Εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» ἡ τουρκικὴ ὁμὰς «Ἀλτάϊ» ἡ ὁποία ἀφίκετο χθές, δίδει σήμερον τὸν πρῶτον της ἀγῶνα μὲ ἀντιμέτωπον τὴν ὁμάδα τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» ἡ ὁποία θὰ κατέλθῃ εἰς τὸν ἀγῶνα μὲ πλήρη τὴν σύνθεσίν της. Ἡ τουρκικὴ ὁμὰς δὲν εἶνε καὶ πολὺ ἰσχυρά, μολονότι θεωρεῖται μία ἀπὸ τὰς καλυτέρας τῆς Τουρκίας καὶ θὰ ὑπάρξῃ πιστεύομεν μία σοβαρὰ ἀντίθεσις μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς ἀναχωρησάσης ἤδη «Νίκολσον». Ἡ «Ἀλτάϊ» συναντᾶται αὔριον Παρασκευὴν μὲ τὴν «Ἕνωσιν Κων)πόλεως» καὶ τὴν Κυριακὴν μὲ τὸν «Ἀπόλλωνα».

—Τὸ μὰτς Ἀθηνῶν—Πειραιῶς

Ἡ ἀναβληθεῖσα συνάντησις μεταξὺ τῶν μικτῶν ὁμάδων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς διὰ τὸ ἐτήσιον κύπελλον τῆς Ὁμοσπονδίας θὰ γίνῃ τὴν 25ην ἀρξαμένου μηνὸς ἀντὶ τῆς 18ης ὡς εἶχεν ἀρχικῶς καθορισθῇ. Τὴν ἡμερομηνίαν αὐτὴν θὰ λάβῃ χώραν ἡ ἑτέρα συνάντησις τοῦ κυπέλλου μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» καὶ τὴν ἰδίαν ἡμέραν θὰ γίνῃ ὁ ἀγὼν ρεβὰνς μεταξὺ τῶν παλαιμάχων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ὁ ὁποῖος ἔληξε μὲ ἰσοπαλίαν 1-1 εἰς τὴν πρώτην συνάντησιν. Δὲν ἐγνώσθη ἀκόμη ἐὰν ὁ ἀγὼν αὐτὸς θὰ γίνῃ εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» ἢ τὸ ποδηλατοδρόμιον τοῦ Φαλήρου.

Η ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ΤΟΥ «ΜΟΝΤΙΑΛ», ΠΡΟΣ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΦΙΛΟΝ ΚΟΙΝΟΝ

Ἐπὶ τῇ ἀνατολῇ τοῦ Νέου Ἔτους, ἡ Ἐπιχείρησις τοῦ «Μοντιὰλ» εὔχεται εἰς τὸ θεατρόφιλον κοινὸν ὑγείαν καὶ πᾶν ποθητόν, ἔτι δὲ εὐχαριστεῖ αὐτὸ διὰ τὴν ὑποστήριξιν αὐτοῦ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Τὸ «Μοντιὰλ» ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι παρουσιάζει πάντοτε ἔργα ἄρτια ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, διαβεβαιοῖ ὅτι καὶ κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος θὰ ἀναβιβάσῃ ἔργα πολὺ ἀνώτερα τῶν μέχρι τοῦδε ἀναβιβασθέντων ἀπὸ Ἑλληνικῆς Σκηνῆς καὶ μὲ ὅλον τὸν πλοῦτον τῶν Εὐρωπαϊκῶν Θεάτρων. Πρέπει δὲ νὰ γνωσθῇ ἐπίσης ὅτι ἡ ἀναβίβασις τοῦ νέου ἔργου τοῦ κ. Μωραϊτίνη «Ἡ ἱστορία τῆς Ἀθήνας» θὰ ἀποτελέσῃ σταθμὸν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Θέατρον.

Τὸ συγγραφικὸν ταλέντο τοῦ ἐκλεκτοῦ συγγραφέως, συνδυαζόμενον μὲ τὸν σκηνικὸν πλοῦτον τὸν ὁποῖον ὑπόσχεται ἡ ἐπιχείρησις τοῦ «Μοντιὰλ» θὰ καταπλήξουν.

Πλὴν τούτου ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ «Μοντιὰλ» θὰ παρελάσουν νούμερα διεθνοῦς φήμης καὶ καλλιτέχναι θριαμβεύοντες εἰς τὸ καλλιτεχνικὸν στερέωμα τῆς Εὐρώπης.

Ἡ Διεύθυνσις
Α. ΜΑΚΕΔΟΣ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Χαλμαζόγλου καὶ ἀκριβῶς ἔναντι τοῦ Χρηματιστηρίου εὐρύχωρον ἡμιυπόγειον διαμέρισμα. Πληροφορίαι Γραφεῖα «Πρωΐας» 12—1 καθ' ἑκάστην.

Εὐτυχισμένο τὸ 1931

ΔΕΟ ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ ΣΕ ΔΙΣΚΟΥΣ ΠΑΤΕ

ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ Σ' ΕΝΑ ΒΑΛΣ ΣΕ ΔΙΣΚΟΥΣ ΠΑΤΕ
ΔΕΟ.

— Β. ΠΑΣΤΟΣ, μαιευτὴρ-γυναικολόγος, Πανεπιστημίου Βιέννης. Ἀθῆναι Πατησίων 115. Πειραιεὺς Τσαμαδοῦ 31, Μέγαρον Ζερβοῦ.

UN BEAU LIVRE FRANÇAIS EST LE MEILLEUR CADEAU D'ETRENNES
LIBRAIRIE KAUFFMANN 28 RUE DU STADE DANS LE PASSAGE

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἑορταὶ

Δὲν ἑορτάζει οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις ὁ κ. Βασίλειος Λυκογιάννης.

— Εἰς τὴν ἑορτάζουσαν εἰς Ἔ[illegible] Μακεδονίας κ. Κούλαν Ἀθανα[illegible]άδου, πρωτοδίκου, εὐχόμεθα χρόνια πολλά. Ζήσης, Χρυσῆ [illegible]

—Εἰς τὸν ἑορτάζοντα φίλον κ. Βασίλ. Χριστόπουλον εὔχομαι ἔτη πολλά. Γ. Σαββ.

—Εἰς τὸν ἑορτάζοντα κ. Βασ. Παπαθεοφάνους, καθηγητήν, εὔχομαι πολλά. Γ. Σαββ.

—Εἰς τὴν ἑορτάζουσαν σήμερον κ. Ρίαν Βασιλικοῦλαν Γιουρμετάκη εὔχομαι ἀπὸ βάθους ψυχῆς χρόνια πολλὰ καὶ εὐτυχισμένα. Σπ. Βλάχος

—Ἑορτάζει σήμερον ὁ κ. Βασίλειος Μπέτσης, πρόεδρος Συλλόγου Μεθ[illegible]νιτῶν.

Ἀφίξεις ἀτμοπλοίων

Κατέπλευσε χθὲς τὸ ἀτμόπλοιον «Τσιτσερὶν» κομίσαν δέκα τόννους βούτυρο Σιβηρίας.

Καταστήματα

—ΘΕΛΟΜΕΝ ΝΑ ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΩΜΕΝ. Μὴν περιμένετε τὴν τελευταίαν ὥραν νὰ μᾶς ἐπισκεφθῆτε, ἡ κατανάλωσις μας εἶνε τεραστία. ΔΟΣΑΤΕ ΜΑΣ ἐγκαίρως τὰς παραγγελίας σας. ΑΝΘΗ—ΦΥΤΑ—ΒΑΖΑ. Δ. Ἀγαλιώτης καὶ Σία. Σταδίου 15. Τηλέφ. 53-79.

—Τὰ Δῶρα τῶν ἡμερῶν αὐτῶν εἰς τὰ Ἀνθοπωλεῖα Φλεριανοῦ. Μαζὶ μὲ τὰ εὔμορφα Λουλούδια καὶ σπάνια Φυτὰ εὑρίσκετε καὶ ἔκθεσιν διαφόρων Μπιμπλὼ, καθὼς καὶ συλλογὴν κομψοτεχνημάτων. Ὅλα μὲ γοῦστο καὶ μὲ ἀσυναγωνίστους τιμάς. Νέα παραλ[illegible] ἔν[illegible] κρεμαστῶν Λαμπῶν.

ΝΕΑ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Πληροφορούμεθα ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας, κατόπιν τῆς αἰτήσεως τῶν κατοίκων Χαλανδρίου ἀπεδέχθη τὴν πρότασιν τῆς Ἑταιρείας Πάουερ, ὅπως ἀντὶ τῆς ἀνειλημμένης ὑποχρεώσεως νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν τροχιοδρομικὴν γραμμὴν Ἀμπελοκήπων μέχρι Χαλανδρίου, ἐκτελῇ τὴν Συγκοινωνίαν ταύτην διὰ λεωφορείων αὐτοκινήτων.

Κατόπιν τούτου ἡ ἐν λόγῳ συγκοινωνία ἄρχεται ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας, 5 τρέχοντος. Τὰ αὐτοκίνητα θὰ σταθμεύουν ἔμπροσθεν τοῦ Κινηματογράφου «Σαλὸν Ἰντεάλ», ἀπ' ὅπου θὰ ἀναχωρήσῃ τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας τὸ πρῶτον Αὐτοκίνητον μὲ σωφὲρ τὸν συμπαθῆ κωμικὸν Χάρολδ Λόϋδ, διὰ νὰ σᾶς μεταφέρῃ «Ὁλοταχῶς» εἰς Χαλάνδρι.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν λατρευτόν μας σύζυγον, πατέρα, υἱὸν καὶ ἀδελφὸν

ΧΡΥΣΑΝΘΟΝ Α. ΚΟΝΤΟΓΟΥΡΗΝ

(Ὑποστράτηγον ἐν ἀποστρατείᾳ) θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον Πέμπτην, 1ην Ἰανουαρίου 1931, ὥραν 11 π.μ., ἐκ τοῦ Ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

Παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως εὐαρεστούμενοι συνοδεύσωσι τὴν ἐκφοράν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰανουαρίου 1931
Ἡ σύζυγος: Ἀλεξάνδρα Χ. Κοντογούρη. Ὁ υἱός: Ἀριστομένης Χ. Κοντογούρης. Ἡ μήτηρ: Ἑλένη [illegible] Παπαλουκᾶ. Οἱ ἀδελφοί: Φίλιππος Α. Κοντογούρης, Γεώργιος Α. Κοντογούρης, Ἀλέξανδρος Β. Δεμερτζῆς, Πέπη Φ. Κοντογούρη, Καλλιόπη Γ. Κοντογούρη, Κούλα Ι. Παπαλουκᾶ, Βίκα Δ. Ζέρμα.

ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΚΟΣΜΟΠΛΗΜΜΥΡΑ ΣΤΟ ΑΤΤΙΚΟΝ
ΟΛΗ Η ΑΘΗΝΑ ΑΝΑΣΤΑΤΟΣ
γιὰ τὴ μεγάλη πολεμικὴ ταινία
«ΝΤΟΥΝ ΠΑΤΡΟΛ»
Η ΑΙ ΑΕΡΟΜΑΧΙΑΙ ΤΟΥ ΔΥΤΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ
Ἔναρξις παραστάσεων ἀπὸ 10ης Π. Μ.
ΔΕΟ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ COSMOPOLITE
ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ
ΓΩΝΙΑ ΙΩΝΟΣ—ΣΑΤΩΒΡΙΑΝΔΟΥ
Ἐξαώροφον νεόδμητον μέγαρον εἰς μέρος κεντρικώτατον καὶ ἐν τούτοις ἀθόρυβον.—Ἑκατὸν δωμάτια ξένων, ἅπαντα μὲ ἐξώστας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ.—Ἐπίπλωσις ἐκ τῶν πολυτελεστέρων τῶν Ἀθηνῶν.— Διακόσμησις συντεθεῖσα παρὰ διακεκριμένου Ἕλληνος ζωγράφου εἰδικῶς διὰ τὸ μέγαρον τοῦτο.— Ἐγκαταστάσεις ἀποτελοῦσαι τὴν τελευταίαν λέξιν τῆς ξενοδοχειακῆς ἀνέσεως καὶ προόδου.—Θερμὸν καὶ ψυχρὸν ὕδωρ ὡς καὶ τηλέφωνα εἰς ἅπαντα τὰ δωμάτια.—Κεντρικὴ θέρμανσις.— Τέλειαι ἐγκαταστάσεις λουτρῶν.— Ἀνελκυστήρ. —Πολυτελεῖς αἴθουσαι. — Αἴθουσα τείου.— Κομμωτήριον κ.λ.π.
ΤΙΜΗ ΜΟΝΑΧΙΚΟΥ ΔΩΜΑΤΙΟΥ ΔΡΑΧ 80
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΙΚΗ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΧΡ. ΡΟΥΣΣΟΥ
Τηλέφ. 63—93

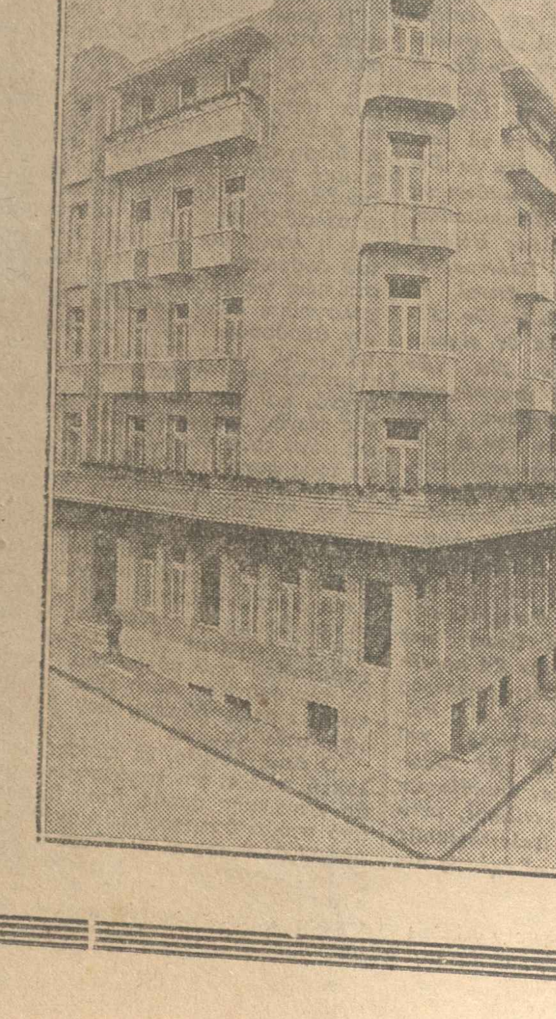

Η ΠΡΩΪΑ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	» 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	» 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ	Μ. 50
		ΕΛΒΕΤΙΑΣ	F. S. 60

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ.	5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ » »	6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ	» 6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ	» 100-200

Μία τραγικὴ ἀποστολὴ

Πρὸς τὸν Βόρειον Πόλον

Τὸ ἡμερολόγιον τοῦ Σουηδοῦ ἐξερευνητοῦ Σ. Α. Ἀντρὲ

Ἡ ἐπίσημος ἐξιστόρησις τῆς ἐξερευνήσεως, ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τῆς Σουηδικῆς Ἀνθρωπολογικῆς καὶ Γεωγραφικῆς Ἑταιρίας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνευρεθέντων ἡμερολογίων, σημειώσεων καὶ ἐγγράφων.

Τὸ μυστικὸν ποὺ ἐκάλυπτον οἱ πάγοι

27ον

Ἀντὶ τούτου, στρέφονται τώρα πρὸς τὴν μικροτέραν ἀποθήκην τροφίμων, ἐπὶ τῆς βορείας ἀκτῆς τῆς Σπιτσβέργης. Πιστεύουν ὅτι πρόκειται νὰ ὁδοιπορήσουν ἓξ ἕως ἑπτὰ ἑβδομάδας. Ἡ μὲ τὰ ἔλκηθρα πορεία διαρκεῖ ἤδη ἀπὸ τῆς ἐκκινήσεως ἐκ τοῦ σημείου προσγειώσεως τοῦ «Ἀετοῦ» (22 Ἰουλίου) 13 ἡμέρας. Οἱ τρεῖς ἄνδρες κατηνάλωσαν κατὰ τὸ διάστημα τῆς πορείας αὐτῆς, ἰδίως κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας, ὁπότε ἐπροχώρουν μὲ ὑπερφορτωμένα ἔλκηθρα, τὰς καλυτέρας δυνάμεις των. Μεταβάλλουν τώρα τὴν διεύθυνσιν τῆς πορείας. Κατεπτοημένοι ἤδη καὶ ἐξηντλημένοι, θέτουν ἐναντίον των νέον σκοπόν. Γνωρίζουν, ὅτι θὰ ὑποχρεωθοῦν νὰ πολεμήσουν μὲ τὸ παγόστρωμα ἐπὶ 1 1)2 μῆνα, πρὶν ἢ κατορθώσουν νὰ θέσουν τὸν πόδα των ἐπὶ στερεοῦ ἐδάφους παρὰ τὰς Ἑπτὰ Νήσους, τῇ βοηθείᾳ τοῦ ρεύματος.

Μὲ τοιαύτην προοπτικὴν μέλλοντος πέφτουν νὰ κοιμηθοῦν περὶ τὴν 3ην πρωϊνὴν ὥραν τῆς 4 Αὐγούστου. Ὁ Ἀντρὲ παρατηρεῖ, ὅτι τὸ ψωμί, τὰ παξιμάδια καὶ οἱ γαλέττες ἐν γένει εἶναι μουσκευμένα. Ἡ τελευταία σημείωσίς του ὑπὸ ἡμερομηνίαν 3)4 Αὐγούστου ἀναφέρεται εἰς τὴν κίνησιν τοῦ πάγου. Προσπαθεῖ, βασιζόμενος ἐπὶ τῆς θεωρίας τοῦ Νάνσεν περὶ τοῦ πολικοῦ ρεύματος, νὰ ἀνεύρῃ ἐπιστημονικὴν ἐξήγησιν τῆς μετατοπίσεως τοῦ παγοστρώματος.

Ἐπὶ τοῦ ἀεροστάτου ἐγνωρίσαμεν τὸν Ἀντρὲ καὶ τοὺς συντρόφους του, ὡς ἀνθρώπους μὲ θέλησιν καὶ ἀκλόνητον θάρρος. Μὲ τὴν αὐτὴν ἀκλόνητον πεποίθησιν, παίρνουν καὶ τώρα τὴν ἀπόφασιν, κατόπιν καταναλώσεως ἀφαντάστου δυνάμεως ἐπὶ 13 ἡμέρας, νὰ πορευθοῦν πρὸς τὰς Ἑπτὰ Νήσους, ἐπάνω εἰς τὸ ἀπέραντον παγόστρωμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΕΠΤΑ ΝΗΣΟΥΣ

Τὴν νύκτα τῆς 3ης πρὸς τὴν 4ην Αὐγούστου ἐλήφθη ἡ σοβαρωτάτη ἀπόφασις. Περὶ τὴν 14ην ὥραν, ὁ Ἀντρὲ καὶ οἱ σύντροφοί του σηκώνονται ἀπὸ τὸν ὕπνον. Τρία τέταρτα τοῦ ὁρίζοντος εἶναι σκεπασμένα μὲ πυκνὰ νέφη, τὸ θερμόμετρον δείχνει μερικὰ δέκατα βαθμοῦ ὑπὲρ τὸ μηδέν, ἐλαφρὸς δυτικὸς — βορειοδυτικὸς ἄνεμος (πουνέντο - μαΐστρος) πνέει ἐπάνω ἀπὸ τὰς παγωμένας ἐκτάσεις. Ἀρχίζει τώρα νέα περίοδος ὁδοιπορίας. Ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τὸ ξύπνημα, προγευματίζουν καὶ ἀμέσως μετὰ ταῦτα ξεκινοῦν οἱ τρεῖς ἄνδρες διὰ πρώτην φορὰν μὲ κατεύθυνσιν πρὸς τὰς Ἑπτὰ Νήσους, ἤτοι Ν 40ο Δ.

Δυσχερὴς ἡμέρα τοὺς ἀναμένει. Ὁ Ἀντρὲ μετρᾷ ἐπανειλημμένως τὸ πάχος τοῦ πάγου, παίρνει δὲ ἀπὸ μίαν ὀπὴν τοῦ πάγου δείγματα ἀπὸ φύκια. Αὐτὸς καθὼς καὶ οἱ σύντροφοί του ἀναγνωρίζουν, ὅτι αἱ ρωγμαὶ περνῶνται εὐκολώτερα ὅπου ὁ πάγος ὀρθώνεται μὲ κυματισμοὺς ὑψηλούς, διότι εἰς τὰ σημεῖα αὐτὰ εἶνε στενώτεραι. Αἱ γέφυραι εἶναι ἐπικίνδυνοι, ὁ Ἀντρὲ τὸ γνωρίζει καλά, ἀλλ' εἶναι ὁπωσδήποτε γέφυραι. Τὸ χειρότερον πάντων εἶναι αἱ πλατεῖαι ρωγμαὶ μὲ ἀνωμάλους ὄχθας καὶ χωρὶς ὀγκοπάγους. Ὁ Ἀντρὲ βλαστημᾷ αὐτοὺς τοὺς «μεγάλους ἀντεροβγάλτες», ἀλλὰ γνωρίζει ὅτι θὰ τὰ βολέψῃ καὶ μὲ αὐτοὺς ἀκόμη καλά, φθάνει νὰ γλυττώσῃ ἀπὸ τὴν ὁμίχλην.

Μετὰ ἐξάωρον πορείαν, παρέχεται μεσημβρινὸν γεῦμα, καΐκ, βούτυρο καὶ νερὸ ἀπὸ λυωμένο χιόνι. Ἀκολουθοῦν ἓξ ἀκόμη ὧραι πορείας, καὶ ἔπειτα γίνεται στάσις καὶ στήνεται ἡ κατασκήνωσις. Εἶναι 4 ὥρα τὸ πρωΐ (5 Αὐγούστου). Ὅπως ἀποζημιωθοῦν ὅλοι διὰ τὸ πτωχότατον μεσημβρινὸν πρόγευμα, ἑτοιμάζει ὁ Στρίντμπεργκ τονωτικὸν δεῖπνον. Προσφέρει κυμὰν ἀπὸ κρέας ἄρκτου μὲ γαρνιτοῦραν, ψωμὶ μὲ βούτυρο, καΐκ μὲ σιρόπι κερασιοῦ καὶ νερό. Ὕστερα ἀπὸ τὸ βραδυνὸν φαγητόν, καταγράφεται ἀκριβὴς κατάλογος τῶν ὑπαρχόντων τροφίμων. Κατόπιν τούτου, ὁ Ἀντρὲ καταλήγει εἰς τὸ πικρὸν συμπέρασμα: «Ἀνάγκη νὰ κάμωμεν οἰκονομίαν, ἰδίως εἰς τὸ ψωμί».

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας, ἡ θερμοκρασία κατῆλθεν εἰς 2,2 βαθμοὺς ὑπὸ τὸ μηδέν, «καὶ ὅσο κατεβαίνει ἕνας βαθμός, τόσον βαθύτερα χωνόμαστε εἰς τὸν σάκκον τοῦ ὕπνου». Κατὰ τὸ βράδυ ξυπνοῦν οἱ τρεῖς σύντροφοι καὶ παίρνουν τὸ «πρωϊνὸν» πρόγευμά των. Εἰς τὰς 20.30 τῆς νυκτός, συνεχίζουν πρὸς τὴν αὐτὴν κατεύθυνσιν τὴν πορείαν των. Ὁ καιρὸς εἶναι ὁμιχλώδης καὶ κάπου-κάπου πέφτουν καὶ ψιχάλες βροχῆς.

Μέχρι τοῦ μεσονυκτίου, ὁ πάγος εἶναι κάπως μαλακός, ὁ δρόμος των διακόπτεται ἀπὸ ὀπὰς καὶ ρωγμάς. Ἐπάνω εἰς τὰ τέλματα, ἀρχίζει νὰ σχηματίζεται νέον στρῶμα πάγου, τώρα ποὺ δυναμώνει τὸ ψῦχος. Ἡ προέλασις θὰ ὑπῆρξεν ἐξαιρετικῶς δυσχερής. Διότι ὁ Ἀντρὲ σημειώνει εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του: «Σήμερον, ἐπερπατήσαμε μὲ τὰ τέσσαρα, ὅπως κατὰ τὴν εὐλογημένην βρεφικήν μας ἡλικίαν». Ἐπειδὴ οἱ ὀγκόπαγοι εἶναι τώρα πολλοὶ καὶ πανταχοῦ, μεγαλύτεραι δὲ αἱ ἐπιφάνειαι τοῦ ὕδατος, τὸ ζωϊκὸν βασίλειον καθίσταται πλουσιώτερον. Μεγάλαι φῶκαι (phoca barbata) εἶναι ἐξηπλωμέναι ἐπὶ τῶν κινουμένων ὀγκοπάγων, πολλαπλασιάζονται τὰ ἴχνη τῶν ἄρκτων, οἱ θαλασσοβάται καὶ οἱ ροδογλάροι ἐμφανίζονται συχνότερα.

Μετὰ 8 ὡρῶν πορείαν παρέχεται ὀλίγον καΐκ, βούτυρον καὶ ἐλάχιστον ψωμί. Τὸ κυριώτερον γεγονὸς τῆς ἡμέρας ὑπῆρξε τετράωρος πλοῦς ἐπὶ ἀνοικτῆς ὑδατίνης ἐπιφανείας, ἡ ὁποία εἶχε πλέον τοῦ ἑνὸς χιλιομέτρου πλάτος. Κατόπιν τῆς κοπιαστικῆς αὐτῆς ἐργασίας, ἔρχεται πρὸς ἀνταμοιβὴν καλύτερος πάγος. Τὴν 6 Αὐγούστου τὸ πρωΐ, ὁ δρόμος γίνεται καλύτερος. «Παράδεισος. Μεγάλαι, ἐπίπεδοι παγωμέναι ἐκτάσεις μὲ τέλματα γλυκοῦ νεροῦ, οὐσιαστικοῦ νεροῦ, κ' ἔπειτα, κάπου-κάπου, καμμιὰ μικρὴ λευκὴ ἀρκουδίτσα μὲ τρυφερὸ κρέας».

Κατὰ τὰς 9 τῆς πρα[illegible]ζεται τὸ «βραδυνὸ» γεῦμα. Τὰ παρατιθέμενα φαγητὰ εἶναι ἀπαράλλακτα ὅπως καὶ τῆς προηγουμένης. Ὕστερα, οἱ ἐξερευνηταὶ ἀποφασίζουν τέλος ν' ἀναπαυθοῦν, ἐξηντλημένοι ἀπὸ δεκαπεντάωρον πορείαν. Ἀργὰ τὸ βράδυ, ἡ πορεία συνεχίζεται. Ὁ Φραῖνκελ κάμνει προηγουμένως τὰς μετεωρολογικάς του παρατηρήσεις. Ὁ οὐρανὸς εἶναι σκεπασμένος μὲ σύννεφα καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα ὄχι ψυχρά. Τὸ θερμόμετρον δείχνει 1,2 ὑπὲρ τὸ μηδέν. Δυστυχῶς ὁ ἄνεμος ἐστράφη ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον - νοτιοδυτικὰ (ὄστρια-γαρμπῆς). Τὴν 21ην ὥραν παρατίθεται τὸ «πρωϊνὸν» πρόγευμα. Κρέας ἄρκτου καὶ πάλιν μὲ μερικὰ λαχανικὰ κονσέρβας, ψωμὶ καὶ καφὲς μὲ καΐκ. Τὸ κρέας τῆς ἄρκτου γίνεται καλύτερον, ὅσον περισσότερον «σιτεύει». Μετὰ δύο ὥρας, τὰ πάντα εἶναι ἕτοιμα διὰ τὴν ἐκκίνησιν. Τὰ ἔλκηθρα τρίζουν καθὼς προχωροῦν ἐπὶ τοῦ πάγου.

ΑΥΡΙΟΝ: ἡ συνέχεια.

ΚΩΝ. Α. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ ΣΥΦΙΛΙΔΟΛΟΓΟΣ
Δέχεται καθ' ἑκάστην
9—1 καὶ 4—8
ΣΑΤΩΒΡΙΑΝΔΟΥ 39
ΔΕΟ

Ο ΣΤΟΜΑΧΟΛΟΓΟΣ Ἰατρὸς κ. Γ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ μετώκησε ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς 17, ἔναντι πρώην κατοικίας του. Τηλέφ. 55-27.

ΟΔΟΝΤΟΠΑΣΤΑ ΚΑΙ ΕΛΙΞΗΡΙΟΝ BOTOT

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΝ ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Εὐπρόσδεκτος εὐχὴ

1930
1931
Prosit
1931
Neujahr

Μὲ ὑγείαν καὶ εὐτυχίαν τὸ νέον ἔτος.

Πρωτοχρονιάτικα ὄνειρα

Πῶς ὀνειρεύονται τὰ παιδιὰ τὸν ἐρχομὸ τοῦ Ἅη-Βασίλη.

Ἡ βασίλισσα τῶν δημοκρατικῶν

Ἡ σενιορίτα Τερέζα Βιργκίλη, ἡ νεοεκλεγεῖσα βασίλισσα τῶν μοδιστῶν τῆς δημοκρατικῆς Βαρκελώνης.

Κατάσκοποι καὶ ἀντικατάσκοποι

Οἱ ἀφανεῖς ἥρωες ἑνὸς αἰωνίου πολέμου

Μία δραματικὴ ἀφήγησις πολλῶν τραγικῶν ἱστοριῶν

Τοῦ Ἄγγλου συγγραφέως Ριχάρδου Ρόουαν

8ον

Η ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΒΙΣΜΑΡΚ

Τὰ στρατιωτικὰ ζητήματα ἐξηκολούθουν νὰ εἶναι δι' αὐτὸν ἀσήμαντον ζήτημα· τὰ σπουδαιότερα κατασκοπευτικὰ τεχνάσματά του ἀνεφέροντο εἰς τὴν καταστολὴν τῶν δημοκρατικῶν τάσεων· ὥσπου ἦλθεν ἡ κρίσιμος ἐκείνη ἡμέρα τοῦ 1863, καθ' ἣν ἡ πορεία ὁλοκλήρου τῆς ζωῆς του ἤλλαξε καὶ ἡ ἔκβασις δύο εὐρωπαϊκῶν πολέμων προσδιωρίσθη πρὸ πολλῶν ἐτῶν. Τὸν συνέστησαν εἰς τὸν Βίσμαρκ. Ἕνας ἰδιοκτήτης ἐφημερίδος, ὁ Μπράς, ἱδρυτὴς τῆς «Βορειογερμανικῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος», ἀνέλαβε νὰ παρουσιάσῃ τὸν κατάσκοπον εἰς τὸν πολιτικὸν [illegible] μάλιστα, ἴσως [illegible] τὸν παρὰ τὴν ἔ[illegible] τοῦ Στῆμπερ ἀντιπάθειαν τοῦ ἀντιβασιλέως, ὁ ὁποῖος εἶχε γίνει βασιλεύς. Ἔτσι συνηντήθησαν δύο γεννημένοι συνωμόται, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔμελλον πλέον τοῦ λοιποῦ νὰ ἐπηρεάζουν βαθύτατα ὁ ἕνας τὸν ἄλλον ὥσπου ὁ ἕνας ἀπέθανε καὶ ὁ ἄλλος παρηγκωνίσθη.

Ὁ Βίσμαρκ ἐμελέτα τὴν πρώτην μεγάλην κίνησίν του ἐπάνω εἰς τὸν ἄβακα τοῦ τευτονικοῦ ζατρικίου. Εἶχε φθάσει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ ἀνατροπὴ τῆς Αὐστρίας θὰ ἔδιδεν εἰς αὐτὸν ὅλα τὰ ἄλλα σκηνικὰ κόλπα τὰ ὁποῖα ἐχρειάζετο διὰ τὴν αὐτοκρατορικὴν παράστασίν του. Ὁ νέος πρωσσικὸς στρατὸς ἦτο τελείως παρεσκευασμένος ἀλλὰ ἐφαίνετο λίαν σκόπιμος ἡ προσπάθεια νὰ μάθῃ ἐπακριβῶς πᾶν ὅ,τι ἀνεφέρετο εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἑτοιμότητα τῆς Αὐστρίας. Ἐπρότεινε λοιπὸν εἰς τὸν Στῆμπερ νὰ ἀναλάβῃ νὰ διεξαγάγῃ αὐτὴν τὴν προκαταρκτικὴν ἐπιδρομήν. Ὁ κατάσκοπος ἐδέχθη προθύμως καὶ εἶπεν ὅτι ἠμποροῦσε νὰ ἐκτελέσῃ αὐτὸ τὸ ἔργον μόνος.

Ο ΑΘΛΟΣ

Ἀποκρουστικὸν καὶ ἀπειλητικὸν πρόσωπον ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του, ὁ Στῆμπερ φαίνεται χιουμοριστικὴ σχεδὸν μορφὴ σήμερον, ὄχι λόγῳ καμμιᾶς ἐμφύτου εἰρωνικῆς ἢ εὐφυολογικῆς διαθέσεως, διότι ἦτο εἰς τὸ ἔπακρον σοβαρός, ἀλλὰ λόγῳ τοῦ ἀπολύτως κυνικοῦ ρεαλισμοῦ του εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. Μὲ ἕνα ἄλογον καὶ ἕνα ἁμάξι ἐξεκίνησε νὰ ἐξιχνιάσῃ τὴν αὐστριακὴν στρατιωτικὴν ὀργάνωσιν, ἐνῷ φαινομενικῶς ἠσχολεῖτο μὲ κοινοτάτας συναλλαγάς. Ἤθελε νὰ πάῃ παντοῦ καὶ νὰ εἶναι παντοῦ εὐπρόσδεκτος· ἐφόρτωσε λοιπὸν τὸ ἁμάξι του μὲ ἐλαφρὸν φορτίον —μὲ εὐθηνὰ θρησκευτικὰ ἀγαλμάτια καὶ ἀσέμνους εἰκόνας! Ἀπεδείχθη μάστορης εἰς τὰ παζαρεύματα. Μολονότι δὲν εἶχεν ἐμπιστοσύνην εἰς κανένα, συνήπτεν εὔκολα σχέσεις καὶ συνομιλίας. Καὶ ἔτσι ἐταξείδευσεν ἐπὶ μῆνας, συλλέγων τέτοια δεδομένα ὥστε λέγεται ὅτι ὁ φὸν Μόλτκε ἐθαύμασε τὴν μέχρι κεραίας ἀκρίβειάν των.

Ἡ ἐπίθεσις τῆς Πρωσσίας ἐναντίον τῆς Αὐστρίας τῷ 1866 ὑπῆρξε μία ἀπὸ τὰς συντομωτέρας καὶ ἀποφασιστικωτέρας ἐκστρατείας τῆς νεωτέρας ἱστορίας. Χάρις εἰς τὰς πληροφορίας τὰς παρασχεθείσας ὑπὸ τοῦ κατασκόπου τοῦ Βίσμαρκ, τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ στρατοῦ εἶχε δυνηθῇ νὰ καταστρώσῃ κυριολεκτικῶς ἕνα ὡράριον νικηφόρων προελάσεων. Οἱ στρατιῶται τῆς Πρωσσίας καὶ τῶν συμμάχων της ἦσαν καλύτερον ἐκγυμνασμένοι καὶ ἐξωπλισμένοι ἀπὸ τοὺς ἀντιπάλους των καὶ δὲν εἶχε καμμίαν δυσκολίαν νὰ πραγματοποιήσῃ ὅλους τοὺς ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς συμφώνως πρὸς τὰ κατεστρωμένα σχέδια. Ἡ μόνη σημαντικὴ μάχη τῆς Σαδόβας ἐτερμάτισε τὰς ἐχθροπραξίας, καθὼς καὶ τὴν ἰσχυρὰν ἐπιρροὴν τῆς Βιέννης ἐπὶ τῆς πολιτικῆς τῆς Γερμανίας. Εἰς τὴν ἔνδοξον αὐτὴν καὶ ὁρμητικὴν εἰσβολὴν ὁ Στῆμπερ ἔπαιξε τὸν πρῶτον ἐμφανῆ μετὰ μίαν ὀκταετίαν ρόλον του, τεθεὶς ἐπὶ κεφαλῆς ἑνὸς νέου σώματος πολιτικῆς ἀστυνομίας καταρτισθέντος ὑπὸ τοῦ Καγκελλαρίου δι' ὑπηρεσίαν ἐκστρατείας. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἐξώθησε τὰ πράγματα αἰφνιδίως καὶ πέραν τοῦ δέοντος. Οἱ ἀλαζονικοὶ ἐπιτελεῖς ἐδυσφόρουν καὶ ἠρνοῦντο νὰ συμπαρακαθίσουν μαζί του εἰς τὴν λέσχην των. Ἐφ' ᾧ καὶ ὁ Βίσμαρκ τοὺς κατεδίκασε προσκαλέσας τὸν Στῆμπερ νὰ προγευματίσῃ μαζί του κατ' ἰδίαν, βραδύτερον δὲ ἔπεισε τὸν Μόλτκε νὰ παρασημοφορήσῃ τὸν κατάσκοπον λόγῳ τῆς τελειότητος τοῦ ἔργου του εἰς τὴν Βοημίαν. Ὁ Μόλτκε τοῦ ἀπένειμεν ἕνα μετάλλιον, ἀλλὰ συγχρόνως ἐζήτησε συγγνώμην ἀπὸ τοὺς συνεργάτας του διότι ἐτίμησεν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον αὐτοὶ περιεφρόνουν. Ὁ Βίσμαρκ ἀπήντησε διὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Στῆμπερ ὡς κυβερνήτου τοῦ Μπρούν, ἐπαρχιακῆς πρωτευούσης τῆς Μοραβίας, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πρωσσικῆς κατοχῆς.

Η ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΕΙΤΑΙ

Αἱ κοινωνικαὶ προστριβαὶ ἠμποροῦν νὰ ἐδυσκόλευαν τὸν Στῆμπερ, ὁ ὁποῖος περιέπλεκε τοὺς ἀπαισίους ἄθλους του μὲ ὅλας τὰς βλέψεις τοῦ ἀρριβίστα, ἀλλὰ ἡ κατασκοπευτικὴ δραστηριότης του ἐξωμάλυνε τὰς σχέσεις του μὲ τοὺς στρατιωτικοὺς εὐγενεῖς. Ἐπεφορτίσθη εἰδικῶς μὲ τὴν πλήρη προστασίαν τοῦ πρωσσικοῦ στρατηγείου. Αὐτὸς καὶ οἱ πράκτορές του ὤφειλον νὰ φρουροῦν τὰ πρόσωπα τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ Βίσμαρκ καὶ τῶν στρατηγῶν ὡς ὁ φὸν Ρόουν καὶ ὁ Μόλτκε, καὶ νὰ μεριμνοῦν ὅπως οὐδεὶς κατάσκοπος τοῦ ἐχθροῦ ἀφεθῇ νὰ προσεγγίσῃ οἱονδήποτε πολύτιμον μυστικὸν τοῦ στρατοῦ.

Ἔτσι ὁ Στῆμπερ ἵδρυσε τὴν πρώτην γερμανικὴν ἀντικατασκοπείαν, ἀλλὰ τῆς καινοτομίας του αὐτῆς εἶχον προηγηθῇ οἱ Γάλλοι κατὰ ἑξήκοντα ἔτη. Ὅπως πάντοτε, ὅμως, αὐτὸς προσέθεσε τὰ ἰδιαίτερα ἐκεῖνα στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἐχαρακτήριζον τὸ συστηματικὸν πνεῦμά του καὶ κατόπιν ἐπροχώρησεν εἰς τὴν καινοτομίαν τῆς ἱδρύσεως μιᾶς μεθοδικῆς στρατιωτικῆς λογοκρισίας, ἡ ὁποία περιελάμβανε τὴν ἐξέτασιν ὅλων τῶν ἐγγράφων, τηλεγραφημάτων καὶ ἐπιστολῶν ἐκ τοῦ μετώπου. Δεδομένου ὅτι αἱ αὐστριακαὶ δυνάμεις εὑρίσκοντο ἐν ἀμύνῃ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς καὶ ὅτι αἱ παρατηρήσεις τοῦ Στῆμπερ εἶχον ἀποκαλύψει ὅτι τὰ ὅπλα των ἦσαν πεπαλαιωμένα ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ νέα πρωσσικὰ τυφέκια, εἶναι πιθανὸν ὅτι οὗτος ἐγκαθιδρύθη ὡς λογοκριτὴς κυρίως διὰ νὰ εὐρύνῃ τὴν δικαιοδοσίαν του. Διότι τί ἠμποροῦσε τώρα νὰ γραφῇ ἢ νὰ τηλεγραφηθῇ, τὸ ὁποῖον νὰ ἀνακόψῃ τὴν πορείαν τοῦ πρωσσικοῦ ὁδοστρωτῆρος ἢ τοὐλάχιστον νὰ διαταράξῃ τὸ πρόγραμμα τοῦ μηχανικοῦ του ἔστω κατὰ μίαν ἡμέραν;

Η ΝΕΑ ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ

Ἐνῷ ἐπεσκόπει αὐτὴν τὴν ἀπελπιστικὴν κατάστασιν τοῦ ἐχθροῦ, ὁ Στῆμπερ ἔφθασεν εἰς τὴν νέαν ἐφεύρεσίν του —τὴν στρατιωτικὴν προπαγάνδαν.

Ἐσκέφθη ὅτι τὸ ἠθικὸν τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ, καθὼς καὶ τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ θὰ ἐπετοῦσε μὲ φτερὰ τῆς ἰδικῆς του κατασκευῆς ἐὰν διέδιδεν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν τὰς πιὸ διαλεχτὰς εἰδήσεις περὶ τῶν ἀπωλειῶν, τοῦ πανικοῦ, τῶν ἀσθενειῶν, τῆς ἐλλείψεως ἐφοδίων, τῶν διχογνωμιῶν, τῆς ἠθικῆς καταπτώσεως καὶ τῆς καταστροφῆς τῶν Αὐστριακῶν. Ἀνεκάλυψε, πράγματι, μίαν τονωτικὴν θεραπείαν χωρὶς νὰ ἔχῃ προσβληθῇ ὑπὸ τῆς νόσου, διότι τὸ ἠθικὸν τόσον τῶν πολιτῶν ὅσον καὶ τῶν στρατιωτικῶν τῆς Πρωσσίας καὶ τῶν συμμάχων της ἦτο ὅσον ἠδύνατο κανεὶς νὰ ἐπιθυμήσῃ ἀκμαῖον εἰς μίαν νικηφόρον σύρραξιν διαρκέσασαν 45 περίπου ἡμέρας. Ἀλλὰ ὁ Στῆμπερ ὑπέβαλεν εἰς τὸν Βίσμαρκ τὴν ἰδέαν νὰ ὀργανωθῇ ἕνα Κεντρικὸν Γραφεῖον Πληροφοριῶν μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἴδιον καί, χρησιμοποιῶν αὐτὸν τὸν «ἀβλαβῆ τίτλον», ἤρχισε παρουσιάζων τὰ πρῶτα γνήσια δείγματα μονομεροῦς πολεμικῆς εἰδησεογραφίας. Βραδύτερον ἀπέκλεισε τὸ ἰσχυρὸν πρακτορεῖον τηλεγραφικῶν εἰδήσεων Ρώϋτερ καὶ ἐκάλεσε τὸν δρα Βὸλφ νὰ ἱδρύσῃ τὸ ἡμιεπίσημον Πρακτορεῖον Βὸλφ ὡς ἀντίπαλον ὀργάνωσιν.

Κατὰ τὸν δημόσιον πανηγυρισμόν, ὅστις ἐπηκολούθησε τὸν κατὰ τῆς Αὐστρίας θρίαμβον, αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ Στῆμπερ δὲν ἐλησμονήθησαν. Διωρίσθη μυστικοσύμβουλος· καὶ ὁ βασιλεύς, ὅστις ἄλλοτε ἐκ τῶν πρώτων τὸν ἀντεπάθει καὶ ἐδυσπίστει πρὸς αὐτὸν καὶ τὴν βρᾶσίν του, τώρα τὸν ἐχαρακτήριζεν ὡς παραγνωρισθέντα καὶ ἀνεκτίμητον φίλον καὶ ὡς κατάσκοπον ἄξιον ὄχι μόνον τῶν συνήθων χρηματικῶν ἀμοιβῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν τιμῶν καὶ τῶν δημοσίων διακρίσεων τοῦ στρατιώτου.

RICHARD W. ROWAN

ΑΥΡΙΟΝ: ἡ συνέχεια.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΤΕ Α. Ε.
ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΑ - ΔΙΣΚΟΙ
Ἀπὸ σήμερον προσφέρονται εἰς τὴν πολυπληθῆ πελατείαν μας ὅλοι οἱ Ἑλληνικοὶ δίσκοι λόγῳ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τοῦ ἐργοστασίου μας ἐνταῦθα μόνον πρὸς
ΔΡΑΧΜΑΣ 85
Ὅ,τι ἐκλεκτὸν ὑπάρχει, ὅ,τι ἐπιτυχία θὰ τὸ εὕρετε εἰς τοὺς δίσκους μας καὶ εἰς πλουσιωτάτην συλλογήν.
Τὰ ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΑ ΠΑΤΕ ἐπεκράτησαν παγκοσμίως λόγῳ τῆς τελείας αὐτῶν ἀποδόσεως.
Ζητήσατε τὰ ὡραῖα μοντέλλα τοῦ 1931 ἀπὸ Δρχ. 1.100 καὶ ἄνω.
Κεντρικὸν Κατάστημα Βουλῆς 6 β Ἀθῆναι
Κεντρικὰ πρατήρια: Πατησίων 28α
Σταδίου 60.
Ὑποκατάστημα Τσιμισκῆ 23 Θεσσαλονίκη.
ΔΕΟ

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1821

Ἡ ἐπανάστασις τῆς Κρήτης ἀπέναντι τοῦ ἄλλου ἀγῶνος

Πραγματικὴ καὶ αὐθόρμητος ἐπανάστασις Λαοῦ. —Αἱ δυσμενεῖς συνθῆκαι τοῦ Κρητικοῦ ἀγῶνος.—Ὀλίγα βαρελάκια μπαρούτη μόνα πολεμεφόδια διὰ τὴν Κρήτην. — Τὰ αὐθεντικὰ ἱστορικὰ στοιχεῖα τῆς Κρητικῆς Ἐπαναστάσεως. — Ἡ Κρητικὴ θυσία

Ἱστορικαὶ μονογραφίαι τοῦ κ. Δ. Α. Κοκκίνου

Ἡ ἐπανάστασις τῆς Κρήτης τοῦ 1821 ὑπῆρξε πραγματικὴ καὶ αὐθόρμητος ἐπανάστασις λαοῦ. Τοῦ κρητικοῦ λαοῦ ὁλοκλήρου ἀπὸ τῶν ἐπιφανῶν μέχρι τῶν ἀνθρώπων τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν βουνῶν. Ἀπομονωμένοι οἱ Κρητικοὶ διὰ τῆς θαλάσσης ἐκ τοῦ μεγάλου ἑλληνικοῦ κορμοῦ, διατελοῦντες ὑπὸ φρικαλέας δυναστικὰς συνθήκας, ὡς αἰχμάλωτοι ἐντὸς ἀχανοῦς φρουρίου ἐπὶ τῆς ἰδίας των χώρας, τυραννούμενοι ἀπὸ μίαν ἀθεράπευτον κατάστασιν κακοδιοικήσεως καὶ ἀναρχίας, ποὺ προεκάλει ἐνίοτε τὴν ὀργὴν καὶ αὐτοῦ τοῦ τουρκικοῦ κέντρου, ἐσήκωσαν τὰ ὅπλα κατὰ τὸν Μάϊον κατὰ τῶν ἀφορήτων δυναστῶν μὲ μόνας τὰς ἰδίας των δυνάμεις καὶ μὲ τὴν τραγικὴν καὶ γενεσιουργὸν συνείδησιν τῆς ἐλευθερίας ἢ τοῦ θανάτου. Καὶ κατέστησαν ἱκανοὶ διὰ τὴν ἐπανάστασιν καὶ τὴν ἐπεχείρησαν χωρὶς ἀνταπόκρισιν μὲ τὰς ἄλλας ἑλληνικὰς χώρας παρὰ μόνον τὴν συγκίνησίν των ἀπὸ τὸ κίνημα τοῦ Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντη καὶ ἀπὸ τὰ γεγονότα τοῦ Μαΐου καὶ τοῦ Ἀπριλίου εἰς τὴν Πελοπόννησον, χωρὶς ὀργάνωσιν, χωρὶς τὴν ἐπαναστατικὴν προπαρασκευὴν ποὺ ἐπέτρεψεν εἰς τὴν Πελοπόννησον, εἰς τὴν Στερεὰν καὶ εἰς τὰς νήσους τὰ καθεστῶτα τῶν προνομίων καὶ τῶν ἑλληνικῶν δημογεροντιῶν, χωρὶς κοτζαμπάσηδες καὶ ἱεράρχας μὲ ἐπιρροὴν ὅπως ἀλλοῦ, ἐπὶ τῆς τουρκικῆς διοικήσεως, χωρὶς τὸ πλῆθος τῶν ἐμπείρων στρατιωτικῶν ἀρχηγῶν ποὺ εἶχαν προπαρασκευάσει διὰ τὴν Πελοπόννησον καὶ διὰ τὴν Στερεὰν τὰ τάγματα τῆς Ἀνατολῆς τῶν ἑκάστοτε κυρίων τῆς Ἑπτανήσου καὶ τὰ Ἰωάννινα τοῦ Ἀλῆ πασᾶ, χωρὶς τὰ κηρύγματα τῶν ἀποστόλων τῶν Φιλικῶν ποὺ διέτρεχαν ἐπὶ ὁλόκληρον τριετίαν τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοῦ Ἄθω μέχρι τοῦ Ταινάρου, χωρὶς νὰ ἐνισχυθοῦν ἀπὸ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, ἀπαραιτήτου διὰ χώραν τόσον ἀπομακρυσμένην τῶν ἄλλων, νησιῶται χωρὶς πλοῖα, χωρὶς ἄλλα καταφύγια παρὰ τὰ σπήλαια τῶν βουνῶν των, χωρὶς τὰ πλήθη τῶν πνευματικῶν ὁδηγῶν ποὺ εἶχαν καλλιεργήσει ἀλλοῦ τὰ πνεύματα εἰς τὰ πολλὰ σχολεῖα καὶ ἔγιναν ἔπειτα σημαιοφόροι τοῦ ἀγῶνος, χωρὶς ὅπλα σχεδόν, παρὰ μὲ τὰ ἐλάχιστα ποὺ κατώρθωσαν ν' ἀποκρύψουν κατὰ τὸν προηγηθέντα ἀφοπλισμὸν καὶ ὅσα εἶχεν ὁ Κουρμούλης καὶ μὲ μόνα πολεμοφόδια σαράντα βαρελάκια μπαρούτη —360 ὀκάδες ἐν ὅλῳ— ποὺ εὑρέθησαν εἰς τὸ πλοῖον τοῦ Ἀνδρέα Φασούλη, καὶ εἰς τὰ ὀλίγα πλοῖα τῶν Σφακιανῶν τὰ προσωρμισμένα τότε εἰς τὸ Λουτρόν.

Τὸ φαινόμενον τῆς ἐπαναστάσεως τῆς Κρήτης εἶνε μοναδικὸν εἰς τὴν ὅλην ἱστορίαν τοῦ ἑλληνικοῦ ἀγῶνος. Ἦτο μία ἔγερσις ἐγκαθείρκτου καὶ ἁλυσσοδέτου Τιτᾶνος μὲ μόνην δύναμιν τὴν ἑλληνικήν του συνείδησιν, τὴν ζωτικότητά του, τὴν φιλοτιμίαν του καὶ τὴν ὀργήν του. Καὶ αὐτὴ ἡ δύναμις ἦτο ἀρκετὴ ὄχι μόνον διὰ ν' ἀρχίσῃ ἡ κρητικὴ ἐπανάστασις ἀφ' ἑαυτῆς, ἀλλὰ καὶ νὰ συνεχισθῇ καθ' ὅλην τὴν σειρὰν τῶν ἐτῶν τοῦ ἑλληνικοῦ ἀγῶνος, ἀκατάβλητος, λάμπουσα εἰς τὴν ὅλην ἑλληνικὴν ἐποποιΐαν μὲ τὸ φῶς τοῦ αὐθορμήτου της, ἀρρενωπή, σχεδὸν ἀγρία ἐκ τῶν μαρτυρίων τόσων αἰώνων, καταδυομένη καὶ ἀναδυομένη διαρκῶς ἐντὸς κυμάτων αἵματος, ἀντλοῦσα ὁλοένα δυνάμεις ἀπὸ τὸ φοβερὸν λουτρόν τη.

Ἡ ἱστορία ἐν τούτοις ἡ γραφεῖσα κατὰ τὴν πρώτην πεντηκονταετίαν μετὰ τὸν ἀγῶνα ἢ δὲν ἐπληροφορήθη ἐπαρκῶς, ἢ δὲν κατενόησε τὰ γεγονότα τῆς Κρήτης, ἢ παρασυρθεῖσα ἀπὸ τὴν πολιτικὴν ποὺ περιώρισε τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῆς τῆς Στερεᾶς μέχρι τοῦ Ταινάρου μὲ τὰς ὀλίγας μικρὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου, δὲν ἠσχολήθη μὲ τὸν ἀγῶνα τῆς μεγαλονήσου παρὰ μὲ τὸν τρόπον ποὺ παρηκολούθησε τὰ ἀποτυχόντα εἰς τὰς μακρυνοτέρας ἑλληνικὰς χώρας κινήματα. Ἀλλ' ἡ ἐπανάστασις τῆς Κρήτης δὲν εἶχεν ἀποτύχει. Τὴν ἁλυσσόδεσε μόνον ἐκ νέου τότε ἡ εὐρωπαϊκὴ διπλωματία, διὰ τοὺς λόγους ποὺ τῆς εἶχαν ἐπιβάλλει ἀνὰ τοὺς αἰῶνας διάφοροι δυνάσται ἀδιάσειστα δεσμά. Τοὺς λόγους τῶν περιοδικῶν αὐτῶν ὑποδουλώσεων θὰ τοὺς ἐρευνήσωμεν. Ἡ Κρήτη ὑπῆρξε διὰ τοὺς ἑκάστοτε ἰσχυροὺς τοὺς ἀντιμαχομένους περὶ τὴν Μεσόγειον ἡ ἰσχυρὰ βάσις, τὸ μέγα φρούριον μεταξὺ τῆς ἀνατολικῆς καὶ τῆς δυτικῆς λεκάνης τῆς ἀπὸ τοῦ Γιβραλτὰρ μέχρι τῶν ἀσιατικῶν ἀκτῶν. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 19ου αἰῶνος ὅταν διὰ τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως καὶ τῶν ἄλλων βαλκανικῶν κινημάτων ἤρχισε νὰ καταρρέῃ ἡ Τουρκία ἡ Κρήτη εἶχε τὴν θέσιν ὀρεκτικοῦ καρποῦ διὰ τοὺς Εὐρωπαίους, τὸν ὁποῖον διὰ λόγους ἀμοιβαίας ὑποψίας καὶ ἀντιζηλίας ἐπροτίμησαν πρὸς τὸ παρὸν ν' ἀφίνουν εἰς τὸν παλαιὸν καχεκτικὸν κύριον. Αἱ μεσογειακαὶ Δυνάμεις εἶχαν ἡ καθεμία τοὺς κρυφούς της σκοποὺς διὰ τὸ μέλλον.

Καὶ ὄχι μόνον ἡ ἐπανάστασις δὲν εἶχεν ἀποτύχει εἰς τὴν Κρήτην, ἀλλ' εἰς καμμίαν ἄλλην ἑλληνικὴν χώραν δὲν ἐκρατήθη τόσον ἰσχυρὰ μέχρι τέλους, ἑνιαία καὶ ἀκατάβλητος, μολονότι δὲν ἐγνώρισεν οὔτε τὰς προσπαθείας κυβερνήσεων, οὔτε ἐδέχθη τὰς βοηθείας καὶ τὰς οἰκονομικὰς ἐνισχύσεις φιλελλήνων, οὔτε ἐπροστατεύθη ἀπὸ τὸν στόλον. Καὶ καμμία ἄλλη ἑλληνικὴ χώρα κατὰ τὴν ἐπανάστασιν δὲν εὑρέθη ὑποχρεωμένη νὰ μάχεται καθ' ὅλον τὸν ἀγῶνα, ὄχι μόνον κατὰ τῶν στρατευμάτων τῶν Τούρκων πασάδων καὶ ἔπειτα τῶν στρατηγῶν τοῦ Μεχμὲτ Ἀλῆ, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦ ἰθαγενοῦς μουσουλμανικοῦ πληθυσμοῦ τοῦ ἰσαρίθμου σχεδὸν πρὸς τὸν ἑλληνικόν, καὶ ἀγριωτέρου παρὰ παντοῦ ἀλλοῦ καὶ μαχομένου καὶ αὐτοῦ διὰ τὰς ἰδίας του ἑστίας καὶ διὰ τὴν ἰδίαν του γῆν.

Ἡ μειονεκτικὴ θέσις τοῦ ἀγῶνος τῆς Κρήτης εἰς τὰς πρώτας γενικὰς ἱστορίας τῆς ἐπαναστάσεως, ὀφείλεται καὶ εἰς τὸ ἀναπτυχθὲν ἰδιαιτέρως διὰ τὸ ἐλευθερωθὲν τότε τμῆμα τῆς Ἑλλάδος ἐνδιαφέρον τῶν ἱστορικῶν τῶν συγκεντρωμένων εἰς τὸ Ναύπλιον καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ὅτι ἐλάχιστοι αὐτόπται ἔγραψαν διὰ τὴν Κρήτην. Μὲ τὴν Στερεὰν καὶ μὲ τὴν Πελοπόννησον ἠσχολήθησαν πολλοὶ καὶ πλεῖστοι ἀγωνισταὶ ἐφησυχάζοντες μετὰ τὴν ἐλευθερίαν ἄφησαν ἀπομνημονεύματα, καὶ τὸ πολύτιμον ἱστορικὸν ὑλικὸν τῶν προσωπικῶν τῶν ἀφηγήσεων, ἀπὸ τὴν συγκριτικὴν μελέτην τοῦ ὁποίου ἦλθαν εἰς φῶς ὅλα τὰ γεγονότα μέχρι τῶν λεπτομερειῶν των. Ἐπίσης οἱ ξένοι ποὺ ἦλθαν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀφηγήθησαν ὅσα εἶδαν δὲν ἐπέρασαν τὸ κρητικὸν πέλαγος. Αὐθεντικὸν καὶ σοβαρώτερον κείμενον διὰ τὴν Κρήτην εἶνε μόνον τὸ ἔργον τοῦ Κ. Κριτοβουλίδη. Ἔχομεν ἀκόμη ἀφηγήσεις ὀλίγων αὐτοπτῶν διασωθείσας εἰς φυλλάδια καὶ ἄρθρα ἱστορικὰ καὶ παλαιὰ περιοδικά. Εἰς τὸ ὀλίγον αὐτὸ ἱστορικὸν ὑλικὸν ἔρχεται ἤδη νὰ προσθέσῃ τὸ φῶς της ἡ δημοσίευσις τῶν γαλλικῶν ἀρχείων τῶν σχετικῶν μὲ τὴν αἰγυπτιακὴν ἐκστρατείαν εἰς τὴν Κρήτην ἀπὸ τοῦ 1823 μέχρι τοῦ 1828, ἡ γενομένη μόλις πέρυσι ἀπὸ τὸν κ. Ντριώ, καθὼς καὶ τὸ ἀνάλογον ἔργον τοῦ κ. Μ. Σαμπρώ.

Ἀλλὰ καὶ μὲ τὰ ὀλίγα αὐτὰ ἱστορικὰ στοιχεῖα βλέπομεν ἤδη ἀπὸ τοῦ βάθους ἑκατὸ χρόνων τὸν ἀγῶνα τῆς Κρήτης, θαυμαστὸν διὰ τὰς ἠθικὰς ἀστειρεύτους πηγάς του, διὰ τὰς θυσίας του, διὰ τοὺς ἡρωϊσμούς του. Ἡ φιλελληνικὴ προπαγάνδα ἔκαμε διεθνῶς γνωστὰ τὰ ὀνόματα τοῦ Κολοκοτρώνη, τοῦ Κανάρη, τοῦ Μιαούλη, τοῦ Μπότσαρη, τοῦ Ἀνδρούτσου, τοῦ Νικηταρᾶ. Ἀλλ' ἐκεῖ κάτω εἰς τὴν Κρήτην ὑπῆρχαν ὁ Μιχαὴλ Κουρμούλης, ὁ Τσουδερός, ὁ Σήφακας, ὁ Σαρειδαντώνης, ὁ Τσελέπης, ἐκπληκτικοὶ καὶ ἰσάξιοι τῶν τυχηρῶν εἰς τὴν δόξαν τῶν ἀγωνιστῶν τῆς Πελοποννήσου, τῆς Ρούμελης καὶ τῶν νήσων. Αἱ μεγάλαι πράξεις τῶν ἡρώων αὐτῶν ζητοῦν τὴν θέσιν των. Καὶ ἂν ἡ ἄλλη ἑλληνικὴ ἱστορία δὲν ὑπῆρξε, καὶ μόνη ἡ ἐπανάστασις τῆς Κρήτης εἶνε ἱκανὴ ἱστορικῶς νὰ δικαιώσῃ τὴν ἑλληνικὴν δύναμιν καὶ ν' ἀποδείξῃ ὅτι ὁ λαὸς ποὺ εἶχεν ὑποδουλωθῆ πρὸ αἰώνων εἰς τὸν χειρότερον δυνάστην ἦτο ἄξιος τῆς ἐλευθερίας του, ἀφοῦ ἦτο ἱκανὸς νὰ θυσιασθῇ εἰς τὸν ἀγῶνα.

Δὲν εἶνε δυνατὸν ὅμως νὰ ἐννοηθῇ ἡ ἐπανάστασις τῆς Κρήτης χωρὶς ἔρευναν τῶν αἰτίων της καὶ τῶν στοιχείων καὶ τῆς καταστάσεως ἐκ τῆς ὁποίας ἀπέρρευσεν. Ἀλλὰ λεπτομερὴς μελέτη ἐφ' ὅλων τούτων θὰ ἐσήμαινε συγγραφὴν τῆς ἱστορίας τῆς Κρήτης τοὐλάχιστον ἀπὸ τοῦ μεγάλου Κρητικοῦ πολέμου τοῦ 1645—1669. Ἡ ἱστορία αὐτὴ θὰ ἦτο ἱκανὴ νὰ γεμίσῃ μικρὰν βιβλιοθήκην. Πρέπει ν' ἀρκεσθῶμεν εἰς τὰς γενικὰς γραμμάς της ἀλλὰ κατὰ τρόπον ὥστε νὰ εἶνε δυνατὸν νὰ ἐννοηθοῦν τὰ γεγονότα τοῦ 1821 καὶ ἡ σημασία τῆς ἐπὶ ἐννέα ἔτη μεγάλης κρητικῆς θυσίας εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἐλευθερίας.

Δ. Α. ΚΟΚΚΙΝΟΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ κατάστασις τῆς Κρήτης ὑπὸ τοὺς Ἐνετοὺς καὶ ἡ κατάκτησίς της ἀπὸ τοὺς Τούρκους

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΖΩΗΣ
"Ο ΓΚΡΕΣΑΜ"

Πρὸς ἄρσιν πάσης τυχὸν ἀμφιβολίας ὅσον ἀφορᾷ τὰ διανεμηθέντα εἰς τοὺς ἀσφαλιζομένους κέρδη ὑπὸ τῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρείας τῆς Ζωῆς «Γκρέσαμ» Λίμιτεδ διὰ τὴν λήξασαν πενταετίαν τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1929 καθιστῶμεν γνωστὸν ὅτι τὸ ποσὸν τῶν Δραχμῶν 236.250.000 ἀναφέρεται εἰς τὸ σύνολον τῶν ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας πραγματοποιηθέντων κερδῶν κατὰ τὴν πενταετίαν ταύτην.

Ἐπίσης ὅτι ἡ ἐκ τῶν κερδῶν τούτων προσγενομένη αὔξησις τοῦ ἀσφαλισθέντος Κεφαλαίου εἰς ἕκαστον ἀσφαλιστήριον συνημμένον κατὰ τὰ συνήθη μετὰ συμμετοχῆς τιμολόγια εἶνε μεταξὺ 1.75 καὶ 3 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν δι' ἕκαστον ἔτος ἀναλόγως τῆς ἀρχαιότητος τοῦ ἀσφαλιστηρίου.

Ταῦτα πάντα ὡς καὶ τὰ εἰς ἕκαστον ἀσφαλιστήριον ἀναλογοῦντα κέρδη εἶχον ἀγγελθῆ ἐν καιρῷ εἰς ἕκαστον τῶν ἐνδιαφερομένων.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

COUVERTS
ERCUIS
ORFÈVRERIE

Ὑποδήματα Γυναικεῖα
μὲ τιμὰς Ἐργοστασίου
τὸ ζεῦγος δραχ. 185
Ἀδελφοὶ ΠΙΤΥΛΑΚΗ
Ἐμμ. Μπενάκη 13α.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΩΝ ΜΗ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΟΤΗΤΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΩΝ

Κατὰ νεωτέρας πληροφορίας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ ἐξέδωκε μέχρι τοῦδε 36.849 πιστοποιητικὰ ἀνταλλαξιμότητος Μουσουλμάνων, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 29.026 παρελήφθησαν παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων. Ὑπολογίζεται ὅτι κατὰ τὸν ἐρχόμενον Ἰούλιον τοῦ 1931 θὰ ἔχῃ περατωθῇ ἡ αὐτόθι διανομὴ τῶν πιστοποιητικῶν. Μόνον εἰς τὴν Κομοτινὴν ἐντὸς τετραμήνου διενεμήθησαν 14.000 πιστοποιητικά. 314 Κοινότητες τῆς Δ. Θρᾴκης ὑπέβαλον εἰς τὴν ἐκεῖ Μικτὴν ὑποεπιτροπὴν καταλόγους μὴ ἀνταλλαξίμων Μουσουλμάνων, περιέχοντας 89.341 ὀνόματα.

Οἱ Μουσουλμάνοι τῆς Δ. Θρᾴκης ὑπολογίζονται εἰς ἑκατὸν χιλιάδας. Ἀνεκοινώθη, ὅτι τὰ πιστοποιητικὰ μὴ ἀνταλλαξιμότητος ἐφεξῆς θὰ γράφωνται τουρκιστὶ μὲν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλληνιστὶ δὲ εἰς τὴν Δ. Θρᾴκην.

—Διὰ τὴν ἐκλογὴν Θεσσαλονίκης

Πληροφορούμεθα ὅτι θὰ γίνῃ κατ' αὐτὰς σύσκεψις τῶν ἐνταῦθα ἀντικυβερνητικῶν ὀργανώσεων κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ληφθῶσιν ἀποφάσεις διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἀντικυβερνητικοῦ ἀγῶνος κατὰ τὴν προσεχῆ γερουσιαστικὴν ἐκλογὴν Θεσσαλονίκης.

—Ἡ σημερινὴ τελετὴ

Σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς τὸ ὀρφανοτροφεῖον Τατοΐου θὰ γίνῃ ἡ ἐτησία πρωτοχρονιάτικη ἑορτὴ τῶν ὀρφανῶν, καθ' ἣν θὰ παραστῶσιν ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Παπαδᾶτος καὶ τὰ πλεῖστα τῶν μελῶν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

Κατ' αὐτὴν θὰ γίνῃ καὶ ἡ ἐπίδειξις τῶν προόδων τοῦ ὀρφανοτροφείου εἰς τὴν γεωργίαν κλπ.

—Διὰ τὴν Νέαν Σμύρνην

Ὁ οἰκοδομικὸς συνεταιρισμὸς «Ἕνωσις Ἀστῶν Προσφύγων Ν. Σμύρνης» ἀνακοινοῖ τὰ ἑξῆς:

«Συνιστῶμεν εἰς τὰ μέλη τοῦ οἰκοδομικοῦ ἡμῶν συνεταιρισμοῦ νὰ ἐγγραφῶσιν ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιφυλάξεως εἰς τὴν δύναμιν τῆς Γενικῆς Ὀργανώσεως Νέας Σμύρνης, διότι μόνον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἑνιαία ἐκπροσώπησις ἁπάντων τῶν οἰκιστῶν καὶ τῶν δικαιούχων Νέας Σμύρνης, ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν γενικῶν ζητημάτων τοῦ προαστείου μας».

Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΝ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Θεσσαλονίκης ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Ἰασωνίδης συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ τμηματάρχου Προνοίας κ. Κουτρουμπᾶ μετέβη εἰς Λαγκαδᾶ καὶ ἐξήτασε τὴν κατάστασιν τῶν ἐκεῖ προσφύγων.

Ὁ κ. ὑπουργὸς ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος θὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὰς ἄλλας περὶ τὴν Θεσσαλονίκην πόλεις ὅπου ὑφίστανται ἐκκρεμῆ προσφυγικὰ ζητήματα.

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα ὁ κ. ὑπουργὸς πρὸ τῆς ἐπιστροφῆς του εἰς Ἀθήνας θὰ προεδρεύσῃ ἐν Θεσσαλονίκῃ συσκέψεως τῶν ἐκεῖ βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν καθ' ἣν θὰ ληφθῶσιν ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων τῆς ἐν λόγῳ περιφερείας.

Ὁ κ. Ἰασωνίδης καθ' ἃ ἐδήλωσεν εἰς Θεσσαλονίκην ἐπειγόμενος νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ἀθήνας δὲν θὰ κατορθώσῃ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Θρᾴκην, παρὰ μόνον εἰς τὴν προσεχῆ του περιοδείαν.

Ἐκυκλοφόρησαν τὰ Πρωτοχρονιάτικα
«ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΝΕΑ»
μὲ θαυμασίαν ἐμφάνισιν, πολυσέλιδα, εἰκονογραφημένα καὶ μὲ ὕλην ἐπίκαιρον καὶ ἐκλεκτὴν ὡς πάντοτε.

Περιεχόμενα: Εὐχαὶ τῶν ἀξιωματούχων τῆς κυνηγεσίας διὰ τὸ νέον ἔτος, Κυνῆγι στὰ χιόνια, κ. Π. Σαββίδη, Τὸ Διεθνὲς Συμβούλιον Θήρας τοῦ Κόμητος Ντ' Ἀντὶξ κ. Α. Βιανέλλη, διηγήματα Χριστουγεννιάτικα καὶ Πρωτοχρονιᾶς Φ. Φιλιππίδη, Δάφνη, Ἀλέξπιρ, Κ. Φραγκισκάτου, Ἔλλιν Πελὶν κ.λ.π. Ἀναπαραγωγὴ ἀγριοπαπιῶν, τεχνικὰ ἄρθρα Φ. Φιλιππίδη, Στὴ χώρα τῶν τίγρεων, Στὶς Ἰνδικὲς ζούγκλες, ὑπουργικαὶ διαταγαί, ἀπαγορεύσεις, ἄρσεις, ὁ κ. Ζαβιτσιάνος φονεὺς ἀθώου πτεροφόρου κ.λ.π.

Προσέτι δῶρα 50 χιλιάδων δραχμῶν καὶ εἰς τοὺς συνδρομητὰς δωρεὰν τὸ θαυμάσιον κυνηγετικὸν σύγγραμμα «ΑΡΤΕΜΙΣ»
Ζητήσατε τὸ περιοδικὸν ἀπὸ τὰ περίπτερα.

Γραφεῖα: Σταδίου 25, Ἀθῆναι.

Τὰ «ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΝΕΑ» εὐχαρίστως διαβάζονται ἀπὸ ὅλους τοὺς φιλαναγνώστας.

«ΔΕΟ»

Εἰς τὸν αἰῶνα τῆς ἐπιστήμης

Οἱ Καταστροφεῖς

Μία περιπετειώδης ἱστορία γύρω ἀπὸ τὴν φοβερὰν «Μαύρην Ἀκτῖνα»

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ὁ θεῖος τοῦ Τζὼν Περσιβὰλ ντ' Ἀρλαὶν εἶχεν ἀφήσει τὰ πράγματα εἰς τὴν πρωτόγονον κατάστασίν των. Περιωρίσθη μόνον στὸ νὰ χωρίσῃ μὲ τοὺς τοίχους τρία δωμάτια. Τὸ τέταρτον, ποὺ ἦτο χωρητικότητος εἴκοσι μέτρων ἐπὶ δώδεκα, τὸ διεσκεύασεν εἰς σαλόνι—βιβλιοθήκη. Ὅλα τὰ δωμάτια ἦσαν καλὰ ἐπιπλωμένα, χωρὶς νὰ λείπουν τὰ ταπέτα, οὔτε καὶ ὁ ἠλεκτρικὸς φωτισμός. Ἐπίσης παντοῦ ὑπῆρχεν ἄφθονον νερό, ποὺ διωχετεύετο ἀπὸ μίαν παληὰ στέρνα.

—Ἐδῶ εἶναι ὁ ἰδεώδης τύπος γιὰ νὰ ἐργασθῇ κανείς, εἶπεν ὁ Κλάρις ντ' Οὔλμοντ. Εἴμαστε θαυμάσια.

—Πᾶμε νὰ πάρουμε ἕνα τσάϊ, εἶπεν ὁ Τζών.

Ἐπέρασαν στὴν τραπεζαρία, ὅπου ἐπῆραν τὸ τσάϊ των. Ἐπλησίαζεν ἡ πέμπτη ὥρα καὶ ἡ νύχτα ἐρχόταν...

—Πρὶν νυχτώσῃ, εἶπε πάλιν ὁ Τζών, πᾶμε μιὰ στιγμὴ ἀπάνω στὴν ταράτσα... Πηγαίνω μπροστὰ νὰ σᾶς δείξω τὸ δρόμο.

Ἀνέβηκε πρῶτος μιὰ φαρδυὰ σκάλα καὶ βγῆκε στὴν ταράτσα κρατῶντας τὴν πόρτα ἀνοιχτὴ γιὰ νὰ περάσουν καὶ οἱ ἄλλοι. Μόλις βγῆκεν ἡ Βεατρίκη ἀνέκραξε:

—Τζών! Πατέρα! Τί ὡραῖα ποὺ εἶναι!

Ἐμπρός των, στὸν γαλανὸ ὁρίζοντα, ὁ ἥλιος ἔδυε μέσα σὲ μιὰν ἀποθέωσι κόκκινων καὶ χρυσῶν χρωμάτων, ποὺ ἀντανακλοῦσαν στὴν γαλανοπράσινη θάλασσα...

Τὸ θέαμα ἀπὸ ἐκεῖ ψηλὰ ἦτο πραγματικῶς ὑπέροχον μὲ τ' ἀκρωτήρια, τὶς ἀμμουδιές, τὰ λιμανάκια καὶ τοὺς βράχους τῆς ἀκτῆς.

—Τί ὑπέροχη γαλήνη! Τί θεία ὠμορφιά! εἶπε σιγανὰ ὁ Κλάρις ντ' Οὔλμοντ.

Ὁ Τζὼν ἐπῆγε κοντὰ στὴ Βεατρίκη καὶ τὴν ἔπιασε ἀπὸ τὸ μπράτσο μὲ μιὰ κίνησι ἀδέξια, μὰ τρυφερή. Ἐγύρισε καὶ τὸν ἐκύτταξε μὲ μάτια ὀνειροπόλα. Ἀκούμπησεν ἁπαλὰ στὸν ὦμο τοῦ νέου καὶ τοῦ εἶπε μὲ σιγανὴ φωνή:

—Πῶς μ' ἀρέσει αὐτὸς ὁ τόπος...

Ἐκεῖνος, ἀντὶ ν' ἀποκριθῇ, τῆς ἔσφιξε πιὸ τρυφερὰ τὸ χέρι.

Καὶ οἱ τρεῖς μαζί, σιωπηλά, ἐπικοινωνοῦσαν στὴ λατρεία τῆς ἀπέραντης Φύσεως.

* * *

Μετὰ δύο ὧρες ὁ Κλάρις ντ' Οὔλμοντ καὶ ἡ κόρη του εἶχαν ἀποσυρθῆ στὰ δωμάτιά των. Ὁ Τζὼν τοὺς παρεχώρησε τὸ διαμέρισμα ποὺ ἀνῆκεν στὸν μακαρίτη θεῖον του, διότι τὸ μέρος αὐτὸ τῆς κατοικίας, ἐκτὸς ποὺ ἦταν περισσότερο περιποιημένο ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπον, εἶχε ἰδιαίτερο δωμάτιο τουαλέττας καὶ μίαν αἴθουσαν λουτροῦ.

Ὅλον ἐκεῖνο τὸ διαμέρισμα καλὰ κλεισμένο ἀπὸ παντοῦ, καλὰ θερμασμένο καὶ ξηρό, εἶχεν ἐπὶ πλέον τὸ προσὸν νὰ ἔχῃ τὴν πρόσοψί του πρὸς τὰ ἀνατολικοδυτικά.

Λίγες ἡμέρες μετὰ τὴν ἄφιξίν των, μιὰ Κυριακή, ὁ Τζών, ὁ Κλάρις ντ' Οὔλμοντ καὶ ἡ Βεατρίκη, ἀφοῦ εἶχαν παρακολουθήσει τὴν θεία λειτουργία στὴν ἐκκλησία τοῦ Μπωμόν, ἐπανήρχοντο πεζῇ πρὸς τὸ Κλαίϋ. Ὅταν ξαφνικά, ἀπὸ ἀρκετὰ μακρυά, ἀντίκρυσαν τὴν σιλουέττα τοῦ Ναυάρχου, ὁ ὁποῖος, ἀνεβασμένος ἀπάνω σ' ἕνα τοίχωμα, ἐκτυποῦσε τὰ χέρια του σ' ἕναν παράξενο ρυθμό.

—Γιὰ σταθῆτε μιὰ στιγμή! εἶπεν ὁ Τζὼν παραξενεμένος.

Παρηκολούθησεν ἐπὶ κάμποσα λεπτὰ τὶς μυστηριώδεις χειρονομίες τοῦ Πέτρου καὶ ὕστερα εἶπε:

—Πᾶμε γρήγορα. Ὁ Ναύαρχος μοῦ κάνει νοήματα πὼς κάποιος μᾶς περιμένει στὸν πύργο.

—Πῆτέ μου, ἀλήθεια, ἐρώτησεν ἡ Βεατρίκη, γιατὶ τὸν φωνάζουν Ναύαρχο, ἀφοῦ δὲν εἶναι ναυτικός;

—Δὲν εἶναι τώρα πιά, ἦταν ὅμως ἐπὶ τριάντα ὁλόκληρα χρόνια! εἶπεν ὁ Τζών. Ἀπὸ ἡλικίας εἴκοσι ἐτῶν μέχρι σαράντα πέντε ἦταν ναύτης τοῦ θείου μου. Ἦταν ὁ ναύτης μου, ἡ ὀρντινάντσα του, ὁ ἄνθρωπός του. Τοῦ εἶχε πᾶσαν ἐμπιστοσύνην. Ἀκολούθησε τὸν θεῖο μου παντοῦ, σ' ὁλόκληρη τὴ σφαῖρα. Δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος στὸν κόσμο ποὺ νὰ ξέρῃ περισσότερα πράγματα ἀπὸ ὅσα ξέρει αὐτός. Ὁ θεῖος μου τοῦ εἶχε μάθει νὰ διαβάζῃ, νὰ γράφῃ, νὰ λογαριάζῃ, νὰ χρησιμοποιῇ τὴν πυξίδα καὶ τὸν ναυτικὸ χάρτη. Θὰ μποροῦσε πολὺ καλὰ νὰ γίνῃ πλοίαρχος. Ἀλλὰ ἦταν πεισματάρης καὶ δὲν ἐννοοῦσε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν θεῖο μου. Κατὰ τὸν πόλεμον, ὅταν ὁ ἀφέντης του ἀνέλαβεν ὑπηρεσία, ἐπῆγε κι' αὐτὸς κοντά του. Παρ' ὅλη τὴν ἡλικία του, εἶναι, σᾶς βεβαιώνω, δυνατός, ἀκμαῖος καὶ μὲ χαλύβδινο χαρακτῆρα. Θὰ τὸ ἀντιληφθῆτε, ἄλλωστε καὶ μόνοι σας, γιατὶ θὰ τὸν ἔχουμε τὸ δεξὶ μας χέρι στὰ πειράματά μας.

Κουβεντιάζοντας ἔφθασαν ἐμπρὸς στὸν πύργο.

—Ὀέ! ἀκούσθηκε μιὰ φαιδρὴ φωνή. Ὀέ, Τζώνη!

Ὁ Τζὼν ἐσήκωσε τὸ κεφάλι.

—Ὀέ! Ντίκη! ἔκραξε μὲ χαρά. Ἐδῶ εἶσαι, καλέ μου φίλε! Μὰ γιατὶ δὲν μὲ εἰδοποίησες πὼς ἔρχεσαι;

—Δὲν ἤξερα ἂν θὰ ἤμουνα σήμερα ἐλεύθερος. Τὸ ἔμαθα μόλις σήμερα τὸ πρωΐ... Στάσου, κατεβαίνω, ἐφώναξεν ὁ Ντίκη, κουνῶντας τὸ κασκέτο του.

—Θὰ μᾶς βρῇς στὴ βιβλιοθήκη, εἶπεν ὁ Τζών, ὁ ὁποῖος στρεφόμενος πρὸς τοὺς ἄλλους ἐξήγησεν ὅτι ὁ νέος αὐτὸς ἦτο ὁ φίλος του Ριχάρδος ντ' Ἰερβίλ.

—Εἶναι κατὰ πέντε χρόνια μεγαλύτερός μου, ἐσυνέχισε. Εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς ἄσσους τῆς γαλλικῆς ναυτικῆς ἀεροπορίας. Τῷ 1918 εἶχε τὸν βαθμὸν τοῦ ὑποπλοιάρχου καὶ τὸ παράσημο τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς. Τώρα, 31 μόλις ἐτῶν, εἶναι πλοίαρχος καὶ πρὶν φθάσῃ τὰ πενήντα θὰ γίνῃ ἀντιναύαρχος.

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

κ. Ἀθ. Καβούκαν, Θεσσαλονίκην. Διωρίσθητε ἤδη. Τὸ σχετικὸν διάταγμα θὰ δημοσιευθῇ κατ' αὐτὰς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

κ. Α. Β. Αἱ ἐξετάσεις θὰ γίνουν τὸν Μάρτιον, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα. Ἐὰν δὲν ἔχετε ἑνὸς ἔτους πραγματικὴν δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν, δὲν θὰ γίνετε δεκτός.

κ. Ε. Γαλάτην, Θεσσαλονίκην. Ἐκ τῆς ἐν λόγῳ Συνταγματικῆς ἀποφάσεως ἰσχύει μόνον τὸ 4ον ἄρθρον, κυρωθὲν διὰ τοῦ νόμου 4646 τοῦ 1930 «περὶ συνυπολογισμοῦ τοῦ διανυθέντος ἐν Μακεδονίᾳ, Δυτικῇ Θρᾴκῃ καὶ Ἠπείρῳ χρόνου ὑπηρεσίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων».

κ. Κ. Π. Χανιά. Τὸ ἔνταλμα δὲν ἐξεδόθη ἀκόμη ἐλλείψει πιστώσεως.

κ. Σπ. Παπακωνσταντίνου, Ἐνταῦθα. Θὰ ἐκδοθῇ ἔνταλμα ἐπὶ τοῦ Ταμείου Πληρωμῶν Ἀθηνῶν διὰ δραχμὰς 15 χιλιάδας περίπου. Ἐὰν δὲν εἶσθε εἰς θέσιν νὰ μεταβῆτε αὐτοπροσώπως εἰς τὸ Ταμεῖον, πρέπει νὰ διορίσητε πληρεξούσιον, διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως. Αἱ σχετικαὶ καταστάσεις θὰ σταλοῦν αὔριον εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν φυλακῶν Ἀβέρωφ, θὰ ἦτο δὲ προτιμότερον νὰ στείλετε νὰ τὰς παραλάβετε ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον πρὸς θεώρησιν, διὰ νὰ μὴ βραδύνῃ ἡ ἔκδοσις τοῦ ἐντάλματος.

κ. Ἑλ. Παρασκευαΐδην, Μανδαμάδο. Ἡ ὑπ' ἀριθ. 1543 ἀπόφασις διεβιβάσθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 10422)14—11—30 ἐγγράφου τῆς Ἐπιθεωρήσεως. Θὰ παρακολουθήσωμεν τὸ ζήτημα.

κ. Θ. Γαλάνην, Φίλια. Ἡ ἐν λόγῳ δήλωσις δὲν ἐγένετο δεκτή, διότι ἀπωλέσθη τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐπεοπολῆς της.

κ. Γ. Πολυκάρπου, Βόλον. Καταρτίζεται σχετικὸν νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον θὰ ὑποβληθῇ ἐν καιρῷ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ψήφισιν.

κ. Δ. Διαβᾶκον, Κίττα. Τὰ δικαιολογητικά σας ἠλέγχθησαν, ἐπειδὴ ὅμως παρουσιάζεται τυπικὸν κώλυμα, ἡ ὑπηρεσία ἐπεφυλάχθη νὰ ἐκδώσῃ ἀπόφασιν.

Μίνωα. Μέχρι τῆς στιγμῆς δὲν ἐλήφθη ἀπόφασις. Ἂν θὰ προκηρυχθῇ βραδύτερον, δὲν γνωρίζομεν.

κ. Ν. Γιαννόπουλον, Θεσσαλονίκην. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπεξεργάζεται ἀκόμη τὸ νομοσχέδιον, δὲν ἐγνώσθη δὲ ἐὰν ἡ ἐν λόγῳ διάταξις θὰ συμπεριληφθῇ ἢ ὄχι. Σχετικὰς πληροφορίας θὰ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ σᾶς δώσωμεν μετὰ δέκα πέντε περίπου ἡμέρας, ὁπότε ὑπολογίζεται νὰ ἔχουν λήξει αἱ ἐργασίαι τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀπόφοιτον, Λουτράκιον. Πρόκειται περὶ τῆς σχολῆς λιμενικῶν δοκίμων.

κ. Γ. Καπᾶτον, Ἀργοστόλιον. Πρέπει νὰ ἔχετε συμπληρώσει τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας σας. Τὴν αἴτησιν μὲ τὸ πιστοποιητικὸν τοῦ δημάρχου θὰ ὑποβάλετε εἰς τὸ σῶμα ποὺ θέλετε νὰ καταταχθῆτε.

Τακτικὸν Ἀναγνώστην, Πάτρας. Παρουσιάζει δυσκολίας τὸ πρᾶγμα, ἀλλὰ θὰ τὸ μελετήσωμεν.

κ. Παντ. Ἀβραμίδην, Ἀγρίνιον. Εἰς τὸ φύλλον 23 Νοεμβρίου σᾶς ἐδώσαμεν τὴν πληροφορίαν ὅτι ὁ κ. Ἰακώβογλου κατεχωρήθη εἰς τὸ 6' φύλλον τοῦ συμπληρωματικοῦ Σελευκείας.

Τακτικὸν Ἀναγνώστην, Κάτω Διμηνιό. Πιστοποιητικὸν προέδρου κοινότητος ὅτι ἄγετε ἡλικίαν ὄχι μεγαλυτέραν τῶν 30 ἐτῶν, στρατολογικοῦ γραφείου ὅτι ἐξεπληρώσατε τὴν στρατιωτικὴν [illegible] ἔωσιν, ποινικοῦ μητρῴου, [illegible] νται εἰς 3- [illegible] νομικῆς ἢ Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς Σχολῆς καὶ γραμμάτιον δραχ. 20. Αἰτήσεις γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 27 Ἰανουαρίου.

κ. Κ. Π. Τρίπολιν. Δὲν γίνεσθε δεκτὸς εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἐφ' ὅσον δὲν ἔχετε ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ δημοσίας ἐμπορικῆς σχολῆς.

κ. Β. Γκότσιαν, Ἰωάννινα. Δὲν ὑπάρχει τοιαύτη σχολή.

κ. Σ. Π. Κατερίνην. Ἡ αἴτησις τῆς περὶ ἧς πρόκειται ἔλαβεν ἀριθμὸν πρωτ. ὑπουργείου Προνοίας 93465)8—12—30. Συνηγορήσαμεν ὑπὲρ τῆς ταχείας διεκπεραιώσεως τῆς ὑποθέσεως. Θὰ παρακολουθήσωμεν τὸ ζήτημα.

κ. Ι. Σαγάνην, Σκουρτοῦ Βονίτσης. Ἡ αἴτησίς σας ἔλαβεν ἀριθμὸν πρωτ. ὑπουργείου Προνοίας 95484)13—12—30. Θὰ παρακολουθήσωμεν τὸ ζήτημα.

κ. Εὐανθ. Μουσικοῦ, Θεσσαλονίκην. Ἐνεκρίθη. Τὸ ἔνταλμα ἐστάλη ἤδη.

κ. Αἰκ. Μόμκα, Θεσσαλονίκην. Ὁ συνταξιοδοτικός σας φάκελλος θὰ διαβιβασθῇ μετὰ τὰς ἑορτὰς εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 89830 ἐγγράφου τοῦ ὑπουργείου Προνοίας. Παρακολουθοῦμεν τὸ ζήτημα πάντοτε.

κ. Ἀλ. Κυριαζῆν, Σκάλαν. Κατοικεῖ εἰς τὴν ὁδὸν Νικοδήμου.

Καλαβρυτινόν, Πάτρας. Ἡ ὑπόθεσίς σας ἐτακτοποιήθη. Σχετικὴν ἀπάντησιν θὰ λάβετε κατ' αὐτάς, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 41044 ἐγγράφου τοῦ Ταμείου.

κ. Χρ. Π. Κατερίνην. Ὁμοίως, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 4835 ἐγγράφου τοῦ Μ. Τ. Π. Ὑπαλλήλων.

κ. Χρ. Γκότσην, Μουζάκιον. Ἡ αἴτησις διεβιβάσθη εἰς τὸν Νομάρχην Λακωνίας διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 68532)8—9—30 ἐγγράφου τοῦ ὑπουργείου Προνοίας.

κ. Κων. Στόϊκον, Θεσ)νίκην. Ἡ αἴτησίς σας ἀπερρίφθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 72122 ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου, ἀντίγραφον τῆς ὁποίας σᾶς ἐστάλη.

κ. Ἀλ. Βαγλαμαλᾶν, Θεσσαλονίκην. Τὰ δικαιολογητικὰ τῆς περὶ ἧς πρόκειται ἔλαβον ἀριθμὸν πρωτ. ὑπουργείου Προνοίας 40728. Κατόπιν ἐνεργειῶν μας ἐδόθησαν προχθὲς πρὸς ἐκδίκασιν. Θὰ παρακολουθήσωμεν τὴν ὑπόθεσιν.

κ. Ρ. Βαθύ. Καὶ πρὸ ἡμερῶν σᾶς ἐδώσαμεν τὴν ἀπάντησιν ὅτι πρέπει νὰ ὑποβάλετε αἴτησιν, δι' ἧς νὰ ζητῆτε τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως, δεδομένου ὅτι ἡ ὑπόθεσις ἐξεδικάσθη ἀπὸ μηνῶν, χωρὶς νὰ ἐκδοθῇ ἀκόμη ἡ ἀπόφασις.

κ. Α. Μ. Θεσσαλονίκην. Διωρίσθησαν ἑκατὸν ἐν ὅλῳ τόσον ἐκ τῶν κατὰ σειρὰν ἐπιτυχόντων ὅσον καὶ ἐκ τῶν ἐχόντων νομίμους λόγους προτιμήσεως. 2) Ὄχι. Ἐπροτιμήθησαν τὰ θύματα πολέμου.

— Β. ΠΑΣΤΟΣ, μαιευτὴρ-γυναικολόγος, Πανεπιστημίου Βιέννης. Ἀθῆναι Πατησίων 115. Πειραιεὺς Τσαμαδοῦ 31. Μέγαρον Ζερβοῦ.

Διατηρεῖται τὸ νοικοκυριό σας μὲ ΜΠΡΑΣΣΟ
Brasso
ΡΕΥΣΤΟ ΒΕΡΝΙΚΙ ΜΕΤΑΛΛΩΝ

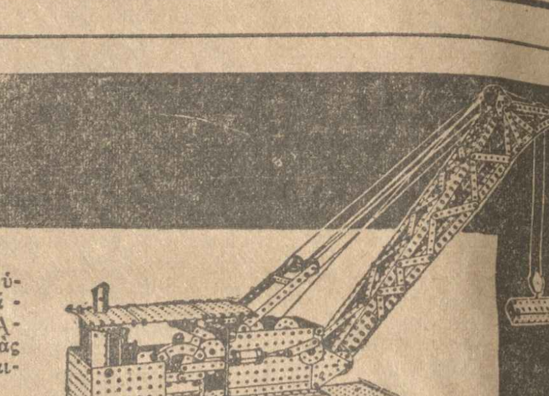

Ἡ κατασκευὴ ὑποδειγμάτων MECCANO χαρίζει τὰς ὡραιοτέρας παιδικὰς ἡμέρας.

Θέλετε νὰ 'δῆτε τὸ παιδί σας εὐτυχές; Θέλετε νὰ ἔχῃ φαντασίαν καὶ ἐπιτηδειότητα; Θέλετε αἱ ἡμέραι του νὰ εἶνε γεμᾶται χαράν; Δωρήσατέ του ἕνα κουτὶ MECCANO... Δὲν ὑπάρχει στὸν κόσμο θαυμασιωτέρα καὶ ἑλκυστικωτέρα ἀπόλαυσις... Μ' ἕνα κουτὶ MECCANO, μπορεῖ νὰ κατασκευάσῃ ἑκατοντάδας ἐργαζομένων ὑποδειγμάτων, γεφυρῶν, ἀεροπλάνων, αὐτοκινήτων, ἀτμομηχανῶν, καὶ θ' ἀποκτήσῃ ἔμπρακτον μηχανικὴν πεῖραν, ἀνεκτίμητον διὰ τὸ μέλλον του.
Τὸ MECCANO εἶνε ἀληθινὴ μηχανικὴ ἐπιστήμη ἐν σμικρῷ.
Ὅλα τὰ τεμάχια εἶνε κατασκευασμένα, ὥστε νὰ ἐφαρμόζουν ὁπουδήποτε καὶ νὰ σχηματίζουν ἑκατοντάδας ὑποδειγμάτων κινουμένων.
Τὸ MECCANO εἶνε ἡ διασκεδαστικωτέρα ἀπασχόλησις στὸν κόσμο διὰ τὰ παιδιά.
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΠΑΙΓΝΙΔΙΩΝ
MECCANO
MECCANO LIMITED OLD SWAN LIVERPOOL

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ
τὴν μοναδικὴν συλλογήν μας πρὶν ἀγοράσετε τὰ δῶρα σας:
Φωτογραφικαὶ μηχαναὶ KODAK. ZEISS AGFA κλπ.
Φασαμέν, Δίοπτρα, Βαρόμετρα, Ἐργαλεῖα σχεδιάσεως
Κινηματογράφοι παιδικοὶ καὶ PATHE BEBE.
MECCANO
ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ
Κ.Λ.Π. Κ.Λ.Π.
ΧΑΜΗΛΑΙ ΤΙΜΑΙ ΕΙΔΙΚΩΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ
ΡΑΝΙΟΣ
ΣΤΑΔΙΟΥ 14 — ΟΜΗΡΟΥ 8

GLORIA
CONDENSED MILK

Θὰ περάσετε μὲ ὑγείαν τὸ 1931 μὲ τὸ
ΓΑΛΑ ΓΚΛΟΡΙΑ
ΔΕΟ

ΤΟ ΙΔΕΩΔΕΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ
τὸ ὁποῖον κατέκτησε τὴν ἀγορὰν χάρις εἰς τὴν ἄφθαστον οἰκονομίαν καὶ κομψότητά του.
DE SOTO '6'
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΒΟΥΤΣΑΡΑ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ — ΒΟΥΛΗΣ 3
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ—ΤΡΙΠΟΛΕΙ—
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ—ΚΑΛΑΜΑΙΣ—ΣΕΡΡΑΙΣ—ΧΑΛΚΙΔΙ.
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

"Ion"
Η ΣΟΚΟΛΑΤΑ κ. ΤΟ ΚΑΚΑΟ
ἐκείνων ποῦ γνωρίζουν
νὰ ἐκλέγουν τὴν ἐξαιρετικὴν ποιότητα.
ΓΚΡΕΚΑ

Τὸ Ταμιευτήριόν σας
ἡ Λαϊκὴ Τράπεζα
ΓΚΡΕΚΑ

BAYER
CRESIVAL

ΤΟΝ ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΑΣΦΑΛΩΣ
τὸν τυραννισμένον καὶ ἀπὸ τὸν βῆχα ἐξηντλημένον ἄνθρωπον.
Διατὶ δὲν παίρνει τὸ τόσον πολύτιμον κατὰ τοῦ βηχὸς φάρμακον τὸ
CRESIVAL
Εἰδικὸν κατ' ἐξοχὴν κατὰ τῶν παθήσεων τῶν ἀναπνευστικῶν ὁδῶν καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ βρογχικοῦ κατάρρου.

ΚΙΝΙΝΗ ΣΠΕΣ
ΕΙΣ ΣΩΛΗΝΑΡΙΑ ΤΩΝ 10 ΔΙΣΚΙΩΝ
Ἀνέκαθεν ἠγγυημένης περιεκτικότητος
Ἀρίστης ποιότητος ὑδροχλωρικῆς κινίνης
Εὐδιάλυτα—εὐαπορρόφητα
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

ΔΩΡΑ - ΔΩΡΑ
Τὸ πρακτικώτερον Πρωτοχρονιάτικο δῶρον διὰ τὰ παιδιά σας εἶναι ἓν κυτίον πολυτελείας Μπισκότων τοῦ περιωνύμου Ἀγγλικοῦ Οἴκου
HUNTLEY & PALMERS
Μεγάλη ποικιλία ὡραίων κυτίων εὑρίσκονται εἰς ὅλα τὰ καλὰ ἐδωδιμοπωλεῖα.
Διὰ νὰ ἐξασφαλίσετε τὴν ἀρίστην ποιότητα, ἐπιμείνατε εἰς τὴν Μάρκαν ΠΑΛΜΕΡΣ

ΑΥΓΑ ΜΕ ΤΟ ΚΑΛΑΘΙ
ΜΟΝ Ν ΜΕ ΤΟ "ΟΒΟΥΜ" ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ
ΕΧΕΤΕ ΜΕΓΑΛΑ ΚΕΡΔΗ
ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΟΤΤΕΣ ΚΑΙ ΤΑΠΟΥΛΕΡΙΚΑ ΣΑΣ

"ΒΙΡΟΛ"
ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΤΟΝΩΤΙΚΟ ΔΥΝΑΜΩΤΙΚΟ ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ
ΦΤΙΑΧΝΕΙ ΚΟΚΚΑΛΟ — ΚΡΕΑΣ — ΔΥΝΑΜΙΝ, ΧΡΩΜΑ ΚΑΙ ΧΑΜΟΓΕΛΟ. ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: «ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ι. Ε. Α. ΜΕΞΑΣ & ΣΙΑ», ΑΘΗΝΑΙ.
ΕΑΝ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ Ο ΠΑΝΤΟΠΩΛΗΣ Η Ο ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΣ ΣΑΣ, ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΜΑΣ ΝΑ ΣΑΣ ΔΩΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΛΗΣΙΕΣΤΕΡΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥ ΜΑΣ

"ΟΥΤΟΛ"
Ἀπολυμαντικὸ καὶ ἀποστειρωτικό.
Δύο μοναδικὰ προϊόντα. Τὸ ἀπολυμαντικὸ τὸ χρησιμοποιοῦν ὅλα τὰ Νοσοκομεῖα, Κλινικαί, Σανατόρια, Ἑστιατόρια, Καφφενεῖα, Ξενοδοχεῖα, καθὼς καὶ τὸ ἀποστειρωτικό. Εἶνε δύο πράγματα ἀπαραίτητα γιὰ τὰ σπίτια σας καὶ τὰ μαγαζιά σας. Μὲ ἐλάχιστα ἔξοδα ἀπολυμαίνεται καὶ ἀποστειρώνεται τὸ σπίτι σας. Κάνετε εὔκολη τὴ βαρύτερη δουλειὰ τοῦ σπιτιοῦ, τὸ καθάρισμα. Δὲν εἶνε ἀνάγκη πλέον ἀπὸ σαπούνια, στάχτες κλπ. Λίγο «ΟΥΤΟΛ» μέσα στὸ νερὸ καὶ τὰ πιάτα, φλυτζάνια, ποτήρια κλπ. βγαίνουν καθαρὰ καὶ ἀποστειρωμένα.

Ἡ Κυβερνητικὴ Πρωτοχρονιὰ

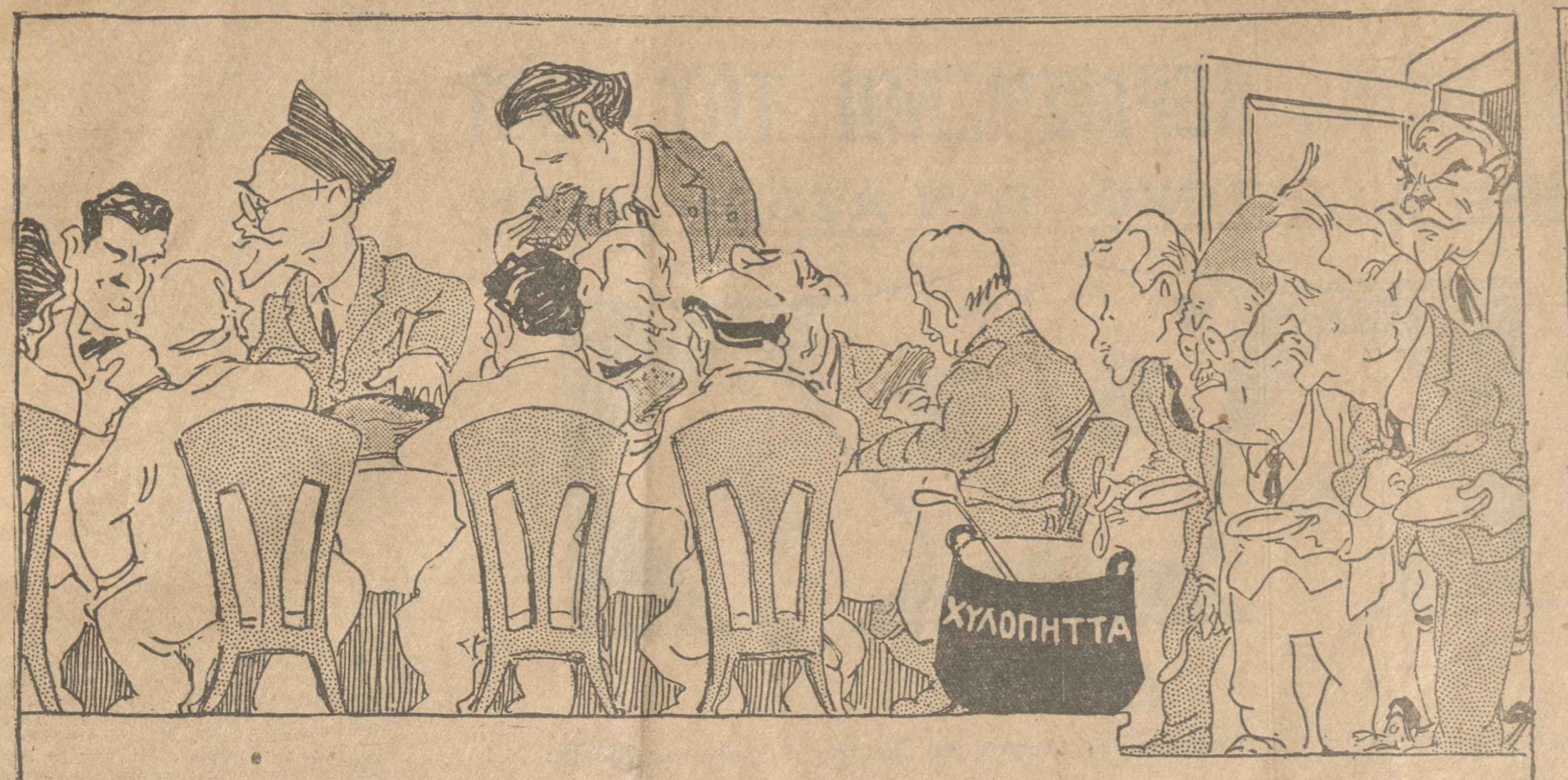

Ἡ Βασιλόπηττα καὶ ἡ....ξυλόπηττα

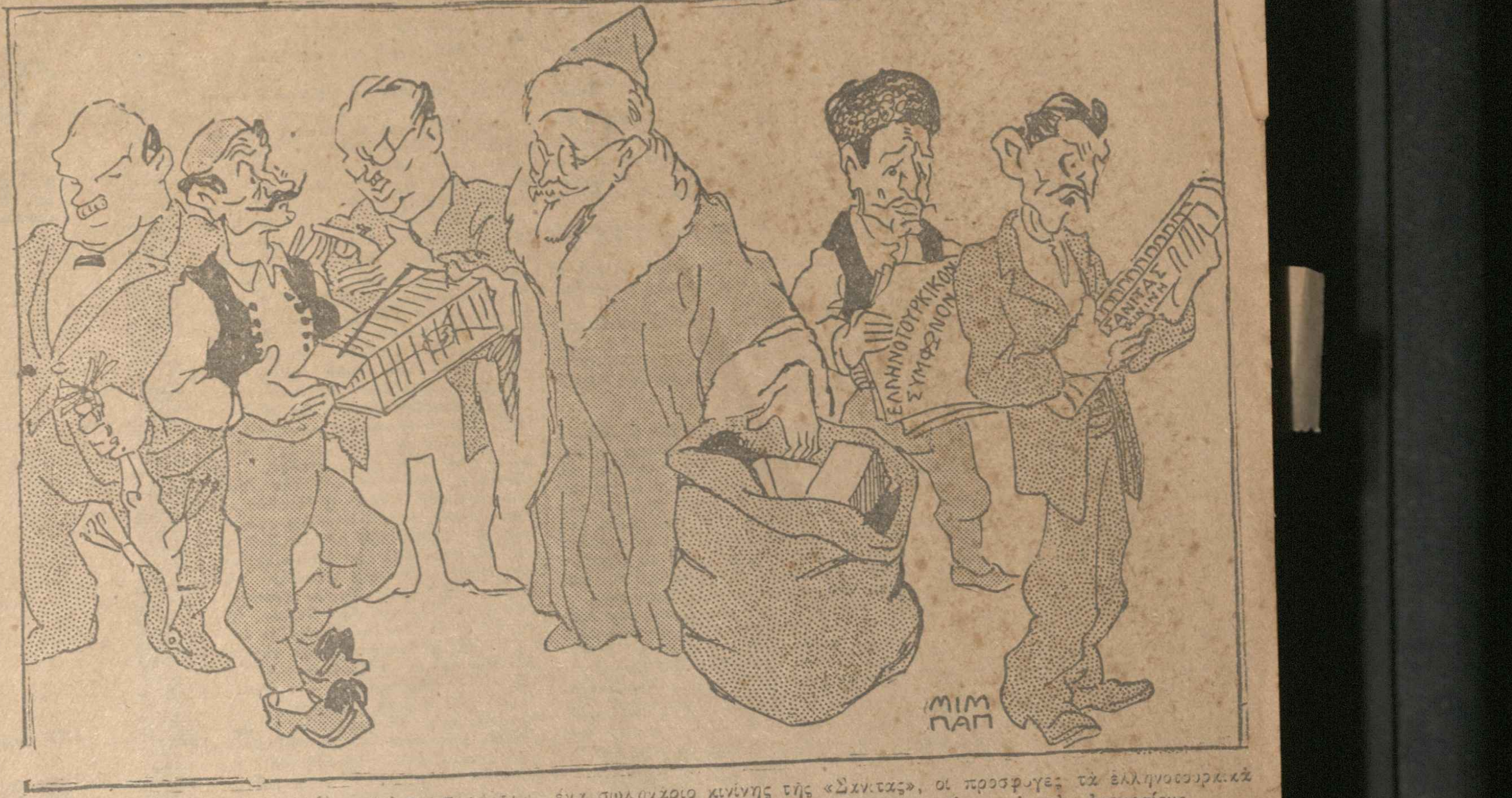

— Πάρτε τους μποναμάδες σας. Οἱ ἐλονοσοῦντες πληθυσμοὶ ἕνα σωληνάριο κινίνης τῆς «Σκνίτας», οἱ πρόσφυγες τὰ ἑλληνοτουρκικὰ σύμφωνα, οἱ ἀλευρέμποροι ἕνα γαλόπουλο, ὁ κ. Σίδερης ἕναν Πιστολάκη καὶ οἱ ἀγρόται μιὰ φάκα γιὰ τοὺς ἀρουραίους

Ἀπὸ τὸ Βασίλειον τοῦ Μπέμπη

Νύχτα Πρωτοχρονιᾶς

Μία ἀληθινὴ ἱστορία

Ὁ Μπέμπης κοιμᾶται βαθειὰ στὸ ζεστὸ τὸ κρεββάτι του, μὲ τὰ χείλη μισάνοιχτα καὶ σφιγμένες τῆς μικρὲς γροθιές, ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὰ μαλακὰ τὰ σκεπάσματα. Δίπλα του, στὸ προσκέφαλο, ἀγρυπνεῖ ἡ μαϊμοῦ του —ἴσως καὶ νὰ κοιμᾶται μὲ τὰ μάτια τῆς ἀνοιχτά. Στὰ πόδια τοῦ μικροῦ κρεββατιοῦ εἶνε ξαπλωμένος ἕνας εὔζωνας καὶ κοντά του μιὰ μικροκαμωμένη βλάχα μὲ πολύχρωμη ποδιὰ καὶ χρυσᾶ φλουριά. Καρφωμένος μὲ τὴ λόγχη του στὴν κουβέρτα κάνει φρουρὰ ἕνας μολυβένιος στρατιώτης μὲ ξένη στολή. Στὸ χαλὶ εἶνε πλαγιασμένο, ὅπως ποτὲ δὲν ἐπλάγιασεν ἄλογο στὴ ζωή του, τὸ ἀλογάκι τοῦ Μπέμπη καὶ κοντὰ στὸ τζάκι εἶνε σταματημένο τὸ μικρό του τὸ αὐτοκίνητο, ποὺ ὅταν τὸ χορδίσῃ κανεὶς ἀνάβει ἕνα φῶς καὶ τρέχει.

Ἐπάνω στὸ τραπέζι, ἀκουμβισμένος σὲ κάποιο δοχεῖο, εἶνε ὁ νέος ἡμεροδείκτης, ἀνάνοιχτος ἀκόμη, ποὺ τὸν ἐζήτησεν ὁ Μπέμπης ἀπὸ τὸν πατέρα του γιὰ νὰ τὸν κάμῃ γκαρὰζ τοῦ αὐτοκινήτου του, κατὰ κάποιο σχέδιο μυστηριῶδες. Καὶ ἡ ἐφημερίδα, ποὺ ἐτύλιγε τὸν ἡμεροδείκτη ἐγλύστρησε στὸ χαλὶ καὶ τρέμει κάθε τόσο, ὅταν τὰ ξύλα ποὺ καίνε ἥσυχα στὸ τζάκι, σπιθοβολοῦν ξαφνικὰ καὶ κάμνουν νὰ πηδοῦν ἥσκιοι χαρωποὶ στὸ δωμάτιο μὲ τῆς κατεβασμένες κουρτίνες.

Ἀπὸ τὴν πόρτα τὴν ἀνοιχτὴ ἀκούονται μακρυνὲς ἡ φωνὲς καὶ τὰ γέλια τῶν μεγάλων ποὺ κόβουν τὴ βασιλόπητα καὶ παίζουν ἕνα ἀνόητο παιχνίδι μὲ κάποια χαρτόνια ζωγραφισμένα, ὅπως κάνουν κάθε πρωτοχρονιά. Ὁ Μπέμπης, ὅμως, ταξειδεύει τώρα μακρυά, πολὺ μακρυά, ἐκεῖ ποὺ ταξειδεύουν κάθε νύχτα τὰ μικρὰ παιδιὰ καὶ ποὺ δὲν ξεύρουν οἱ μεγάλοι. Εἶχε μαζέψει ὅλα του τὰ πρωτοχρονιάτικα παιχνίδια στὸ κρεββάτι του μὲ τὴν ἀπόφασι νὰ παίξῃ ὅλη τὴ νύχτα. Ἀλλὰ μόλις ἡ νταντά του τὸν ἐσκέπασε, ὁ Μπέμπης ἐταξείδευε κιόλα στὰ μαγικὰ βασίλεια τοῦ ὕπνου τῶν μικρῶν παιδιῶν. Ὅλα του τὰ παιχνίδια, τοῦ τὰ ἐχάρισεν ὁ πατέρας του, ἡ μαμά του, ὁ θεῖος του, μιὰ γρηὰ θεία. Μόνον τὴ μαϊμοῦ τὴν ἐζήτησεν ὁ ἴδιος καθὼς τὴν εἶδε σὲ μιὰ βιτρίνα· γι' αὐτὸ τὴν εἶχε στὸ προσκέφαλό του, καλύτερα ἀπὸ ὅλα τἆλλα τὰ παιχνίδια.

Ἡ φωτιὰ ἀρχίνησε νὰ σιγανοτραγουδᾷ τὸ τραγοῦδι της ἐπείραξε τὴ μαϊμοῦ.

—Σώπα, καϋμένη, τῆς εἶπε· δὲν ἔχεις «ντιξιόν». Τραγουδᾷς μπερδεμένα καὶ μὲ τὴ μύτη.

—Ὁρίστε μας! —ἔκαμε ὁ εὔζωνας ἀπὸ τὰ πόδια τοῦ κρεββατιοῦ— δὲν τῆς ἀρέσει τὸ τζάκι τῆς κυρὰ-μαϊμοῦς. Καὶ ποιὸς σοῦ 'πε, κυρά μου, νὰ μᾶς κοπιάσῃς στὴν Ἑλλάδα; Ἐμεῖς τέτοια ζωντόβολα —μὲ τὸ συμπάθειο— δὲν ἔχουμε ντόπια.

—Σκασμός, κύριε! —ἀπήντησεν ἡ μαϊμοῦ πειραγμένη· ἐγὼ τῆς φωτιᾶς ὡμίλησα καὶ ὄχι τῆς ἀφεντιᾶς σου.

—Μὴν τὸν ξεσυνερίζεσαι, κυρία μαϊμοῦ —πετάχτηκε ὁ ξένος μολυβένιος στρατιώτης— βλάχος εἶνε, βλάχικα κουβεντιάζει. Ἄνθρωπος βαλκανικὸς μὲ τσαρούχια, ποὺ νὰ ξέρῃ ἀπὸ τρόπους;

—Ἔχε χάρη, καϋμένε, ποὺ εἶσαι καρφωμένος στὴν ἄκρη τῆς κουβέρτας —ἔκαμεν ὁ εὔζωνας— ἀλλοιῶς θὰ σ' ἐμάθαινα τρόπους ἐγώ.

—Μπᾶ, τὸν παλληκαρᾶ! Καὶ μὴ σοῦ πέρασε ἡ ἰδέα πὼς βαστῶ γιὰ τὰ μάτια τὴ λόγχη μου;

—Ἀηδίες! —ἐφώναξεν ἡ ἐφημερίδα ἀπὸ τὸ χαλί— ποὺ δὲ χωνεύω αὐτοὺς τοὺς μιλιταρισμούς! Ἀλλὰ ποῦ θὰ πᾶτε καὶ οἱ δυό σας; Ἔρχεται, ἔρχεται σὲ λίγο ὁ παγκόσμιος ἀφοπλισμός, ὁ ὁποῖος...

—Ἂ! ἄ! ἔρχεται ὁ Ἀφοπλισμός —ἔκαμε καταχαρούμενη ἡ βλάχα μὲ τὰ φλουριά.— Δὲ μοῦ λές, σὲ παρακαλῶ, κυρὰ ἐφημερίδα, εἶνε ὡραιότερος ἀπὸ τὸν Κωστάκη ὁ Ἀφοπλισμός;

Ὁ Κωστάκης, ὁ εὔζωνας, τῆς ἔρριξε μιὰ θυμωμένη ματιὰ καὶ θὰ κατακόκκινε, ἂν δὲν ἦταν πάντα κατακόκκινα τὰ μάγουλά του. Ἔτσι ἐξέχασε τὴν ἐφημερίδα. Ἀλλὰ δὲν τὴν ἐξέχασεν ὁ μολυβένιος ξένος στρατιώτης:

—Μ' αὐτὸ τὸ πλευρὸ νὰ κοιμᾶσαι, κυρὰ πολύξερη! —Ἀφοπλισμός... Ἐμεῖς δὲν θ' ἀφοπλισθοῦμε ποτέ. Ζήτω τὸ πεζικό! Κ' ἡ ἀφεντιά σου κ' οἱ πολίτες, μεταβολή, μάρς!

Ἡ ἐφημερίδα ἐδιπλώθηκε περιφρονητικὰ καὶ δὲν ἐκαταδέχτηκε ν' ἀπαντήσῃ. Ἀλλὰ τὸ ἄλογο, τὸ πλαγιασμένο στὸ χαλί, ἐρρουθούνισε θυμωμένο:

—Πεζικό... πφ!... πεζικό! Τί προστυχιὰ ἡ πεζοῦρα...

—Μπᾶ! Μπᾶ! Μπᾶ! —πετάχτηκε τὸ αὐτοκίνητο— μὴν ἐπίστεψες ὅτι ἔφτασεν ἡ βασιλεία τῶν τετραπόδων στὸ στράτευμα καὶ στὶς πολιτεῖες; Εἶνε τώρα ἡ σειρά μας καὶ νὰ τὸ πάρῃς ἀπόφαση, κὺρ σαμαροπουλέ. Αὐτὸ δὰ μᾶς ἔλειπε, νὰ ξαναγυρίσουμε στ' ἄλογα καὶ στὰ μουλαρικά...

Καὶ τὸ αὐτοκίνητο ἐγούρλωσε τὸ φαναράκι του κ' ἔβαλε 'μπρὸς κατὰ τὸ ἄλογο. Τὸ ἐπροσπέρασε, ὅμως, κ' ἐμπερδεύτηκε στὴ διπλωμένη τὴν ἐφημερίδα, ποὺ δὲν ἐκαταδέχτηκε νὰ μιλήσῃ.

—Ἂν δὲν ἤμουν ἀπὸ καλὸ κατάστημα —εἶπε μὲ ἀξιοπρέπεια τὸ ἄλογο— θὰ σοῦδινα μιὰ στὸ φανάρι σου μὲ τὸ πισινό μου τὸ ζερβί...

—Μή! Μή! Μὴν κάμετε φονικό —ἔκλαιγεν ἡ βλάχα μὲ τὰ φλουριά, ἐνῷ ὁ Κωστάκης ὁ εὔζωνας ἐξεφυσοῦσεν, ὁ μολυβένιος ὁ στρατιώτης ἐμουρμούριζε γιὰ τὴ ντόπια προστυχιά, τὸ ἄλογο ἐκουνοῦσε νευρικὰ τ' αὐτιὰ καὶ τὴν οὐρά του, ἡ ἐφημερίδα ἔλεγεν —ἀδιάφορη τάχα γιὰ τὸν μικρὸ τὸν κοσμάκη— τὸ ποίημα τῆς δευτέρας σελίδος της («Τακατούκα—τακατούκα, τακατούκα—τακατού...»), ἡ μαϊμοῦ ἐχάζευε μὲ τὰ μάτια ἀνοιχτά, ὁ Μπέμπης ἐκοιμῶταν μὲ μισάνοιχτα τὰ χείλη καὶ σφιγμένες τῆς μικρὲς γροθιὲς κ' ἡ φωτιὰ στὸ τζάκι, ποὺ ἦταν ἡ πρώτη αἰτία ὅλου τοῦ καυγᾶ, ἐξακολουθοῦσε νὰ κουτσοτραγουδᾷ μὲ τὴ μύτη.

Ἄξαφνα τὸ ρολόϊ τοῦ χὼλλ ἀκούστηκε νὰ χτυπᾷ μεσάνυχτα. Τὴν ἴδια στιγμὴ τὸ πρῶτο ξώφυλλο τοῦ ἡμεροδείκτη ἀνασηκώθηκε καὶ γιὰ λίγες στιγμὲς ἀκουόταν ἕνα μονότονο μουρμούρισμα νυσταγμένο ἀπὸ μέσα του:

—Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, ἀνατολὴ ἡλίου ὥρα ἑπτὰ καὶ τριάντα πέντε, δύσις... Σιλβέστρου πάπα Ρώμης, Μαλαχίου τοῦ προφήτου...

Μπούμ! Νά σου καὶ πηδᾷ ἀπὸ τὸν ἡμεροδείκτη ὁ Νέον Ἔτος, παλληκαράκι ζωηρό, στρογγυλό, χαρούμενο καὶ κάπως ντροπαλὸ καὶ ἄπραγο ἀκόμη. Καθὼς ἐπήδησε στὸ χαλί, ἐπάτησε τὴν ἄκρη τῆς ἐφημερίδας.

—Τί κόσμος, Θεέ μου, τί κόσμος! —ἔκαμεν ἡ ἐφημερίδα κ' ἐδιπλώθηκε σφιχτότερα τώρα.— Καὶ νὰ συλλογίζωμαι ὅτι ἐγὼ τὸ ἐπρωτοχαιρέτισα τὸ παληόπαιδο ἀπὸ τὴν πρώτη μου τὴ σελίδα... Τί ἀχαριστία... Τί κόσμος...

—Καλῶς σᾶς βρῆκα, κυρίες καὶ κύριοι —ἐχαιρέτισε πρόσχαρα τὸ Νέον Ἔτος κ' ἐκοντοστάθηκε γιατὶ δὲν ἤξευρε τί ἄλλο νὰ πῇ. Ἦταν τόσο ἄπραγο ἀκόμα...

—Εἶσαι ὁ Ἀφοπλισμός; —τὸ ρώτησεν ἡ βλάχα μὲ τὰ φλουριά.

Ὁ μολυβένιος ξένος στρατιώτης ἐχαχάνισε κοροϊδευτικά. Ἡ φωτιά, ἀπὸ φόβο μὴ γίνῃ μεγάλη φασαρία —ποὺ δὲν εἶχε ξαναγίνει ποτὲ σ' αὐτὸ τὸ δωμάτιο ὅλο τὸ χειμῶνα ποὺ ἀγρυπνοῦσε— ἀρχίσε νὰ ψέλνῃ τὰ κάλανδα τόσο πολὺ μὲ τὴ μύτη ποὺ ὅλα τὰ παιχνίδια ἐνύσταξαν κ' ἐκοιμήθηκαν, ὅπως ὁ Μπέμπης. Καὶ μόνον ἡ μαϊμοῦ ἐχάζευε μὲ τὰ μάτια τῆς ἀνοιχτά.

Τὸ Νέον Ἔτος τὰ ἔχασε. Ἦταν ἀκόμη πολὺ ἄπραγο καὶ ἐκάθησε καὶ αὐτὸ στὴν ἄκρη τοῦ κρεββατιοῦ τοῦ Μπέμπη ἥσυχα-ἥσυχα — τόσο ἥσυχα, ποὺ δὲν τὸ εἶδε ἡ μαμὰ τοῦ Μπέμπη ὅταν, κατὰ τὰ χαράματα, περνῶντας γιὰ τὸ δωμάτιό της, ἔρριξε μιὰ ματιὰ πρὸς τὸ κρεββάτι τοῦ μικροῦ κ' ἐπέρασε χαμογελῶντας.

Ὅταν ὁ Μπέμπης ἐξύπνησε τὸ πρωΐ, πρὶν νὰ κάμῃ τὸ μπάνιο του, ἠθέλησε νὰ ὀργανώσῃ τὸ βασίλειό του. Τὸ Νέον Ἔτος τὸν ἐκυττοῦσε μὲ θαυμασμό, κρυμμένο πίσω ἀπὸ τὴν μεγάλη τὴν κουρτίνα. Ἄνοιξε ὁ Μπέμπης τὴν κοιλιὰ τῆς μαϊμοῦς· ἐφόρτωσε τὰ προϊόντα της στὸ αὐτοκίνητο· ἔπειτα ἔχωσε μέσα στὴν ἄδεια κοιλιὰ τὸν Κωστάκη τὸν εὔζωνα· ἔσπασε τὸ ἕνα πόδι τοῦ ἀλόγου, τὸ πισινό, καὶ ἔβαλε καβάλλα στὴ ράχη του, ἀντρίκεια, τὴ βλάχα μὲ τὰ φλουριά· τέλος ἔδεσε μ' ἕναν σπάγγο τὸ αὐτοκίνητο ἀπὸ τὴν οὐρά του. Ξαφνικὰ εἶδε τὸ μολυβένιο τὸ στρατιώτη καρφωμένον στὴν κουβέρτα ἀπὸ τὴ λόγχη του. Γιὰ νὰ τὸν ξεκαρφώσῃ τοῦ ἔσπασε τὴ λόγχη κ' ἔπειτα τὸν ἐπέταξε στὴ φωτιὰ ποὺ ἐσιγανόκαιγεν ἀκόμη στὸ τζάκι.

—Τί σᾶς ἔλεγα; —ἐμουρμούρισεν ἡ ἐφημερίδα μὲ χαιρεκακία— νά ποὺ ἐγίνηκεν ὁ ἀφοπλισμός.

Ὁ Μπέμπης ἐγύρισεν· Ἔκαμε τὴν ἐφημερίδα μπάλα καὶ τὴν ἐπέταξε στὸ τζάκι. Μὲ τὶ γλῶσσες, Θεέ μου, αὐθάδιασε ἡ κυρὰ πολύξερη καθὼς ἐλαμπάδισε στὴ στιγμή...

Ἔτσι τὸ Νέον Ἔτος ἐπῆρε τὰ πρῶτα μαθήματα τοῦ χαλασμοῦ ἀπὸ τὸν Μπέμπη, ποὺ ξεφωνίζει τώρα μέσα στὸ μπάνιο καθὼς τὸν λούζει ἡ νταντά του.

Ν. ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ

Ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν ζωὴν

Τ' ἀληθινὸ δῶρο τῆς Πρωτοχρονιᾶς

Διήγημα τοῦ κ. Π. Παπαχριστοδούλου

Ὁ Φατοῦρος, ποὺ νεαρὸ παιδὶ παντρεύτηκε, ἤθελε παιδί. Ἡ γυναῖκα του πάντα ἀντιστεκότανε:

— Μὰ ἀγάπη μου, τόσο νωρὶς παιδί; Ἄφσε νὰ περάσουν καὶ λίγα χρόνια καὶ τὰ λέμε. Ἄφσε νὰ χαροῦμε λίγο τὴ νεότη μας κι' ὁ Θεὸς θὰ μᾶς δώσῃ καὶ παιδί!

Ὁ Φατοῦρος κατσούφιαζε, λυπότανε καὶ ξεθύμαινε σὲ λίγα λόγια καὶ κατάπινε τὸν πόνο του, τὴ λαχτάρα του:

— Μὰ χρυσῆ μου, κάμε ἕνα παιδὶ καὶ νωρὶς νωρίς, γιατὶ ὕστερα θὰ κακομάθῃς.

— Ὄχι ἀγάπη μου, καὶ θἄρθῃ ὁ καιρὸς καὶ γιὰ παιδί.

Ἔτσι ἀπὸ χρόνο σὲ χρόνο μετατοπιζότανε τὸ φανέρωμα τοῦ παιδιοῦ. Ὁ πόθος τοῦ Φατούρου λιγόστευε, σὰν ἔβλεπε τὴ γυναῖκα του ν' ἀρνιέται, καὶ ἔπαψε πιὰ καὶ νὰ τ' ἀναφέρῃ. «Ἡ ἁμαρτία δική σου», τῆς ἔλεγε. «Δική μου, καλά, δική μου», τ' ἀπαντοῦσε.

* * *

Μὰ τέλος πάντων ἔφθασε ἡ ὥρα, ποὺ.... ἡ Σάρρα θὰ γεννοῦσε. Ὁ Φατοῦρος ὅλο χαρά, ὅλο εὐτυχία! Πρὶν φύγῃ κάθε πρωῒ γιὰ τὴν ἀγορά, ὅπου τὸ μαγαζί του, καμάρωνε τὴν κοιλιὰ τῆς γυναίκας του, σιγοψιθύριζε ἕνα ναναρισμα, φιλοῦσε τὴ γυναῖκα του καὶ ἔφευγε ἱλαρὸς κ' εὐχαριστημένος.

Τὸ βράδυ — τρελλαινότανε νὰ φτάσῃ αὐτὸ τὸ βράδυ — γυρίζοντας, πήγαινε ὅλος χαρὰ καὶ ζωή.

— Ἔ γυναῖκα, ὁ γυιόκας μας τί νὰ γίνεται;

— Καλά, ἄντρα μου, καλά. Τὸν ἀκούω νὰ κολυμπᾷ μέσα στὴ λιμνοῦλα του, νὰ μεγαλώνῃ, νὰ κλωτσᾷ πότε, πότε.

— Θὰ στενοχωριέται, φαίνεται, τὸ μικρό μου μέσα.

Καὶ ξεφώνιζε:

— Ὤχ μαννοῦλα μου, γυιέ μου ἀσήκη, γυιέ μου παλληκαρᾶ!

— Κι' ἂν εἶνε κόρη;

— Καλῶς νἄρθῃ, παιδὶ νἆναι, κι' ἂς εἶνε ὅ,τι δώσῃ ὁ Θεός.

* * *

Στὸ τραπέζι μπούκωνε τὴ γυναῖκα του, τὴν φούσκωνε, τὴν τρέλλαινε στὸ φαγί:

— Φάγε γυναῖκα μου, νὰ τραφῇ τὸ παιδί μας. Θέλω παιδὶ γερό, παιδὶ ὡραῖο.

Καὶ λογάριαζε πάντα τὶς ἡμέρες:

— Ἦταν τέλος Ἀπριλιοῦ. Λοιπὸν Μάϊος... Ἰούνιος... Δεκέμβριος, μῆνες ἐννέα. Ὅπου νἆναι στὸ μῆνα τοῦτον θὰχουμε τὸ γυιό.

— Ναί, ἄντρα μου, μὰ κάποτε κ' οἱ γιατροὶ λαθεύουν καὶ μπορεῖ νὰ λαθεύουμε.

— Τὸ δὲ ξαίρω, μοῦ φαίνεται πὼς τὶς ἡμέρες τῆς Πρωτοχρονιᾶς θὰ γίνῃς μητέρα καὶ γὼ — τρέλλα μου — μπαμπᾶς!! Καὶ φιλοῦσε καὶ ξαναφιλοῦσε τὴ γυναῖκα του τρελλὸς ἀπὸ χαρά.

Σὰν μπῆκαν στὸ χειμῶνα ὁ Φατοῦρος ἔστρωσε τὸ σπίτι του, ἔβαλε τὰ χαλιά του καὶ γιόμισε καὶ τὴν ἀποθήκη του ξύλα καὶ κάρβουνα. Ἀμπαρωμένος γιὰ τὸ χειμῶνα πρόσμενε τὸ γυιό.

— Γυιέ μου, ἔλα καὶ γὼ θὰ... τρελλαθῶ.

— Μ' ἂν πρόκειται νὰ τρελλαθῇς, ἄντρα μου, τί τὸν θέλω τὸν γυιό;

— Αὐτὸ εἶνε λόγος, γυναῖκα μου, λόγος.

Καὶ μετροῦσε καὶ ξαναμετροῦσε τὶς ἡμέρες:

— Ἀπρίλιος τέλος ἦτανε... Λοιπὸν Μάϊος, Ἰούνιος..... Δεκέμβριος... Ὅπου νἆναι λοιπὸν θὰ τὸν ἔχουμε.

* * *

Καὶ σὰν ἦρθαν τὰ Χριστούγεννα, τὸν πρόσμενε ἀπὸ ὥρα σ' ὥρα. Δὲ μετροῦσε ἡμέρες, λογάριαζε ὧρες... Ἴσως ἀπόψε, ἴσως αὔριο... ἴσως... τὸ πολὺ μεθαύριο.

— Γιατρέ, εἶπε τοῦ γιατροῦ, ἀπόψε λὲς νάχουμε τίποτε;

— Δὲν μπορῶ νὰ ξαίρω, φίλε μου, καὶ μπορεῖ καὶ ὄχι.

— Ἔ μὰ τότε τί γιατροὶ εἴσαστε σεῖς; ἔλεγε κατσουφιασμένος καὶ ἀνικανοποίητος.

Ὅμως πέρασαν τὰ Χριστούγεννα καὶ ὁ γυιὸς δὲν ἐφάνη. Ἡ μαμμὴ ποὺ κάλεσαν εἶπε ἴσως κατὰ τὰ Θεοφάνεια.

— Θεοφάνεια; Τόσο θ' ἀργήσῃ, κυρά μου;

— Καὶ τί φταίω γώ; Φταῖς σύ, ποὺ ἄργησες... καὶ δὲν... καλολογαριάζεις, καϋμένε, τὶς μέρες.

— Νά, ἦταν τέλος Ἀπριλιοῦ...Λοιπὸν Μάϊος, Ἰούνιος.... Τέλος Δεκεμβρίου, μοῦ φαίνεται σωστὰ λογαριάζω, ὄχι μοῦ λὲς Θεοφάνεια.

— Ἔ καλά, τέλος πάντων, ὅποτε νἆναι καλῶς νἄρθῃ τὸ παιδί.

* * *

Τὰ Χριστούγεννα πέρασαν, ἄκαρπα, κ' ἔφτασεν ἡ παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιᾶς. Ὁ Φατοῦρος γιόμισε τὸ σπίτι του ἀπ' ὅλα τ' ἀγαθά. Ἔστειλε καὶ τὰ ὑλικὰ τῆς βασιλόπηττας.

Ἀπὸ τὸ πρωῒ ἡ πεθερά του καὶ ἡ γυναῖκα του — τόση δὰ — καταπιάστηκαν νὰ κάνουν τὴν πῆττα. Ἡ πῆττα, καὶ μιὰ βασιλόπηττα σὰν τὴ δική τους, εἶχε πολλοὺς κόπους. Τῆς ἀφῆκε καὶ τὸ φλουρὶ ὁ Φατοῦρος — ἕνα μαχμουντιὲ Τούρκικον — νὰ τὸν βάλῃ, ὅπως κάθε χρονιά, στὸ ἄγνωστο κομμάτι μέσα. Ἡ πῆττα ἔγινε, μισοέγινε, καὶ ἡ Φατούραινα πόνεσε λιγάκι.

—Μητέρα, πονῶ, καταλαβαίνω πὼς εἶνε ἡ ὥρα μου.

Στὸ λεφτὸ ἔστειλαν στὴ μαμμή.

— Τὸν ἄντρα μου ἀφῆστε τὸν ἥσυχο νὰ κυττάξῃ τὴ δουλειά του, εἶπε ἡ λεχώνα.

Ἕνας ἄλλος πόνος δεύτερος, πιὸ δυνατός, τῆς ἦρθε, καὶ ἔπεσε ἡ γυναῖκα στὸ κρεββάτι. Σὲ λίγο νὰ ἡ μαμμὴ καὶ ὁ γιατρός.

Ἕνας ἄλλος δυνατὸς πόνος καὶ μερικὲς τσιρίες. Κ' ἕνας ἄλλος ἀκόμα, κι' ἀκόμα ἕνας καὶ τὸ παιδὶ φάνηκε!

Ἡ πῆττα ἔμεινε στὴ μέση.

Σὲ μιὰν ὥρα ὡς ποὺ νὰ τοιμαστοῦν ὅλα νάσου κι' ὁ γιατρὸς ἅρπαξε ἕνα παιδὶ νὰ κατεβαίνῃ μὲ τὸ κεφάλι κάτω. Ἡ μάννα σπάραξε καὶ ἄφησε τὴν πιὸ δυνατὴ ὕστερη φωνὴ τοῦ πόνου —τῆς μητρικῆς ὀδύνης.

Μονομιᾶς καὶ μιὰ φωνὴ παιδιοῦ ποὺ ἔβγαινε στὸν κόσμο, ἀπὸ τὴ ζεστὴ λιμνοῦλα του στὴ κρύα ἀτμόσφαιρα, χύθηκε σπαραχτικιά.

Τί ἔγινε στὸ σπίτι ποιὸς νὰ τὸ πῇ; Τί χαρά, τί βασιλεία! Ὁ γυιὸς τοῦ Φατούρου πρόλαβε τὴν πῆττα, ἕνας γυιὸς τόσος δά, ἕνα παλληκάρι, ὅμοιος τὸ λαχταριστὸς αὐτὸς καὶ τὸ ὠνειρευότανε.

* * *

Ὁ Φατοῦρος, νεαρὸς πατέρας τώρα, ἀνίδεος ἀγωνιζότανε στὸ μαγαζί του πουλῶντας, παραμονὴ μέρα. Πουλοῦσε μὰ τὸ μάτι του ἔπαιζε.

— Παίζει τὸ μάτι μου, ἔλεγε τ' ἀπόγευμα, τὴν ὥρα ποὺ ἡ ἀγορὰ πλημμυροῦσε κι' ὁ κοσμάκης ψώνιζε ὅ,τι εἶχε καὶ δὲν εἶχε. Παίζει τὸ μάτι μου, βρὲ παιδιά, σᾶς λέω.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 6ην σελίδα)

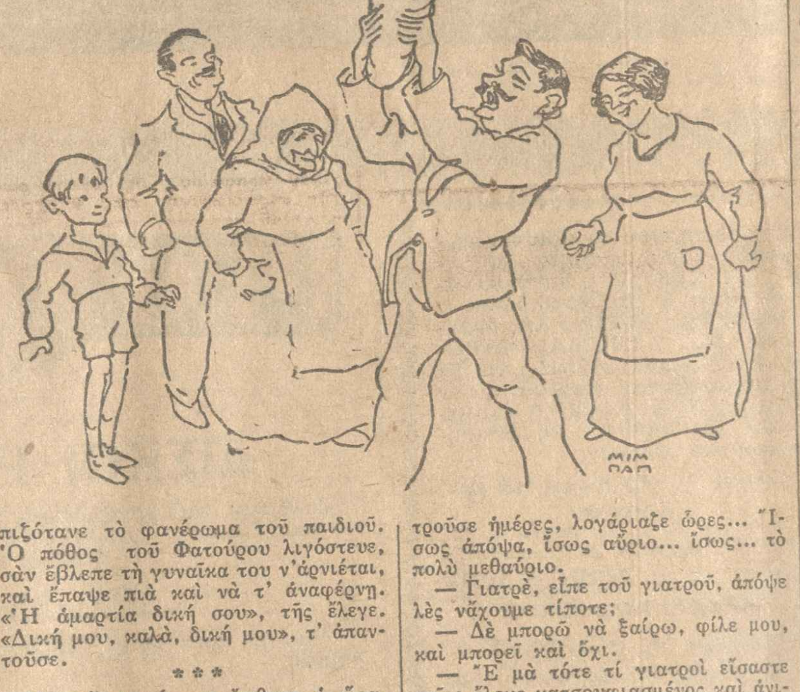

Ἐν ἀναμονῇ τῆς ἐκλογῆς

Αὐτοπροαίρετοι συμβουλαὶ διὰ τὴν "Μὶς Ἑλλὰς 1931"

Ἡ προσφραγισμένη ἐπιστολὴ

Δεσποινίς,

Γνωρίζετε πολὺ καλὰ πῶς ἐφέτος θὰ ἀντιπροσωπεύσετε εἰς τοὺς διεθνεῖς ἀγῶνας τῆς καλλονῆς ἕνα τόπον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐστράφησαν ἐπὶ ἕνα ὁλόκληρον χρόνον τὰ βλέμματα ὅλων τῶν ἀνδρῶν τοῦ κόσμου, ἐκείνων, τοὐλάχιστον οἱ ὁποῖοι ἐφρόντισαν νὰ μάθουν εἰς τὴν ζωήν των, ποῦ παράγονται τὰ καλύτερα προϊόντα τῆς ἀνθρωπίνης τελειοποιήσεως. Καὶ ἀπὸ πέρυσι ὁ τόπος μας ἐδακτυλοδείχθη, δεσποινίς, πρὸς ὅλας τὰς ἀνδρικὰς εὐαισθήτους καρδίας, ὡς ὁ τόπος τῆς ὡραίας γυναικός.

Τὰ ἁρμονικὰ καμπυλώματα τῶν ὤμων σας θὰ φέρουν ἐφέτος, δεσποινίς, τὸν βαρύτατον αὐτὸν φόρτον. Θὰ εἶσθε ἡ ἐκλεκτὴ τοῦ τόπου ὅπου ἀνθοῦν τὰ ζωντανὰ λουλούδια, καὶ ὅπου ἡ γυναῖκα συνοδεύεται ἀπὸ τὸν θρῦλον τῆς τελειότητος.

Δὲν σᾶς γνωρίζω. Δὲν ὑπάρχει κανεὶς ποὺ νὰ σᾶς γνωρίζῃ αὐτὴν τὴν στιγμήν. Σεῖς ὅμως ποὺ ξέρετε καλὰ τὰ προικίσματα τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ τέλειον δημιούργημά του, σεῖς ποὺ γνωρίζετε ὅτι αὔριον θὰ μᾶς τρελλάνετε μὲ τὴν θολὴν μέθην τῆς θριαμβευτικῆς σας ματιᾶς· σεῖς ποὺ γνωρίζετε ὅτι θὰ εἶσθε ἐφέτος ἡ ὡραιοτέρα Ἑλληνὶς καὶ θὰ ὑψώσετε ὑπερήφανα τὸν μίσχον σας ἐπάνω ἀπὸ ὅλας τὰς βαθυπνεύστους ἀναπνοάς μας· σεῖς, δεσποινίς, ἔχετε δικαίωμα νὰ ἐπιτρέψετε εἰς τὸν θεληματικόν σας θεράποντα, αὐτὸν ποὺ ἐμάζεψε ὅλας του τὰς παλλούσας ὠδὰς πρὸς τὴν «Μὶς Ἑλλὰς τοῦ 1929» διὰ νὰ τὰς προσφέρῃ διθυραμβικὴν ἀνθοδέσμην εἰς τὴν Μὶς Ἑλλὰς 1930, νὰ τοῦ ἐπιτρέψετε νὰ ἀποθέσῃ τὸ φίλημα τοῦ ἀναζωπυρωμένου του ἐνθουσιασμοῦ εἰς τὴν ἄκρην τῶν δακτύλων σας καί, αὐτοπροαίρετος συμβουλάτορας, νὰ σᾶς εἴπῃ μερικὰ ἀπόκρυφα μυστικὰ ποὺ θὰ σᾶς μυήσουν εἰς τὸ μυστήριον τῆς ἐπιτυχίας.

* * *

Γνωρίζετε, δεσποινίς, ὅτι μία ὡραία κόρη δὲν πρέπει νὰ προσπεράσῃ ποτὲ τὰ εἴκοσι χρόνια της. Οἱ ἀνθοπῶλαι ὅλων τῶν εὐρωπαϊκῶν μεγαλοπόλεων, ἐκθέτουν εἰς τὰς προθήκας των τὰ ἑκατόνφυλλα τῆς Νικαίας ὡς συγκομιδὴν τῆς ἡμέρας, ἂν καὶ ἡ Κυανῆ Ἀκτὴ ἀπέχει πολλὰ ἡμερονύκτια ἀπὸ τῆς ἕδρας των. Τὸ σπουδαιότερον πλεονέκτημα τῶν γυναικῶν καὶ τῶν ἀνθέων εἶναι ἡ ἐντύπωσις. Ἂν κάποτε πλάϊ εἰς τὸν μίσχον τοῦ ῥόδου φυτεύεται τὸ καλαμάκι ποὺ θὰ τὸν στηρίξῃ εἰς τὸν ὑπερήφανον κομπασμόν του, αὐτὸ δὲν ἔχει καμμίαν σημασίαν. Τὸ ἄνθος πρέπει νὰ φαίνεται ἀκμαῖον εἰς τὴν δροσερότητα καὶ ἀπαλλαγμένον ἀπὸ τὰ φυλλώματα. Ἀντιγράψατέ το εἰς τὴν ἐπίδειξιν, δεσποινίς. Τὰ φυλλώματα ποὺ σᾶς ἐκόλλησε φέτος εἰς τὸν ποδόγυρον ἡ μοδίστα σας, νὰ τὰ ψαλλιδίσετε ὅσο παίρνει. Πρέπει νὰ φαίνεται ὁ μίσχος ἐπάνω εἰς τὸν ὁποῖον λικνίζεται τὸ σπάνιον λουλούδι τῆς ὡμορφιᾶς σας.

Οἱ σοβαροὶ κριταί, ἐμπρὸς ἀπὸ τὰ γουρλωμένα βλέμματα τῶν ὁποίων ἐπεράσατε καὶ θὰ ξαναπεράσετε πάλιν ἀργότερα διὰ τὸ ἀνώτερον ἔπαθλον, πρέπει νὰ ξέρετε πῶς βαθμολογοῦν μὲ τὸ κτυποκάρδι των. Ὅσους κτύπους τοὺς προκαλέσετε, τόσους βαθμοὺς θὰ σᾶς δώσουν. Πρέπει νὰ ἐννοήσετε ὅτι χρειάζεται νὰ γίνετε ὁλόκληρος μία ἀποκάλυψις. Νὰ γίνετε πνοὴ ἀνέμου ποὺ λυγίζει ὅλους τοὺς κλώνους εἰς βαθύτατον χαιρετισμόν. Τὸ διάβα σας πρέπει νὰ εἶναι ὡσὰν θούριον θριάμβου. Τὰ μάτια σας, ποὺ λάμπουν ἀπὸ τὴν συγκίνησιν καὶ τὸν πυρετὸν τῆς ἀγωνίας, πρέπει νὰ σπαθίζουν καὶ νὰ νικοῦν. Τὸ χαμόγελό σας πρέπει νὰ ἀνοίγῃ τὸν παράδεισον καὶ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἁμαρτωλῶν. Καὶ ἀπὸ τὸ ἀσύλληπτον βαθούλωμα τῆς ἄκρης τοῦ προσώπου σας, ἕως τὸ γλυπτικὸν καμπύλωμα ποὺ βυθίζεται εἰς τὴν αἰχμὴν τοῦ ὑποδήματός σας, πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἕνας συνεχὴς κυματισμὸς ποὺ μελῳδεῖ τὸν Δημιουργόν. Ἔτσι θὰ ὑποδουλώσετε τὸν ἄνθρωπον.

Ὅταν ὅλοι μας ὑποταγῶμεν, φροντίσατε, δεσποινίς, νὰ γίνετε καὶ σεῖς ἄνθρωπος καὶ νὰ καταδεχθῆτε νὰ κατέβητε ἀπὸ τὰ σύννεφα τῶν ἀγγέλων ὅπου θὰ σᾶς ἀνεβάσῃ ὁ θαυμασμός μας. Διότι ἀλλοίμονό σας ἂν ἀρχίσετε νὰ μιλᾶτε μόνον μὲ τοὺς Θεούς. Οἱ ἄνθρωποι δὲν θυμοῦνται τὸν Θεὸν τους εἰμὴ ὅταν ἔχουν καιρὸν διαθέσιμον.

Ὅλαι αἱ συνάδελφοί σας εἰς τὸν διαγωνισμὸν πρέπει κατὰ τὴν γνώμην σας νὰ εἶναι πρότυπα τοῦ Δημιουργοῦ. Ἡ νίκη σας εἶναι ἔτσι μεγαλυτέρα. Θὰ φροντίσετε νὰ ἔχετε σχέσιν μὲ τὴν ποίησιν, διότι οἱ ποιηταὶ διαιωνίζουν τὰ θαύματα ὅπως τὸ ἰδικόν σας. Ἠμπορεῖ καὶ κάποιος ἀπὸ αὐτοὺς νὰ σᾶς γράψῃ κάτι ποὺ θὰ τὸ ἐπαναλαμβάνετε ἀργότερα πρὸς τὰ παρακληθοῦντα πλήθη ποὺ θὰ ὀρκίζωνται ἐπὶ τῆς διανοητικῆς σας ἐξαιρετικότητος. Ἐὰν ἐπιθυμῆτε νὰ ἀπομακρύνετε τοὺς ἀνθρώπους ποὺ θέλουν νὰ εὕρουν τὴν εὐτυχίαν των εἰς τὴν συζυγικὴν μεταμόρφωσίν σας, φροντίσατε νὰ ἀναγγέλλετε ὅτι ὅλοι οἱ πλουσιώτεροι ἄνθρωποι τῆς γῆς σᾶς ἐζήτησαν εἰς γάμον. Ἐὰν θέλετε νὰ μὴ σᾶς ἐνθυμῆται κανεὶς πλέον μετὰ τὴν ἐκλογήν σας καὶ νὰ σᾶς ἀφήσουν ἥσυχον εἰς τὴν μέθην τῶν χαιρετισμῶν τῶν πρώτων ποὺ σᾶς ἔρραναν μὲ ἄνθη.

Δεσποινίς, τὰ δεκαοκτώ, ἄς ποῦμε, χρόνια σας, εἶναι ὀλίγα διὰ νὰ ἠμπορέσουν νὰ ἰσοζυγίσουν τὴν ἀπότομον δόξαν. Εἶναι ὅμως ἀρκετὰ διὰ νὰ σᾶς δώσουν τὴν δύναμιν νὰ πάρετε μὲ τὰ δύο σας χέρια τὸν θρίαμβόν σας καὶ νὰ τσακίσετε τὸ κεφάλι τῶν ὡριμωτέρων ποὺ θὰ θελήσουν νὰ σᾶς μάθουν, ἐκ τῶν ὑστέρων, εἰς τί μπορεῖ νὰ σᾶς χρησιμεύσῃ ἡ ὡραία σας νίκη.

Ἐπιτρέψατέ μου νὰ σᾶς εἴπω ἐγώ, ὅτι ἡ ὡραία σας νίκη πρέπει νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς παντὸς εἰς ἡμᾶς τοὺς ἄλλους ὡς δικαία ἀφορμὴ ὑπερηφανείας καὶ θαυμασμοῦ, τὸν ὁποῖον ἀπὸ τοῦδε ζητῶ τὴν ἄδειάν σας νὰ ἀποθέσω, δεσποινίς, εἰς τὴν ἄκρην τῶν δακτύλων σας.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

Κύριε
γιὰ τὴ γυναῖκά σας
Καὶ Σεῖς Κυρία μου
γιὰ τὸν ἄνδρα σας
τὸ καλύτερο δῶρο θὰ
τὸ εὕρετε
εἰς τοῦ
Ι. ΒΟΥΡΑΚΗ & Σ. ΜΟΣΧΟΥ
Βουκουρεστίου 8.

Ἡ διασκέδασις ποὺ γίνεται ἐπάγγελμα

Πῶς ἐκβιάζεται ἡ τύχη εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον

Τὸ καλεῖ ἡ ἡμέρα νὰ ἔλθουν εἰς φῶς μερικὰ ἀπόρρητα

Ἐὰν τὸ χαρτοπαίγνιον δὲν εἶχε γίνει τέχνη, εἰδικότης, δεξιοτεχνία, ἐπάγγελμα καὶ συχνότατα καὶ ἀπάτη, ἡ σημασία του θὰ εἶχεν ἀτονήσει, ἡ γοητεία του θὰ ἦτο ἀναξία μνείας καὶ οἱ πιστοί του θὰ ἦσαν ἐλάχιστοι. Ἡ τύχη προκειμένου περὶ χαρτοπαιξίας, εἶναι ἁπλοῦν δόλωμα διὰ τοὺς ἀφελεῖς, δραματισμὸς διὰ τοὺς πάσχοντας ἀπὸ χρονίαν πλῆξιν, μιὰ φανταστικὴ Ἐδὲμ διὰ τοὺς πονοῦντας καὶ νοσοῦντας. Ἀπόδειξις ὁ ἄνθρωπος ποὺ κάθεται διὰ δευτέραν καὶ τρίτην φορὰν εἰς τὴν πρασίνην τράπεζαν. Δὲν ὁμιλεῖ πλέον διὰ μίαν τύχην οὐδετέραν ποὺ δὲν ἔχει εὐνοουμένους, ποὺ δὲν συγκινεῖται ἀπὸ πιέσεις, ἀπὸ καταδιώξεις, ἀπὸ ἑλιγμοὺς ἀπὸ τὴν τέχνην τῶν παικτῶν ἢ τὴν πονηρίαν των, ἀλλὰ διὰ μίαν τύχην ποὺ ὀφείλεται εἰς τὴν ἱκανότητα τῶν παικτῶν. Τύχη ἰδανικὴ δὲν συναντᾶται συχνά, δὲν ἐπαναλαμβάνει τὰς ἐπισκέψεις της, ἐὰν συμβῇ καὶ κάμῃ διὰ μίαν φορὰν τὴν ἐμφάνισίν της, δὲν κυκλοφορεῖ εἰς τοὺς δρόμους, πρόχειρος νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν βουλιμίαν παντὸς ἀνθρώπου, οὔτε ἀκούει εἰς παντὸς εἴδους ἐπικλήσεις. Εἶνε ἀνεκδιήγητον πόσον εἶναι ἀπαιτητική, ἰδιότροπος καὶ μεροληπτικὴ μέχρι παρεξηγήσεως. Δὲν ὑπηρετεῖ παρὰ μόνον τὰ ταλέντα καὶ ὅπως εἰς τὸ καλλιτεχνικὸν στερέωμα ἔχομεν τοὺς ρατέ, ἔτσι καὶ εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον ἔχομεν τὰ ταλέντα καὶ τοὺς ἀποτυχημένους.

Λέγουν ὅτι τὰ ταλέντα, τὰ μεγάλα ἰδίως ταλέντα, ὅσον καὶ ἂν ἐκδηλωθοῦν, ἵστανται ὑπεράνω καλοῦ καὶ κακοῦ. Ἡ αὐτὴ λογικὴ συντρέχει, ὥστε οἱ μεγάλοι, οἱ διάσημοι χαρτοκλέπται νὰ εἶναι περισσότερον ἀντικείμενον θαυμασμοῦ καὶ φθόνου παρὰ ἀνυποληψίας.

Ὅταν ἐπεχείρησα νὰ ἐπικοινωνήσω μὲ σημαινούσας προσωπικότητας τοῦ εἴδους, ὅλοι οἱ ὁπωσδήποτε ἁρμόδιοι νὰ μὲ φέρουν εἰς ἐπαφὴν μὲ αὐτοὺς μοῦ ἔκαμαν μυρίας συστάσεις:

— Πρὸς Θεοῦ, προσέχετε εἰς τὰ ἐρωτήματά σας, εἰς τὴν φρασεολογίαν σας, εἰς τὴν ὁρολογίαν ποὺ θὰ μεταχειρισθῆτε. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ συχαίνονται ὑπερβολικὰ νὰ μιλοῦν μὲ ἀτζαμῆδες. Ἐὰν εἶσθε κορόϊδο, δέχονται μόνον νὰ σᾶς μαδήσουν ἀλλ' ὄχι νὰ γίνουν καθηγηταί σας. Δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μὲ τὸν ἐκπαιδευτικὸν κλάδον.

Ἀντελήφθην ὅτι χρειάζομαι ὁδηγόν. Παλαιὸς καλλιτέχνης τοῦ δράματος τοῦ εἶπε:

— Γνωρίζετε τὸν Τερζάκη, τὸν ἠθοποιὸ ποὺ παίζει στὸ «Μοντιάλ», τὸν παληὸ μύστη τῆς «Νέας Σκηνῆς» τοῦ Χρηστομάνου; Αὐτὸς θὰ σᾶς κατατοπίσῃ. Τοὺς γνωρίζει ὅλους. Εἶναι χαρτόμουτρο.

Κατ' εὐθεῖαν ἔτρεξα πρὸς τὸν φίλον ἠθοποιόν. Τὸν ἐκύτταξα καλὰ καί, ὡς νὰ διέγνωσε τὴν ἀνησυχίαν μου, μοῦ εἶπε:

— Μάλιστα, φίλτατε, εἶμαι χαρτόμουτρο. Καὶ δὲν ἀναγνωρίζω ἄλλον ἁρμοδιώτερο ἐμοῦ νὰ σᾶς δώσῃ τὰς πληροφορίας ποὺ θέλετε....

* * *

Ἔχω τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ νεοφωτίστου καὶ χαράσσω ἐπάνω εἰς τὸ χαρτὶ τὸν πολύτιμον θησαυρὸν τῶν πληροφοριῶν μου.

Ὅπως ἡ νεωτέρα ἐπιστήμη ἀποκλίνει ὑπὲρ τῆς ἰδέας ὅτι δὲν ὑπάρχουν ἀσθένειαι, ἀλλὰ ἀσθενεῖς, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον προκειμένου περὶ χαρτοκλεπτικῆς τέχνης δὲν ὑπάρχει ἕνα ἢ δύο συστήματα ἀλλ' ὑπάρχουν χαρτοκλέπται, προσωπικότητες δηλαδὴ αἱ ὁποῖαι δίδουν μίαν ψυχὴν εἰς τὸ σύστημα. Τὸ χαρτοκλέπτειν δὲν εἶναι πρᾶξις ψυχρᾶς λογικῆς ἀλλὰ εἶναι ἔργον σύνθετον, εἶναι τέχνη τῶν δακτύλων, ἱκανότης τῆς ὁράσεως, εὐλυγισία καὶ εὐπάθεια τῆς μάλαξης, εὐαισθησία τῆς ἁφῆς καὶ ἀρκετὴ ἱκανότης θαυματοποιΐας. Ὁ χαρτοκλέπτης πρέπει νὰ εἶναι γεννημένος ρεζισέρ, νὰ γνωρίζῃ νὰ σκηνοθετῇ τὸ ἔργον, νὰ δημιουργῇ ἀτμόσφαιραν, ἀληθοφάνειαν, νὰ ἠμπορῇ νὰ κουρδίζῃ ἓν σύνολον, ὥστε νὰ μὴ σημειοῦται [illegible] στω καὶ ἡ παραμικροτέρα παραφωνία. Πρέπει νὰ εἶναι ἐφευρετικὸς καὶ νὰ λαμβάνῃ κάποτε τὸ ὕφος γκρὰν-σεινιὸρ ὅταν ὑψοῦται μέχρι σημείου ν' ἀναγνωρίσῃ ἀρετὰς εἰς τὸν ἀντίπαλον:

— Εἶσθε πολὺ δυνατός.

Πρέπει νὰ εἶναι κάτοχος τοῦ χαρτοπαικτικοῦ πρωτοκόλλου καὶ ν' ἀντιμετωπίζῃ ἀτάραχος τὰ πάντα.

Πόσον εἶναι τέχνη ὁλόκληρος ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ γίνεται αἰσθητὸν ὅταν συναντηθοῦν καὶ διαγωνισθοῦν δύο χαρτοκλεπτικαὶ φυσιογνωμίαι.

Τὸ ἀνέκδοτον τοῦ μακαρίτου ἠθοποιοῦ Νικολέσκο, διασήμου τεχνίτου τῶν χαρτοπαιγνίων, καὶ τοῦ ἐπίσης γνωστοῦ ὡς χαρτοκλέπτου Τζὼν τοῦ Ἀμερικάνου, εἶναι κλασσικὸν εἰς τὸ εἶδος του καὶ τὸ ἀφηγοῦμαι ὡς σπάνιον καὶ χαρακτηριστικὸν ἱστορικὸν δοκουμέντον. Ὅτε ἄνωθεν τοῦ καφενείου «Πανελλήνιον» ἐλειτούργει σφαιριστήριον μὲ αἴθουσαν διὰ χαρτιά, ὅλως τυχαίως κατὰ τὸ 1910 συνηντήθησαν εἰς τὴν ὡς ἄνω λέσχην ὁ Νικολέσκο καὶ ὁ Τζών. Ὁ εἷς οὐδόλως ἐγνώριζε τὸν ἄλλον καὶ τοὺς συνέστησεν ὁ κοινὸς φίλος των κ. Νότης Ζέππος.

Γιὰ νὰ περάσῃ ἡ ὥρα ἠρώτησε ὁ Νικολέσκο τὸν Τζών:

— Παίζετε χαρτιά;

— Πολὺ εὐχαρίστως, ἀπήντησεν ὁ ἄλλος.

— Κάνομε ἕνα μάτς;

Καὶ ἀπεμονώθησαν εἰς ἕνα δωμάτιον διὰ νὰ παίξουν οἱ δύο ἀμερικάνικον πόκερ, τὸ ὁποῖον, ὡς γνωστόν, παίζεται μὲ 24 φύλλα καὶ μὲ βγαλμένα ὅλα τὰ ἀχτάρια.

Ὁ ἕνας ἐθεώρει τὸν ἄλλον κορόϊδο καὶ ἡ πάλη ὑπῆρξε τρομακτική. Ὥρισαν κάβα 1000 δραχάμς.

Ὁ Τζὼν ἀφῆκε ἐπίτηδες καὶ ἐχάθηκαν τρεῖς κάβες, μὲ τέχνην ὅμως ἀφαντάστως ταχυδακτυλουργικὴν καὶ ἐπιτηδειότητα ἀπεριγραπτον ἀνέσυρεν ἀπὸ τὴν τσέπην του δύο ἄσσους ὁμοιοχρώμου τράπουλας καὶ τοὺς ἐτοποθέτησεν εἰς τὰ μανικέτια του. Μὲ ἐπιδέξιον λοιπὸν τέχνασμα κατώρθωσε ὁ Τζὼν νὰ πο

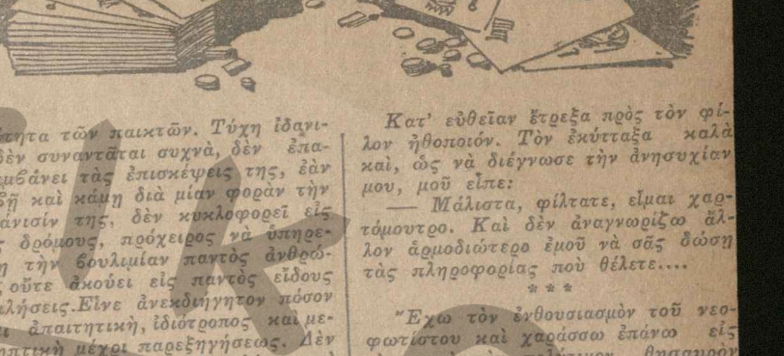

ρη πίσω καὶ τὶς τρεῖς κάβες, ποὺ εἶχε χάσει, καὶ τὴν κάβαν τοῦ Νικολέσκο, δηλώσας ταυτοχρόνως ὅτι παίζει ἀλὰ-στέρ.

Ὁ Νικολέσκο ἐθύμωσε κάπως διότι ἔβλεπε μίαν ἀπροσδόκητον ἀντίστασιν ἀπὸ μέρους τοῦ νομιζομένου κορόϊδου, ἐδήλωσε καὶ αὐτὸς ὅτι παίζει στ' ἀνοιχτὰ καὶ κατέθεσε 10,000 δραχμάς.

Ὁ Τζὼν εἶχε μόνον 5,000 μπροστά του καὶ ἐδήλωσεν ὅτι παίζει μὲ ὅλα τὰ ρέστα τοῦ ἀντιπάλου του.

Καὶ οἱ 4 ἆσσοι τῆς τράπουλας ἦσαν σημαδεμένοι καὶ ὁ Τζὼν ἐγνώριζε τί χαρτὶ δίδει εἰς τὸν ἀντίπαλόν του. Τοῦ δίδει λοιπὸν τρεῖς ἄσσους καὶ αὐτὸς παίρνει δύο ρηγάδες καὶ ἕναν ἄσσο. Εἶχε τὴν βεβαιότητα ὅτι ὁ ἀντίπαλός του δὲν θὰ κάμῃ καρέ, ὑπῆρχεν ὅμως ἡ πιθανότης νὰ κάμῃ φούλ. Εἰς τὸ ἄνοιγμα τῶν τριῶν ἄσσων ποὺ εἶχεν ὁ Νικολέσκο, ὁ Τζὼν κάμνει ρελὰνς μὲ τετραπλάσιον ποσόν, ἔχων δύο ρηγάδες καὶ ἕναν ἄσσο. Μοιράζει χαρτιὰ καὶ δίδει δύο ὅμοια εἰς τὸν Νικολέσκο, ὁ ὁποῖος κάμνει φούλ. Ὁ Νικολέσκο τότε προσθέτει 100 τάλληρα, ἐνῷ ὁ Τζὼν ἐπιτηδείως, ἀντὶ νὰ πάρῃ χαρτιὰ ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντα, ἀνασύρει μὲ τέχνην τοὺς δύο ἄσσους ἀπὸ τὸ μανικέτι του καὶ τότε παρουσιάζουν καὶ οἱ δύο φούλ. Εἰς τὴν δήλωσιν περὶ καταθέσεως ἑκατὸ ταλλήρων τοῦ Νικολέσκο, ὁ Τζὼν τοῦ λέγει:

— Τὰ ρέστα σας.

Ὁ Νικολέσκο μὲ ψυχραιμίαν τοῦ ἀπαντᾷ:

— Μάλιστα, φαίτ.

Καὶ σπρώχνει ὅλα του τὰ χρήματα πρὸς τὸν Τζών.

Πρὸς στιγμὴν ἐσιώπησαν ἀμφότεροι. Ἐκυττάχθησαν κατάμματα μὲ ὕφος περίεργον καὶ ἐρωτηματικὸν καὶ μετὰ μικρὰν παῦσιν ὁ Τζὼν ἐρωτᾷ τὸν Νικολέσκο:

— Τί ἔχετε;

— Ἔχω τὸ μεγαλύτερο φούλ....

— Δηλαδή; ἐρωτᾷ ὁ Τζών.

— Τὸ φοὺλ τοῦ ἄσσου, ἀπαντᾷ ὁ Νικολέσκο.

— Καὶ μὲ τί ἄλλα χαρτιά; ξαναρωτᾷ κατάπληκτος ὁ Τζών.

— Μὰ τί ἐρώτησις εἶναι αὐτή; διέκοψεν ὁ Νικολέσκο. Ὁρίστε, μὲ ντάμες!

Καὶ ἅπλωσε τὰ χαρτιά του στὸ τραπέζι.

Τότε ὁ Τζὼν ἐγέλασε πονηρὰ καὶ τοῦ ἀπήντησε θριαμβευτικῶς:

— Δὲν εἴσθε καλός. Ἔρχεσθε δεύτερος, διότι ἔχω καὶ ἐγὼ φοὺλ τοῦ ἄσσου.

Ὁ Νικολέσκο τότε κατάπληκτος σηκώθηκε ὄρθιος καὶ λέγει:

— Πῶς μπορεῖ νὰ εἶναι ἄλλο φοὺλ μεγαλύτερο;

Ὁ Τζὼν ὅμως ἀτάραχος ἁπλώνει τὰ χαρτιά του καὶ τοῦ λέγει:

— Ὁρίστε. Ἔχω φοὺλ τοῦ ἄσσου μὲ δυὸ ρηγάδες.

Κυττάχθηκαν σὰν ἠλίθιοι. Κατόπιν συνῆλθαν, ὁ εἷς ἀνεγνώρισε τὸν ἄλλον καὶ πρῶτος ὁ Νικολέσκο εἶπεν εἰς τὸν Τζών:

— Εἴσθε πολὺ δυνατός.

— Καὶ σεῖς, ἀπήντησεν ὁ Τζών.

Καὶ ἀμφότεροι ἐγέλασαν μὲ τὴν καρδιά των καὶ ἔλαβαν ὀπίσω ὁ καθεὶς τὰ χρήματά του καὶ ἑώρτασαν μὲ φαγοπότι τὴν ἀμοιβαίαν ἀναγνώρισίν των.

* * *

Αἱ συναντήσεις εἰδικοτήτων τόσου κύρους δὲν εἶναι βεβαίως συχναί. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν τὰ τεχνάσματα εἶναι ποικίλα καὶ κάθε τεχνίτης ἔχει τοὺς τρόπους του καὶ τὰ μυστικά του.

Εἰς τὸ Μόντε Κάρλο ἐνεφανίσθη κάποτε κομψὸς κύριος, ὁ ὁποῖος ὅταν ἔπαιζε ἐφοροῦσε πάντα μαῦρα γυαλιά. Αὐτὸς εἶχε σημαδέψει μὲ φωσφόρον τὰ χαρτιὰ καὶ τὰ σημάδια δὲν τὰ ἔβλεπαν οἱ ἄλλοι ἀλλὰ μόνον αὐτός, ὁ ὁποῖος ἐφοροῦσε μαῦρα γυαλιά. Κάποιος ἄλλος τὸν ἀνεκάλυψεν, ἀλλὰ δὲν τὸν ἐπρόδωσε, διότι ἐπροτίμησε νὰ μοιρασθῇ μὲ αὐτὸν τὰ κέρδη.

Ἄλλος προσήρμοζε μίαν αἰχμηρὰν καρφίδα εἰς τὸν δείκτην τῆς χειρός του καὶ εἶχε τὴν εὐχέρειαν ἀντὶ ἑνὸς χαρτιοῦ νὰ λαμβάνῃ δύο. Ἄλλος εἶχε τόσον ἀναπτύξει τὸ αἰσθητήριον τῆς ἀφῆς, ὥστε ἐξ ἁπλῆς ἐπαφῆς ἐγνώριζε τὰ χαρτιά. Αὐτὸς ἐφοροῦσε πάντοτε γάντια καὶ ὅταν ἀκόμη ἐκοιμᾶτο, διὰ νὰ διατηρῇ τὴν εὐαισθησίαν τῆς ἀφῆς καὶ μόνον ὅταν ἔπαιζε ἀφαιροῦσε τὰ γάντια.

Οἱ χαρτοκλέπται ὅμως μόνον ὅταν πρωτοεφαρμόζουν νέον, ἀσφαλὲς καὶ ἄγνωστον τέχνασμα, μόνον τότε ἐμφανίζονται εἰς ἐπίσημα χαρτοπαικτικὰ κέντρα. Φοβοῦνται πάντοτε ὅτι καὶ αὐτὰ θὰ συναντήσουν χαρτοπαικτικὰς φυσιογνωμίας ἀναλόγους καὶ ἔχουν κάθε λόγον ν' ἀποφεύγουν τὰς συναντήσεις αὐτάς, αἱ ὁποῖαι κάποτε ἔχουν ἐπακόλουθα λίαν δυσάρεστα.

Ἡ ἀκτὶς τῆς δράσεώς των εἶναι τὰ μεγάλα ἀτμόπλοια, οἱ σιδηρόδρομοι καὶ τὰ ξενοδοχεῖα. Ἐκεῖ γνωρίζονται μὲ πρόσωπα ἐλάχιστα ἠσκημένα, ἀπέναντι τῶν ὁποίων ὑποκρίνονται τοὺς ἐρασιτέχνας χαρτοπαίκτας, κατορθώνουν δὲ νὰ προσκληθοῦν εἰς παιγνίδι πρὸς τὸ ὁποῖον προσέρχονται μὲ κάποιαν ἀπροθυμίαν. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι εὐνόητον καὶ πλεῖστοι ἀφελεῖς ἢ ἀνύποπτοι ταξειδιῶται ἔχασαν τεράστια ποσὰ ἀπὸ συναντήσεις αὐτοῦ τοῦ εἴδους.

Ἀλλοίμονον, ὁ χῶρος εἶναι τόσον στενὸς καὶ αἱ γνώσεις τοῦ γράφοντος τόσον περιωρισμέναι εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτό, ὥστε δι' ἐφέτος ἀρκούμεθα εἰς αὐτά. Ἂν ἐν τῷ μεταξὺ πλουτίσω τὰς γνώσεις μου μὲ νέα περιστατικὰ καταπληκτικῶς ἀξιόλογα ἤ, ἂν τὸ πιθανώτερον, πέσω θῦμα καμμιᾶς προσωπικότητος τοῦ χαρτοπαιγνίου, ὑπόσχομαι ν' ἀφηγηθῶ τοῦ χρόνου τὰ πάντα λεπτομερῶς, δίχως φόβον καὶ δίχως πάθος.

ΚΩΣΤΗΣ ΜΠΑΣΤΙΑΣ

Τ' ΑΛΗΘΙΝΟ ΔΩΡΟ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 5ης σελίδος)

Ὁ νοῦς του πῆγε στὸ σπίτι του, στὴ γυναῖκα του, στὸ γυιό του.

— Μὴ γέννησε, βρὲ παιδιά, ἡ γυναίκα μου; ρώτησε τὰ παιδιὰ τοῦ μαγαζιοῦ.

— Μπορεῖ, ἀφεντικό, μπορεῖ.

— Δὲν πετιέται ἕνας σας ἴσαμε τὸ σπίτι μου, βρὲ παιδιά, μπᾶς κ' ἔχουμε γεννητούρια, καὶ γὼ δὲ ξαίρω..

— Δὲ θὰ σὲ τὸ μηνοῦσαν, ἀφεντικό;

— Ξαίρω καὶ γὼ, μπορεῖ, μὰ ξαίρεις τί γίνεται σὲ τέτοιαν ὥρα....

* * *

Πρὶν ἔρθῃ τὸ παιδὶ πίσω, ἄλλο παιδὶ μαντατοφόρο ἔφερνε τὰ νέα στὸ Φατοῦρο.

— Καλορίζικος, κὺρ Φατοῦρο, καὶ σ' ἄλλα μὲ γειά.

— Τήνε, μωρὲ παιδί, τήνε, λέγε...

— Ἔχεις γυιό, ἕναν παίδαρο τόσο δά!

— Ἔ, ἔχ, μαννούλα μου, θὰ τρελλαθῶ! φώναξε ὁ Φατοῦρος, σὰν τρελλός. Βαρᾶτε μωρὲ τὰ λαοῦτα. Θὰ λωλαθῶ!

Ξεπληρωνότανε τ' ὄνειρό του, ὁ πόθος του, ἡ λαχτάρα του.

* * *

Τὰ μεσάνυχτα, ὅταν χτυποῦσαν τὰ κανόνια καὶ σβῶντας τὰ φῶτα ἔκοβαν τὴ πήττα στὸ σπίτι τοῦ Φατούρου, ὁ Φατοῦρος, παίρνοντας τὸ γυιό ρου μέσ' ἀπὸ τὴν ἀγκαλιὰ τῆς γυναίκας του, ποὺ κοιμότανε κουρασμένη, σὰ λεχώνα, καὶ μπαίνοντας μέσα στὸ δωμάτιο μὲ τοὺς συγγενεῖς του καλεσμένους, σήκωσε ψηλὰ τὸ γυιό του καὶ φωνάζοντας τὸν βάφτιζε κι' ὅλας, αὐτὸς πατέρας, αὐτὸς νουνός, αὐτὸς παπάς:

—Φλουρί μου, μαχμουντιέ μου, γυιόκα μου, Βασίλη μου... Βασίλη, Βασίλη θὰ σὲ λένε καὶ νὰ μοῦ ζήσῃς... Ζήτω ὁ Βασίλης!

Ἡ γυναίκα του τὴ βραδυὰ τούτη τοῦ χάριζε ἕναν κόσμο, μιὰ βασιλεία, τὸ γυιό του, ποὺ τὸν πρόσμενε τόσο ἀνυπόμονα, τόσο τρελλά, τόσο λαχταρισμένα. Γι' αὐτὸν σὰν νὰ χτυποῦσαν τὰ κανόνια.

— Γυιέ μου, ποὺ βρόντισες καὶ ἄστραψες!

Κόβοντας καὶ τὴν πήττα, νὰ καὶ τὸ χρυσὸ νόμισμα στὸ μερτικὸ τοῦ γυιοῦ του.

— Νὰ μοῦ ζήσῃς, νὰ σὲ χαρῶ, καὶ γὼ δὲ μπορῶ νὰ σὲ πληρώσω, γυιέ μου, παιδί μου, ποὺ ἁγιοβασιλιάτικη παραμονὴ μοῦ ἔφταξες μὲ δῶρα φορτωμένος.

* * *

Ὁ Φατοῦρος ἀπόψε, ὕστερ' ἀπὸ τὰ πέρα μεσάνυχτα, καθισμένος πλάγι στὴ γυναῖκα του στῆς καντήλας τὸ φῶς, ξύπνιος φυλάει τὰ δυό του μεγάλα δῶρα, τὴ λεχώνα γυναῖκα του καὶ τὸ μωρὸ τοῦ γυιὸ, ποὺ πλάγι στὴ μάννα του κοιμᾶται. Πάει νὰ τρελλαθῇ ἀπὸ τὴ χαρά του. Ὡς νὰ ξημερωθῇ μιὰ κυττᾷ τὴ συντρόφισσά του καὶ μιὰ τὸν λαχταρισμένο διάδοχό του.

«Καὶ ἀπὸ τῶν βλεφάρων μου ἐξέφυγεν ὁ νυσταγμός, ὅτι ἡ χαρά μου, χαρὰ μεγάλη!!», συχνὰ πυκνὰ ἀπαγγέλλει μέσα στὰ χείλη του ὁ εὐτυχισμένος πατέρας ὥς που νὰ ξημερώσῃ.

ΠΟΛΥΔ. ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Η ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ 1930

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Ἡ Τουρκία εἶναι πράγματι τὸ κέντρον μεγάλης διπλωματικῆς δραστηριότητος. Συνθῆκαι οὐδετερότητος συνδέουν αὐτήν, ὄχι μόνον μὲ τὴν Ἰταλίαν, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν Σοβιετικὴν Ρωσσίαν, τὴν Οὐγγαρίαν καὶ τὴν Βουλγαρίαν. Καὶ τὸ δίκτυον αὐτὸ συνεπληρώθη, τὴν 30 παρελθόντος Ὀκτωβρίου, διὰ μιᾶς συμφωνίας φιλίας καὶ διαιτησίας καὶ δι' ἑνὸς συμφώνου ναυτικῆς ἰσοπλίας μὲ τὴν Ἑλλάδα. Διὰ τοῦτο αἱ ταυτόχρονοι ἐπισκέψεις εἰς Ἄγκυραν τοῦ Ἕλληνος Πρωθυπουργοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τοῦ κόμητος Μπέτλεν (27—31 Ὀκτωβρίου) καὶ αἱ ἀλλεπάλληλοι ἐπισκέψεις εἰς Σόφιαν τοῦ Οὔγγρου πρωθυπουργοῦ (25 Ὀκτωβρίου) καὶ τοῦ Ρουσδῆ βέη (2—3 Δεκεμβρίου) ἐπροκάλεσαν πολλὰ σχόλια.

Ἐν συνόψει, παρὰ τὰς ἀντιθέτους βεβαιώσεις τῶν ἐνδιαφερομένων κυβερνητῶν περὶ τῆς ἀνυπαρξίας συνασπισμοῦ, αἱ παλαιαὶ ἢ πρόσφατοι συνθῆκαι αὗται καὶ ἡ σειρὰ ἐπισκέψεων, αἵτινες ἐγένοντο τελευταίως εἰς τὴν Ἄγκυραν, τὸ Βερολῖνον, τὸ Μιλᾶνον, τὴν Ρώμην καὶ τὴν Σόφιαν, δὲν ἀποδεικνύουν ἆρα γε ὅτι ὁ συνασπισμὸς αὐτὸς εὑρίσκεται εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ σχηματισμοῦ καὶ ὅτι ἔλαβον χώραν διαπραγματεύσεις διὰ τὸν ἀκριβῆ καθορισμὸν τῶν μέσων δράσεώς του; Καὶ ἐξ Κράτη ἐπὶ ἑπτὰ—τῆς Ἑλλάδος μὴ ἀκολουθησάσης—δὲν ἐδοκίμασαν αὐτὰ τὰ μέσα εἰς τὴν Προπαρασκευαστικὴν Διάσκεψιν τοῦ Ἀφοπλισμοῦ ἐν Γενεύῃ, κατευθύνοντα αὐτὴν τὴν διπλωματίαν τῶν συμμαχιῶν πρὸς τὴν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἀπωτέραν τροποποίησιν τῶν ἐν ἰσχύϊ συνθηκῶν;

ΤΟ ΡΕΥΜΑ ΤΗΣ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ

Ἡ ἀναθεώρησις τῶν συνθηκῶν εἰρήνης εἶναι, πράγματι, ὁ σκοπὸς κοινοῦ συμφέροντος, ὅστις ἑνώνει τὴν Γερμανίαν, τὴν Σοβιετικὴν Ρωσσίαν, τὴν Οὐγγαρίαν, τὴν Βουλγαρίαν, τὴν Τουρκίαν καὶ τέλος τὴν Ἰταλίαν. Αἱ ἓξ αὗται Δυνάμεις εἶναι θιασῶτιδες, ὑπὸ διαφόρους τίτλους, τῆς ἀναθεωρήσεως, ἂν ὄχι τῆς καταργήσεως τῶν χρεῶν, ἅτινα βαρύνουν αὐτάς. Ἕνας Ἰταλὸς βουλευτὴς δὲν ἐδίστασε νὰ δηλώσῃ, εἰς τὸ Μοντετσιτόριο, κατὰ τὰς ἀρχὰς Δεκεμβρίου: «Ἡ θεμελιώδης ἀλήθεια εἶναι ὅτι αἱ συνθῆκαι συνήφθησαν εἰς βάρος μας, ἐκ τῆς ἀδικίας αὐτῆς δὲ προέρχονται τὰ σημερινὰ βάρη μας». Οὕτω ἡ ἀναθεώρησις τοῦ σχεδίου Γιοὺγκ δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ πραγματοποιηθῇ μόνον πρὸς ὄφελος τῆς Γερμανίας, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὄφελος τῶν Ἰταλῶν καί, συνεπῶς, διττῶς εἰς βάρος τῆς Γαλλίας.

Ἀλλὰ τώρα καταπολεμοῦνται ἰδιαιτέρως οἱ ἐδαφικοὶ ὅροι τῶν συνθηκῶν εἰρήνης. Εἶναι γνωσταὶ αἱ ἐθνικαὶ διεκδικήσεις τῆς Γερμανίας: κατὰ πρῶτον λόγον, αἱ διορθώσεις τῶν ἀνατολικῶν συνόρων, εἰς τὸ Μέμελ, εἰς τὸ Δάντσιγ, εἰς τὴν Δυτικὴν Πρωσσίαν, μὲ τὴν κατάργησιν τοῦ «διαδρόμου» εἰς τὴν Ἄνω Σιλεσίαν· εἰς τὴν Δύσιν, πλὴν τῆς ἀμέσου ἐπιστροφῆς τοῦ Σάαρ εἰς τὸ Ράϊχ καὶ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Ὦϋπεν καὶ τοῦ Μαλμεδύ, ἡ κατάργησις τῆς δουλείας τῆς ἀφορώσης τὸν ἀφοπλισμὸν τῆς Ρηνανίας.

Ἡ Σοβιετικὴ Ρωσσία δὲν ἔχει ἀξιώσεις ὀλιγώτερον σημαντικάς. Ὑποστηρίζουσα τὴν ἀξίωσιν τῆς Λιθουανίας ὡς πρὸς τὴν Βίλναν καὶ ἐξακολουθοῦσα νὰ σκέπτεται τοὺς παλαιοὺς διαμετακομιστικοὺς λιμένας της τοῦ Ρεβάλ, εἰς τὴν Ἐσθονίαν, καὶ τῆς Ρίγας, εἰς τὴν Λεττονίαν, ἡ Σοβιετικὴ Ρωσσία ἀξιοῖ ρητῶς τὴν ρουμανικὴν Βεσσαραβίαν καὶ δὲν ἔχει ἐγκαταλείψει εἰμὴ ἄκουσα τὴν Λευκὴν Ρωσσίαν, τὴν Ἀνατολικὴν Γαλικίαν καὶ τὴν Ρουθηνίαν εἰς τὴν Πολωνίαν. Δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται ὅτι κατὰ τὴν ἐναργῆ καὶ ὀρθὴν ἔκφρασιν τοῦ Ἀλμπὲρ Βαντάλ, «ἡ Πολωνία ὑπῆρξε τὸ αἱματόβρεκτον λίκνον τῆς γερμανορρωσσικῆς φιλίας». Θὰ ἐπαναρχίσῃ ἆρα γε ἡ ἱστορία εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτό;

Εἰς διατράνωσιν τῶν συναισθημάτων της καὶ τῆς πολιτικῆς της, ἡ Οὐγγαρία ἀνήγειρεν εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Κοινοβουλίου, ἐν Βουδαπέστῃ, τὰ ἀγάλματα τῶν τεσσάρων «Ἀλσατολωρραινῶν» της καὶ στηρίζεται εἰς τὴν ἑξῆς δήλωσιν τοῦ κ. Μουσσολίνι: «Αἱ συνθῆκαι ἐτεμάχισαν ὑπὲρ τὸ δέον τὴν σάρκα τοῦ οὐγγρικοῦ λαοῦ». Ἐντεῦθεν αἱ οὐγγρικαὶ διεκδικήσεις ἐπὶ τῆς Σλοβακίας, τῆς ρουμανικῆς Τρανσυλβανίας, τοῦ Βανάτου, διανεμημένου μεταξὺ τῆς Ρουμανίας καὶ τῆς Νοτιοσλαυΐας, καὶ ἐπὶ τῆς «νοτίου Οὐγγαρίας», ἡ ὁποία εἶναι σήμερον νοτιοσλαυϊκή.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Βουλγαρίαν, διαλογίζεται, ἐκτὸς τῆς ἀποδόσεως τῆς Δοβρουτσᾶς καὶ τοῦ ἀνοίγματος ἑνὸς «παραθύρου» εἰς τὸ Αἰγαῖον, τὴν ἐπαναφορὰν, εἰς τὰ ὅρια τοῦ 1914, τῶν δυτικῶν συνόρων της, πλησίον τῶν ὁποίων εὑρίσκει ὅτι ἡ Σόφια εἶναι πολὺ ἐκτεθειμένη σήμερον.

Ἡ Τουρκία φαίνεται μὴ ἔχουσα συμφέρον εἰς τὴν τροποποίησιν τῆς μεθορίου της ἐν Εὐρώπῃ, τὴν ὁποίαν ἄλλως τε ἐδέχθη ὡς ὁριστικὴν διὰ τῆς συνθήκης τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1930 μὲ τὴν Ἑλλάδα. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ λησμονῶμεν ὅτι τὰ τουρκικὰ Στενὰ ἐπιβαρύνονται διὰ τῆς διεθνοῦς φιλίας τεσσάρων ἀφωπλισμένων ζωνῶν.

ΣΧΕΔΙΑ ΚΑΙ ΑΞΙΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

Ἀπομένει ἡ Ἰταλία. Ἐὰν εἶναι γνωστὰ τὰ αἰτήματα τὰ ἀπευθυνθέντα ὑπὸ τῆς Ρώμης εἰς τὴν Γαλλίαν ἐν σχέσει μὲ τοὺς Ἰταλοὺς τῆς Τύνιδος καὶ τὰ νότια σύνορα τῆς Λιβύης, ἀγνοοῦμεν τοὺς ἀκριβεῖς σκοποὺς τοῦ κ. Μουσσολίνι εἰς τὰ Βαλκάνια καὶ τὴν Ἀνατολήν. Αἱ γενικαὶ κατευθύνσεις του εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι αἱ ἀκόλουθοι: «Ἡ Ἰταλία ὀφείλει νὰ ἐκταθῇ ἢ νὰ ἐκραγῇ... Ἡ ἐξάπλωσις τῆς Ἰταλίας δέον νὰ πραγματοποιηθῇ εἰς τὴν Ἀνατολήν... Τὰ μικρὰ Κράτη δέον νὰ ἐκλείψουν...» Τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἐπιδιώκεται ὑπομονητικῶς: διὰ τῆς διπλωματίας, μὲ τὴν σύναψιν συνθηκῶν καὶ συμφωνιῶν· διὰ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἰταλικῶν ἐναερίων γραμμῶν· διὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἰταλικοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ καὶ τῶν δρομολογίων του εἰς τὴν Αἴγυπτον, τὴν Ἐγγὺς Ἀνατολήν, τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὴν Μαύρην Θάλασσαν, ὅπου ἡ Ἰταλία κατέχει τὴν πρώτην θέσιν· διὰ τῶν ἐμπορικῶν συμφωνιῶν μὲ τὴν Σοβιετικὴν Ρωσσίαν καὶ τὴν Τουρκίαν, διὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς Ἰταλίαν τῶν πρώτων ὑλῶν τῆς Νοτίου Ρωσσίας, τοῦ Καυκάσου καὶ τῆς Βορείου Ἀνατολῆς. Ἡ Ἰταλία σχεδιάζει ἀκόμη τὴν ἀνατικατάστασιν τὴν ταχεῖαν Σεμπλὸν-Ὀριὰν (Μιλᾶνον — Τεργέστη — Βελιγράδιον — Θεσσαλονίκη) διὰ μιᾶς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἥτις θὰ ἠκολούθει τὸ δρομολόγιον: Μιλᾶνον — Βρινδήσιον— φέρρυ-μπὼτ ἀπὸ Βρινδησίου εἰς Αὐλῶνα — κατασκευαστέα σιδηροδρομικὴ γραμμὴ μεταξὺ Αὐλῶνος καὶ Θεσσαλονίκης.

Πρὸς τὰς διαφόρους αὐτὰς κατευθύνσεις ἀσκεῖται ἡ πολιτικὴ ἐξαπλώσεως τῆς Ἰταλίας, ὅπως συμμετάσχῃ εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν πετρελαίων τῆς Μοσσούλης, τὰ ὁποῖα δύο σωληνωτοὶ ἀγωγοὶ πρόκειται νὰ ἀγάγουν εἰς τὴν παραλίαν, εἰς τὴν Τρίπολιν (Συρία) καὶ τὴν Χάϊφφα (Παλαιστίνη). Κατέχουσα τὴν Δωδεκάνησον εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, στηριζομένη ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, τῆς Βουλγαρίας, τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Τουρκίας, ἡ Ἰταλία θέλει νὰ δημιουργήσῃ δι' ἑαυτὴν μίαν πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν θέσιν πρώτης τάξεως εἰς τὴν Ἀνατολήν. Ἡ θέσις αὐτὴ θὰ τῇ ἐπιτρέψῃ νὰ προμηθεύεται τὰ τρόφιμα καὶ τὰς πρώτας ὕλας, τῶν ὁποίων ἔχει ἀνάγκην, εὐκολώτερον ἢ διὰ τῶν δύο ἄλλων θυρῶν—τοῦ Γιβραλτὰρ καὶ τοῦ Σουὲζ—διὰ τῶν ὁποίων διέρχεται ἐπίσης ὁ ἀνεφοδιασμός της. Εἶναι δι' αὐτὴν μία ζώνη ἀσφαλείας ἐν περιπτώσει ρήξεως μὲ τὴν Γαλλίαν.

Ἡ ἰταλικὴ πολιτικὴ αὐτὴ θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιδιωχθῇ χωρὶς νὰ ἀνατρέψῃ τὰς συνθήκας τῆς εἰρήνης. Ἀλλὰ ἡ Ἰταλία ἔχει ἀπωτέρας καὶ ἀνωτέρας βλέψεις. Ἡ Νοτιοσλαυΐα, τὴν ὁποίαν ἔχει κυκλώσει διπλωματικῶς, τὴν στενοχωρεῖ εἰς τὴν Ἀδριατικὴν καὶ εἰς τὰ Βαλκάνια. Διὰ τοῦτο ὁ φασιστικὸς Τύπος συνιστᾷ τὴν προσάρτησιν τῆς Δαλματίας ὑπὸ τῆς Ἰταλίας, τὴν προσάρτησιν μιᾶς σερβικῆς ζώνης ὑπὸ τῆς Ἀλβανίας—ζώνης «ὅπου τὸ μεγαλείτερον μέρος τοῦ ἀλβανικοῦ πληθυσμοῦ εὑρίσκεται ὑποτεταγμένον εἰς τὸν πανσερβικὸν μιλιταρισμόν» — τὴν παραχώρησιν αὐτονομίας εἰς τὴν Σλοβενίαν, τὴν Κροατίαν, τὸ Μαυροβούνιον καὶ τὴν Μακεδονίαν.

Τὰ πολιτικὰ αὐτὰ σχέδια τιθέμενα εἰς κυκλοφορίαν ὑπὸ τοῦ φασιστικοῦ Τύπου, δὲν θὰ ἠδύναντο προφανῶς νὰ πραγματοποιηθοῦν παρὰ διὰ τῆς ἑνώσεως τῆς Ἰταλίας μὲ τὰ Κράτη τὰ ὁποῖα ὑπερμαχοῦν τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν συνθηκῶν. Ἡ πραγματοποίησίς των θὰ ἀπέληγεν εἰς τὸν διαμελισμὸν τῆς Νοτιοσλαυΐας, ὅπως ἡ πραγματοποίησις τῶν βλέψεων τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ρωσσίας θὰ ἦγεν εἰς νέαν διανομὴ τῆς Πολωνίας. Καὶ κατ' ἀνάγκην θὰ προέκυπτεν ἐκ τούτου εὐρωπαϊκὸς πόλεμος.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Δὲν πρέπει ὅμως, λήγοντος τοῦ ἔτους, νὰ βλέπωμεν τὸ πολιτικὸν μέλλον ὡς πάρα πολὺ σκοτεινόν. Ἡ σημερινὴ διεθνὴς κατάστασις δὲν εἶνε τραγική, ἀλλὰ σοβαρά. Ἡ Ἰταλία δρᾷ ἴσως μόνον ἐκ πείσματος διότι δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὴν Γαλλίαν τὰς ἀποικιακὰς καὶ ναυτικὰς ἀξιώσεις της. Θέλει ἆρά γε πραγματικῶς νὰ συνάψῃ συμμαχίαν μὲ τὴν Γερμανίαν καὶ μὲ τὰ Σοβιέτ, ἐνῷ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν αὐτῆς, ὅπως καὶ εἰς τὸ Ράϊχ, οἱ κομμουνισταί, ἐμπνεόμενοι ἐκ Μόσχας, θεωροῦνται ὡς ἐχθροὶ τοῦ καθεστῶτος καὶ τῶν θεσμῶν τοῦ ἔθνους; Δὲν ὑφίστανται αἰτίαι διχονοιῶν μεταξὺ τῶν μελλόντων συμμάχων: αἰτίαι ἐδαφικαί, ὡς τὸ Μέμελ μεταξὺ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Λιθουανίας, τὸ Νότιον Τυρόλον μεταξὺ τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Οὐγγαρίας δὲν ὑπάρχουν ἐπίσης λόγοι δυσπιστίας τῆς Γερμανίας ἔναντι τῆς Ἰταλίας;

Φαίνεται, οὐχ ἧττον, ὅτι τὸ Βερολῖνον, ἡ Ρώμη καὶ ἡ Μόσχα ἀναλαμβάνουν σήμερον τὴν διεύθυνσιν μιᾶς ὁμάδος Δυνάμεων, τῶν ὁποίων σκοπὸς εἶνε ἡ τροποποίησις τοῦ ἐδαφικοῦ καθεστῶτος τῆς Εὐρώπης τοῦ θεσπισθέντος τῷ 1919—1920. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἰδίως δέον νὰ συγκρατήσῃ τὴν προσοχήν. Δὲν διέφυγε τὴν προσοχὴν οὔτε τῆς Μεγάλης Βρεττανίας οὔτε τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, αἱ ὁποῖαι, παρὰ τὰς φιλικὰς πολιτικὰς σχέσεις των μὲ τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν καὶ τὰς στενὰς ἐμπορικὰς σχέσεις των μὲ τὰ Σοβιὲτ καὶ παρὰ τὴν ἐπιφυλακτικὴν καὶ οὐδετέραν πολιτικήν των, ὑπεστήριξαν τὴν Γαλλίαν, ἐν Γενεύῃ, εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἀφοπλισμοῦ. Ἡ στάσις αὐτὴ τῶν Ἀγγλοσαξώνων, ἐὰν διατηρηθῇ, δύναται νὰ σταματήσῃ ἐν τῇ γενέσει του τὸν σχηματισμὸν ἑνὸς ἀναθεωρητικοῦ εὐρωπαϊκοῦ συγκροτήματος, βασιζομένου ἐπὶ τῆς Γερμανίας, τῆς Ἰταλίας, τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Τουρκίας.

PIERRE BRUNEAU

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ
"Ο ΦΑΡΟΣ„
ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΑΙ-ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΙ
Διὰ πᾶσαν ὁδηγίαν, καμπίνες, εἰσιτήρια καὶ ἀκριβεῖς πληροφορίας γράψατε ἢ ἀποταθῆτε εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ «Ο ΦΑΡΟΣ», τὰ ὁποῖα ἐκδίδουν εἰσιτήρια ὅλων τῶν Ἑταιριῶν δι' ἁπάσας τὰς χώρας τοῦ Κόσμου καὶ διατηροῦν εἰδικὸν γλωσσομαθὲς προσωπικὸν πρὸς τακτοποίησιν τῶν πιστοποιητικῶν καὶ διαβατηρίων.
ΑΘΗΝΑΙ Πλατεῖα Ὁμονοίας 3
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ Μέγ. Γιαννουλάτου
ΠΑΤΡΑΙ Πλατεῖα 3 Συμμάχων
ΘΕΣ)ΝΙΚΗ Ὁδὸς Συγγροῦ 47

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πεσμαζόγλου καὶ ἀκριβῶς ἔναντι τοῦ Χρηματιστηρίου εὐρύχωρον ἡμιϋπόγειον διαμέρισμα. Πληροφορίαι γραφεῖα «Πρωΐας» 12—1 καθ' ἑκάστην.

ΟΙ ΜΟΝΟΙ ΚΕΡΔΙΣΜΕΝΟΙ ΤΟΥ 1931
ΕΙΝΕ ΟΙ ΚΑΤΟΧΟΙ ΤΩΝ ΑΣΣΩΝ NASH

NASH
ΤΕΡΖΑ
ΔΕΟ.

ΔΙΟΤΙ
Ὁ τύπος 660, ὁ ἄσσος τῶν ἑξακυλίνδρων μονῆς ἀναφλέξεως, κλειστὸν 4 θυρῶν, παραδίδεται
ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΑΝΤΙ 115.000 ΔΡΑΧΜ.
Ὁ τύπος 870, ὁ ἄσσος τῶν ὀκτακυλίνδρων, μονῆς ἀναφλέξεως, πολυτελέστατον, παραδίδεται
ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΑΝΤΙ 140.000 ΔΡΑΧΜ.
Ὁ τύπος 880, ὁ ἄσσος τῶν ὀκτακυλίνδρων, διπλῆς ἀναφλέξεως, εἶναι ἀνωτέρας ποιότητος καὶ ἀποδόσεως.
Ὁ τύπος 890, ὁ ἄσσος τῶν μεγάλων ὀκτακυλίνδρων, διπλῆς ἀναφλέξεως, εἶναι ἕνα ἀνώτερον δημιούργημα τῶν ἐργοστασίων NASH.
Οἱ τέσσαρες αὐτοὶ ἄσσοι εἶναι τὸ ὡραιότερον δῶρον τῶν εὐνοουμένων τῆς τύχης ἐκ τοῦ αὐτοκινητιστικοῦ κόσμου κατὰ τὸ 1931.
ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΛΑΖΑΝΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ — ΕΚΘΕΣΙΣ — ΣΥΝΕΡΓΕΙΑ : Λεωφόρος Ἀλεξάνδρας 85.
ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΚΘΕΣΙΣ (Μέγαρον Πανεπιστημ. Λέσχης) Γωνία Ἀκαδημίας-Ἱπποκράτους
NASH

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΥΓΕΙΑΣ

Τὸ κρύο ἄρχισε νὰ γίνεται αἰσθητό. Τὸ γλυκὺ Ἑλληνικὸ φθινόπωρο ποὺ ἐφέτος ἦταν σχεδὸν σὰν καλοκαιράκι, τὸ διαδέχεται μέρα μὲ τὴν ἡμέρα ὁ τσουχτερὸς χειμῶνας. Αὐτὸ τοὐλάχιστον μαρτυροῦν καὶ ἡ χιονοσκεπεῖς κορυφὲς τῶν βουνῶν μας.

Οἱ πατέρες μας τὶς πιὸ καλύτερες γιορτὲς ἐτοποθέτησαν σ' αὐτοὺς τοὺς μῆνες τῆς ψύχρας καὶ ὁ καθεὶς προσπαθεῖ πῶς νὰ τὶς περάσῃ μὲ κέφι καὶ μὲ χαρά. Οἱ πρόγονοί μας εἶχαν πολλὲς γιορτές: Διονυσιακές, Βακχικὲς καὶ ἄλλες.

Σήμερα οἱ φίλοι σχηματίζουν παρέες καὶ κάπου κατασταλάζουν γιὰ νὰ τὸ ρίξουν λιγάκι «ὄξω». Οἱ περισσότεροι, ὅλος σχεδὸν ὁ κόσμος, προτιμᾷ ἀπὸ κάθε ἄλλο ἀλκοὸλ νὰ πιῇ ἕνα, δύο, τρία κλπ. ποτήρια μπύρα. Καὶ ὁ κόσμος αὐτὸς εἶνε πολύς, διότι εἶνε ὁ κόσμος ποὺ δὲν θέλει νὰ χαλάσῃ τὸ στομάχι του, εἶνε ὁ κόσμος ποὺ θέλει νὰ κάμῃ κέφι χωρὶς νὰ πάθῃ ἡ ὑγεία του.

Γι' αὐτὸ καὶ τώρα μὲ τὸ κρύο ὅσοι πίνουν μπύρα θερμαίνονται, ὅπως τὸ καλοκαίρι δροσίζονται.

Βεβαίως, ὅπως ἔγραφε πρὸ ἡμερῶν καὶ κάποιο γαλλικὸ περιοδικὸ σ' ἕνα του ἀπὸ τὰ τελευταῖα τεύχη, ὑπάρχουν ἄλλα ποτὰ — ἀλκοολικὰ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον — τὰ ὁποῖα μᾶς φαίνονται ἐκ πρώτης ὄψεως ἐπίσης κατάλληλα διὰ νὰ δώσουν εἰς τὸν ἀνθρώπινον ὀργανισμὸν τὸ περιπλέον τῶν θερμίδων ποὺ τοῦ χρειάζονται. Ἔχουν ὅμως ὅλα μίαν στιγμιαίαν μόνον καὶ βιαίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ, τὸν ὁποῖον ἀφίνουν κατόπιν κουρασμένον. Δὲν ὑπάρχει ποτὸν ποὺ νὰ μᾶς παρουσιάζῃ περισσοτέραν θερμότητα ὑπὸ μίαν τόσον δροσερὰν ἐμφάνισιν.

Τὸ κοινὸν ἀγνοεῖ γενικῶς τὰς ἰδιότητας τοῦ ζύθου, καὶ τοῦτο παρὰ τὰς τεραστίας ποσότητας τὰς ὁποίας καταναλίσκει ἀπὸ τὸ ξανθὸν ποτόν. Εἶνε, παραδείγματος χάριν, ἐλάχιστα γνωστὸν, ὅτι εἶνε τὸ μόνον ποτὸν τὸ ὁποῖον νὰ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς πλήρης τροφή. Ὀφείλεται δὲ αὐτὸ εἰς τὴν περιεκτικότητα τοῦ ζύθου εἰς ἀζωτούχους οὐσίας, λευκωματοειδῆ, ζαχχάρεις, ἄμυλα καὶ ἄλλους ὑδατάνθρακας. Ἐπίσης ἀγνοεῖται ὅτι ὁ ζύθος εἶνε, ἐκτὸς τοῦ γάλακτος, τὸ μόνον ποτὸν τὸ ὁποῖον περιέχει τὴν περίφημον βιταμίνην Β, ἡ ὁποία ἀνεγνωρίσθη ὡς ἀπαραίτητος εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ὀργανισμοῦ. Δι' αὐτὸ καὶ συνιστᾶται ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ὁ ζῦθος εἰς τὰς τροφούς, τῶν ὁποίων πλουτίζει τὸ γάλα μὲ βιταμίνην. Ὁ ζῦθος ὠνομάσθη δικαίως «ρευστὸς ἄρτος». Περιέχει πράγματι ἐλάχιστον ἀλκοὸλ — 2 ἕως 4 βαθμοὺς — καὶ 50 ἕως 100 γραμμάρια ξηρῶν οὐσιῶν κατὰ λίτραν, ἐκ τῶν ὁποίων 3 ἕως 8 γραμμάρια ἀζωτούχων οὐσιῶν.

Μερικὰ παραδείγματα θὰ δώσουν μίαν ἰδέαν τῆς θρεπτικῆς ἀξίας τοῦ ζύθου. Μία λίτρα ζύθου ἰσοδυναμεῖ εἰς περιεκτικότητα εἰς ὑδατάνθρακας — πρὸς 150 γραμμάρια ἄρτου. Εἰς λευκωματοειδῆ ἰσοδυναμεῖ πρὸς 60 γραμμάρια ἄρτου, 120 γραμμάρια γάλακτος ἢ 25 γραμμάρια κρέατος. Ὁ ζῦθος περιέχει 0.30 γραμμάρια φωσφορικοῦ ὀξέος κατὰ λίτραν, τρεῖς φορὰς περισσοτέρας ἀζωτούχους οὐσίας ἀπὸ τὸν οἶνον, 4—10 φορὰς περισσότερον ζάκχαρον καὶ αὐτὰ μὲ ὀξύτητα δεκαπλασίως μικροτέραν.

Ἐξ ἄλλου ὁ μακρὸς βρασμὸς καθιστᾷ τὸν ζῦθον τελείως ἐλεύθερον ἀπὸ παθογόνους μικροοργανισμούς. Ἡ μικρὰ περιεκτικότης εἰς οἰνόπνευμα δὲν ἐπιταχύνει τὸν σφυγμὸν οὔτε ἐλαττώνει τὴν θερμοκρασίαν τοῦ σώματος.

Ὁ ζῦθος δροσίζει τὸν ὀργανισμόν, τὸν θρέφει, ἀναδημιουργεῖ τὰς δυνάμεις του καὶ ἔχει ἐπὶ πλέον καὶ θεραπευτικὰς ἰδιότητας.

Τὸ ὕδωρ, τὸ ὁποῖον περιέχει εἰς μεγάλην ἀναλογίαν, καταπραΰνει τὴν δίψαν, τὸ ἀνθρακικὸν ὀξὺ δροσίζει καὶ προσδίδει εἰς τὸν ζῦθον ἰδιότητας ἀναλόγους πρὸς ἐκείνας τῶν μεταλλικῶν ὑδάτων. Ὅλα τὰ δρῶντα στοιχεῖα περιέχονται εἰς ρευστὴν μορφήν, ἡ ὁποία πολλαπλασιάζει τὴν ταχύτητα ἀπορροφήσεως ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ.

Τὰ μεταλλικὰ συστατικὰ τοῦ ζύθου — φωσφάτα κλπ. — εὑρίσκονται διαλελυμένα ὑπὸ τῶν ὀξέων, ἀνθρακικοῦ, γαλακτικοῦ, καὶ ὀξυκοῦ, καὶ ἐπηρεάζουν εὐμενῶς τὸν ὀργανισμόν. Ὁ ζῦθος ἔχει καὶ τονωτικὰς ἰδιότητας καὶ ἐπιταχύνει τὴν ἀποκόμισιν τῶν τοξικῶν οὐσιῶν ἀπὸ τὸν ὀργανισμόν.

Ἐὰν συγκρίνωμεν μίαν λίτραν ζύθου 62 βαθμῶν μὲ μίαν λίτραν οἴνου καλῆς ποιότητος, περιεκτικότητος εἰς οἰνόπνευμα 9 βαθμῶν, ἔχομεν τὰ ἑξῆς ἀποτελέσματα: Ἡ λίτρα τοῦ ζύθου περιέχει — μαζὶ μὲ τὸ οἰνόπνευμα — 570 θερμίδας, ἐνῷ ὁ οἶνος περιέχει 650 θερμίδας. Ἐὰν ὅμως δὲν λάβωμεν ὑπ' ὄψει μας τὸ οἰνόπνευμα εἰς τὸν λογαριασμόν, εὑρίσκομεν 231 θερμίδας διὰ τὸν ζῦθον καὶ 132 μόνον διὰ τὸν οἶνον.

Μένει νὰ ἐξηγήσωμεν τὰς θεραπευτικὰς ἰδιότητας τοῦ πολυτίμου ποτοῦ. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἐπιρροήν του ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς αὐξήσεως τῶν παιδιῶν καὶ τὴν συντήρησιν τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν ἐνηλίκων, ὁ ζῦθος προφυλάσσει, χάρις εἰς τὰς βιταμίνας του, ἀπὸ τὸ σκορβοῦτον. Πρὸ δύο ἤδη αἰώνων ὁ διάσημος Κοὺκ ἔσωσε τοὺς ναύτας του ἀπὸ τὴν φοβερὰν ἀσθένειαν διὰ περιωρισμένης ζυθοποσίας. Ὁ ζῦθος ἐνίκησεν ὡσαύτως καὶ μίαν ἄλλην ἐπιδημικὴν νόσον: τὸ μπερὶ-μπερί.

Πειραματικῶς ἀπεδείχθη ὅτι τὸ βακτηρίδιον τοῦ τύφου ἀποθνήσκει ἐντὸς ζύθου εἰς διάστημα δεκαπέντε λεπτῶν. Εἰς τὴν ἀπολυμαντικὴν ταύτην ἰδιότητα πρέπει ν' ἀποδοθῇ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ τυφοειδὴς ἀριθμεῖ πολὺ ὀλιγώτερα θύματα εἰς τοὺς στρατοὺς ποὺ πίνουν ζῦθον παρὰ εἰς ἐκείνους ποὺ πίνουν οἶνον.

Τέλος τὰ μεταλλικὰ στοιχεῖα τοῦ ζύθου τὸν καθιστοῦν πολύτιμον εἰς πλείστας ἀσθενείας τοῦ νευρικοῦ συστήματος.

Αὐτὰ ὅλα ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ μπύρα εἶνε ἀπαραίτητον ποτὸν σὲ κάθε σπίτι, σὲ κάθε ἄνθρωπο. Ὅσοι πίνουν μπύρα φτιάνουν τὸ στομάχι τους, δὲν χαλοῦν τὸ κέφι τους καὶ ξέρουν ὅτι πίνουν ἕνα ποτὸν ποὺ ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἄλλα ὅλα ἔχει καὶ θρεπτικὲς ἰδιότητες.

Ἡ ὑγεία μας λοιπὸν ἀπαιτεῖ νὰ πίνωμεν μπύρα.

Poliflor
ANTISEPTIC AND PRESERVING
FLOOR, LINO, FURNITURE
WAX

Μεταχειρίζεσθε τὸ ἄριστον ἀγγλικὸν παρασκεύασμα POLIFLOR. Καθαρίζει, διατηρεῖ, ἀπολυμαίνει καὶ στιλβώνει: ΠΑΡΚΕΤΑ, ΜΩΣΑΪΚΑ, ΜΟΥΣΑΜΑΔΕΣ, ΕΠΙΠΛΑ, ΚΑΡΟΣΕΡΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ κλπ. Τὸ μεταχειρίζονται ἅπαντα τὰ ἐν Ἀγγλίᾳ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ καὶ μεγάλα ΙΔΡΥΜΑΤΑ ὡς ἀντισηπτικὸν καὶ εὔοσμον.
Γενικοὶ Ἀντιπρόσωποι διὰ τὴν Ἑλλάδα:
ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ & ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
Πλατεῖα Μητροπόλεως
Μπενιζέλου 11. — Τηλέφ.: 62-47
Ζητοῦνται ἀντιπρόσωποι διὰ τὰς ἐπαρχίας.

PHONYCORD
ΔΙΣΚΟΙ PHONYCORD
Προσφέρετε τὴν μεγαλύτερη χαρὰ στὸ σπίτι σας ἀγοράζοντες εἰς τοὺς δίσκους PHONYCORD τὰ νεώτερα καὶ ἐκλεκτότερα τραγούδια τῆς ἐποχῆς.
ΔΡΧ. 85 ΕΚΑΣΤΟΣ
Ἀντοχὴ τριπλασία. Παίζονται 500 φορὲς ἄνευ ἀλλοιώσεως οὐδεμιᾶς.
ΔΙΣΚΟΙ PHONYCORD
Ζητήσατε τὸ ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ Σ' ΕΝΑ ΒΑΛΣ
Γεν. Ἀντιπρ.: Ἁγίας Φιλοθέης 7.
= Πλατεῖα Μητροπόλεως =

ΤΟ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ ΜΕΝΔΡΙΝΟΥ
Σταδίου 10 (ἔναντι Βουλῆς). Τελείως ἀνακαινισθέν, προσφέρει λόγῳ τῶν ἑορτῶν 10.000 Μπομπονιέρες μετάλλινες ἀγγλικὲς εἰς πλουσιωτάτην συλλογὴν ΔΩΡΕΑΝ εἰς τοὺς ἀγοράζοντας μαρὸν γκλασέ, σοκολατάκια, φρουὶ γκλασὲ καὶ κουραμπιέδες μὲ ἁγνὸ βούτυρο γάλακτος.
= ΕΠΩΦΕΛΗΘΗΤΕ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ =
ΜΗΝΥΤΩΡ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΙ
ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΗΤΕ ΔΙΑ ΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΣΑΣ
ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΗΡΑΣ
Κατασκευῆς τῆς Ἑταιρείας „ALS—THOM"
Ἕνωσις Ἠλεκτροτεχνικῶν κατασκευῶν τῶν Ἐργοστασίων THOMSON HOUSTON & SOCIETE ALSACIENNE

Ἡ στερεότης τῆς κατασκευῆς τῶν ἠλεκτροκινητήρων ALS THOM θὰ σᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ τοὺς χρησιμοποιήσετε ὑπὸ τὰς δυσμενεστέρας συνθήκας χωρὶς νὰ λάβωσιν ἀνάγκην ἐπισκευῆς.
Κινητῆρες ἀπὸ 30ετίας ἐγκατεστημένοι ἐν Ἑλλάδι, ἐξακολουθοῦν ἐργαζόμενοι διδόντες πλήρη ἱκανοποίησιν εἰς τοὺς κατόχους αὐτῶν.
Ἰδοὺ τί λέγουν οἱ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ διὰ τοὺς Κινητῆρας μας:
Ἀθῆναι 3 Ἀπριλίου 1929
«Κύριοι,
Ἑπόμενοι τῇ ἐπιθυμίᾳ ὑμῶν, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν εἰς ὑμᾶς λίαν εὐχαρίστως ὅτι οἱ ἐν ταῖς ἁμάξαις τοῦ Σιδ)μου ἡμῶν ἐργαζόμενοι κινητῆρες Τ Η 4, κατασκευῆς ἔτους 1903, καὶ τύπου Τ Η 533, κατασκευῆς ἔτους 1913 τῆς Ἑταιρείας ΤΟΜΣΟΝ ΧΟΥΣΤΟΝ, ἀπέδωσαν καὶ ἐξακολουθοῦν ἀποδίδοντες ἄριστα ἀποτελέσματα, πρὸς πλήρη ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἡμῶν.
Διατελοῦμεν μετὰ πάσης ὑπολήψεως
ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ
Γενικοὶ Ἀντιπρόσωποι:
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΜΗΜΑ ΗΛΕΚΤΡΟΤΕΧΝΙΚΟΝ
Γραφεῖα: Ὁδ. Πεσματζόγλου 1. Ἔκθεσις: Ὁδ. Μητροπόλεως 10
Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: ΑΡΔΕΝΑΞ. Τηλέφωνο: 52-18 & 66-39
ΔΕΟ.

ΜΟΝΟΝ ΚΑΣΜΗΡΙΑ
Τὰ μεγάλα Καταστήματα χονδρικῆς πωλήσεως Σ. ΚΑΜΧΗ καὶ Σια Α. Ε. Καλαμιώτου 4 ἀπεφάσισαν νὰ πωλήσουν ΛΙΑΝΙΚΩΣ δι' ἕνα μόνον μῆνα Κασμήρια καὶ Παλτὰ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας εἰς μεγάλην συλλογὴν μὲ 30 ο)ο ΚΑΙ 40 ο)ο ΚΑΤΩ ΤΗΣ ΑΞΙΑΣ, ἀπὸ Δραχ. 65 μέχρι Δραχ. 250 τὸν πῆχυν.
ΣΗΜ.—Οὐδὲν ἄλλο ἐμπόρευμα θὰ πωλῆται λιανικῶς.

Η ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟΥ

Διακηρύττει ὅτι ἐκτίθησιν εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν ἐκσκαφῆς θεμελίων, κατασκευῆς τούτων καὶ κατασκευῆς βάσεως τοῦ ἐν Ἀσπροπύργῳ Ἱεροῦ Ναοῦ (Ἅγιος Δημήτριος) ἐπὶ τῇ βάσει σχεδίου καὶ μελέτης τοῦ Ἀρχιτέκτονος κ. Ὀρλάνδου.

Ἡ δημοπρασία διεξαχθήσεται ἐν Ἀσπροπύργῳ ἐνώπιον τῆς ἐνοριακῆς ἐπιτροπῆς δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν δι' ὁρίου τὴν 4ην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 π.μ. Ἐγγύησις πρὸς συμμετοχὴν δραχ. 6.500 ἢ εἰς γραμμάτιον Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων. Πλείονες πληροφορίαι εἰς Κοινοτικὸν Γραφεῖον Ἀσπροπύργου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Δεκεμβρίου 1930

Ἡ Ἐπιτροπὴ

ΡΥΘΜΟΣ
22 - ΒΟΥΛΗΣ - 22
ΤΗΛ.: 75-73
Ὑφάσματα Ἐπιπλώσεως Μεταξωτά, Μάλλινα, Βελουτέ, Βαμβακερά, Σιμιλί, Νταμασὲ gobelins, Κρετόν, toile de Jouy, Στὼρ εἰς πρωτότυπα σχέδια, Τάπητες μονοκόμματοι Ἀγγλικοί, Γαλλικοὶ καὶ Ἀνατολῆς, Διάδρομοι Βελουτέ, Ψάθαι, Κοκκὸ σκέται, φαντεζὶ καὶ Mourtzouk διὰ Γραφεῖα καὶ Λέσχας, Κοντάρια παραπετασμάτων, Μαξιλάρια Λινόλεα, Φελοτάπητες, Μουσαμάδες, Χάρτης Ταπετσαρίας Τοίχων κ.λ.π.

Ὁ Διευθυντὴς ἰατρὸς τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» Γ. Κ. ΗΓΟΥΜΕΝΑΚΗΣ, δέχεται τοὺς ἐκ δερματικῶν καὶ μεταδοτικῶν νοσημάτων πάσχοντας, ὁδὸς Σαριπόλου 8 (ἔναντι βορείας πλευρᾶς Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου) καθ' ἑκάστην 8—12 καὶ 3—7.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ κατάστημα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πραξιτέλους, κατάλληλον δι' οἱανδήποτε ἐπιχείρησιν. Πληροφορίαι παρὰ τῷ Δικηγόρῳ Παπανικολάου, Στοὰ Πάππου 9—12 π.μ.

ΚΛΙΝΙΚΗ Χειρουργικὴ Γυναικολ., Μαιευτικὴ ΣΕΪΡΛΗ - ΡΑΚΙΝΤΖΗ, Ἀχαρνῶν 29. Τηλ. 68-45. ΚΛΙΝΑΙ Α' Β' Γ' θέσ. Τιμαὶ προσιταί.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΚΕΔΙΒΙΕ
Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς
Τὸ ἀτμόπλοιον
"RASHID„
Τὴν Τρίτην 6ην Ἰανουαρίου 5 μ.μ. Διὰ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ καὶ ΚΩΝΣΤΑΝΤΖΑΝ.
Ναῦλοι ἠλαττωμένοι διὰ Κωνσταντινούπολιν:
(Συμπεριλαμβανομένων τῶν σχετικῶν φόρων Ἑλληνικοῦ Δημοσίου).
Δρχμ.
Α' θέσεως μετὰ τροφῆς 1.452
Β' θέσεως μετὰ τροφῆς 990
Γ' θέσεως ἄνευ τροφῆς 292
Πράκτορες ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΡΙΝΟΙ
Ἐν Ἀθήναις: Ὁδὸς Σταδίου 58 (Γωνία Σανταρόζα) Τηλ. 52-56.
Ἐν Πειραιεῖ: Λεωφόρος Μιαούλη 28. Τηλ. 84

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΕΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΙΝ

Ἀξιότιμε Κε Διευθυντά,

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 1803 τῆς 23 Δεκεμβρίου 1930 φύλλον τῆς ἐγκρίτου ὑμῶν ἐφημερίδος ἐδημοσιεύθη ἐπιστολὴ τοῦ κ. Ν. Μαργάρη ὑπὸ τὸν τίτλον «Πῶς προστατεύονται αἱ μητέρες», δι' ἧς ψέγεται ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν δημ. σχολείων διὰ πρωτοφανῆ σκληρότητα, ἣν ἐπέδειξεν εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ διδασκάλισσαν Ἑλένην Κοντογιάννη.

Ὁ Σύνδεσμος τῶν δημοδιδασκάλων Μαγνησίας παρακαλεῖ ὑμᾶς, κύριε Διευθυντά, νὰ καταχωρήσητε εἰς τὴν ἔγκριτον ἐφημερίδα σας τὴν κατωτέρω ἀπάντησιν πρὸς ἀναστήλωσιν τῆς ποδοπατουμένης ἀληθείας:

Ἡ ἐν λόγῳ διδασκάλισσα εὑρεθεῖσα ὑπεράριθμος λόγῳ ὑποβιβασμοῦ τοῦ σχολείου ἐν ᾧ ὑπηρέτει μετετέθη εἰς Δράκειαν, καθ' ὅσον ἐν τῇ πόλει τοῦ Βόλου ὄχι μόνον δὲν ὑπάρχει κενὴ θέσις διδασκαλίσσης, ἀλλὰ πλεονάζουν καὶ ἄλλαι ἕνδεκα, τὰς θέσεις τῶν ὁποίων κατὰ νόμον πρέπει νὰ καταλάβουν ἄρρενες διδάσκαλοι.

Ἡ μετατεθεῖσα ἀντὶ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν θέσιν της, ᾐτήσατο ἀναρρωτικὴν ἄδειαν 45 ἡμερῶν, ἥτις καὶ ἐδόθη. Ληξάσης τῆς ἀδείας τὴν 11 Νοεμβρίου, ἡ διδασκάλισσα δὲν μετέβη εἰς τὴν θέσιν της· κληθεῖσα διὰ τοῦτο εἰς ἀπολογίαν, ἐζήτησε παράτασιν τῆς ἀδείας της. Κατὰ τὴν γνωμάτευσιν τοῦ ἁρμοδίου σχολιάτρου, ἐδόθη δεκαήμερος παράτασις.

Ἡ ἐν λόγῳ συνάδελφος ἀκολουθοῦσα μετέβη εἰς Ἀθήνας καὶ εἰσήχθη εἰς τινα κλινικήν, τῆς ὁποίας ὁ διευθυντὴς ἐγνωμάτευσεν ὅτι ἔχει ἀνάγκην πολυχρονίου ἀναπαύσεως. Ἡ γνωμάτευσις αὐτὴ παρεπέμφθη εἰς τὴν παρὰ τῷ ὑπουργείῳ Παιδείας σχολίατρον κυρίαν Περλιγγῆ, ἥτις ἐγνωμάτευσεν ὅτι ἄγει τὸν 4ον μῆνα τῆς κυήσεως ἀλλὰ δύναται νὰ ἐργάζηται· συνέστησε μόνον νὰ δοθῇ 25 ἡμερῶν ἄδεια, ἥτις καὶ ἐδόθη, ἂν καὶ τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν εἶχε. Κατόπιν ἡ διδασκάλισσα κληθεῖσα εἰς ἀπολογίαν, ἀπήντησεν ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ ὑπηρετῇ εἰς σχολεῖα ἐκτὸς τοῦ Βόλου, καὶ ἀπελύθη.

Θὰ ἐκάναμε κατάχρησιν τῆς φιλοξενίας εἰς τὴν ἔγκριτον ἐφημερίδα, ἂν ἀπαριθμούσαμε ὅλας τὰς εὐκολίας, ἃς παρέσχεν ἡ ὑπηρεσία τόσον εἰς τὴν ὡς ἄνω διδασκάλισσαν ὅσον καὶ τὸν ἐπιστέλλοντα σύζυγόν της, ὅταν ἀκόμη ὑπηρέτει ὡς διδάσκαλος.

Ἀπαριθμοῦμεν ἐν τούτοις μερικὰς διὰ νὰ καταδειχθῇ ἡ σκληρότης τοῦ ἐπιθεωρητοῦ:

Κατὰ τὸ προπαρελθὸν ἔτος ἔλαβε 4μηνον ἄδειαν, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἔλαβε ἑξάμηνον τοιαύτην καὶ κατὰ τὸ τρέχον σχολικὸν ἔτος προσεπάθει νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν ἰδίαν τακτικὴν τῶν ἀδειῶν. Πρὸς τούτοις τὸ Συμβούλιον ἐνέκρινε αἴτησίν της περὶ μεταθέσεώς της εἰς Ἀθήνας καὶ προέτεινε τὴν μετάθεσίν της.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν δημοσιεύοντα κ. Μαργάρην, εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ διαπιστώσωμεν ὅτι, καθ' ὃν χρόνον ὑπηρέτει ὡς διδάσκαλος Βόλου κατώρθωνε, λαμβάνων διαρκῶς ἀναρρωτικὰς ἀδείας, νὰ ἐγγραφῇ καὶ νὰ παρακολουθῇ ἀνελλιπῶς τὰ μαθήματα τῆς 4ης γυμνασιακῆς τάξεως εἰς βάρος τῶν μητέρων τῶν παιδιῶν, διὰ τὰς ὁποίας σήμερον κόπτεται.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγεται ὅτι ἡ ὑπηρεσία τῆς ἐκπαιδεύσεως ὄχι μόνον δὲν ἔδειξε σκληρότητα, ἀλλ' ὑπέρμετρον φιλανθρωπίαν εἰς βάρος τῶν παιδιῶν τοῦ λαοῦ. Τὸ δὲ σχολεῖον Δρακείας παρέλυσε καὶ ἡ ἀνωμαλία του, διὰ τὴν ὁποίαν διαμαρτύρεται ὁ ἐγχώριος Τύπος, θέλει παραταθῇ μέχρι διορισμοῦ νέου διδασκάλου, ὅστις Κύριος οἶδε πότε θὰ διορισθῇ.

Εὐχαριστοῦντες ὑμᾶς διὰ τὴν φιλοξενίαν τῆς παρούσης ἀπαντήσεως, διατελοῦμεν μεθ' ὑπερτάτης ἐκτιμήσεως.

Ἐντολῇ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου δημοδιδασκάλων Μαγνησίας:

Ὁ Πρόεδρος
ΧΑΡ. ΜΑΥΡΑΚΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Ἡ ἐν τῇ δημοσιευθείσῃ προσωρινῇ καταστάσει τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου 1930 παρουσιαζομένη ἐπὶ ἔλαττον διαφορὰ εἰσπράξεως ἐκ τακτικῶν ἐσόδων ἔναντι τῶν τοιούτων εἰσπράξεων τοῦ Νοεμβρίου 1929 ἐκ δρχ. 33.068.425.25 προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι, εἰς τὴν ἐν λόγῳ κατάστασιν, δὲν συμπεριελήφθησαν, λόγῳ καθυστερήσεως ὑποβολῆς τῶν λ)σμῶν των, τὰ τακτικὰ ἔσοδα Νοεμβρίου ἐ. ἔτους τῶν ταμείων Α' Ἐνσήμων Ἀθηνῶν, Δομοκοῦ καὶ Πωγωνίου ἐκ δραχμῶν ἐν ὅλῳ 56.927.438.25, ὡς περὶ τούτου ἄλλως τε ρητῶς σημειοῦται ἐν σελίδι 29 τῆς ἐν λόγῳ καταστάσεως.

Κατὰ ταῦτα, αἱ ἐκ τακτικῶν ἐσόδων εἰσπράξεις τοῦ Νοεμβρίου ἐ. ἔτους ὑπερτεροῦσιν ἐκείνων τοῦ Νοεμβρίου 1929, πραγματικῶς, κατὰ δραχμὰς 23.859.013.

Ἐν Ἀθήναις 31 Δεκεμβρίου 1930

(Ἐκ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ)

ΕΝΑΣ ΠΟΙΗΤΗΣ ΤΗΣ "ΑΝΙΑΣ„

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Οἱ στίχοι δὲν εἶναι μετρικῶς ἄμεμπτοι, ἀλλ' ἔχουν ἀναχωρήσει ἀπὸ πραγματικὴν συγκίνησιν. Τὸ «Τελευταῖο Ταξίδι» θυμίζει κάπως τὸν Πορφύραν:

Καλὸ ταξίδι, ἀλαργινὸ καράβι μου, στοῦ ἀπείρου
καὶ στῆς νυχτὸς τὴν ἀγκαλιά, μὲ τὰ χρυσά σου φῶτα
νάμουν στὴν πλώρη σου ἤθελα, γιὰ νὰ κοιτάξω γύρου
σὲ λιτανεία νὰ περνοῦν τὰ ὄνειρατα τὰ πρῶτα.

Ἡ τρικυμία στὸ πέλαγος καὶ στὴ ζωὴ νὰ παύῃ
μακρυὰ μαζὶ σοῦ φεύγοντας πέτρα νὰ ρίχνω πίσω
νὰ μοῦ λικνίζῃς τὴν αἰώνια θλῖψι μου, καράβι
δίχως νὰ ξέρω ποῦ μὲ πᾶς καὶ δίχως νὰ γυρίσω.

Ἀλλ' αὐτὸς ὁ ρωμαντικὸς ρεμβασμὸς μᾶς ἀποζημιώνει περισσότερον. Ἔχει θερμότητα αἰσθήματος ὁ παραπονιάρικος αὐλὸς τοῦ Κ. Γ. Καρυωτάκη:

Ὅλα τὰ πράγματά μας ἔμειναν ὅπως νἄχω πεθάνει πρὶν ἀπὸ καιρούς,
σκόνη στὴ σκόνη ἐγέμισεν ὁ τόπος νὰ γράφω μὲ τὸ δάχτυλο σταυρούς.

Ὅλα τὰ πράγματά μου ἀναθυμοῦνται μιὰν ὥρα ποὺ περάσαμε μαζὶ
σ' ἐκείνη τὰ βιβλία μου λησμονοῦνται σ' ἐκείνη τὸ ρολόϊ ἀκόμη ζῇ.

Ἦταν εὐτυχισμένη τότε ἡ ὥρα ἦταν ἕνα δειλὶ ζωγραφιστό
ἔχω πεθάνει τόσα χρόνια τώρα κ' ἔμεινε τὸ παράθυρο κλειστό.

Κανένας, οὔτε ὁ ἥλιος πιὰ δὲ μπαίνει, τὸ ἐρημικό μου σπίτι ἀντιβοεῖ
στὴν ὥρα κείνη ἀκόμη ποὺ σημαίνει αὐτὴ μονάχα, βράδυ καὶ πρωΐ.

Δὲν ξέρω δῶ ποιὸς νὰ εἶνε τώρα ὁ τόπος
δὲν ξέρω ποιὸς χαρίζει τοὺς σταυρούς
κι' ὅλα τὰ πράγματά μου ἔμειναν ὅπως νἄχω πεθάνει πρὶν ἀπὸ καιρούς.

Καὶ ἡ καλὰ μελῳδημένη λαχτάρα τοῦ θανάτου ἀπὸ τὴν «Ἐπιστροφήν», ἕνα Παπαρρηγοπουλικὸν ποίημα εἰς τὴν δημοτικήν, ἀξίζει τὴν προσοχήν μας:

Μὲ μιὰν ἀκρούλα σύννεφου ταξιδεμένου μὲ καλεῖς
μὲ τὸ χρυσὸ χαμόγελο τοῦ μαραμένου βρύου
μ' ἕνα χορτάρι ἀνάμεσα στὶς πλάκες ὅλες τῆς αὐλῆς
ποὺ τὸ σαλεύει μοναχὸ ἡ πνοὴ τοῦ Σεπτεμβρίου

καὶ τὴ φωνή σου ἀκούγοντας, τὴ μυστικὴ τὴ δυνατὴ
ὦ φύσι, θἄρθω κάποτε φέρνοντας τὸ σταυρό μου
θἄναι τὸ χῶμα σου ἐλαφρό, καὶ θἄναι πάνω ὀνειρευτὴ
ἡ ὥρα μὲ τ' ἀνεπάντεχο τέλος τοῦ μάταιου δρόμου.

Ἄλλοτε ἀναζητεῖ τὴν ἐπιγραμματικὴν διατύπωσιν:

Σύμβολα ἐμείναμε καιρῶν ποὺ ἀπάνω μας βαραίνουν
ἄλυτοι γρίφοι ποὺ μιλοῦν μονάχα στὸν ἑαυτό τους,
τάφοι ποὺ πάντα μὲ ἀνοιχτὴ χρονολογία προσμένουν
γράμματα ποὺ δὲν ἔφτασαν ποτὲ στὸν προορισμό τους.

Ἀλλ' ἀκούσατε τὸν δριμὺν τοῦτον αὐτοσατυρισμόν. Εἶναι τοὐλάχιστον πρωτότυπος μὲ τὰς δυσηχίας του:

Εἴμαστε κάτι ξαχαρβαλωμένες κιθάρες. Ὁ ἄνεμος, ὅταν περνάῃ
στίχους, ἤχους παράφωνους ξυπνάει στὶς χορδὲς ποὺ κρέμονται... σὰν καδένες.

Εἴμαστε κάτι ἀπίστευτες ἀντέννες
ὑψώνονται σὰ δάχτυλα στὰ χάη
στὴν κορυφή τους τάπειρο ἀντηχάει
μὰ γρήγορα θὰ πέσουνε σπασμένες.

Εἴμαστε κάτι διάχυτες αἰσθήσεις
χωρὶς ἐλπίδα νὰ συγκεντρωθοῦμε
στὰ νεῦρα μας μπερδεύεται ὅλ' ἡ φύσις

Στὸ σῶμα, στὴν ἐνθύμησι πονοῦμε
μᾶς διώχνουνε τὰ πράγματα, κ' ἡ ποίησις
εἶνε τὸ καταφύγιο ποὺ φθονοῦμε.

Χωρὶς πίστιν, χωρὶς ἀγάπην, «χωρὶς ἔρμα» ὁ ποιητὴς ἔγινε — λέγει ὁ ἴδιος— λάφυρον τοῦ ἀνέμου ποὺ ἀναταράζει τὸ πέλαγος. Εὐτυχὴς ἂν εὕρῃ τὸν βυθὸν τῆς ἀβύσσου. Εὐτυχὴς ἂν ἀντικρύσῃ ἁπλῶς τὸ «ἴνδαλμα» τοῦ πάθους —ἢ τὴν γαλήνην.

Ἡ «ἡρωϊκὴ» ἐπανάστασις τοῦ 1922 τοῦ ἐμπνέει μίαν σάτυραν εἰς τὸ γλωσσικὸν καὶ μετρικὸν σχῆμα τῶν Καλβικῶν ᾠδῶν. Στηλιτεύει «τὴν στρατιὰν τῆς ἥττης» ποὺ «νέμεται τὴν χώραν» —θρηνεῖ τὴν πατρίδα ποὺ «νεκρὰν σκυλεύουν τὰ τέκνα της. Ἀλλὰ τὸ σατυρικόν του τάλαντον ἐκδηλώνεται ἀλλοῦ. Μερικαὶ πλαγγόνες τῆς «κοσμικῆς ποιήσεως» ἐξεγείρουν τὴν ὀργήν του. Ἀκούσατε:

Φθονῶ τὴν τύχη σας, προνομιοῦχα
πλάσματα, κοῦκλες Ἰαπωνικές.
Κομψά, ρόδινα μέλη, πλαστικὲς
γραμμές, μεταξωτά, διαφανῆ ροῦχα.

Ζωὴ ὅλη τὰ ὡραῖα σας μάτια.
Στὰ χείλη μόνο οἱ λέξεις τῶν παθῶν
Ἕνα ὄνειρο ἔχετε: Τὸν ἀγαθὸν
ἄνδρα σας καὶ τὰ νόμιμα κρεββάτια...

Χορὸς ἡμιπαρθένων, δύο δύο
μ' ἀλύγιστο τὸ σῶμα, θριαμβικὰ
ἐπίσημα καὶ τελετουργικὰ
πηγαίνετε στὸ ντάνσιγκ ἢ στὸ Ὠδεῖο.

Ἀλλ' ἡ συνέχεια εἶναι πολὺ περισσότερον σκανδαλώδης —σχεδὸν... ἀκατάλληλος διὰ δεσποινίδας, εἰς τὰς ὁποίας συνιστῶ νὰ διακόψουν ἐδῶ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἄρθρου μου:

Ἐκεῖ ἀπειράριθμες πέρνετε πόζες
σὰν τὴ σελήνη πρὶν ρωμαντικὲς
αὔριο παναγίες, ὅσο προχτὲς
ἀκούοντας τὴ Βαλέντσια σκαμπρόζες.

Ἔνε διάστημα παίζετε τὸ τέρας
μὲ τὰ 4 πόδια κολλητὰ
Τρέχετε καὶ διαβάζετε μετὰ
τὸν ὁδηγό σας «διὰ τὰς μητέρας».

Ὢ νὰ μποροῦσε ἔτσι κανεὶς νὰ θάλλῃ
μέγα ρόδο κάποιας ὥρας χρυσῆς
ἢ νὰ βυθομετροῦσατε καὶ σεῖς
μὲ μιὰ φουρκέτα τάδειο σας κεφάλι.

Ἀτίθασσα μέλη, διαφανῆ ροῦχα
γλοιώδη στόματα ὑποκριτικὰ
ἀνύποπτα μηδενικὰ
πλάσματα, καὶ γι' αὐτὸ προνομιοῦχα.

Ἀλλὰ δὲν ἐνοχλοῦν τὰ νεῦρα του μόνον αἱ δεσποινίδες τῆς κοσμικῆς κινήσεως. Τὸν ἐνοχλοῦν καὶ οἱ συνάδελφοι —τὸν ἐνοχλεῖ ὁ ἑαυτός του:

Ἀφίνουμε στὸ ἀγέρι τὰ μαλλιὰ
καὶ τὴ γραβάτα μας. Παίρνουμε πόζα
ἀνυπόφορη νομίζουμε πρόζα
τῶν καλῶν ἀνθρώπων τὴ συντροφιά.

Μόνο γιὰ μᾶς ὑπάρχουν τοῦ Θεοῦ
τὰ πλάσματα καὶ βέβαια ὅλη ἡ φύσις..
Στὴ γῆ γιὰ νὰ στέλνουμε ἀνταποκρίσεις
ἀνεβήκαμε στ' ἄστρα τ' οὐρανοῦ..

Καὶ οἱ δεύτεροί του ὅμως συνάδελφοι, οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἔχουν τὰς «σαφῶς μοιραίας γραμμὰς» τῆς γελοιογραφίας:

Οἱ ὑπάλληλοι ὅλο λυώνουν καὶ τελειώνουν
σὰν στῆλες δύο δύο μὲς στὰ γραφεῖα
(Ἠλεκτρολόγοι θἆναι ἡ Πολιτεία
καὶ ὁ θάνατος ποὺ τοὺς ἀνανεώνει).

Κάθονται στὶς καρέκλες μουντζουρώνουν
ἄθφα λευκὰ χαρτιά, χωρὶς αἰτία
«σὺν τῇ παρούσῃ ἀλληλογραφίᾳ
ἔχομεν τὴ τιμὴν» διαβεβαιώνουν....

Εἰς τὸν Μιχαλιὸν αἱ τραγικαὶ γραμμαὶ συμπλέκονται —ταυτίζονται— μὲ τὰς κωμικὰς γραμμάς. Δὲν ὑπάρχει, ἄλλωστε, τίποτε τραγικώτερον ἀπὸ τὸ γελοῖον:

Τὸ Μιχαλιὸ τὸν πήρανε στρατιώτη.
Καμαρωτὰ ξεκίνησε κι' ὡραῖα,
μὲ τὸ Μαρῆ καὶ μὲ τὸν Παναγιώτη.
Δὲν μπόρεσε νὰ μάθῃ καλὰ τὸ «ἐπ' ὤμου»

Ὅλο ἐμουρμούριζε: «Κὺρ δεκανέα
ἄσε με νὰ γυρίσω στὸ χωριό μου».

Τὸν ἄλλο χρόνο, στὸ νοσοκομεῖο
ἀμίλητος τὸν οὐρανὸ κοιτοῦσε.
Ἐκάρφωνε πέρα σ' ἕνα σημεῖο
τὸ βλέμμα του νοσταλγικὸ καὶ πρᾶο
σὰ νάλεγε, σὰ νὰ παρακαλοῦσε:
«Ἀφῆστε με στὸ σπίτι μου νὰ πάω».

Κι' ὁ Μιχαλιὸς ἐπέθανε στρατιώτης.
Τὸν ξεπροβόδησαν κάτι φαντάροι
μαζὶ τους ὁ Μαρῆς κι' ὁ Παναγιώτης
Ἀπάνω του σκεπάστηκεν ὁ λάκκος
μὰ τοῦ ἄφησαν ἀπ' ἔξω τὸ ποδάρι.
Ἦταν λίγο μακρὺς ὁ φουκαράκος.

Ἦτον ἕνας ποιητὴς ἄρρωστος. Τὴν νόσον, ἡ ὁποία τοῦ ὑπηγόρευσε τοὺς ἀνθρωποφόβους στίχους τῶν «Ὑποθηκῶν», ἐξήγησε πλέον ἡ σαφὴς εἰς τὴν ἱστορίαν ἑνὸς «ἀγορασμένου» ἔρωτος. Ἀλλ' εἶναι ζήτημα ἂν ἔπρεπε νὰ περιμένωμεν περισσότερα ἀπὸ τὴν ὑγείαν τοῦ ποιητοῦ —ἀπὸ τὰς κατευθύνσεις ποὺ θὰ ἔδιδεν αὐτὴ εἰς τὸ ὥριμον τάλαντόν του: Μὲ ὅ,τι ἀφῆκεν ὁ ποιητὴς τῶν «Ἐλεγείων καὶ σατυρῶν», εἶναι πρὸ πάντων ὁ ποιητὴς τῆς ἀνίας ποὺ γεννοῦν τὰ πρόσωπα, τὰ πράγματα, αἱ καταστάσεις καὶ τὰ τοπία —ἡ φιλοσοφία του εἶναι ἡ φιλοσοφία τοῦ Ἐκκλησιαστοῦ, ἡ φιλολογικὴ δόξα εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν τὸν ἐνθουσιάζει:

«Τὴ σάρκα, τὸ αἷμα θὰ βάλω —σὲ σχῆμα βιβλίου μεγάλο—«οἱ στίχοι παρέχουν ἐλπίδες», θὰ γράψουν οἱ ἐφημερίδες—Κλεαρέτη Δίπλα Μαλάμου—καὶ δίπλα σ' αὐτὸ τὄνομά μου.—Τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα πάλι—στὴ δουλειὰ θὰ δίνω, στὴν πάλη—ἀλλὰ μὲ τὴ Δύσι τοῦ ἡλίου—θὰ πηγαίνω στοῦ Βασιλείου» (:πρόκειται γιὰ ἕνα φιλολογικὸ βιβλιοπωλεῖο εἰς τὸ ὁποῖον ἐσύχναζαν ἄλλοτε οἱ λόγιοι).

Καὶ αὐτό, βέβαια, δὲν εἶναι ἀπόλαυσις:

Θηρεύοντας πράγματα αἰώνια
θ' ἀφήσω νὰ φύγουν τὰ χρόνια
Θὰ φύγω καὶ θἆναι ἡ καρδιά μου
σὰ ρόδο ποὺ ἐπάτησε χάμου...

Ποῦ πρέπει ν' ἀναζητήσωμεν τοὺς διδασκάλους τοῦ αὐτοσχεδιαστοῦ Κ. Γ. Καρυωτάκη; Ἡ Ἑλλὰς εἶναι πνευματικὴ ἐπαρχία τῆς Γαλλίας, ὅπως εἶπεν ὁ Καμπύσης, καὶ δὲν θὰ ἦτο δύσκολον νὰ εὕρωμεν μεταξὺ τῶν Γάλλων συμβολιστῶν ἢ μετασυμβολιστῶν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐβοήθησαν τὸν πεισιθάνατον νεανίσκον νὰ δώσῃ ἔκφρασιν εἰς τὸν πόνον του: Ὁ ποιητὴς τῆς «Πρέβεζας» ἐξέχει καὶ ὡς μεταφραστὴς καὶ ἡ «Βαρκαρόλα» τοῦ Laurent Tailhade μᾶς δείχνει ἕναν ἀπὸ τοὺς δρόμους ποὺ ἠκολούθησεν ἡ φιλολογικὴ αὐτοαναστροφὴ τοῦ Κ. Γ. Καρυωτάκη.

«Κυριακή. Σ' ἕνα βαπόρι—στριμωχτήκαν μπουρζουάδες—ξεφωνίζει κάθε ἀγόρι — ξεμυξίζουν οἱ μαμάδες.—Τὰ σκυλιὰ δὲ λογαριάζουν—ὁ Σηκουάνας πὄχει πνίξει —δὲ φοβοῦνται, διασκεδάζουν — τὴν εὐγενική τους πλῆξι.—Ὤ, τί ζέστη, Θεέ μου, βράζει—βεβαιώνουν οἱ κυρίες—κ' ἐπιπόλαιες καὶ γελοῖες—ξεκουμπώνοντας μὲ νάζι —τὰ χυδαῖα ντεκολτέ τους— διευκολύνουν τοὺς ἐμέτους». Μέγα αὐθηρίον ὁ σατυρικός—αὐτὸς ὁ αὐτόκλητος «ὑπερκριτικὸς» τῆς ζωῆς. Ἀλλ' ὁ Καρυωτάκης ἐκύρωσε μὲ τὸ παράδειγμά του —παράδειγμα πρὸς ἀποφυγὴν— τὰς πεποιθήσεις του: ....

Ὑπάρχει ὅμως καὶ ἀντίθετος ἄποψις εἰς τὴν ζωήν: Ἀλλοίμονον ἐὰν δὲν ὑπῆρχε.

ΑΡΙΣΤΟΣ ΚΑΜΠΑΝΗΣ

ΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ Ν. ΕΞΗΝΤΑΒΕΛΩΝΗ
Ξυλέμποροι
Εὔχονται εὐτυχὲς τὸ νέον ἔτος
Ἀθῆναι Πειραιεὺς

ΓΕΩΡΓ. Κ. ΓΩΓΟΣ & ΥΙΟΙ
Εὔχονται ἔτη πολλὰ καὶ εἰρηνικὰ
Βιομήχανοι - Ζαχαροπλάσται
Καλαμιώτου 18 Ἀθῆναι

ΑΔΕΛΦΟΙ ΣΟΥΛΟΠΟΥΛΟΙ
Ἐμποροράπται
Εὔχονται τὸ νέον Ἔτος ἥσυχον
Πανεπιστημίου 36 Ἀθῆναι

ΑΛΕΞ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ & Σια
Ἐργοστασιάρχαι Ὀμβρελλῶν
Εὔχονται τοῖς πελάταις των εὐτυχὲς τὸ Νέον Ἔτος
Γωνία Αἰόλου — Εὐριπίδου

ΣΜΥΡΟΣ Γ. ΜΠΑΛΑΣΚΑΣ
Ἐργοστασιάρχης Καπαρτινῶν, ἀδιαβρόχων, παλτῶν καὶ ἑτοίμων ἐνδυμάτων
Εὔχεται τὸ νέον ἔτος ἄνευ πικριῶν Σταδίου 52 Ἀθῆναι

ΠΑΠΑ'Ι'ΩΑΝΝΟΥ ΚΑΙ ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΣ
Ἔμποροι
Ἀποικιακῶν καὶ Ἐδωδίμων
Εὔχονται εἰς τοὺς πολυπληθεῖς πελάτας καὶ φίλους των τὸ Νέον Ἔτος εὐτυχές Ἀθηνᾶς 32

ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΣΚΑΡΠΕΤΑΚΟΣ
Ὑποδηματοποιὸς
Εἰδικὸς τῶν στρατιωτικῶν Μποτῶν καὶ Ὑποδημάτων
Εὔχεται εἰς τοὺς πολυπληθεῖς πελάτας του τὸ νέον ἔτος εὐτυχὲς
Στρατ. Οἶκος Παυλίδου
Σταδίου 52α

ΑΔΕΛΦΟΙ ΓΙΑΝΝΕΛΗ
Ὁ ἐν Πειραιεῖ ἀρχαῖος Οἶκος Ὑποδηματοποιΐας
Εὔχεται τὸ Ν. Ἔτος 1931 αἴσιον καὶ εὐτυχὲς
Ὁδὸς Φίλωνος 72

ΓΕΩΡΓ. Θ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ
Ἐδωδιμοπώλης
Εὔχεται εἰς τοὺς πολυπληθεῖς πελάτας καὶ φίλους του τὸ Νέον Ἔτος εὐτυχὲς
Ἀθῆναι Σταδ. 23 καὶ Π. Φάληρον

ΑΔΕΛΦΟΙ ΒΙΓΚΑ
τυρέμποροι
Εὔχονται εἰς τοὺς πολυπληθεῖς φίλους καὶ πελάτας τὸ νέον ἔτος εὐτυχές.
Εὐριπίδου 19 Ν. Ἀγορὰ

Γ. ΒΕΝΤΟΥΡΗΣ & Σια
Ἡ Ἀνώνυμος Κεραμουργικὴ Ἑταιρεία ὁ «ΚΥΚΛΩΨ»
Ἐν Ἀθήναις
Εὔχεται τὸ νέον ἔτος εὐτυχές

Γ. ΚΑΙ ΧΡ. ΚΟΡΩΠΟΥΛΗΣ
Ἐδωδιμοπῶλαι
Εὔχονται τὸ Νέον Ἔτος μὲ πολλὴν εὐτυχίαν.
Ἀκτὴ Μιαούλη (Ν. Ἀγορὰ)
= Πειραιεὺς =

Ἡ Ἑταιρεία Δημοσιεύσεων καὶ Διαφημίσεων
"ΦΟΙΝΙΞ„
Αἰόλου καὶ Λυκούργου 1
Τηλ. 67-21
Εὔχεται εἰς τὴν ἀξιότιμον πελατείαν της εὐτυχὲς τὸ νέον ἔτος.

Ο κ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
Καταστηματάρχης ΕΔΩΔΙΜΩΝ & ΑΠΟΙΚΙΑΚΩΝ, Πάρνηθος-Ἰθάκης, εὔχεται εἰς τὴν πολυπληθῆ πελατείαν του
ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ ΕΥΤΥΧΕΣ

ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΑ ΚΑΙ ΔΙΣΚΟΙ
„ΠΑΤΕ"
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ : ΒΟΥΛΗΣ 63
Εἰς τὴν πολυπληθῆ πελατείαν μας εὐχόμεθα εὐτυχισμένον τὸ
1931
«ΔΕΟ»

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Ξενοδοχείου
ΜΟΝΤΙΑΛ
ΑΘΗΝΑΙ — Ὁδὸς Ἀθηνᾶς ἀρ. 5 — ΑΘΗΝΑΙ
Εὔχεται εἰς τὴν ἀξιότιμον πελατείαν της τὸ Νέον Ἔτος 1931 αἴσιον καὶ εὐτυχές.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ Α. Ε.
105 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΔΙΑ ΠΑΣΑΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗΝ ΣΑΣ ΑΠΟΤΑΘΗΤΕ ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΑΥΤΑ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ & ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ
Εὔχονται εἰς τοὺς φίλους καὶ πελάτας αὐτῶν τὸ νέον ἔτος 1931 εὐτυχές.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΕΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΙΝ ΤΩΝ ΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ

Ὁ δήμαρχος κ. Σ. Μερκούρης προέβη εἰς τὰς ἑξῆς ἀνακοινώσεις ἐπὶ τοῦ προβλήματος τῆς ἀνεργίας καὶ ἐξ ἀφορμῆς σχετικῶν δηλώσεων τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ:

«Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀπερχόμενος εἰς τὸ Ἐξωτερικόν, κατέκρινε τὴν καθιέρωσιν παροχῆς βοηθημάτων ἐκ μέρους τοῦ Κράτους εἰς τοὺς ἀνέργους, φοβούμενος ὅτι τὸ τοιοῦτον θὰ προεκάλει συρροὴν πρὸς τὰς πόλεις τοῦ ἐργατικοῦ πληθυσμοῦ, σπεύδοντος νὰ ψωμισθῇ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ θὰ συνεπήγετο ἐρήμωσιν τῶν ἀγρῶν. Τὸ Κράτος δύναται νὰ πολεμήσῃ τὴν ἀνεργίαν, δι' ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων, ἀπασχολούντων ἐργάτας. Βοηθήματα, προσέθηκεν ὁ κ. Πρωθυπουργός, δέον νὰ παρέχουν οἱ δῆμοι πρὸς τοὺς ἀνέργους δημότας των, τοῦθ' ὅπερ δὲν προκαλεῖ συρροὴν ἀνέργων ἑτεροδημοτῶν καὶ ἐρήμωσιν τῶν ἀγρῶν. Καὶ μὲ καλεῖ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς νὰ συνομολογήσω ὅτι εἶναι ἀνεπαρκὲς τὸ ποσὸν τῶν 150.000 δραχμῶν ὡς βοήθημα ἐκ μέρους τοῦ Δήμου τῶν Ἀθηναίων πρὸς τοὺς ἀπόρους Ἀθηναίους δημότας.

Παρατηρῶ, πρῶτον, ὅτι δὲν διέθεσε μόνον 150.000 δραχμῶν ὁ Δῆμος. Διέθεσε τριακοσίας χιλιάδας. Ἀλλὰ πλὴν τούτων διέθεσε κατ' αὐτὰς χρηματικὰ βοηθήματα διανεμηθέντα ὑπὸ τοῦ Δημάρχου δραχμὰς 125.000, εἰς συνδρομὰς πρὸς διαφόρους ἐργατικὰς καὶ ἄλλας ὀργανώσεις 150.000, εἰς ἀγορὰν φανελλῶν διὰ τὰ ἄπορα παιδιὰ 25.000, ἤτοι τὸ ὅλον 300.000.

Σημειῶ, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, ἐνταῦθα ὅτι τὰς 150.000 διέθεσα εἰς χρηματικὰς ὀργανώσεις, ἀντὶ νὰ τὰς διαθέσω διὰ παροχὴν συσσιτίου ἐκ τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος, ὡς ἀρχικῶς ἐπρόκειτο, διότι οὐδεὶς δεόμενος βοηθείας ἐδέχετο νὰ παραπεμφθῇ πρὸς ἐξασφάλισιν συσσιτίου εἰς τὸ Ἵδρυμα, ἀλλ' ὅλοι ἀπῄτουν χρηματικὴν παροχήν.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω ποσῶν, ὁ Δῆμος διέθεσε καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἓν καὶ ἥμισυ ἑκατομμύριον διὰ βοηθήματα, ἐπίσης 9 ἑκατομμύρια διὰ τὴν πληρωμὴν νοσηλείων καὶ διὰ συντήρησιν φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων, ὅπου νοσηλεύονται δωρεὰν οἱ ἄνεργοι καὶ ἄποροι δημόται, καὶ οἱ ἑτεροδημόται ἀκόμη. Διατίθενται ἐπίσης ὑπὸ τοῦ Δήμου διὰ συντήρησιν παιδοκομικοῦ σταθμοῦ καὶ διὰ ἰατρικὴν περίθαλψιν ἀσθενῶν περὶ τὰ δύο καὶ ἥμισυ ἑκατομμύρια, ἤτοι ἐν συνόλῳ περὶ τὰ 13 ἑκατομμύρια δρχ. ἐτησίως.

Σημειῶ ὅμως ἐπίσης ὅτι δὲν εὑρίσκω νὰ ἀντενδείκνυται ἡ καθιέρωσις τῆς ἐπιχορηγίας πρὸς τοὺς ἀνέργους μόνον ὅταν τὴν ἀσκῇ τὸ Κράτος, λόγῳ τοῦ εἰδικοῦ φόβου τῆς ἐρημώσεως τῶν ἀγρῶν. Τοιαύτη καθιέρωσις δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἐξ ἴσου ὀλεθρία καὶ ἂν ἠσκεῖτο κατὰ τοῦ Δήμου, ἐφόσον τὸ κακὸν τῆς ἀνεργίας δὲν θὰ ἐθεράπευε καὶ θὰ συνετέλει ὁπωσδήποτε διὰ τῆς ἐπιχορηγήσεως τῶν ἀνέργων, εἰς δημιουργίαν ἀέργων, ἀποζώντων ἐν νωθρότητι ἀπὸ τὰ ἐπιδόματα τῆς ἀνεργίας. Ἀντὶ ἴσως τῶν ἀγρῶν θὰ ἠρημώναμεν τὰ ἐργοστάσια, ἢ τὴν βιοτεχνίαν ἢ ὅ,τι εἶναι ἐργασία.

Πρέπει νὰ σκεφθῶμεν ριζικώτερον: Ἀντὶ νὰ ὑποθάλψωμεν τὴν φυγοπονίαν δέον νὰ τροφοδοτήσωμεν τὴν ἐργατικότητα, πλήττοντες συγχρόνως, ὄχι τὸ ἀποτέλεσμα, ἀλλὰ τὸ αἴτιον τῆς ἀνεργίας. Πρέπει δηλαδὴ νὰ ἀποβλέψωμεν πρὸς τὴν παροχὴν ἐργασίας εἰς τοὺς ἐργάτας ὡς πρὸς μόνον ἐνδεδειγμένον τρόπον καταπολεμήσεως τοῦ κακοῦ. Τὸν σκοπὸν τοῦτον ὑπηρετεῖ ἡ πολιτικὴ τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς, τείνουσα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν μεγάλων ἔργων, ὡς τῶν ὑπονόμων, τῆς ὁδοποιΐας, τῶν διαφόρων δημοτικῶν κτιρίων. Πάντα τὰ ἔργα ταῦτα, ὧν ἡ ἐκτέλεσις θὰ ἐπιδράσῃ εὐεργετικῶς καὶ εἰς τὰς καθόλου συνθήκας τῆς ζωῆς παρ' ἡμῖν, θὰ δώσουν ἐν τόσῳ εὐρείᾳ κλίμακι ἐργασίαν, ὥστε δι' αὐτῶν νὰ ἐκλείψῃ ἐν Ἀθήναις ἡ ἀνεργία. Ὄντως ὑπόνομοι, ὁδοποιΐα, δημοτικὰ κτίρια ἀντιπροσωπεύουν ἓν καὶ ἥμισυ περίπου δισεκατομμύριον δρχ., πείθει δὲ ἡ οἰκονομοτεχνικὴ μελέτη τῶν πραγμάτων ὅτι ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου, περὶ τὸ ἓν δισεκατομμύριον ἢ καὶ πλέον, θὰ δοθῇ εἰς ἐργατικά.

Ἰδοὺ ποῖος εἶναι ὁ τρόπος καὶ ὄχι ἡ διανομὴ οἱωνδήποτε βοηθημάτων, διὰ νὰ πολεμηθῇ ἡ ἀνεργία.

Ἀφοῦ ἤδη οὕτω σκεπτόμενοι καὶ οὕτω πολιτευόμενοι, εὑρισκόμεθα ἐντὸς τῶν κυβερνητικῶν ἀντιλήψεων διὰ τὸ πρόβλημα τῆς ἀνεργίας, δικαιούμεθα νὰ ἐλπίσωμεν ὅτι καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀκόμη ἡ Κυβέρνησις θὰ σπεύσῃ νὰ εὐνοήσῃ τὸ δημοτικὸν πρόγραμμα τῶν ἔργων, ὥστε τὸ πρόγραμμα νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἡ ἀνεργία νὰ λείψῃ.

Ἤδη, ἀπὸ ἑβδομάδων, ἡ διακήρυξις τῆς δημοπρασίας δι' ὁδοποιΐαν 150 ἑκατομμυρίων, εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν κρατικὴν ἔγκρισιν. Ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ μηνῶν, εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως τὸ ζήτημα τῶν ὑπονόμων, τοῦ Δήμου ὄντος καθ' ὅλα ἑτοίμου πρὸς τοῦτο. Ἂς σπεύσῃ ἡ Κυβέρνησις νὰ παραδώσῃ εἰς ἐφαρμογὴν τὸ πρόγραμμα τοῦτο, ὥστε νὰ ἰσχύσῃ ἔργῳ καὶ τὸ τεθὲν ὑπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ ὀρθότατον δόγμα ὅτι ἡ ἀνεργία πρέπει νὰ πολεμηθῇ διὰ τῆς παροχῆς ἐργασίας.

ΕΥΧΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κατεχάκης ἀπηύθυνε χθὲς πρὸς ἁπάσας τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς τοῦ κράτους τὴν κάτωθι ἐγκύκλιον:

«Ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει 1931 ἀπευθύνομεν θερμὰς εὐχὰς πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ὁπλίτας τοῦ στρατεύματος.

Ὁ ὑπουργὸς
Γ. Κατεχάκης»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΗΤΕΙΑΣ

Πρόσκλησις
Γενικῆς Συνελεύσεως

Καλοῦνται εἰς ἐτησίαν τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν οἱ μέτοχοι τῆς Ἀνωνύμου Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρείας Σητείας αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίων ἐπιστολῶν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 12 τοῦ Καταστατικοῦ, τὴν 25ην Ἰανουαρίου 1931, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 2 μ. μ. ἐν τῷ ἐνταῦθα ἐργοστασίῳ τῆς Ἑταιρείας.

Οἱ κάτοχοι τῶν ὁριστικῶν τίτλων αὐτῶν δέον νὰ καταθέσωσι τούτους πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς συνεδριάσεως εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρείας ἢ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἢ εἰς ἄλλην ἀνεγνωρισμένην ἐν Ἑλλάδι Τράπεζαν (Ἀνώνυμον Ἑταιρείαν) ἢ εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐπὶ ἀποδείξει κατατιθεμένῃ εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Συνελεύσεως.

Θέματα:

α') Λογοδοσία ἐπὶ τῶν πεπραγμένων.

β') Ἔγκρισις Ἰσολογισμοῦ χρήσεως 1930 καὶ ἀπαλλαγὴ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκ τῆς εὐθύνης τῆς διαχειρίσεως τῶν ἑταιρικῶν ὑποθέσεων.

γ') Καὶ ὅ,τι ἄλλο προκύψει.

Ἐν Σητείᾳ τῇ 20ῇ Δεκεμβρίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
ΣΤΕΦ. Θ. ΞΕΝΙΚΑΚΗΣ

ΝΑΥΤΙΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

Ἀπονέμεται τὸ μετάλλιον τῆς στρατιωτικῆς ἀξίας α' τάξεως εἰς τὸν ὑποναύαρχον κ. Κ. Τυπάλδον διὰ τὴν μακρὰν καὶ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν του εἰς τὸ Πολ. Ναυτικὸν τοποθετεῖται ὁ πλοίαρχος κ. Χ. Λούης ὡς ἀνώτερος διοικητὴς ὑποβρυχίων, ἀντὶ τοῦ πλοιάρχου κ. Π. Δημούλη ἀπαλλασσομένου, τίθεται εἰς ἀργίαν διὰ προσκαίρου παύσεως ἐπὶ 4 μῆνας ὁ ὑποπλοίαρχος κ. Σ. Πατσιφᾶς, προάγεται δὲ εἰς ἀρχιλιμενοφύλακα γ' τάξεως ὁ λιμενοφύλαξ α' κ. Στυλ. Κοττομάτης.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Μέρισμα μετοχῶν τῆς ἔτους 1930

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀπεφάσισεν ὅπως προτείνῃ εἰς τὴν ἐν καιρῷ συγκληθησομένην Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Μετόχων αὐτῆς τὸν καθορισμὸν μερίσματος διὰ τὸ ἔτος 1930 ἐκ δραχ. 53.— (πεντήκοντα τριῶν) ἐν συνόλῳ κατὰ μετοχήν, ἤτοι, ἐκπιπτομένου τοῦ ἐκ δρ. 12.— πληρωθέντος κατ' Αὔγουστον προμερίσματος, τὴν πληρωμὴν δραχ. 41.— (τεσσαράκοντα μιᾶς) κατὰ μετοχήν, καθαρῶν.

(Ἐκ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως)

ΛΟΓΙΣΤΗΣ ἀπόφοιτος Γερμανικῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς, γνώστης τῆς Γαλλικῆς, διατελέσας ἐπὶ μακρὸν Λογιστὴς καὶ Ταμίας Μεγάλης Καπνεμπορικῆς Ἑταιρείας διαθέτων συστατικὰ καὶ ἐγγυήσεις α' τάξεως, ζητεῖ ἀνάλογον θέσιν. Ἀπευθυντέον Ε. Κ. Στουρνάρα 27.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΠΑΓΚΕΙΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἐπανάληψις δημοπρασίας διὰ τὴν μίσθωσιν ξενοδοχείου

Ἡ δημοπρασία διὰ τὴν μίσθωσιν ὡς ξενοδοχείου τῶν 4 ἄνω ὀρόφων τοῦ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἀθηνᾶς—Σοφοκλέους νέου κτιρίου ἐκ δωματίων 60 μετ' ἀναλόγων λουτήρων καὶ λοιπῶν χρειωδῶν, ὑδραυλικῆς ἐγκαταστάσεως θερμοῦ καὶ ψυχροῦ ὕδατος, κεντρικῆς θερμάνσεως, ἀνελκυστῆρος κλπ. ἐπαναλαμβάνεται τὴν 27ην Ἰανουαρίου 1931, ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 1ην μ.μ. ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 7467 διακηρύξεως δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 227 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Παράρτημα) τροποποιουμένους μόνον ὡς πρὸς τὸ 15ον ὅρον τῆς ἐλαχίστης προσφορᾶς μηνιαίου μισθώματος, ὅπερ ὁρίζεται εἰς δραχμὰς 35.000. Οἱ φάκελλοι προσφορῶν παραδοθήσονται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐπιτροπῆς (Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν, Γραφεῖον κ. Π. Πιτσανέλη) μέχρι τῆς 1ης μ.μ. ὥρας τῆς ἡμέρας τῆς δημοπρασίας.

Ἀθῆναι τῇ 29 Δεκεμβρίου 1930.

Ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ:
Ὁ Διευθυντὴς
Κ. Μ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ἐπίσης 15 δωμάτια διὰ γραφεῖα. Τὰ ἐπὶ τῆς προσόψεως πρὸς 1500 δρχ. ἕκαστον, τὰ δὲ ἐσωτερικὰ πρὸς 1000 δρχ. ἕκαστον.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Νικολ. Χεύντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην.

"ΕΘΝΙΚΗ ΖΩΗ & ΚΑΛΗ ΠΙΣΤΙΣ„
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
Ἕδρα ἐν Ἀθήναις—Ἀπελλοῦ 2
(Ἔναντι Δημ. Θεάτρου)
14η ΚΛΗΡΩΣΙΣ 31η ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1930
ΚΛΗΡΩΘΕΝΤΕΣ ΤΙΤΛΟΙ
Γενομένης σήμερον τῆς τρίτης τακτικῆς κληρώσεως τρέχοντος ἔτους τῶν τίτλων Κεφαλαιοποιήσεως «ΕΘΝΙΚΗΣ ΖΩΗΣ καὶ ΚΑΛΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ» ἐνώπιον τῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπομένης ἐπιτροπῆς, ἐξήχθησαν οἱ κάτωθι ἀριθμοί, κερδίζοντες τὰ κάτωθι ποσά:
1) Ἀριθ. Τίτλου 6391 Μιχαὴλ Π. Δημητρίου, ἔμπορος, Ἀθῆναι Δραγατσανίου 6β Δρχ. 20.000.—
2) Ἀριθ. Τίτλου 11291 Κωνσταντῖνος Α. Τζουβέλος, ἰδιωτ. ὑπάλληλος, Πειραιεύς, Μέγ. Λαϊκῆς Γραφ. Ἀλεξοπούλου καὶ Σιας » 20.000.—
3) Ἀριθ. Τίτλου 16798 Παναγιώτης Ι. Τομαρᾶς, Φαρμακοποιός, Λαμία » 20.000.—
4) Ἀριθ. Τίτλου 21908 Γεώργιος Στ. Ἀλέξης, Ἀρτοποιός, Ἅγ. Νικόλαος-Κρήτης » 20.000.—
Ἐν Ἀθήναις τῇ 31ῃ Δεκεμβρίου 1930
ΕΘΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΑΛΗ ΠΙΣΤΙΣ
ΑΝΩΝ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ ΠΛΗΡΟΥΣ ΤΗΣ ΣΕΙΡΑΣ ΤΗΣ «ΘΕΜΙΔΟΣ»
ΕΤΗ 1890-1929 Α-Μ ΤΟΜΟΙ 40, ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ ΔΥΟ ΤΟΜΟΙ ΜΗΝΙΑΙΩΣ
ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΠΑΡΕΔΟΘΗΣΑΝ ΟΙ 10 ΠΡΩΤΟΙ ΤΟΜΟΙ

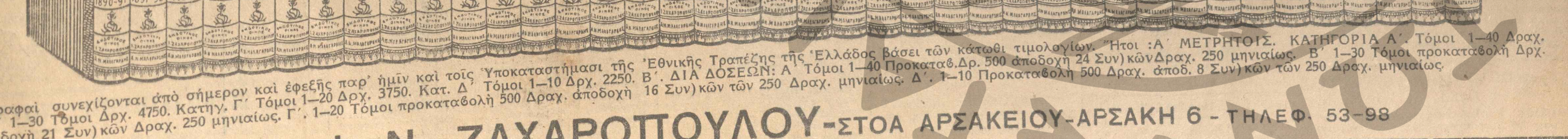

Αἱ ἐγγραφαὶ συνεχίζονται ἀπὸ σήμερον καὶ ἐφεξῆς παρ' ἡμῖν καὶ τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος βάσει τῶν κάτωθι τιμολογίων. Ἤτοι: Α' ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ. ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Α'. Τόμοι 1—40 Δραχ. 5500. Β' 1—30 Τόμοι Δρχ. 4750. Κατηγ. Γ' Τόμοι 1—20 Δρχ. 3750. Κατ. Δ' Τόμοι 1—10 Δρχ. 2250. Β'. ΔΙΑ ΔΟΣΕΩΝ: Α' Τόμοι 1—40 Προκαταβ. Δρ. 500 ἀποδοχὴ 24 Συν)κῶν Δραχ. 250 μηνιαίως. Β' 1—30 Τόμοι προκαταβολὴ Δρχ. 500 ἀποδοχὴ 21 Συν)κῶν Δραχ. 250 μηνιαίως. Γ'. 1—20 Τόμοι προκαταβολὴ 500 Δραχ. ἀποδοχὴ 16 Συν)κῶν τῶν 250 Δραχ. μηνιαίως. Δ'. 1—10 Προκαταβολὴ 500 Δραχ. ἀποδ. 8 Συν)κῶν τῶν 250 Δραχ. μηνιαίως.
ΕΚΔΟΤ. ΟΙΚΟΣ Ι. Ν. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ - ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ - ΑΡΣΑΚΗ 6 - ΤΗΛΕΦ. 53-98

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΑΥΣΤΗΡΑ Η ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΗ ΑΠΟΒΙΒΑΣΙΝ ΤΩΝ ΕΚ ΡΩΣΣΙΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΑΥΣΤΗΡΑ ΜΕΤΡΑ

Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἐγένοντο αἱ κάτωθι ἀνακοινώσεις διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἀποβιβάσεως εἰς ἑλληνικοὺς λιμένας παλινοστούντων Ἑλλήνων ἐκ Ρωσσίας:

«Ἐπανειλημμένως εἰς συσκέψεις τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐλήφθη ὁριστικὴ ἀπόφασις ὅτι εἰς οὐδένα θὰ ἐπιτραπῇ νὰ ἔλθῃ ἐκ Ρωσσίας εἰς τὴν Ἑλλάδα. Οἱ λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους ἀπεφασίσθη τοῦτο εἶναι πολλοί, μεταξὺ δὲ αὐτῶν καὶ ὅτι ἄλλοι μὲν ἐρχόμενοι ἐδῶ, παρ' ὅλας τὰς ὑποσχέσεις των, κατέφυγον εἰς τὰ Ὑπουργεῖα ἢ εἰς τὰς Γεν. Διοικήσεις καὶ ἐζήτουν ἄμεσον στέγασιν καὶ περίθαλψιν, ἄλλοι δὲ μετὰ βραχὺν χρόνον ἀπεδεικνύοντο κήρυκες καὶ προπαγανδισταὶ κομμουνιστικῶν ἰδεῶν.

»Τὰ ἁρμόδια ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Γεωργίας, εὑρέθησαν σύμφωνα ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπιτραπῇ πλέον ἡ ἔλευσις νέων ἐκ Ρωσσίας προσφύγων, ἡ δὲ Γεν. Διοίκησις Μακεδονίας εἶχεν ἀποστείλει ἀλλεπάλληλα καὶ ζωηρότατα τηλεγραφήματα, ἐπιμένουσα εἰς τὴν αὐστηρὰν ἀπαγόρευσιν. Τινὲς ὅμως τῶν ἐν Ρωσσίᾳ διαμενόντων, τολμηρότεροι καὶ θρασύτεροι, τῶν ἄλλων, κατώρθωσαν νὰ φεύγουν ἐξ Ὀδησσοῦ διαλανθάνοντες τὴν προσοχὴν τῶν ἀρχῶν ἢ κάμνοντες χρῆσιν πεπαλαιωμένων ἀδειῶν μὴ ἰσχυουσῶν πλέον.

»Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ τελευταίως ἀκόμη ζωηρότατα ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἵνα αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ ἀπαγορεύσουν τὴν ἀποβίβασιν τοιούτων προσώπων.

»Τελευταίως μάλιστα ἐντὸς τῆς Βουλῆς ὁμὰς βουλευτῶν παρεκάλεσε τὸν κ. Πρωθυπουργὸν νὰ κάμῃ ἐξαίρεσιν τοῦ τοιούτου κανόνος δι' ἓν πρόσωπον καὶ ἀπέκρουσε μετὰ δυσφορίας τὴν τοιαύτην πρότασιν.

»Ὁ αὐτὸς κανὼν ἐτηρήθη καὶ χθὲς διὰ κάποιον κ. Γραμματικόπουλον, διὰ τὸν ὁποῖον προσῆλθον παρὰ τῷ ἀντιπροέδρῳ τῆς Κυβερνήσεως βουλευταί τινες ζητοῦντες νὰ γίνῃ ἐξαίρεσις, δηλαδὴ νὰ ἐπιτραπῇ εἰς αὐτόν, λάθρᾳ ἀναχωρήσαντα, ἡ ἀποβίβασις. Οὗτος ἦτο ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐγκατεστημένος ἐν Ρωσσίᾳ, συνεπῶς ὑπήγετο ἀπολύτως εἰς τὴν ἀπαγορευτικὴν ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.»

Ο κ. ΚΑΓΙΩ ΦΟΒΕΙΤΑΙ ΣΟΒΑΡΑΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 31. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ κ. Καγιὼ εἰς πολιτικὴν συγκέντρωσιν ἐξεφώνησε σοβαρώτατον λόγον, συστήσας τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως δι' ἡρωϊκῶν μέτρων. Ἐκφράζει σχετικῶς τὴν γνώμην ὅτι αἱ ἐργασίαι θᾶττον ἢ βράδιον θὰ ἀναζωογονηθοῦν, ἀλλὰ αἱ κρίσεις θὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν Εὐρώπην προερχόμεναι ἐκ Ρωσσίας, Ἀσίας καὶ Ἀμερικῆς, αἵτινες θὰ ἀπολέσουν τὴν οἰκονομικήν των ἰσορροπίαν. Διὰ τοῦτο εἶνε ἀνάγκη νὰ δημιουργηθῇ οἰκονομικὴ εὐρωπαϊκὴ ὁμοσπονδία διὰ τῆς ὁποίας θὰ σωθῶσιν οἱ λαοὶ ἐκ τῶν τοιούτων οἰκονομικῶν νασιοναλισμῶν. Ἄλλως, εἶπε, θὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν βαρβαρότητα τοῦ Μεσαίωνος.

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΝ ΒΑΡΣΟΒΙΑ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΑΜΟΙΒΑΙΑΣ ΦΙΛΙΑΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΧΩΡΩΝ

ΒΑΡΣΟΒΙΑ, 31. (Τηλεγραφικῶς). — Ὁ κ. Βενιζέλος ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν τῆς Πολωνίας κ. Σλάβεκ καὶ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ζαλέφσκυ καὶ παρεκάθησεν εἰς πρόγευμα παρατεθὲν πρὸς τιμήν του. Τὴν ἑσπέραν χθές, ὁ κ. Βενιζέλος παρεκάθησεν εἰς γεῦμα ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Ζαλέφσκυ, ὅστις διὰ τοῦ ἐκφωνηθέντος λόγου του ἐχαιρέτισε τὴν αἰσίαν ἄφιξιν τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ ὑπέμνησεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Πολωνία ἠγωνίσθησαν ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ ἰδεώδους τῆς χριστιανωσύνης, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας.

«Ἡ κοινότης αὕτη τῶν ἰδεωδῶν, ἐξηκολούθησεν, ἐδημιούργησε μεταξὺ τῶν δύο λαῶν φιλίαν τοσούτῳ μᾶλλον στενωτέραν καθ' ὅσον δὲν διαιροῦνται ὑπὸ οὐδεμιᾶς πολιτικῆς διενέξεως. Τοὐναντίον δὲ πολυάριθμα πολιτικὰ καὶ ἠθικὰ συμφέροντα καὶ πρωτίστως ἡ διατήρησις τῆς εἰρήνης ἀποτελοῦν τὴν βάσιν μιᾶς φιλικῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν δύο κυβερνήσεων ὅσον ἀφορᾷ τὴν διεθνῆ πολιτικήν. Ἡ σταθερὰ ἀνάπτυξις τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν, τὸ σχέδιον τῆς ἐγκαταστάσεως κανονικωτέρας συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν καὶ ὁ θαυμασμὸς τοῦ Πολωνικοῦ λαοῦ πρὸς τὸν ἔνδοξον ἑλληνικὸν πολιτισμὸν δὲν δύνανται παρὰ ν' αὐξήσουν τὴν προσέγγισιν ταύτην.»

Ὁ κ. Ζαλέφσκυ ὑπέμνησεν ὅτι ἔσχε τὴν τιμὴν νὰ εἶνε διαπεπιστευμένος παρὰ τῇ ἑλληνικῇ κυβερνήσει εἰς παρελθοῦσαν ἐποχήν, ὅτε ὁ κ. Βενιζέλος ἦτο ἐπίσης πρόεδρος τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, καὶ ἐξέφρασε τὴν βαθεῖαν πίστιν του περὶ ἁρμονικῆς ἀναπτύξεως τῶν ἀμοιβαίων σχέσεων. Ἐν τέλει ἤγειρε πρόποσιν πρὸς τιμὴν τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ. Ζαΐμη καὶ τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τῆς κυρίας του.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ἐν τῇ ἀπαντήσει του ὁ κ. Βενιζέλος ὑπέμνησε τὴν κοινότητα τοῦ παρελθόντος τῶν δύο κρατῶν καὶ τὴν ὁμοιότητα τῶν ἀγώνων ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, συγχρόνως δὲ ὡμίλησε περὶ τῶν Πολωνῶν ἐθελοντῶν, οἵτινες, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Μιεζέφσκυ ἔχυσαν τὸ αἷμά των κατὰ τὸν πόλεμον ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος. Διεπίστωσεν ὅτι ἡ φιλία μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν στηρίζεται ἐπὶ σταθερῶν βάσεων, τὰς ὁποίας τίποτε δὲν δύναται νὰ κλονίσῃ.

Ἀφοῦ ἐτόνισε τὸ σταθερὸν συμφέρον τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν εἰρηνικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Πολωνίας, ὡς μεγάλου παράγοντος πολιτισμοῦ καὶ προόδου, εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Διετήρησα ζωηροτάτην ἀνάμνησιν τῆς συνεργασίας μου μετὰ τοῦ κ. Ζαλέφσκυ ὅταν ἦτο ἐπιτετραμμένος τῆς Πολωνίας ἐν Ἀθήναις.»

Εἶτα προέπιεν ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῆς Πολωνίας, ὑπὲρ τοῦ προέδρου τῆς Πολωνικῆς Δημοκρατίας, ὑπὲρ τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Πολωνίας, ὑπὲρ τοῦ κ. Ζαλέφσκυ καὶ τῆς κυρίας Ζαλέφσκυ.

Μετὰ τὸ γεῦμα ὠργανώθη δεξίωσις, τῆς ὁποίας μετέσχον πολυάριθμοι πολιτικαὶ προσωπικότητες καὶ ὁλόκληρον τὸ διπλωματικὸν σῶμα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΙΕΝΝΗΝ

ΒΙΕΝΝΗ, 31. (Τηλεγραφικῶς). — Τὸ πρόγραμμα τῆς διαμονῆς τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς Βιέννην καθωρίσθη ὡς ἑξῆς: Μετὰ τὴν ἄφιξίν του τὴν 3ην Ἰανουαρίου περὶ ὥραν 11.30' τῆς πρωΐας, ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ἐπισκεφθῇ τὸν Αὐστριακὸν καγκελλάριον τὴν 1.15'. Ὁ πρόεδρος τῆς Αὐστριακῆς Δημοκρατίας κ. Μίκλας θὰ δεχθῇ τὸν κ. Βενιζέλον καὶ θὰ παραθέσῃ πρόγευμα πρὸς τιμήν του. Τὸ ἀπόγευμα θὰ παρατεθῇ τέϊον εἰς τὴν ἑλληνικὴν πρεσβείαν, τὴν ἑσπέραν δὲ γεῦμα καὶ δεξίωσις εἰς τὸ μέγαρον τῆς Καγκελλαρίας. Τὴν Κυριακὴν ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ἐπισκεφθῇ τὸ νοσοκομεῖον τῆς ἀστυνομίας καὶ τὸ ἵδρυμα τῶν πρώτων βοηθειῶν. Εἶτα θὰ παρασταθῇ εἰς συναυλίαν τῆς φιλαρμονικῆς, εἰς πρόγευμα ἐν τῇ ἑλληνικῇ πρεσβείᾳ, εἰς δεξίωσιν τῶν δημοσιογράφων, εἰς μεγαλοπρεπῆ παράστασιν εἰς τὸ θέατρον τοῦ Μελοδράματος καὶ εἰς δεῖπνον τὸ ὁποῖον θὰ παραθέσῃ ὁ ὑποκαγκελλάριος. Τὴν Δευτέραν θὰ ἐπισκεφθῇ τὸ κεντρικὸν πυροσβεστεῖον καὶ ἓν καπνεργοστάσιον, θὰ προγευματίσῃ παρὰ τῷ ὑπουργῷ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ θὰ ἐπισκεφθῇ τὰ ὑγειονομικὰ ἱδρύματα ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Βιέννης. Τὴν ἑσπέραν ὁ κ. Βενιζέλος μετὰ τῆς κυρίας του θ' ἀναχωρήσουν εἰς Ρώμην.

Ο ΖΟΦΡ ΕΤΟΙΜΟΘΑΝΑΤΟΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 31. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ ἐξασθένησις τοῦ Ζὸφρ ἐξακολουθεῖ καὶ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἀναμένεται τὸ μοιραῖον τέλος.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

ΟΙ ΚΕΡΔΙΣΑΝΤΕΣ ΑΡΙΘΜΟΙ

Εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Λαχείου τοῦ Στόλου ἐγένετο χθὲς ἡ 5η κλήρωσις τοῦ Μεγάλου Λαχείου.

Κατ' αὐτὴν ἐξήχθησαν οἱ κάτωθι ἀριθμοί, κερδίζοντες τὰ ἔναντι σημειούμενα ποσά:

12760	Δρχ.	1.000.000
3386	»	400.000
29883	»	150.000
47316	»	100.000
47736	»	50.000

Ἀνὰ 10.000 δρ. κερδίζουν οἱ ἑξῆς ἀριθμοί:

8966, 34941, 41809, 2228, 23783,
35507, 16760, 10628, 15520, 35426.

Ἀνὰ 4.000 δρχ. κερδίζουν οἱ ἑξῆς ἀριθμοί:

33497, 302, 43649, 9727, 35772,
1009, 36977, 31272, 11006, 47411,
40162, 23193, 37954, 31614, 23097,
3467, 42181, 28694, 2622, 34993,
30846, 33413, 40392, 48810, 40654.

Ἀνὰ 1000 δρχ. κερδίζουν οἱ ἑξῆς ἀριθμοί:

801, 11420, 34567, 2170, 41737,
4326, 38628, 30749, 42827, 30325,
4305, 37878, 13933, 34728, 4360,
7822, 5666, 32507, 25769, 8494,
21422, 33867, 18502, 17804, 45441,
28957, 38490, 37846, 21610, 12702,
2521, 1085, 5286, 10781, 29747,
3800, 15342, 32002, 10282, 13739,
21312, 8242, 14069, 22501, 44095,
45130, 1655, 39470, 5605, 11619,
15015, 11713, 33506, 10655, 30378,
20348, 14651, 27548, 19827, 31031
31629, 45008, 28255, 25514, 28046,
6762, 41349, 40924, 20327, 20586,
22147, 29470, 13837, 5292, 21484,
28336, 1794, 48459, 23442, 38572,
42141, 18035, 33663, 30375, 47304,
45974, 48639, 1845, 21581, 18732,
19774, 7136, 18902, 21444, 11741,
21871, 27409, 2993, 41194.

Τέλος ἀνὰ 200 δραχμὰς κερδίζουν πάντες οἱ ἀριθμοί, τῶν ὁποίων τὸ τελευταῖον ψηφίον εἶνε ὅμοιον μὲ τὸ τελευταῖον ψηφίον τοῦ πρώτου ἀριθμοῦ, δηλ. λήγουν εἰς 0.

Σημειωτέον ὅτι τὰ ἀνωτέρω κέρδη ἀναγράφονται εἰς τὸ ἀκέραιον. Συνεπῶς οἱ κάτοχοι τετάρτου τοῦ γραμματίου δικαιοῦνται εἰς τὸ τέταρτον τῶν ἀνωτέρω ἀναγραφομένων κερδῶν.

Η ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Ἀπὸ πρόχειρον στατιστικήν, ἐξαχθεῖσαν ἐκ τοῦ βιβλίου τῆς Ἀστυνομίας, προκύπτει ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἐξαιρέσει τῶν τελευταίων ἡμερῶν τοῦ Δεκεμβρίου διεπράχθησαν τὰ κάτωθι ἀδικήματα καὶ συμβάντα:

1) Κατὰ τῆς περιουσίας: Κλοπαὶ 4449 (αἱ περισσότεραι εἶναι 200—300 δραχμῶν καὶ ἡ μεγαλυτέρα ἀνέρχεται εἰς 500000 δρχ.), λῃστεῖαι 11, ἀπόπειραι λῃστείας 9, ἐμπρησμοὶ 9, ζωοκλοπαὶ 9, κλοπαὶ γυναικείων τσαντῶν 7.

2) Κατὰ τῆς τιμῆς: Ἀπαγωγαὶ 61, βιασμοὶ θηλέων 28, βιασμοὶ ἀρρένων 11, ἀπόπειραι βιασμοῦ 9, ἀποπλανήσεις 67, μοιχεῖαι 14, διγαμίαι 7, ἐξυβρίσεις 785.

3) Κατὰ τῆς ζωῆς: Δυστυχήματα ἐκ τροχοφόρων 1124, συγκρούσεις τροχοφόρων μετὰ τραυματισμῶν 144, θανατηφόρα δυστυχήματα 45, ἄδικοι ἐπιθέσεις 1454, τραυματισμοὶ 315, ἀναιρέσεις 10, ἀπόπειραι ἀναιρέσεως 41, φόνοι 14, ἀπόπειραι φόνου 18, ἀμβλώσεις 12, δηλητηριάσεις 56, ἔκθετα βρέφη 242, ἔκθετα παιδία (1—6 ἐτῶν) 12.

4) Κατὰ τῆς Πολιτείας: Παράνομος ὁπλοφορία 207, λαθρεμπορίαι 254, ἄσκοποι πυροβολισμοὶ 95. Ἰδιώνυμα (κομμουνιστικά) 417, παραχαράξεις 3, πυρκαϊαὶ δασῶν 3, κατασχέσεις ἀρχαιοτήτων 32.

5) Συμβάντα: πυρκαϊαὶ 97, ἔναρξις πυρκαϊῶν 123, ἀνατροπαὶ αὐτοκινήτων ἄνευ δυστυχημάτων 15, συγκρούσεις αὐτοκινήτων ἄνευ δυστυχημάτων 316, ἀπόπειραι αὐτοκτονίας 116, αὐτοκτονίαι 44, ἁρπαγαὶ παιδίων 4, τυχαῖα δυστυχήματα 319, περισυλλογὴ ψυχοπαθῶν 134, καταρρεύσεις 14, ἠλεκτροπληξίαι 4, φυσικοὶ θάνατοι 60.

Εἰς τὰς ἀποπείρας αὐτοκτονίας ὑπάρχει μία περίπτωσις αὐτοκτονίας χήρας δι' αἰσθηματικοὺς λόγους καὶ 2 ἀνδρῶν κρατουμένων εἰς τὴν ἀστυνομίαν ἐπὶ κλοπῇ. Μία γυναῖκα ἀπεπειράθη νὰ αὐτοκτονήσῃ διότι ἐφιλονείκησε μὲ τὸν σύζυγόν της καὶ μία ἄλλη ἔπεσεν εἰς τὰς γραμμὰς τοῦ τράμ. Εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ἀπεπειράθησαν νὰ αὐτοκτονήσουν δύο. Ἕνας ηὐτοκτόνησε ριφθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἕνας ἄλλος ἀπεπειράθη νὰ αὐτοκτονήσῃ καταπιὼν συντρίμματα ὑάλου. Ἀπὸ τὰ δράματα 4 ἔγιναν διὰ λόγους τιμῆς καὶ ἐξ αὐτῶν μόνον τὸ ἓν ἦτο μετὰ φόνου.

Ο κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΑΧΩΡΕΙ ΜΕΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΓΕΝΕΥΗΝ ΟΠΩΣ ΜΕΤΑΣΧΗ ΤΗΣ ΣΥΣΚΕΨΕΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΝΕΥΡΩΠΗΝ

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Ἀνεκοινώθη ἁρμοδίως ὅτι ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπριὰν ἀπηύθυνε προσωπικὴν ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς ὑπουργοὺς τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν διὰ τῆς ὁποίας τοὺς παρακαλεῖ ὅπως μετάσχουν αὐτοπροσώπως εἰς τὴν συγκροτηθησομένην τὴν 17ην Ἰανουαρίου ἐν Γενεύῃ σύσκεψιν καθ' ἣν θὰ διεξαχθῇ ὡς εἶχε προαποφασισθῇ τὸ σχέδιον περὶ ὀργανώσεως τῆς εὐρωπαϊκῆς ὁμοσπονδίας.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος λαβὼν τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Μπριὰν ἀπηύθυνεν ἔγγραφον πρὸς τοὺς εἰς τὰς διαφόρους πρωτευούσας Ἕλληνας πρεσβευτὰς διὰ τοῦ ὁποίου τοὺς παρακαλεῖ νὰ τὸν καταστήσουν ἐνήμερον ἐὰν οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν κυβερνήσεων πλησίον τῶν ὁποίων εἶνε διαπεπιστευμένοι πρόκειται νὰ μεταβοῦν εἰς Γενεύην.

Καθυστεροῦν μέχρι τοῦδε αἱ ἀπαντήσεις αἱ ἀφορῶσαι τὴν μετάβασιν τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Δανίας, τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας.

Οἱ ὑπουργοὶ ὅλων τῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν κρατῶν πρόκειται νὰ μετάσχουν αὐτοπροσώπως τῆς διασκέψεως.

Κατόπιν τούτου ὁ κ. Μιχαλακόπουλος προῆλθεν ὁριστικῶς πλέον εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ μεταβῇ εἰς Γενεύην, ἀναχωρῶν ἐντεῦθεν τὴν 13ην Ἰανουαρίου.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας πρόκειται νὰ ὑποστηριχθῇ καὶ πάλιν εἰς τὴν διάσκεψιν ἡ συμμετοχὴ εἰς τὴν Πανευρώπην τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας.

Τὴν συμμετοχὴν τῆς Τουρκίας ὑπεστήριξεν, ὡς γνωστόν, καὶ θὰ ὑποστηρίξῃ καὶ πάλιν ἡ Ἑλλάς.

Η ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΔΙΑΦΟΡΑ

Εἰς τὴν συνερχομένην ἐν Γενεύῃ τὴν 17ην Ἰανουαρίου Σύνοδον τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν δὲν ὑπάρχει κανὲν θέμα ἐνδιαφέρον ἰδιαιτέρως τὴν Ἑλλάδα.

Εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν μόνον τῆς δημοσιονομικῆς ἐπιτροπῆς εἶνε ἀναγεγραμμένη ἡ ἑλληνοβουλγαρικὴ διαφορὰ περὶ τοῦ ποῖος θὰ καρπωθῇ τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῆς ὀνομαστικῆς καὶ τῆς χρηματιστικῆς ἀξίας τῶν ὁμολογιῶν τῶν ἐκδοθεισῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ παραχωρηθεισῶν εἰς τοὺς Βουλγάρους μετανάστας.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν διεβίβασε πρὸς τὸν ἐν Παρισίοις πρεσβευτὴν κ. Πολίτην —ὁ ὁποῖος θ' ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν κυβέρνησιν παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ— μακρὸν ὑπόμνημα ἐν τῷ ὁποίῳ ἐκτίθενται αἱ ἑλληνικαὶ ἀπόψεις, συνιστάμεναι εἰς τὸ ὅτι τὴν διαφορὰν δικαιοῦται νὰ καρπωθῇ τὸ ἑλληνικὸν Δημόσιον.

Ο ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΤΙΚΟΣ ΤΟΚΟΣ ΚΑΙ Η ΜΕΙΩΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΣ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Η ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Βουρλούμης ἀνεκοίνωσεν ὅτι εὐθὺς ὡς ἐπανέλθῃ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἡ Κυβέρνησις θὰ λάβῃ ὁριστικὰς ἀποφάσεις διὰ τὴν μείωσιν τοῦ προεξοφλητικοῦ τόκου.

Ἀνεξαρτήτως ὅμως τῶν ληφθησομένων ἀποφάσεων διὰ τὸν προεξοφλητικὸν τόκον, προσέθεσεν ὁ κ. Βουρλούμης, μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ κ. Βενιζέλου θὰ ρυθμισθῇ τὸ ζήτημα τῆς μειώσεως τῆς προμηθείας τῶν Τραπεζῶν. Κατὰ τὴν γνώμην τῆς Κυβερνήσεως ἡ προμήθεια 4 ο)ο τὴν ὁποίαν ἔχουν ὁρίσει αἱ Τράπεζαι εἶναι ὑπερβολικὴ καὶ πρέπει νὰ μειωθῇ κατὰ μίαν τοὐλάχιστον μονάδα. Ἡ μείωσις τῆς προμηθείας θὰ γίνῃ ἀδιαφόρως πρὸς τὰς ληφθησομένας ἀποφάσεις περὶ μειώσεως ἢ μὴ τοῦ προεξοφλητικοῦ τόκου καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ ἰσχύουσα, ἔστω καὶ ἂν ὁ προεξοφλητικὸς τόκος ὁρισθῇ καὶ 2 ἀκόμη μονάδας κατώτερος τοῦ σημερινοῦ.

Η ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Ὁ πρόεδρος τοῦ Χρηματιστηρίου κ. Σωτηρόπουλος ἐπισκεφθεὶς τοὺς κ.κ. ὑπουργοὺς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας παρεκάλεσεν αὐτοὺς ὅπως λάβουν τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς κρίσεως τὴν ὁποίαν διέρχεται σήμερον τοῦτο.

Καθ' ἃ μᾶς ἀνεκοινώθη ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἡ Κυβέρνησις δὲν προτίθεται νὰ ἀναμιχθῇ εἰς τὰ χρηματιστηριακὰ πράγματα, ἀφήνουσα τὴν κατάστασιν νὰ ἐξελιχθῇ φυσιολογικῶς.

Κατὰ τὴν ἰδίαν ἀνακοίνωσιν, ἡ παρατηρουμένη σήμερον εἰς τὸ Χρηματιστήριον ἀνώμαλος κατάστασις εἶναι ἀπότοκος τῆς παρατηρουμένης παγκοσμίου οἰκονομικῆς κρίσεως καὶ τῆς σημειωθείσης ἀνωμαλίας εἰς τὰ πλεῖστα καὶ μεγαλύτερα Χρηματιστήρια τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν κάπως δυσχερῆ ἀντιμετώπισιν τῆς κρίσεως ὑπὸ τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν, τοῦτο ὀφείλεται, κατὰ τὴν γνώμην τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὸν μέγαν ἀριθμὸν τῶν χρηματιστῶν καὶ μεσιτῶν, οἱ ὁποῖοι σήμερον εἶναι διωρισμένοι εἰς αὐτὸ καὶ οἵτινες λόγῳ τοῦ ὑπερβολικοῦ ἀριθμοῦ των φυσικὸν εἶναι νὰ μὴ εἶναι δυνατὸν νὰ ἱκανοποιηθοῦν. Ὁπωσδήποτε, μᾶς προσετέθη, ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ παρέλειπε νὰ προσέλθῃ ἀρωγὸς εἰς τὸ Χρηματιστήριον διὰ νὰ κατορθώσῃ τοῦτο ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴν κρίσιν. Ἀτυχῶς ὅμως ὑπάρχει κίνδυνος ἡ μέριμνα ὑπὲρ τοῦ Χρηματιστηρίου νὰ ἔχῃ δυσμενεστάτην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ὅλης οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς χώρας καὶ νὰ δημιουργήσῃ, χάριν ὀλίγων ἀνθρώπων, καταστροφὰς πλέον ἢ σοβαράς. Δι' ὃ καὶ ἡ Κυβέρνησις κατέληξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅπως ἀφήσῃ τὰ πράγματα νὰ ἀκολουθήσουν τὴν φυσικὴν αὐτῶν ὁδόν.

ΑΙ ΕΠΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ ΠΡΑΞΕΙΣ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐκοινοποιήθη χθὲς εἰς τὸν κυβερνητικὸν ἐπίτροπον τοῦ Χρηματιστηρίου διαταγή, διὰ τῆς ὁποίας ἀπαγορεύεται ἐπὶ δίμηνον εἰσέτι ἡ διενέργεια πράξεων ἐπὶ προθεσμίᾳ ἐπὶ τῶν βιομηχανικῶν καὶ τραπεζιτικῶν ἀξιῶν.

ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΝ

ΘΑ ΑΠΟΣΧΗ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΤΕΛΕΤΗΣ

Ἀπρόοπτον ἐπεισόδιον ἐδημιουργήθη ἐξ ἀφορμῆς τοῦ συνταχθέντος καὶ κυκλοφορήσαντος ἐπισήμου προγράμματος τῆς τελετῆς τῆς πρώτης τοῦ ἔτους.

Κατὰ τὸ ἐν λόγῳ πρόγραμμα, καταρτισθὲν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ἡ Σύγκλητος τοῦ Πολυτεχνείου δὲν ἐτάχθη εὐθὺς μετὰ τὸ Πανεπιστήμιον ὡς εἴθισται, ἀλλὰ εἰς ἀρκετὴν ἀπ' αὐτοῦ ἀπόστασιν, καθ' ὅσον παρεμβάλλονται: «ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὁ Δικαστικὸς Σύμβουλος καὶ οἱ Νομικοὶ Σύμβουλοι, οἱ Ἀντιστράτηγοι, οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν ξένων ὀργανωτικῶν ἀποστολῶν, οἱ ὑποστράτηγοι καὶ ὑποναύαρχοι, πᾶσαι αἱ πολιτικαὶ καὶ δικαστικαὶ ἀρχαὶ μετὰ τῶν ἀνωτέρων λειτουργῶν αὐτῶν» καὶ ἀκολουθεῖ τὸ Πολυτεχνεῖον.

Ἡ τοιαύτη παραγνώρισις τοῦ Πολυτεχνείου εἰς τὴν σειρὰν τοῦ προβαδίσματος, ἐθεωρήθη ὑπὸ τῆς Συγκλήτου ὡς θίγουσα τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ Σώματος. Κατόπιν δὲ σχετικῆς συζητήσεως, ἀπεφασίσθη ὅπως οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Πολυτεχνείου ἀπόσχουν τῆς τελετῆς.

Σχετικῶς ἐξεδόθη ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Πρυτάνεως ἡ κάτωθι ἀνακοίνωσις:

«Ἡ Σύγκλητος καὶ ὁ Πρύτανις τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου, μὴ ταχθέντες κατὰ τὴν νενομισμένην ἱεραρχικὴν τάξιν εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει ἑορτῆς, δὲν θὰ συμμετάσχουν αὐτῆς. Διαμαρτυρία σχετικὴ ὑπεβλήθη εἰς τοὺς ὑπουργοὺς Ἐσωτερικῶν καὶ Συγκοινωνίας».

ΘΟΡΥΒΩΔΗΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΑΝΕΡΓΩΝ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 31. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὴν μεσημβρίαν συνέβησαν νέαι σκηναὶ ἔξωθι τοῦ Δημαρχείου μεταξὺ 500 ἀνέργων ἐργατῶν καὶ χωροφυλάκων. Οἱ ἄνεργοι μετέβησαν τὴν πρωΐαν εἰς τὸ Δημαρχεῖον καὶ ἐζήτουν βοήθημα. Ὅτε τοὺς ἐδόθη ἡ ἀπάντησις ὅτι τὸ προοριζόμενον διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον ποσὸν διενεμήθη, ἤρχισαν νὰ φωνάζουν ὅτι πεινοῦν. Λόγῳ τοῦ δημιουργηθέντος θορύβου ἐπενέβησαν χωροφύλακες οἵτινες τοὺς διέλυσαν διὰ τῆς βίας, συλλαβόντες καὶ δύο ἀρχειομαρξιστὰς καὶ μίαν γυναῖκα. Μετὰ τὰς σκηνὰς τριακονταμελὴς ἐπιτροπὴ ἐργατῶν διεμαρτυρήθη εἰς τὸν Ἀστυνομικὸν διευθυντὴν διὰ τὴν ἄδικον, ὡς τὴν ἐχαρακτήρισαν, ἐπίθεσιν τῶν χωροφυλάκων.

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΨΗΦΙΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ

Ἅμα τῇ ἐπανόδῳ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, θὰ συνέλθῃ ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, ὅπως συζητήσῃ τὰ ψηφίσματα τὰ γενόμενα δεκτὰ ὑπὸ τῆς τελευταίας Βαλκανικῆς διασκέψεως τῶν Ἀθηνῶν.

Τὰ ψηφίσματα ταῦτα κατετέθησαν ἤδη εἰς τὴν Βουλήν, ἐκτυπωθέντα δέ, διενεμήθησαν ἤδη εἰς τοὺς βουλευτάς, προκειμένου μετὰ τὴν συζήτησιν αὐτῶν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, νὰ συζητηθοῦν καὶ ὑπὸ τῆς Βουλῆς, πρὸς διατύπωσιν συστάσεως διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἀποδεκτῶν ἐκ τῶν ἐν αὐτοῖς διατυπουμένων εὐχῶν.

Ὁ πρόεδρος τῆς α' βαλκανικῆς διασκέψεως κ. Παπαναστασίου, προέβη σχετικῶς εἰς τὰς ἑξῆς δηλώσεις:

«Εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι θὰ ἐκδηλωθῇ, ὡς καὶ ἄλλοτε, εὐνοϊκωτάτη γνώμη ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς πρὸς συνέχισιν τῶν προσπαθειῶν διὰ τὴν ἕνωσιν τῶν Βαλκανικῶν λαῶν, αἵτινες ἤρχισαν μὲ τὴν α' Βαλκανικὴν διάσκεψιν. Ἐν τῷ μεταξὺ αἱ σχετικαὶ ὀργανωτικαὶ προσπάθειαι εἰς ὅλα τὰ κράτη συνεχίζονται.

»Ἡ ἰδική μας ὁμάς, ἡ ὁποία ἔχει σχηματισθῇ ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς Ἑταιρείας τῶν φίλων τῆς εἰρήνης, θὰ ἀναδιοργανωθῇ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος, περιλαμβάνουσα πλείονα μέλη (πλὴν τῶν ἀποτελεσάντων τὴν ἑλληνικὴν ἀντιπροσωπείαν εἰς τὴν Βαλκανικὴν διάσκεψιν) ἐκ διαφόρων ἱδρυμάτων, σωματείων, ὀργανώσεων καὶ ἐν γένει νομικῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα συμφώνως μὲ τὸ καταστατικὸν τῆς Βαλκανικῆς διασκέψεως θὰ κληθοῦν νὰ συμβάλουν εἰς τὸ ἔργον αὐτῆς. Ἡ ὁμὰς θὰ ὑποδιαιρεθῇ εἰς ὑποεπιτροπὰς πολιτικῆς, οἰκονομικῆς προσεγγίσεως κλπ. ἀνταποκρινομένας εἰς τὰς ὑπὸ τῆς Βαλκανικῆς διασκέψεως συσταθείσας μονίμους ἐπιτροπάς, ὅπως εἰδικευθῇ καὶ ἐνταῦθα ἡ ἐργασία.

Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου θὰ συνέλθῃ εἰς Θεσσαλονίκην τὸ κεντρικὸν συμβούλιον τῆς Βαλκανικῆς διασκέψεως, ὅπως λάβῃ ἀποφάσεις ἐπὶ σοβαρῶν ζητημάτων καὶ μεταβιβάσῃ ἐπισήμως τὴν προεδρίαν τῆς Βαλκανικῆς διασκέψεως, κατὰ τὸ ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου ἀρχόμενον ἔτος, εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Τουρκικῆς ὁμάδος Χασὰν βέην —ἀφοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν θὰ συνέλθῃ καὶ θὰ ἑδρεύσῃ ἡ β' Βαλκανικὴ διάσκεψις».

ΑΙ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΑΙ ΠΟΙΝΑΙ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ νέου ἔτους ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κατεχάκης ὑπέγραψε διαταγὴν διὰ τῆς ὁποίας ἀπαλλάσσονται τῆς ἐκτίσεως τοῦ ὑπολοίπου τῆς ποινῆς των πάντες οἱ πειθαρχικῶς τιμωρημένοι ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται.

Ο κ. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ

ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΕΤΑΙ ΠΙΘΑΝΩΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ

Μεταξὺ τῶν στρατιωτικῶν κύκλων ἐλέγετο ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου ἀντιστράτηγος κ. Ἀλ. Μαζαράκης πρόκειται νὰ ἀντικατασταθῇ διὰ τοῦ ὑποστρατήγου κ. Δημ. Καθενιώτη, ἤδη διοικητοῦ τοῦ σχολείου πολέμου.

Ἂν πραγματοποιηθῇ τοῦτο τότε ὁ κ. Μαζαράκης θὰ περιορισθῇ εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν στρατιωτικῶν σχολῶν.

Η ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΓΡΟΤΑΣ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ

Ἡ διοίκησις τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἀπηύθυνε πρὸς τὰς Ἑνώσεις τῶν Συνεταιρισμῶν καὶ τὰ Γεωργικὰ Ἐπιμελητήρια τὴν κάτωθι ἐγκύκλιον:

«Ἡ διοίκησις καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ ἀνατολῇ τοῦ νέου ἔτους στέλλουν πρὸς ὅλους τοὺς ἀγρότας τῆς χώρας καὶ τοὺς συνεταιρισμοὺς αὐτῶν, τὰς ἑνώσεις των καὶ τὰ γεωργικὰ ἐπιμελητήρια ἀδελφικὸν χαιρετισμὸν καὶ τὰς καλυτέρας εὐχάς των διὰ τὴν εὐημερίαν τῆς ἑλληνικῆς γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας καὶ τὴν εὐτυχίαν τῶν Ἑλλήνων ἀγροτῶν.

Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα θεωρεῖ ὅλους τοὺς ἀγρότας συναγωνιστὰς καὶ ἀδελφοὺς εἰς τὸν μεγάλον ἀγῶνα τῆς ἀναπλάσεως τῆς γεωργίας τῆς χώρας καὶ τῆς ἀνυψώσεως τοῦ ἀγρότου κοινωνικῶς καὶ οἰκονομικῶς, καὶ πιστεύει ὅτι μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν Ἑλλήνων ἀγροτῶν θὰ προχωρῇ ὁλονὲν σταθερῶς εἰς τὴν ἐπιτυχῆ ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν της καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπλασιν καὶ πρόοδον τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου».

Ο κ. ΖΑΪΜΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ

Ὁ ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτὴς τοῦ Ἡνωμένου Τύπου τῆς Ἀμερικῆς κ. Μύλλερ παρεκάλεσε, κατὰ τὴν προχθεσινὴν ἀκρόασιν, τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας κ. Ζαΐμην, ὅπως, ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει, ἀπευθύνῃ ὀλίγας λέξεις, διὰ τῶν ἐφημερίδων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, πρὸς τὸν Ἀμερικανικὸν Λαόν.

Ὁ κ. Ζαΐμης ἀπέστειλε τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

«Μέσῳ τοῦ Ἡνωμένου Ἀμερικανικοῦ Τύπου ἀπευθύνω ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει πρὸς τὸν Ἀμερικανικὸν Λαόν, τὸν ἐπιδείξαντα πάντοτε ἐμπράκτως τὰ εὐγενῆ αὐτοῦ αἰσθήματα συμπαθείας καὶ ἀλληλεγγύης πρὸς τὸ Ἔθνος ἡμῶν τὰς θερμοτέρας μου εὐχὰς ὑπὲρ τῆς εὐημερίας αὐτοῦ.

ΑΛ. ΖΑΪΜΗΣ»

ΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΟΥ κ. ΔΙΓΚΑ ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ

***ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 31.** (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Σήμερον τὴν μεσημβρίαν ὁ ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας κ. Δίγκας συνειργάσθη μετὰ τοῦ προϊσταμένου τοῦ κρατικοῦ ἐλέγχου τῆς Φαουντέσιον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐζήτησε πληροφορίας περὶ τῆς προόδου τῶν ἔργων. Ἐπίσης συνειργάσθη μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Σχεδίου Πόλεως.*

Ὁ κ. ὑπουργὸς ἐρωτηθεὶς σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῆς μεταθέσεως τοῦ κ. Δελαδέτσιμα ἐδήλωσεν ὅτι πράγματι ἐπληροφορήθη τὰ περὶ σκανδάλων καὶ παρανομιῶν τούτου, ἀλλὰ τὸ ζήτημα τῆς μεταθέσεως ἀφορᾷ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον καὶ θὰ συζητήσῃ ἐπ' αὐτῆς προσεχῶς.

ΤΟ ΑΠΟΤΥΧΟΝ ΚΙΝΗΜΑ

Τὸ συνελθὸν χθὲς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀντιστρατήγου κ. Πετρίτη δευτεροβάθμιον ἀνακριτικὸν συμβούλιον, εἰς τὸ ὁποῖον παρεπέμφθησαν οἱ συλληφθέντες πρῶτοι ἀξιωματικοὶ ὡς μετασχόντες τοῦ τελευταίου ἐπαναστατικοῦ κινήματος, ἀπεφάνθη ὅτι δέον νὰ μὴ ἀποταχθοῦν οἱ ἴλαρχος κ. Γ. Ἀγριόπουλος καὶ λοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ κ. Γ. Καλογερᾶς. Ὡς γνωστὸν τὸ πρωτοβάθμιον ἀνακριτικὸν συμβούλιον εἶχε γνωμοδοτήσει ὅπως οὗτοι ἀποταχθοῦν τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ δευτεροβαθμίου ἀνακριτικοῦ συμβουλίου θὰ κοινοποιηθῇ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος εἰς τὸ ἁρμόδιον τμῆμα τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 31ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου..	374.25	375.—
Παρισίων..	3.02	3.03
Ν. Ὑόρκης..	76.99	77.145
Ἑλβετίας...	14.93	14.99
Ἰταλίας.....	4.03	4.05
Ὀλλανδίας..	31.022	31.127
Βρυξελλῶν..	2.15	2.16
Βερολίνου..	18.367	18.437
Βιέννης.....	10.86	10.895
Σόφιας.....	0.550	0.56
Βουκουρεστ.	0.471	0.479
Πράγας.....	2.280	2.295
Δηνάριον...	.247	1.355

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ εἰς λίρας Κλείσιμον 30)12

5 % 1910	60.	5 % 1881	75.50
5 % 1914	79.	5 % 1884	75.50
7 % 1924	100.75	4 % 1887	63.—
6 % 1928	91.	4 % 1889	60.—
Κτηματικ.	96.75	5 % 1890	75.—
Παραγωγ.	87.25	4 % 1902	63.—
Ἀνταλλάξ.	100.—	5 % 1907	91.—

ΠΑΡΙΣΙΩΝ εἰς φρ. γαλλ. Κλείσ. 31)12

5 % 1914		Λαυρίου..	
Τρ. Ἀθηνῶ		Ἠλεκτρικ.	
Τρ. Ἀνατολ	253	Σ.Π.Α.Π.	
Οἴνων.....	214	Σιδ.Θεσσ.	305

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ φρ. χρ. Κλείσ. 31)12 γρόσ.

Τρ. Ἀθηνῶ	35.50	Ἀνταλλάξ	251.—
Τρ. Ἀνατολ	53.25		

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 31)12	30)12
Ἑλλάδος...	7550	7550	7550	7550
Ἐθνικῆς....	76800	76200	76400	75700
Ἀθηνῶν....	530	521	524	519
Ἀνατολῆς..	765	759	760	760
Ἐμπορικῆς..	786	786	786	781
Βιομηχανίας	160	160	160	147
Ἐθν. Ἀτμ...	248	248	248	248
Οἰνοπνευμ..	380	360	370	359
Οἴνων......	640	630	637	601
Ἠλεκτρ.Σιδ	670	656	659	652
Ἠσαΐα.....	12.—	12.—	12.—	12.—
Πυριτοδοπ..	2175	2165	2175	2130
Λιπασμάτων	810	770	810	770
Ἔργον....	270	270	270	265
Προμηθεὺς..	780	770	775	760
Σ.Π.Α.Π...	670	670	670	662
Ἐριουργίας.	271	265	270	255
Πειραϊκῶν..	110	110	110	106
Χρώματα...	423	423	423	423
Διαμαντοπ..	180	180	180	167
Καπνοῦ....	240	236	237	235
Τέκτων....	134	134	134	134
Ἠλεκτρικῆς	353	347	348	346
Ἀνταλλάξιμ	982.—	981—	981.—	97950

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ: Λονδίνου, 31 Δεκεμβρίου—Παρισίων 223.59, Ν. Ὑόρκης 4.8521, Ἑλβετίας 25.04, Ἰταλίας 92.75, Ἱσπανίας 45.17, Ἄμστερνταμ 12.074, Στοκχόλμης 18.102, Βρυξελλῶν 34.758, Βουκουρεστίου 818.—, Βερολίνου 20.361, Βιέννης 34.51, Πράγας 163.74, Βελιγραδίου 274.60, Σόφιας 670.50, Βουδαπέστης 27.80.

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ: Χαρτ. Αἰγίου 235, Κάδμου 110, ΠΑΚ 100, ΕΛΚΑ 75, Ἑλλ. Ξενοδοχείων 660, Ψυχικοῦ 27, Ὑποδηματ. Τιτὰν 520, Φὶξ 510, Φῶς 45, Ἱπποδρόμου 345.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ · Ἀνταλλάξιμα 8 ο)ο. —Μετρητοῖς 982 καὶ 981 (κλείσιμον). — Προθεσμίᾳ 982 καὶ 981 (κλείσιμον).

Ἀνταλλάξιμα 6 ο)ο. — Προθεσμίᾳ 848 καὶ 846 (κλείσιμον).

Ἑλλήνων Ὑπηκόων. — Μετρητοῖς 471—474 καὶ 473 1)2 (κλείσιμον).

ΤΟΚΟΜΕΡΙΔΙΑ ΔΑΝΕΙΩΝ

Ἀπὸ χθὲς αἱ ὁμολογίαι τῶν δανείων Ἐθνικῆς Τραπέζης 1925 (καταθέσεων εἰς χρυσὸν) κυκλοφοροῦν ἄνευ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 11 τοκομεριδίου πρὸς λίρας 0.4.0 ἢ δρχ. 75.

Ἀπὸ σήμερον εἶνε ἄνευ τοκομεριδίου αἱ κάτωθι ὁμολογίαι:

Δανείου 1881, τὸ ὑπ' ἀριθ. 99 πρὸς φρ. χρ. 4 ἢ δρχ. 60.

Δάνειον 1884, τὸ ὑπ' ἀριθ. 99 πρὸς φρ. χρ. 4 ἢ δρχ. 60.

Δανείου 1887, τὸ ὑπ' ἀριθ. 87 πρὸς φρ. χρ. 4.30 ἢ δρχ. 64.50.

Δανείου 1893, τὸ ὑπ' ἀριθ. 129 πρὸς φρ. χρ. 2 ἢ δρχ. 30.

Δανείου 1902, τὸ ὑπ' ἀριθ. 57 πρὸς φρ. χρ. 10 ἢ δρχ. 150.

Δανείου Ἑλληνοβουλγαρικῆς μεταναστεύσεως, τοκομερίδιον 4 δραχμ. 15.

Δάνεια: Ἀνταλλαξίμων 8 ο)ο 1926 (Α' καὶ Β' σειραὶ) ἀριθ. τοκομ. 8 δρχ. 40. Ἀνταλλαξίμων 8 ο)ο 1928 (Β' Δανείου) τοκομερ. ἀριθ. 6 δραχ. 40. Ἀνταλλαξίμων 6 ο)ο 1928, τοκομ. ἀριθ. 4 δρχ. 30.

Δανείου Δήμου Ἀθηναίων 4 1)2 % 1911, τὸ ὑπ' ἀριθ. 38 πρὸς φράγκ. 11.25.

Δανείου Ἑλλ. Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρείας 4 ο)ο 1905, τὸ ὑπ' ἀριθμ. 52 πρὸς δρχ. 10.

Δανείου Ἑταιρ. Λιμένος καὶ Προκυμαιῶν Χίου 4 ο)ο 1898, τὸ τοκομερίδιον πρὸς δρχ. 2

Τετάρτη 1 Ἰανουαρίου ΔΕΛΤΙΟΝ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ Κλ. μεσημβρίας

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ		ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	
5 % 1881	5675	5 % 1898	72.50
5 % 1884	5665	5 % 1900	74.—
4 % 1887	4740	1 % 1906	55.—
4 % 1889	4470	6 % 1917	92.—
5 % 1890	5700	6 % 1918	93.50
5 % 1893	5700	8 % Α.Β. 1919	95.—
2½ % 1898	37000	8 % Γ.Σ. 1925	93.—
4 % 1902	4900	8 % Ζ.Ι. 1929	92.50
5 % 1907	1385	5 % 1920 π.	203.—
4 % 1910	4635	5 % 1920 μ.	208.—
5 % 1914	5915	6½ % 1922	102.50
7 % 1924	7570	6 % 1926	94.50
7 % 1924	35500	8 % 1926	102.50
8 % 1925	80700	8 % 1927	473.50
6 % 1928	6870	Ἀνταλλ. 8 %	981.—
6 % 1928	36500	Ἀνταλλ. 6 %	846.—
		Βουλγαρ. 6 %	424.50
		Πολεμοπ. 6 %	77.75

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

2.50 % 1904	70.—	7.— % 1925	277.—
2.50 % 1912	69.—	7.— % 1926	279.—
2.— % 1925	6625	....	......

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τραπεζῶν	
Ἑλλάδος....	7550
Ἐθνικῆς....	76400
Κτηματικῆς.	3630
Ἀθηνῶν....	524
Ἀνατολῆς..	760
Λαϊκῆς.....	5550
Ἐμπορικῆς.	780
Πειραιῶς...	405
Βιομηχανίας	160
Οἰκονομίας.	25
Κεντρικῆς..	215
Κοσμαδοπ...	790
Χιου.......	700
Ἑλ. Ἐμ.Πίστ	210
Κοραβασίλη	8200
Λακωνίας..	109

Οἰνοποιητ.	
Οἰνοποιίας.	370
Οἴνων......	637
Καμπᾶ.....	172
Ἠσαΐα.....	12.—
Ἕνωσις....	102
Γεωργ.Βιομ.	195

Ἀτμοπλ.	
Κάπαρη...	6.—
Ἀχαϊκῆς....	110
Ἐθνικῆς.....	260
Μιχαληνοῦ	515
Γιαννουλάτ.	325
Χιακῆς.....	50
Κροκοδείλου	180

Βιομηχαν.	
Ἑρμῆς......	170
Καπνοῦ.....	237
Ἀπόλλων...	100
Βασιλειάδη.	295
Πυριτιδοπ..	2175
Λιπασμάτων	770
Χρωμάτων..	421
Ἄγκυρα....	20
Βιὸ........	129
Παλλὰς.....	204
Κυλινδρόμ..	120
Ἥλιος.....	38
ΨυγεῖαΘεσ.	218
Ἀθηνᾶ.....	180
Παγ.Πατησ.	75
Ἀλεξόπουλο	10
Σάνιτας....	6.—
Κονσέρβαι..	250
Ψυγ. Πειρ..	285
Ἀνατολὴ...	160
Χημ.Βιομηχ.	83
Προμηθεὺς..	770
Ἅλατος....	88
Λεβαδείας...	200
Εὐρώτας....	120

Ἀνθρακευτ	
Ἀλιβερίου..	18
Ἀνθρακωρ..	8.—
Ἐπ.(κοιναὶ)	35.—
Ἐπ. (προν.)	120
Λαυρίου....	6.—
Ὠρωποῦ....	19

Σιδ)μικαὶ	
Θεσσαλίας..	920
Σ.Π.Α.Π...	670
Ἠλεκτρ.Σιδ.	659
....	

Οἰκοδ)καὶ	
Ἡρακλῆς..	640
Τιτὰν......	2300
Ξυλείας....	110
Τέκτων....	134
Ἔρθα.....	560
Ἄτλας....	42.—
Ἔργον....	240
Κέκρωψ...	230
Κύκλωψ...	115
Ἐργοληπτι	180
Ὄλυμπος..	175
ΑΚΤΕ....	30.—
Πρώτη Οἰκ	215
Καψαμπέλη	98
Ἑλλοῦλ...	60

Ὑφαντουρ	
Πειρ. Ἐπιχ	110
Ἐριουργία	270
Βερμίου...	445
Ἔρια.....	65
Ἑλλ.Ταπητ	25
Χρυσαλλὶς	102
Βάμβαξ...	95
Ὑφαντουργ	45
Ἀθηναΐς..	125
....	....
Ναθαναήλ.	350
Φανελλοπ.	50

Διάφοροι	
Ἠλεκτρικὴ	348
Ἑνιαίας...	515
Τίτλ. Ἰδρ.	40
Ὑπεγγύων	4500
Κορίνθου.	350
Γεν. Ἀποθ	390
Ἐξαγ.Καπν	4750
....	.....

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

Β' ΕΚΔΟΣΙΣ

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΝ ΘΑ ΔΙΚΑΣΗ ΤΟΥΣ ΕΝΟΧΟΥΣ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 31. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Εἰς τὴν Μαγνησίαν καὶ τὴν Μαινεμένην ἐκηρύχθη ὁ στρατιωτικὸς νόμος. Ἀπεφασίσθη ἐπίσης νὰ λειτουργήσῃ ἔκτακτον στρατοδικεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ παραπεμφθοῦν οἱ πρωταίτιοι τοῦ στασιαστικοῦ κινήματος.

Κατὰ τὴν συγκροτηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος συνέλευσιν πρὸς ἐξέτασιν τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ κινήματος, ὁ Ἰσμὲτ πασᾶς ἀπεφάνθη κατὰ τῆς ἐπανιδρύσεως τῶν ἐπαναστατικῶν δικαστηρίων, ἅτινα εἶναι γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα «δικαστήρια ἀνεξαρτησίας» καὶ τὰ ὁποῖα εἶχον λειτουργήσει κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ πολέμου.

Κατὰ τὴν ἰδίαν συνέλευσιν τοῦ κόμματος ἐξεδηλώθη δυσφορία ἐκ μέρους τῶν περισσοτέρων μελῶν αὐτοῦ διὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ κόμματος τοῦ Φετχῆ βέη, τὸ ὁποῖον ἐνεθάρρυνε τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ πρώην σουλτανικοῦ καθεστῶτος.

Διενηργήθησαν νέαι συλλήψεις εἰς Πέργαμον καὶ Ἀξάριον. Κατεσχέθησαν ὕποπτοι ἐπιστολαὶ μὲ ἑλληνικοὺς χαρακτῆρας, γραφεῖσαι προφανῶς ὑπὸ Τουρκοκρητῶν.

Οἱ φοιτηταὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐστεφάνωσαν εἰς τὸ Πέραν τὸ μνημεῖον τῆς Δημοκρατίας.

Ἡ «Μιλλιὲτ» ἐξαίρει τὴν ἀφοσίωσιν τοῦ στρατοῦ πρὸς τὸν Κεμάλ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 31. (Ἀσύρματος). — Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἡ Κυβέρνησις καταρτίζει νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου περιφρουροῦνται αἱ ἀρχαὶ τῆς τουρκικῆς ἐπαναστάσεως διὰ τῆς ἱδρύσεως ἐκτάκτων δικαστηρίων δυναμένων νὰ ἐκδώσουν ἀποφάσεις διὰ συνοπτικῆς διαδικασίας, ἐν περιπτώσει νέου ἀντιδραστικοῦ κινήματος.

ΡΩΜΗ, 31. (Τηλεγραφικῶς).—Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἐκ τῶν συνεχιζομένων ἀνακρίσεων διὰ τὸ ἀντιδραστικὸν κίνημα ἀποδεικνύεται ὅτι οἱ συνωμόται εἶχον τὴν ἀπόφασιν, μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν των ἐν Μαινεμένῃ νὰ προελάσουν εἰς τὴν Σμύρνην.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν περιῆλθε τὰς ἐπαρχίας εἰς τὰς ὁποίας ἐξεδηλώθησαν ἀντιδραστικαὶ κινήσεις. Οἱ μέχρι τοῦδε συλληφθέντες ὡς ἔνοχοι ἀναβιβάζονται εἰς ἀρκετὰς ἑκατοντάδας.

Αἱ κυβερνητικαὶ ἐφημερίδες συνιστοῦν μεγαλυτέραν ἐπαγρύπνησιν, καίτοι δὲν διαβλέπουν κανένα κίνδυνον διὰ τὸ σημερινὸν ἐν Τουρκίᾳ καθεστώς.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 31. (Τηλεγραφικῶς). — Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, εἰς τὴν Σμύρνην ἐκηρύχθη χθὲς ὁ στρατιωτικὸς νόμος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 31. (Τηλεγραφικῶς). —Τὸ «Πρακτορεῖον τῆς Ἀνατολῆς» ἔλαβεν ἐντολὴν ἐξ Ἀγκύρας νὰ διαψεύσῃ τὴν εἴδησιν τὴν δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸν ξένον Τύπον περὶ δῆθεν ἐπικειμένης παραιτήσεως τοῦ Κεμὰλ πασᾶ ἀπὸ τῆς προεδρίας τῆς Δημοκρατίας. Ἐπίσης διαψεύδεται ἡ εἴδησις περὶ εὐρυτέρου κινήματος τῶν δερβισσῶν τείνοντος εἰς παλινόρθωσιν τοῦ Σουλτανάτου.

ΥΠΟΒΟΣΚΕΙ ΣΟΒΑΡΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΙΣΠΑΝΙΑ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΓΚΑΘΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 31. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἀγγέλλεται ἐξ Ἱσπανίας ὅτι προσκαίρως ἔπαυσαν οἱ φόνοι καὶ αἱ ταραχαὶ ἐνῷ τὸ ρεῦμα ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας ἐπεξετάθη εἰς τὰς λαϊκὰς ἰδίᾳ τάξεις μετὰ τὰ τελευταῖα γεγονότα. Οἱ φυλακισθέντες δημοκρατικοὶ ἡγέται ἐκφράζονται μετὰ βεβαιότητος ὑπὲρ τῆς μεταβολῆς τοῦ καθεστῶτος. Σχετικῶς ὁ ταγματάρχης Φράνκο ἐδήλωσεν εἰς Ἀμβέρσαν ὅτι ἐντὸς τοῦ 1931 θὰ ἐγκατασταθῇ ἀσφαλῶς ἡ Δημοκρατία. Ὁ Τύπος συνάγει ὡς συμπέρασμα ἐκ τῶν τελευταίων πληροφοριῶν, ὅτι ἐφ' ὅσον τὰ αἴτια τοῦ κινήματος παραμένουν ἀνεκπλήρωτα, ἡ ἐπανάστασις ὑποβόσκει λαμβάνουσα ἴσως ἄλλην κατεύθυνσιν.

Η ΠΑΡΑΧΑΡΑΞΙΣ ΤΩΝ ΟΜΟΛΟΓΙΩΝ ΤΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 31 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Οἱ συλληφθέντες παραχαράκται τῶν ὁμολογιῶν ἀνταλλαξίμων ἐζήτησαν ν' ἀποφυλακισθοῦν ἐπ' ἐγγυήσει. Εἰς τὰς ἀπολογίας των κατέθεσαν ὅτι τὰς λιθογραφικὰς πλάκας τῶν ὁμολογιῶν, κατεσκεύασαν εἰς τὴν Ρουμανίαν.

ΚΑΤΑΣΧΕΣΙΣ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ ΠΡΟΟΡΙΖΟΜΕΝΩΝ ΔΙΑ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 31. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὑπὸ ὀργάνων τῆς διώξεως λαθρεμπορίου κατεσχέθησαν 45 ὀκάδες διαφόρων ναρκωτικῶν, τὰ ὁποῖα προορίζοντο διὰ τὸν Πειραιᾶ.

ΔΙΑΒΗΜΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ ΔΙΑ ΤΑ ΧΡΕΗ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 31. (Ἀσύρματος). — Ἡ Βρεττανικὴ κυβέρνησις ἐπέδωκε νέαν διακοίνωσιν ἐν σχέσει πρὸς τὴν εἰς χρυσὸν πληρωμὴν γαλλικῶν τινων δανείων συνομολογηθέντων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου.

ΗΥΤΟΚΤΟΝΗΣΕ Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΤΗΣ ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 31. (Ἀσύρματος). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Βουδαπέστης ὅτι ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας ηὐτοκτόνησε. Κατ' αὐτοῦ ὑπῆρχον σοβαραὶ ὑπόνοιαι ἐπὶ καταχρήσει.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ "ΤΑΪΜΣ,,

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 31. (Τηλεγραφικῶς). — Εἰς τοὺς «Τάϊμς» δημοσιεύεται σήμερον ἐπιστολὴ τοῦ κ. Βενιζέλου ἀνασκευάζοντος τὰς ἀνακριβείας τοῦ ἐν τοῖς Βαλκανίοις ἀνταποκριτοῦ τῆς ἰδίας ἐφημερίδος ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἐλάττωσιν τῆς φορολογίας καὶ τοὺς μισθοὺς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΝΤΕ ΒΑΛΕΦ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 31. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ κ. Ντὲ Βαλὲφ περιγράφων εἰς τὸ «Παρὶ-Μιντὶ» τὸ συνέδριον τοῦ Λατινικοῦ Τύπου, τονίζει τὴν Βυζαντινὴν ὡραιότητα τῆς Ἑλλάδος, ἄγνωστον εἰς πολλοὺς καὶ περιγράφει μετὰ θαυμασμοῦ τὸ μουσεῖον τοῦ κ. Λοβέρδου